En revolution av värden genom religion

Bestående av

Bok ett — Tolv kapitel om

Jämförande religioner

Bok två — Tjugofyra kapitel av

De vildaste historier som någonsin berättats

av BEN KLASSEN, P.M.

Grundare, Church of the Creator

En värderevolution genom religion

BOK ETT:

Tolv kapitel om jämförande religionsvetenskap

BOK TVÅ:

Tjugofyra kapitel om de vildaste historier som någonsin berättats

av

BEN KLASSEN, P.M.

Grundare, Church of the Creator

Publicerad av
THE CHURCH OF THE CREATOR
P.O. Box 400
Otto, North Carolina 28763 USA

© 1991 av Ben Klassen

The Church of Creativity
CREATIVITYALLIANCE.COM

Introduktion

En värderingsrevolution genom religion

Vad Creativity-revolutionen handlar om

Genom historien har olika civilisationer och kulturer etablerat en uppsättning värderingar för sig själva som de håller högt. Även om vissa av dessa kan verka lättsinniga, till och med dumma, för andra rivaliserande kulturer, var och är de likväl de grundläggande måttstockarna för var och en av dessa specifika kulturer, nationer och/eller civilisationer — värderingar de håller kära.

Hur etablerades dessa primära värderingar? Återigen, om vi går tillbaka i historien finner vi att sådana värderingar härleddes och formades genom deras specifika religiösa övertygelser. Medan en ko för vita européer bara är en ko, ett nyttigt djur som inte är alltför intelligent, är en ko för hinduer ett heligt objekt, ett heligt djur, som tillskrivs gränslös respekt och vördnad. Varför är en ko helig för hinduer? Därför att deras religion säger det till dem, och det är inte deras sak att ifrågasätta varför. För muslimer är Mecka och Medina heliga platser eftersom deras religion säger till dem att det är så det ligger till. För judar är Moses, Abraham, Isak och Jakob och en hel skara andra judiska skurkar deras nationella och religiösa hjältar. De kristna har sin Jesus Kristus, en mytisk judisk figur i bästa fall, utan några meningsfulla historiska bevis för att en sådan figur ens någonsin har existerat.

Jag har listat några centrala höjdpunkter som vördas som grundläggande värderingar av hög aktning i ett urval av många spridda religioner. Men med var och en av dessa följer en hel uppsjö av underordnade värderingar och övertygelser som är knutna till deras centrala kärna, och då en sådan sammanfattning eller lista skulle bli oändlig, är vi här främst intresserade av de grundläggande värderingar som hålls heliga av vår egen ras, den vita rasen. Det är dessa värderingar vi vill undersöka, analysera och bevara och vårda, eller, om de befinns bristfälliga, kasta på historiens sophög och ersätta med en mer förtjänt uppsättning värderingar.

I de följande kapitlen undersöker vi först och främst noggrant tolv stora religioner, vad de står för, tillsammans med en kort sammanfattning av deras ursprung och deras historia. Vi

vill också veta hur de förhåller sig till den Vita Rasen, och i synnerhet hur de står sig i jämförelse med vår egen religion, Creativity, när vi sätter deras olika koncept på det avgörande provet gällande om de är antingen fördelaktiga eller skadliga för den Vita Rasen.

Efter att ha lagt den breda grunden för särdragen hos ett tolftal stora religioner och deras inflytande genom tiderna, fokuserar vi nu vår uppmärksamhet på den specifika religion som oavsiktligt berör oss mest, nämligen kristendomen. Vi gör detta av den överväldigande anledningen att under de senaste nitton århundradena har ***kristendomen subversivt inkräktat på den Vita Rasens sinnen och lyckats bli dess dominerande religion. Med ursprung från en skara judiska skribenter, "profeter" och mordiska brottslingar, har den, som Marcus Eli Ravage, en jude, arrogant skryter, erövrat oss hedningar mer grundligt än någon erövringsarmé i historien någonsin har erövrat sina eländiga offer.***

Vi ställer nu den enkla, grundläggande frågan: ***Har kristendomen varit fördelaktig för den Vita Rasen eller har den varit skadlig för vår överlevnad och välfärd?*** För att vi ska kunna besvara denna fråga logiskt och övertygande, låt oss först undersöka några av de grundläggande värderingar kristendomen förespråkar.

Dessa värderingar är mestadels utspridda på ett dunkelt och förvirrat sätt i Nya testamentet, även om Gamla testamentet, som helt handlar om judarna, upptar mer än två tredjedelar av den kristna bibeln, vilket i sig är ett märkligt stycke bedrägeri. Men utan att skanna hela Nya testamentet kan vi fokusera på de värderingar som Kristus själv (förmodligen) formulerade i Bergspredikan. Han säger:

1. ***Älska dina fiender.***
2. ***Vänd andra kinden till.***
3. ***Döm inte.***
4. ***Sälj allt du äger, ge det till negrerna, och bli en luffare.***
5. ***Stå inte emot det onda.***
6. ***Planera inte för framtiden.***
7. ***Samla inte skatter på jorden, samla skatter i himlen, var det nu än är.***
8. ***Judarna är Guds utvalda folk, det berättar Gamla testamentet för oss om och om igen, tusen gånger.***

Det finns mer i samma stil, men jag tror att vi kortfattat har lagt fram kristendomens inneboende grundsatser. I grund och botten är hela tron och programmet baserat på någon tvivelaktig annan värld, en diffus övernaturlig värld, en som är odefinierad, utan känd plats och utan känd bekräftelse på dess existens. Kort sagt, allt är baserat på vilda påståenden, på spekulationer och, förhoppningsvis, på lättrogenheten hos dess avsedda offer. Det är helt baserat på en vild teori om "spöken i skyn", spöken som ingen vid sina sinnens fulla bruk någonsin har sett, hört, känt eller luktat.

Vi Skapare förkastar dessa meningslösa, diffusa utomvärldsliga påståenden i sin helhet och går ner till verkligheten. Den verkliga världen, inte någon hypotetisk spökvärld, har tillräckligt med olösta problem att brottas med, och dessa är vår främsta angelägenhet. Av dessa berg av problem som den verkliga världen står inför idag, är inte det minsta av våra bekymmer överlevnaden, expansionen och främjandet av vår egen dyrbara ras, den Vita Rasen. För oss Skapare är vår vita genpool vår allra dyrbaraste skatt, en skatt som är oersättlig och som till varje pris måste skyddas från utarmning och förorening. Och häri ligger den fundamentala avvikelsen för våra värderingar från de konstgjorda och hypotetiska värderingar som förespråkas av kristendomen. Medan kristendomen tillber någon mytisk judisk bastard som de har döpt till Jesus Kristus och som förmodligen lär dem att hata och förgöra sitt eget slag, säger vi Skapare precis motsatsen. Vi säger åt helvete med våra fiender, åt helvete med judarna och negrerna. Låt oss istället vörda, respektera och försvara vårt eget slag -- Naturens Främsta, och basera vår tro och kunskap på Naturens Eviga Lagar, källan och grundvalen för all kunskap och visdom. I vår bok är en rasförrädare den mest avskyvärda och motbjudande av all ohyra, en mutantkretin i Naturens rike, som ska föraktas och utplånas från vårt samhälle.

Som tydligt kan ses är klyftan mellan våra värderingar och de som traditionellt innehas av kristna lika bred som Grand Canyon, och dessa skillnader förblir för evigt oförsonliga.

Den rasliga eldsvådan hettas upp dagligen över hela världen, och ingenstans snabbare än just här i USA. Antingen kommer den Vita Rasen inom kort att mobilisera och samla sina enorma, men krympande resurser för sina egna bästa intressen, eller så kommer den

lida samma dystra öde som de vita kolonisatörerna i San Domingo gjorde för cirka 200 år sedan. Förödelse, massmord och slutligen total utrotning kommer att vara priset för att vi inte vaktar vår dyrbara genpool.

Som svar på den tidigare ställda frågan, om kristendomen har varit gynnsam eller skadlig för den vita rasen, kommer vi dessutom till den genomtänkta och entydiga slutsatsen att kristendomen har varit, och fortfarande är, en **fullständig katastrof av oöverträffad omfattning.**

Däri ligger vår sanna **VÄRDERINGSREVOLUTION**. **Vår ras är vår religion och vi ser till naturens eviga lagar, inte till några mytiska spöken, för vår vägledning. Vi konstaterar vidare att om vi inte förintar och ersätter den judiska kristendomen med en sund, realistisk uppsättning värderingar, såsom de vi förespråkar i Creativity, är den vita rasen dömd till utrotning och mänskligheten som sådan kommer att återgå och sjunka tillbaka till sina lägsta nivåer av vildhet, såsom kan ses i de otämjda djunglerna i Afrika och Nya Guinea. Vi Creators är fast beslutna att sådant aldrig får hända. Istället avser vi att gå framåt i triumf på en kreativ och konstruktiv religions vagnar för att bygga en vitare och ljusare värld för framtida barn av Naturens Främsta. RAHOWA!**

Till Vit Seger genom Värderingsrevolutionen!

Innehållsförteckning

BOK ETT:

Jämförande Religioner

Del I -- XII

Inledning --
Vad Kreativitetsrevolutionen handlar om iii

Målsättningar för vår jämförande serie 1

Del I — Muhammedanism 2

Del II — Judendom 8

Del III — Kristendom 16

Del IV — Katolicism -- Romersk 24

Del V — Katolicism -- Grekisk-ortodox 32

Del VI — Protestantism 40

Del VII — Hinduism 46

Del VIII — Den nazistisk-germanska religionen 55

Del IX — Brittisk Israel -- Identitet 68

Del X — Mormonism 83

Del XI — Ateism 95

Del XII — Odinism 102

* * * * *

BOK TVÅ:

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del I -- XXIV

Syftet med denna serie **117**

Del I – Berättelsen om Adam och Eva **119**

Del II – Berättelsen om Noa och den stora syndafloden **125**

Del III – Berättelsen om Abie, Ikie och Jakie **134**

Del IV – Påsken, det judiska påskfirandet och delningen av Röda havet **142**

Del V – Bergspredikan **154**

Del VI – Himlen och (mestadels) helvetet **163**

Del VII – Nonsens och hokus pokus **171**

Del VIII – Berättelsen om Josua **176**

Del IX – Berättelsen om Juda **183**

Del X – Uppenbarelseboken: En judisk mardröm i Technicolor **188**

Del XI – Två korta berättelser från toppen av den stora judiska dynghögen **197**

Del XII – Daniel i lejonkulan **202**

Del XIII – Påsken -- Den stora händelsen som aldrig ägde rum **207**

Del XIV – Berättelsen om Josef och hans bröder **215**

Del XV – Vandring i ödemarken i fyrtio år **223**

Del XVI – De fåniga miraklen tillskrivna J.C. **229**

Del XVII — Den sanna historien om en modern judisk familj 236

Del XVIII — Historien om David, Absalom och Salomo 241

Del XIX — Den märkliga historien om Fadern, Sonen och den Helige Ande 248

Del XX — Judeo-kristen "moral": Den invecklade historien om Lasarus och den rike mannen 255

Del XXI — Den underliga historien om Uppryckelsen 263

Del XXII — Kristna galningar löper amok: Häxprocesserna i Salem 270

Del XXIII — Den judiska guden: Ett ondskefullt, blodtörstigt monster 277

Del XXIV — Holoförfalskningen och Spökförfalskningen 284

Slutsats av serien DE VILDASTE BERÄTTELSERNA 291

CREATIVITY Trosbekännelse och Program 292

[Sidan är avsiktligt lämnad tom / Inget textinnehåll identifierat]

BOK ETT:

Tolv kapitel om

Jämförande religionsvetenskap

Målsättningar för
Vår Jämförande Serie

1. ***Att genom detaljerad jämförelse illustrera att vi i Creativity äntligen har uppnått en äkta, genuin, omfattande rasreligion för den vita rasen som är likvärdig med, eller överlägsen, någon religion i historien.***

2. ***Att vår religion är mer förnuftig, mer logisk, mer fullständig och bättre planerad och organiserad; den är i själva verket mer effektivt konstruerad än någon av världens etablerade gamla "stora" religioner.***

3. ***Att för att överhuvudtaget överleva måste den vita rasen nu polarisera kring sin egen rasreligion.***

4. ***Att övertyga alla de mångskiftande och olika vita rasgrupperna och ledarna om att i Creativity ligger den vita rasens räddning, och ju förr vi enas under Creativitys baner, desto förr kommer vi att vara på väg att föra en effektiv kamp för den vita rasens överlevnad.***

Tänk på det. Om inte Creativity, vad finns det då?

Jämförande religioner -- Del I

Racial Loyalty, maj 1985

Muhammedanism

När Ayatollah Khomeini återvände till Iran 1978 i triumf till vilt jublande folkmassor, bevisade han återigen kraften i en religiös iver och den överskuggande betydelsen av en ideologi.

Låt oss betrakta oddsen han stod inför. I 13 år hade han suttit i Paris, i exil. Han hade ingen armé, ingen regering, ingen polisstyrka, ingen juridisk status. Mot honom stod en av de mäktigaste potentaterna i det muslimska Mellanöstern, shahen av Iran. Shahen var i ordets rätta bemärkelse en skoningslös diktator, med en grym och effektiv hemlig polis under sitt befäl, en mäktig armé utrustad med de modernaste amerikanska vapnen, allt finansierat av ett överflöd av sprutande oljekällor. Shahen och hans familj var själva i själva verket en av de mest förmögna och välbärgade familjerna i världen.

Men innan året 1978 var slut var shahen själv en jagad landsflyktig, i fruktan för sitt liv och med stora svårigheter att ens finna ett land som ville ta emot honom som flykting. Ayatollan hade under tiden nu den högsta kontrollen över Iran, avgudad och tillbedd av massorna och folkmängden. Hans varje ord och önskan var landets lag.

För att uppnå en sådan överväldigande seger mot sådana enorma odds, vad var det ayatollan hade som shahen saknade? Vilket vapen, vilken fördel hade han? Var han en bättre administratör och härskare? Nej, det var han inte. Efterföljande händelser har visat att han är en klåpare, är ineffektiv, är en fumlig idiot i statskonst. Hade han ett överlägset ekonomiskt program att erbjuda folket för att höja deras levnadsstandard? Nej, det hade han inte. Han talade knappt ens om ekonomi, och även på detta område är han en okunnig person. Var han mer kärleksfull, demokratisk, medkännande och överseende mot sitt folk? Återigen, nej. Han visade sig vara mer grym, skoningslös och tyrannisk än shahen någonsin hade varit, vilket de tusentals avrättningarna och godtyckliga uttalandena under de senaste sju åren också har bevisat.

Vad hade han då att erbjuda för att inte bara kunna störta den en gång så kraftfullt förskansade shahen, utan också behålla sitt grepp om folket och i själva verket bli en ledare

och en brännpunkt för alla muslimer i Mellanöstern, Fjärran Östern och, i själva verket, i hela världen?

Den främsta fördelen som Ayatollan hade gentemot Shahen, och fortfarande har, är det kraftfulla vapnet i form av en RELIGIÖS TROBEKÄNNELSE. Det är ett vapen lika gammalt som historien, och muhammedanerna har nu haft det i över tretton århundraden, skräddarsytt för deras magra, emotionella och efterblivna massor. Judarna har en som är skräddarsydd för deras parasitära natur och har funnit att den har gjort underverk för dem under de senaste 3000 åren. Men det är en annan historia.

Den punkt jag vill inskärpa hos mina vita raskamrater är denna: RELIGIONER är som eld: en kraftfull kraft i den mänskliga ekvationen som kan vara användbar för att antingen ge energi åt de människor som utnyttjar den, eller så kan den användas för att förstöra hela deras samhällsstruktur, precis som eld kan bränna ner ett hus.

Den vita mannens religion har använts för att bränna ner hans hus — den har använts av hans fiender för att förvirra, förstöra och upplösa den vita rasen själv.

Men låt oss återgå till den muslimska religionen och undersöka dess historiska ursprung, dess expansion och dess utbredda inflytande idag.

Som jag har påpekat tidigare har det relativt lilla ökenområdet i Asien vid Medelhavets östra ände varit grogrunden, födelseplatsen för mänsklighetens tre stora religioner, nämligen judendomen, kristendomen och muhammedanismen. Även om många tusentals religioner har angripit landskapet och infekterat människors sinnen, har dessa tre religioner styrt historiens gång mer betydelsefullt än alla de andra religionerna tillsammans.

Muhammed, grundaren av den muslimska religionen, föddes omkring 571 e.Kr. i det som idag är Saudiarabien. Hans far dog innan han föddes och hans mor kort därefter. Han växte upp och uppfostrades av sin farbror och sin farfar och upplevde svårigheter i sitt tidiga liv. När han var 25 år gifte han sig med Khadijah, en äldre judisk änka med betydande förmögenhet, och hans ekonomiska bekymmer var nu över. Han hade nu råd med fritid för att meditera och reflektera över människans natur och öde.

Vid sitt fyrtionde år kristalliserades denna kontemplation till en artikulerad religion, i vilken han förkunnade att det bara fanns en Gud, Allah, och att han, Muhammed, var hans sändebud och hans profet. Hans hustru Khadijah var hans första konvertit.

Uppfylld av en explosion av energi och handling rörde han snart upp en storm av arga protester i sin hemstad

Mecka, som tillbad en mängd gudar, avgudar och fetischer.

Föraktad och förföljd i sin hemstad flydde Muhammed norrut till Medina. Denna flykt, år 622 e.Kr., är känd som Hegira.

Här blomstrade hans proselytvärvning och snart hade han en veritabel armé av följeslagare. Med sin nu mäktiga armé återvände han och erövrade sin hemstad Mecka, och den muslimska religionen spreds snart som en löpeld.

När han dog vid 61 års ålder år 632 e.Kr., efterlämnade han till sina följeslagare ett religiöst-politiskt arv som utgjorde det kraftfulla bränsle med vilket Ayatollah Khomeini sprängde shahen av Iran från Persiens påfågelstron.

Idag vänder sig 850 miljoner muslimer, en femtedel av världens befolkning, dagligen mot Mecka fem gånger om dagen i bön. Det är världens näst största religion, som tränger undan kristendomen och snart hotar att gå om den. Den växer snabbare siffermässigt än någon annan religion av två skäl: (a) nya konvertiter, och (b) den höga födelsetalen hos de lerfolk som anammar den. Det är den dominerande tron i ett 40-tal nationer, och till och med Sovjetunionen har 40 miljoner muslimer, 15,5 procent av dess befolkning.

Låt oss nu analysera och jämföra dess förtjänster och egenskaper med vår egen religion, KREATIVITET (CREATIVITY).

Muhammedanism mot Kreativitet -- En jämförelse

Grunden för dess tro: Muhammedanismen är grundad på samma gamla svindel som tusentals andra religioner — nämligen hokus-pokus om spöken i skyn, en blind gissning för vilken varken judarna, de kristna, muhammedanerna eller någon annan lättlurad tölp någonsin har lagt fram ett enda spår av bevis.

Kreativitet, å andra sidan, är baserad på Naturens Eviga Lagar, på historiens lärdomar, på logik och sunt förnuft.

Kort sagt, vår religion är baserad på verkligheten i världen som den är, med en syn på hur vi bäst kan uppnå en bättre värld genom användandet av vår intelligens, vår flit och vår kreativitet.

Böckernas Heliga Bok. Den muhammedanska religionens heliga bok är Koranen.

Enligt uppgift innehåller den de rapporterade yttrandena från Muhammed själv, som någon okänd skrivare eller skrivare

skulle ha kommit ihåg dem. Dessa antaganden är på samma nivå som de hos Nya testamentets anhängare, som antar att Matteus, Markus, Lukas och Johannes, vilka de än var, på något sätt, någonstans "kom ihåg" Jesus Kristus yttranden och skrev ner dem. Det finns inte ett spår av bevis som stöder något av dessa vaga påståenden.

De historiska fakta om Koranen som kan pusslas ihop är ungefär följande: De första koraniska yttrandena ska först ha lärts utantill (av vem?) och skrivits på palmblad eller sten. De kastades sedan i en tunna och skrevs senare ner i en bok i slumpmässig ordning. Den tredje kalifen, Uthman, 644–656, flera decennier efter Muhammeds död, "sammanställde" dem till Codex av Medina, och förstörde samtidigt rivaliserande versioner för att undvika förvirring. Det var inte förrän på 900-talet (tre århundraden efter Muhammeds död) som en "auktoriserad" version sammanställdes.

MIN RELIGION ÄR EN FREDLIG OCH KÄRLEKSFULL SÅDAN. ACCEPTERA DEN ELLER GÅ UNDER.

MED EN MÄKTIG ARMÉ ÅTERVÄNDE MUHAMMED TILL MECKA.

Så hur autentisk är Koranen i samband med Muhammeds predikningar? Vem vet? Men med tanke på de olika manipulationerna, och med tanke på tidsförloppet, skulle varje likhet behöva vara en ren tillfällighet.

Icke desto mindre har det som framträdde som Koranen haft

enormt inflytande på utformningen av det arabiska språket som sådant, och genom att svetsa samman det religiösa och politiska tänkandet hos en lös och formlös grupp av araber, semiter, hinduer, orientaler, n-ord* och andra ler-raser.

CREATIVITY (Kreativitet) har däremot tre grundläggande böcker som skrevs av religionens grundare, granskades, publicerades, upphovsrättsskyddades och auktoriserades som sådana medan grundaren fortfarande var i livet. Dessutom skrevs och publicerades kompletterande böcker såsom Expanding Creativity av grundaren medan han fortfarande var i livet, vilket eliminerar alla frågor om äkthet eller undergrävande av innehållet. Dessa tre grundläggande böcker är Nature's Eternal Religion, The White Man's Bible och Salubrious Living.

Målen för Creativity är väl definierade, dess program är tydligt och pragmatiskt. Det är omfattande och täcker alla de grundläggande mål, problem och moraliska värderingar som är betydelsefulla för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Till skillnad från den kristna bibeln eller den muhammedanska koranen, var dessa grundläggande böcker inte en sammanställning av några svårfångade och okända "reportrar" som förmodligen lappade ihop obekräftade rykten, myter eller hörsägen flera århundraden senare.

Mål och syften. Några av de mål som Mohammed uppenbarligen hade i åtanke var:

(a) Att förena olika lösa och spridda ökenstammar till en kraftfull och polariserad politisk och religiös enhet.

(b) Genom att förordna flera dagliga tvagningar som en del av deras religiösa ritual för dessa primitiva stammar (vars privata vanor i bästa fall var ohygieniska, och i värsta fall direkt smutsiga) försökte han förbättra deras fysiska och personliga hygienvanor.

(c) Ge dessa primitiva ökenstammar inspiration, riktning och en viss känsla av moraliskt ansvar.

(d) Bygga ett kraftfullt politiskt imperium med sig själv i spetsen.

I alla dessa mål lyckades Mohammed ganska väl.

Creativitys mål har formulerats i stor detalj i våra grundläggande böcker. De är tydliga, omfattande, konstruktiva och konsekventa. De omfattar hela planeten jorden som en enhet, inte bara ett begränsat område av fastigheter.

Utan att gå igenom hela vår trosbekännelse kan höjdpunkterna i våra mål och syften kortfattat formuleras enligt följande:

1. Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den vita rasen exklusivt.

2. Att informera, väcka och förena den vita rasen till en solid murbräcka så att den kan bryta det judiska strypgreppet och ta hand om sitt eget öde.

3. Att få bort judarna, negrerna, ler-raserna och parasiterna och andra snyltare från den vita rasens ryggar.

4. Att ge den vita rasen en känsla av medvetenhet, moral och riktning.

5. Att tillhandahålla en meningsfull plan och ritning för den vita rasens framtid.

6. Att skapa en stark känsla av raslig lojalitet gentemot den vita rasen bland alla vita nationer och folk i världen.

7. Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö, så som det formuleras i vårt program för HÄLSOSAMT LEVERNE (SALUBRIOUS LIVING).

8. Ett universellt språk, nämligen latin, för alla vita folk i världen.

9. Eugenik. Att arbeta i harmoni med naturens lagar och att uppgradera vår vita genpool.

10. Att bygga en vitare och ljusare värld, där den vita rasen slutgiltigt och exklusivt bebor all värdefull fast egendom på denna planet jorden.

Mer om Muhammedanism

Koranen är, som vi har påpekat, inte bara betraktad som muslimernas heliga bok, utan anses vara helig i sig själv, skriven av Gud, och får inte ifrågasättas. Jag har försökt läsa många delar av den vid flera tillfällen och finner den extremt tråkig, förvirrande och meningslös.

Den placerar kvinnor i en extremt underlägsen status som enbart tjänare till det manliga könet, för att föda barn och för att tillfredsställa hans sexuella begär. Den överse även med polygami, en sedvänja som har undvikits av de flesta vita civilisationer.

* * * * *

En djupgående skillnad mellan en Kosher-konservativ och en Kreatör är att medan den förre bekänner sin främsta lojalitet till en judisk Jahve, ett fiktivt stamspöke, så tillhör vår lojalitet först, sist och alltid vår egen ras.

* * * * *

Vi Kreatörer anser att förräderi mot den vita rasen är den allvarligaste av synder.

Jämförande religioner -- Del II

Racial Loyalty, juni 1985

Judaism

När Golda Meir var premiärminister i banditstaten Israel i slutet av 60-talet, förkunnade hon oförskämt för det israeliska Knesset på jiddisch: "Jag är en icke-troende, men ingen kommer att kunna utrota från mitt hjärta och sinne övertygelsen om att utan den judiska religionen (judaismen) skulle vi ha varit som alla andra nationer, som en gång existerade och försvann."

GOLDA MEIR FRÅN DET SENA 60-TALET

"PENGAR ÄR VÅR RELIGION. SÄRSKILT AMERIKANSKT BISTÅND. LÅT DET FORTSÄTTA KOMMA."

Från premiärministern i en nation av medfödda lögnare var detta uttalande ett undantag från regeln. Hon gjorde inte bara en skarpsinnig iakttagelse av historien, utan för en gångs skull talade hon sanning, och hon uttryckte sina innersta, omhuldade övertygelser, en övertygelse som den överväldigande majoriteten av judar klamrar sig fast vid. För judarna ÄR deras ras deras religion, och omvänt är deras ras överlevnad, expansion och framsteg fast grundad på deras bedrägliga religion. Detta bekräftas ytterligare av

Juden, Marcus Eli Ravage, vars artikel publicerades i februari-numret 1928 av "Century Magazine", (vilken vi återger i sin helhet i The White Man's Bible på s. 286). Han berättar historien om deras religion mer explicit och den kraftfulla roll judisk kristendom har spelat i deras erövring av världen.

Med sin judiska religion har de dock under de senaste två tusen åren styrt kursen för mänsklighetens historia, kontrollerat, plundrat och kapat inte bara nationer, utan hela civilisationer och blivit mänsklighetens gissel. Idag är de inte bara ett hot mot civilisationen, utan väl på väg att utplåna naturens främsta art, den vita rasen själv, och blandrasifiera och förslava hela mänskligheten.

Var och när hade judendomen sin början?

Svaren på båda dessa frågor — var och när — är vaga och förlorade i myterna och dimmorna från den antika historien. Judarna själva har aldrig brytt sig om att noggrant spåra sina tidigaste början. Som bedrägeriets mästare ägnade de sig istället åt sådana mytiska sagor som berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, en bisarr historia som faktiskt skulle vara en skam för vilket annat folk som helst och som absolut inte har någon grund i historiska fakta. (Läs återigen kapitel nr 10, bok I, av Nature's Eternal Religion, "Gamla Testamentet".) Vid utvärderingen av vilddjurets bedrägliga natur kan jag inte låta bli att komma till samma slutsats som jag gör angående de kristnas berättelse om Kristus, och det är detta: **Det finns inte ett spår av historiska bevis för att det någonsin funnits några judiska karaktärer såsom Jesus Kristus, Abraham, Isak, Jakob eller ens Moses, för den delen.** Allt vi har är en enorm samling av förvirrad, huller-om-buller-propaganda dumpad på oss som ett lass gödsel, men föga annat. Eftersom deras berättelser är så oerhört bisarra, skulle endast den mest naiva tölp kunna svälja sådana idiotiska skrönor.

Vad vi kan pussla ihop är att judarna uppstod som ett band av mördare och tjuvar någonstans i Mellanöstern kring Palestina, som sedan historiens gryning hade varit knutpunkten för handelskaravanerna. Här utvecklade de sin tidiga sammanhållning och stamtillhörighet, vilket de senare hade den sluga förutseende förmågan att svetsa samman till en rasreligion. Som med alla tjuvar och gangsters var denna lojalitet och sammanhållning baserad på rädsla, på ett behov av självbevarelse och en gemensam fara från deras fiender.

Eftersom ett laglöst gäng är föraktat, fruktat och hatat av nästintill alla, så var alla som inte var en del av...

exklusivt kriminellt brödraskap var deras fiende. Kort sagt, hela världen var deras fiende, att bedras, rånas, underkuvas och/eller förintas.

Detta blev sedan grunden för den judiska religionen — fruktan och hat, med hela världen som deras gemensamma fiende.

Hur ondskefullt detta än kan verka som grund för en religion, har den märkligt nog överlevt de senaste 5000 åren eller så. Under tiden, genom en process av gallring och evolution, har dessa kriminella instinkter blivit skarpare, dödligare och mycket mer effektiva. De blev också effektivt organiserade på en världsomspännande basis som ingen annan religion på jordens yta. De är nu den enda kraften i dagens civilisation, en kraft som kontrollerar världens regeringar, finanser, kultur (eller degenereringen av densamma), utbildning, vilka "nyheter" som sänds ut och vad som undertrycks. De manipulerar nu inte bara nationer, utan hela raser (såsom den vita rasen) lika effektivt som en ranchägare manipulerar sina kor eller får. Faktum är att judarna själva refererar till alla icke-judar i världen som goy eller goyim, vilket är en nedsättande term som betyder boskap.

En av judarnas största bedrifter är det faktum att de har utformat en religion som har visat sig vara helt i samklang med deras medfödda parasitära natur, och följaktligen oerhört effektiv i att förstärka de egenskaper som Naturen har utrustat dem med. De är, i ordets rätta bemärkelse, en parasit och deras religion har gjort det möjligt för dem att utveckla och utöva detta parasitära drag till dess högsta grad.

Som parasiter har judarna funnits med länge. Judarna är inte kreativa i någon mening av ordet, utan har haft list nog att observera, kopiera och anpassa alla användbara seder, bruk eller religiösa ritualer från de nationer och civilisationer vars inre de borrat sig in i. Och detta inkluderar de flesta av historiens stora vita civilisationer. Men judarna är mer än bara en parasit. De har också haft effekten av en tärande cancer på de nationer de infiltrerat och infekterat, och de har lemlästat och/eller förstört varje nation de i hemlighet har invaderat. Detta inkluderar praktiskt taget hela listan över historiens stora vita civilisationer. Med början i Egypten angrep de Babylonien, Persien, Grekland, Rom, för att inte tala om ett antal icke-vita nationer som Indien, och ett antal av de muslimska nationerna. Från Rom spred de ut sig längs de segrande romerska arméernas handelsvägar tills de angrep och infekterade varje tidigare hednisk vit nation i Europa. Med spridningen av kristendomen (ett judiskt påhitt och en...

avstickare från judendomen) var de snabba med att ta kontroll över den vita mannens finanser, handel, religion och regering i de då framväxande vita nationerna i Europa. De har behållit den kontrollen sedan dess.

Jag har sagt att judarna inte var kreativa som sådana, men att de hade en förmåga att anpassa allt användbart för sin egen nytta från sina värdnationer. Från ingen annan nation lärde de sig så mycket som från den första stora vita nationen de hjälpte till att bastardisera, nämligen egyptierna.

I själva verket var varje aspekt och fiktivt koncept som strukturerade deras parasitära religion ursprungligen uttänkt av egyptierna. Detta inkluderar en lång lista där följande idéer är de främsta byggstenarna: (a) idén om en "själ" (b) idén om "evigt liv" (c) idén om "gudar", både goda och onda (d) idén om "en gud" (Ikhnaton) (e) idén om offergåvor och böner för att blidka guden eller gudarna (f) idén om dop (rening genom tvagning) (g) idén om att bygga storslagna tempel för att bönfalla och ära sina gudar (h) omskärelse av spädbarn, och ett antal andra övertygelser, seder och ritualer, inklusive vaga idéer om himmel och helvete. I själva verket var det under deras långa vistelse i Egypten som den judiska religionen fullt ut inkuberades och fick en strukturerad form.

Hur många judar finns det i världen? Judarna hävdar (för goyim) att det bara finns ungefär 20 miljoner eller så. Men denna siffra är helt meningslös av två skäl: (a) judarna är medfödda lögnare, och (b) till skillnad från kristna, muhammedaner, mormoner, etc., har judarna historiskt sett undertryckt varje räkning av sina egna antal och gjort detta undertryckande till en integrerad del av sin religion. Detta har de gjort för att förvirra och samtidigt dämpa goyims rädsla för att de är (ha! ha!) bara en liten grupp religiösa människor och inget hot mot någon. Huruvida de i hemlighet har en sann räkning av sina antal kan jag bara ana, och eftersom de är så grundliga i sin studie och kontroll av demografi, är jag säker på att de inte bara har en exakt räkning av sina egna totala antal, utan också var varje person är distribuerad och lokaliserad. Vad det totala antalet är kan jag bara gissa, och i jämförelse med den nuvarande totala världsbefolkningen på 5,3 miljarder är det jämförelsevis litet. Men jag är säker på att det inte är 20 miljoner. Min gissning är att det ligger mer i intervallet 80 miljoner, men fram till den tidpunkt då den vita mannen återigen återfår kontrollen över sitt eget öde och sin statistik, kan vi bara gissa. Från den tidpunkten kan vi dock också vara säkra på att deras antal snabbt kommer att minska. Eftersom de är en parasitär ras, kommer vi att låta Naturen ha sin

förlopp och låta dem vissna på vinstocken så snabbt som möjligt.

På den positiva sidan kommer vi i Skaparens Kyrka (The Church Of The Creator) att ge judarna erkännande på flera punkter. (a) Även om de är anti-natur i sin livsåskådning och livsstil, har de mest troget lytt en av naturens grundläggande lagar — **den egna artens överlevnad kommer först.** (b) De utövar raslig lojalitet med en fanatism som ingen annan ras i historien. (c) De är ihärdiga i en grad som inget annat folk kan mäta sig med. Deras tålamod, envishet och uthållighet i sin ras intresse är oöverträffad av något annat folk och har gjort det möjligt för dem att uthärda alla dessa tusentals år. (d) De har utvecklat utövandet av rasligt lagarbete till en fin konst. (e) De är pragmatiska och realister.

På den negativa sidan, (a) **är judarna den främsta mänskliga parasiten.** De är okreativa, okultiverade och skulle varken kunna bygga en nation, en stat eller en civilisation om de lämnades åt sig själva. Liksom en loppa eller en magmask är de dömda av naturen att leva på en annan människas kropp, en ras som är produktiv, särskilt som den vita rasen. (b) Genom att vara icke-produktiva är de kulturförstörare, och likt en cancer förtär de de värdnationer och folk vars livsnerv de tränger in i. (c) De är grymma, ondskefulla, förrädiska, trolösa och bedrägliga. De är världens största lögnare och tidernas mästare på att smyga. (d) De är i själva verket mänsklighetens gissel och den dödligaste fiende den vita rasen någonsin har stått inför, och är fortfarande det farligaste hot vi är belastade med idag.

Hur som helst, oavsett vilket, har vi i Skaparens Kyrka lärt oss en överväldigande läxa från judarnas historia och det är detta: **religion är ett kraftfullt vapen för en ras överlevnad, och en rasreligion som är korrekt anpassad till sina anhängare är oslagbar.**

Tyvärr har den vita rasen fram till nu aldrig haft en sådan religion. De antika religionerna i de klassiska vita civilisationerna, såsom egyptierna, grekerna och romarna, var i bästa fall harmlösa vidskepelser som absolut inte hade några rasliga värden som sådana och inte gjorde något för att varken skydda eller bevara rasen. Faktum är att sådana religioner som egyptierna hade var så djupt uppslukade av att bönfalla och tjäna fiktiva spöken att merparten av dessa människors tid, energi och resurser hälldes ner i ett bottenlöst råtthål genom att bygga tempel, statyer och pyramider till ära för sina gudar eller gudarnas ställföreträdare, faraonerna.

Sedan, under det första århundradet v.t., koncipierade judarna den

briljanta idé att pracka på en självmordsreligion, kristendomen, på den stora romerska civilisationen och den vita rasen som helhet. Deras överväldigande framgång krönikeras i Creative Credo nr 43 i *The White Man's Bible* och det finns inget behov av att upprepa det här.

Det räcker med att säga att den vita rasen som ett resultat av detta judiska gift nu är en döende art och behovet av drastiska åtgärder är nu brådskande och tvingande. Svaret på det judiska giftet är CREATIVITY och behovet är att övertyga våra vita raskamrater om att det är det svar den vita människan har behövt för sin egen överlevnad sedan de gamla egyptiernas dagar.

* * * * *

Judaism vs. Creativity -- En jämförelse

För att förstärka sådana övertygelser erbjuder vi en jämförelse mellan judaism och Creativity.

Trons grundval.

(a) JUDAISMEN är grundad på berättelsen om att judarna är rasmässiga och stammässiga ättlingar till Abraham, Isak och Jakob; att "Gud" (ett fiktivt koncept härlett från egyptierna) valde ut dem som en gynnad, speciell ras framför alla andra. Det är detta koncept, att de är "Guds utvalda", som har gjort mer för att driva judarna framåt genom historien och bestå än kanske något annat enskilt fiktivt koncept i deras religion.

(b) CREATIVITY är baserad på Naturens eviga lagar; på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft. Vi tror att den vita rasen är Naturens finaste och främsta prestation, och att Naturen har utrustat den vita rasen med ett större överflöd av intelligens och kreativitet än något annat folk. Den vita rasen är också oöverträffad i sin förmåga att skapa kultur och civilisation; att organisera och styra sig själv; den är oöverträffad inom vetenskap, teknologi, arkitektur, konst, musik och litteratur, och ett obegränsat antal andra civiliserade och kulturella strävanden. Medan judarna proklamerar att de är "Guds utvalda", ett fiktivt koncept, tror vi att vi är Naturens främsta, av den goda anledningen att bevisen som styrker vår slutsats är överväldigande.

Böcker som utgör grunden för religiösa övertygelser.

(a) Den judiska religionen är baserad på ett antal grundläggande böcker. Om man listar dem i kronologisk ordning är de: (1) Gamla testamentet, (2) Talmud, (3) Karl Marx Kommunistiska manifest och Das Kapital, och (4) Sions vises protokoll.

Av alla dessa är Talmud deras heligaste bok. I en petig form täcker och kringskär den nästan varje aspekt av judiskt liv, inklusive lag, sedvänja, religion och varje annan detalj. (Se kapitel 9, bok I av *NATURE'S ETERNAL RELIGION* 'Fem grundläggande böcker'.)

Creativitys grundläggande böcker är Nature's Eternal Religion, The White Man's Bible och Salubrious Living.

Dessa böcker ger inte bara den vita rasen mål och riktning för sin egen överlevnad, expansion och framsteg, utan även en trosbekännelse och filosofi att leva efter och blomstra genom under de kommande miljonerna år.

Judendomens mål: Judarna är till sin natur parasitära och deras judiska religion strävar efter att göra det möjligt för judarna att leva på världens produktiva folk, främst den vita rasen. Det slutgiltiga målet som fastställs i Talmud är att undergräva alla goy, att avla ner dem, att rasblanda dem och förslava dem, med varje jude som en kung och varje goyim som deras dumma tjänare. Deras ytterligare mål är att judarna ska samla allt guld, alla pengar och all rikedom i världen till sig själva och ha de dumma bruna blandfolken som sina tjänare och slavar.

Creativitys mål är mångfaldiga: (1) Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg uteslutande. (2) Att få bort de parasitära judarna och andra snyltande "lerfolk" från vår rygg och låta dem klara sig själva. (3) Eftersom judarna och andra lerfolk varken kan föda sig själva eller konkurrera med en upplyst vit ras, kommer deras antal att krympa och slutligen vissna bort. (4) Genom att utöva eugenik, att uppgradera den vita rasens genpool. (5) Återuppbygga planeten jordens land och miljö. (6) För den vita rasen att slutligen bebo denna planet exklusivt. (7) Och i allmänhet, att bygga en vitare och ljusare värld.

Slutsats

Vi vill konstatera direkt att när vi strukturerade en rasreligion för den vita rasen har vi lärt oss mer från

judendomen än alla de andra religionerna tillsammans, och vi sticker inte under stol med det. Anledningen är enkel: om en rasreligion som judendomen kan upprätthålla en usel ras av parasiter i 50 århundraden och driva dem uppåt för att få kontroll över världen, tänk då bara vad en liknande rasreligion kan göra för den stora **Vita Rasen. Potentialen är obegränsad och endast himlen sätter gränserna.**

Och det är precis vad vi har gjort i Creativity — medvetet, logiskt och grundligt. Vi gör äntligen efter lång tid vad egyptierna borde ha gjort för 5000 år sedan - strukturerar en rasreligion för den Vita Rasen. Vår grundläggande Gyllene Regel är på sätt och vis densamma som judarnas: **Vad som än är bäst för vår ras är den högsta dygden, vad som än är dåligt för vår ras är den ultimata synden.**

Men där upphör likheten. Medan judarna är den eviga parasiten, fördömd av Naturen att för evigt leva på ryggen av en annan ras eller gå under, är vi i den Vita Rasen precis motsatsen. Vi behöver ingen annan ras för vårt välbefinnande eller vår välfärd, och skulle i själva verket ha det tusen gånger bättre om denna planet var helt befriad från alla de underlägsna lerraserna, inklusive judarna.

Men vi har flera andra överväldigande fördelar gentemot judarna. Vi är långt mer intelligenta, kreativa, flitiga och produktiva än vad judarna är (eller någon av de andra lerraserna). Vi överträffar parasiterna i antal ett dussin gånger om. Rensade från rasförorening, lämnade åt våra egna medel och vår kultur, med vårt program för raslig uppgradering och eugenik, skulle vi på en kort tidsrymd i historien kunna bygga ett virtuellt paradis på jorden. Och detta är i själva verket vårt ultimata mål.

* * * * *

*Revolution, anarki och kaos över hela världen: det händer inte bara. De anstiftas av JOG, utförs av CIA och betalas av den **vite amerikanske skattebetalaren, den ultimata lättlurade stackaren.***

* * * * *

Jämförande religioner -- Del III

Racial Loyalty, juli 1985

Kristendom

Svindeln med spöken i skyn finner sin ultimata manifestation i judisk kristendom.

De grundläggande premisserna för kristendomen är baserade på en kedja av fiktiva abstraktioner, vilka, tagna antingen var för sig eller kollektivt, bildar en bisarr mardröm som är en förolämpning mot varje tänkande människas intellekt. Dessa fiktiva fantasier fungerar ungefär så här.

Det finns spöken i skyn — någonstans, var som helst, överallt, -- som kontrollerar våra liv, som kontrollerar världshändelser och kontrollerar universum. Dessa spöken är allestädes närvarande och tittar oss ständigt över axeln, för anteckningar och registrerar varje ord och varje handling. Inte bara våra ord och handlingar, utan till och med varje tanke registreras i den där superdatorn i skyn.

Tala om den mängd material judarna har i sin superdator i Tel Aviv! Men även det är småpotatis jämfört med den där super-duper-datorn i skyn som behövs för att registrera varje ord, gärning och tanke hos de växande fem miljarder människor som nu lever, för att inte tala om allt skräp som lagrats för dem som redan är döda, men som väntar på "Domedagen". Det måste verkligen överbelasta kretsarna i skyn. Inte undra på att vi har upprepade kortslutningar och blixtnedslag där uppe i det blå.

Fantasin fortsätter. När vi dör kommer vi att få allt detta samlade skräp kastat tillbaka i ansiktet. Vi kommer att hållas ansvariga för varje ord, gärning, tanke, och ve och fasa! Om du befinns bristfällig och har avvikit från huvudlinjen, eller gjort några misstag, då bär det av ner i gropen, de brinnande svavelhaltiga groparna, vill säga. Och eftersom ingen av oss är perfekt, gissa var 99 och 44/100 procent av oss kommer att hamna.

Naturligtvis kan det nu finnas vissa undantag, som Jerry Falwells som lydigt och underdånigt bugade sig för Guds utvalda. Men man kan aldrig vara säker, och det inkluderar Jerry Falwell, påven och Billy Graham. Vem vet vilka onda tankar som ibland kan ha lurat i de mörka vrårna av deras förvridna små sinnen. Till och med Jimmy Carter erkände att det har funnits tillfällen då han känt lusta.

Nu är det inte alla dessa spöken i skyn som övervakar och för anteckningar. Endast de "goda killarna" gör det. (Gud,

Jesus Kristus, och en härskara av keruber och änglar) Men spöken kommer uppenbarligen i en stor mängd olika former, figurer och storlekar och alla är inte "goda" i den "Heliga Skrifts" ögon. Precis som i filmerna har man alltid de goda killarna och de onda killarna, så även där uppe i de där dimmiga skyarna i det höga, har man också de "onda" spökena. Dessa har namn som Satan, Lucifer, Djävulen och en mängd andra namn. Detta är enbart för högsta hönset. Men han är inte ensam. Vi hör upprepade gånger i de kristna predikanternas repertoar av helveteseld och svavel om "Satan och hans hantlangare", vilka består av en mängd olika demoner i alla former och storlekar.

Den mest intressanta aspekten av hela denna hopkokade historia är denna: medan i filmerna, där efter en tappert utkämpad strid mellan de goda killarna och de onda killarna, de goda killarna vanligtvis vinner (åtminstone brukade det vara på det viset) och förintar de onda killarna och "hans hantlangare", så är det inte i striden i det höga.

Där fortsätter kriget, och fortsätter och fortsätter. Fastän Herren (den gode killen) är allsmäktig och det han säger gäller (det är trots allt hans upplägg, han skapade allt), så finns det ändå ingen seger över den onde killen. Herren och Lucifer har hållit på med det här nu i förmodligen 6000 år, och är fortfarande låsta i ett dödläge. Tja, inte precis det heller. Satan vinner, helt klart. För varje person som blir "frälst" från den brinnande gropen, kommer Satan att få minst 99, förmodligen 99 och 44/100. Uppenbarligen kommer de goda killarna sist i denna historia om Spöken i Skyn.

Låter detta som en lustig rövarhistoria? Det gör det för mig, men man kan gå in i vilken som helst av 200 000 kristna kyrkor (enbart i USA) och höra samma dumma historia predikas av hundratusentals predikanter, vecka efter vecka efter vecka. Deras versioner kan skilja sig lite, men i huvudsak är det den grundläggande historien, Evangeliet, Herrens ord, eller vad som helst. Inte bara från predikstolen i alla kristna kyrkor sänds denna idiotiska historia ut, utan på senare tid, ännu mer effektivt (och mer lönsamt) från de elektroniska bedragarna som använder den judiska dumburken.

Men det är inte slutet på historien. Faktum är att Herren och Satan egentligen står på utmärkt fot med varandra, precis som den amerikanska regeringen och de ryska kommunisterna. (Läs återigen Creative Credo nr 50 i Den Vite Mannens Bibel, "Observationer om Djävulen och Helvetet".) Huvudskurken lider inte särskilt mycket. Satan och Gud har jättekul och spelar spel med oss stackars syndare, för att se vem som kan få högst poäng, och spelställningen

förutspåddes redan innan den började -- Djävulen är den överväldigande vinnaren, utan tvekan. Det är vi, vi odugliga, usla syndare som är de verkliga förlorarna. Det är vi som kommer att lida i den där eldiga gropen. Det är ett korrupt, riggat upplägg. Och vilken ohygglig tortyrkammare det är. Miljarder och åter miljarder själar kommer att brinna där inne, jämra sig och skära tänder (har själar tänder?) i evighet, och evighet, och evighet. Ingen uppskov, ingen amnesti, ingen "fem minuters paus", inget ledigt för helger eller semestrar. Bara stenhårda 24 timmar om dygnet, 365 dagar om året av outhärdlig smärta och tortyr, i evighet, och evighet, och evighet.

Vad tycker den gode och kärleksfulle Herren om det? Tja, uppenbarligen tycker han att det är stor underhållning. När allt kommer omkring var det han som drömde ihop alltihop, designade hela det förbannade upplägget, och kommer att driva sin tortyrkammare från nu till evigheten.

Uppenbarligen ville han medvetet sätta alla dessa miljarder i den eldiga tortyrkammaren och tortera livet ur dem, annars skulle han aldrig ha konstruerat sitt sadistiska helvete från första början, eller hur?

Varifrån kom en sådan bisarr mental mardröm? Hur kan så många hundratals miljoner människor bli snärjda i en sådan idiotisk fälla och samtidigt vara mer än villiga att punga ut med 40 miljarder dollar om året bara i USA för att vidmakthålla och utöva sådant djävulskt och sadistiskt struntprat på sina egna barn, sin egen avkomma?

Det är en lång historia, och för att gå tillbaka till början bör vi, antar jag, börja med egyptierna, den första riktigt stora vita civilisationen i historien. **Detta är det första steget i kristendomens utveckling.**

Egyptierna var ett högt begåvat folk. De hade den ovanliga fördelen att bo i Nildalen där de under tusentals år var (mer eller mindre) skyddade från fientliga intrång från alla fyra sidor. Som ett resultat hade de lång tid på sig att utveckla och odla sin egen civilisation och sin kultur. Detta gjorde de, och deras civilisation varade i kanske tre tusen år, en tidsperiod längre än någon annans. Den dog ut när deras gener blev förgiftade genom uppblandning med de underlägsna svarta nubierna i söder.

Även om denna bastardisering av den vita egyptiska rasen kan betraktas som en sorts erövring av underlägsna, påtvingades den dem inte, utan var självförvållad. Detta var en erövring av mest ondskefulla karaktär som innebar dödsstöten för den stora egyptiska vita rasen. Det var resultatet av dumhet och kriminell försumlighet i att misslyckas med att inse hur de skulle skydda sin genpool från bastardisering.

och raslig förgiftning. Det kan kategoriseras som en av historiens största tragedier.

Hur det än må vara med det, var deras religion till stor del skyldig till denna stora tragedi, eftersom knappast någon vit kultur i den antika civilisationen var så besatt av "andevärlden" och livet efter detta. Det är i själva verket de gamla egyptierna, som hade 3 000 år på sig att utveckla sin religion, som vi har att tacka för praktiskt taget varje fiktivt koncept och abstraktion för vad som senare blev kristendomen. Jag har listat dessa begrepp tidigare under judendomen, och jag anser att det är relevant att jag listar dem igen. De är (a) idén om en "själ" (b) idén om "evigt liv" (c) idén om "gudar" (d) idén om offergåvor och böner för att blidka guden eller gudarna (f) idén om dop (rening genom tvagning) (g) idén om att bygga storslagna tempel för att be till och ära sina gudar (h) omskärelse av spädbarn, och ett antal andra trosuppfattningar, seder och ritualer, inklusive vaga idéer om himmel och helvete.

Det andra stadiet var den parasitära judens intrång i den egyptiska domänen. De okreativa judarna var sluga nog att kopiera de flesta av de egyptiska koncepten och, med några få modifieringar, införliva dem i en egen stamreligion, en religion som på en gång var mer pragmatisk och samtidigt utnyttjades till det yttersta för att bevara och främja de parasitära judarnas lycka.

Det tredje stadiet i den kristna religionens utveckling utspelade sig i hjärtat av det romerska riket. När Rom under det första århundradet av den gemensamma tideräkningen (C.E.) stod på sin höjdpunkt, var den mindre provinsen Judeen en av dess många erövringar. När de motsträviga judarna visade sig vara upproriska och bråkiga, skickade kejsar Vespasianus in general Titus för att kväsa upproret. Detta gjorde han i en belägring som varade i mindre än två år. I processen jämnade han Jerusalem med marken, enligt tidens typiska sed.

Men judarna visade sig vara en tuffare erövring än romarna hade räknat med. Genom att försöka "smälta" den lilla provinsen, svalde romarna i själva verket ett rasligt gift, vilket historien senare har visat. Judarna besegrade inte romarna genom konfrontation med överlägsna vapen. Tvärtom var de så enormt underlägsna i detta avseende att det inte ens hade varit en match. Istället använde de sitt mest dödliga vapen — religion, propaganda, svek och intriger — i allt vilket de saknade rivaler och fortfarande inte gör idag. Kort sagt använde de "B"-bomben — hjärnbomben, i vilken de har varit fantastiskt framgångsrika. Kristendomen

var deras främsta vapen och Saulus från Tarsus var den nyckel-jude som anstiftade konspirationen. Judarna sålde de en gång virila och krigiska romarna en självmordsreligion i vilken pacifism, självförnekelse och självdestruktivitet blev den nya religionens högsta dygder. Kort sagt, de förvandlade de en gång aggressiva, mäktiga romarna till en kaotisk massa av kvidande veklingar.

Hur gjorde de detta? Jo, **Marcus Eli Ravage**, en listig jude från 1900-talet, skryter om det, och han berättar historien bättre än jag kan. (Läs återigen "Confessions of a Jew" Creative Credo nr 43 i **The White Man's Bible**.)

Kristendomens grundvalar. Hela den kristna religionen är baserad på en nyckelfigur kallad Jesus Kristus, hälften människa och hälften Gud, som antas ha vandrat på jorden cirka 1 till 33 v.t. Det finns dock inte ett spår av genuina historiska bevis utanför dess egna hopkokade fabler att en sådan karaktär någonsin existerat. Trots att både grekerna och romarna på den tiden var högst läskunniga, har ingen samtida historiker, poet, författare eller krönikör någonsin skrivit så mycket som en enda rad som bekräftar alla de osannolika händelser som påstås i Nya testamentet. Allt är baserat på de förmodade berättelserna i "evangelierna" Matteus, Markus, Lukas och Johannes, men ingen samtida författare hörde någonsin talas om dem heller, eller fann det åtminstone lämpligt att notera dem. De få historiska "fakta" som framträder är att dessa samma fantasier hade sammanställts från redan existerande fabler som då var i omlopp, och nu såldes som en ny och äkta vara. Faktum är att historien om en korsfäst "frälsare" hade berättats i 16 tidigare religioner och nu återanvändes för 17:e gången.

Varifrån kom de självmordstankar som är inneboende i kristendomen? Det råder dock ingen mystik kring denna fråga. Det existerade vid Döda havets stränder en liten judisk sekt kallad **Esséerna**. Hjälten var "Rättfärdighetens lärare" och de praktiserade kollektivt boende, självförnekelse och undvek äktenskap och familjeliv. Men ännu viktigare, de lärde ut och praktiserade pacifism och främjade varje självmordskoncept (såsom: sälj allt du äger, älska dina fiender, vänd andra kinden till, döm inte) minst ett århundrade före Kristi förmodade födelse. Den skrupelfrie och listige Saulus från Tarsus (som senare blev de kristnas S:t Paulus) såg i deras självmordsläror själva grodden till en religion som kunde utnyttjas för att förgöra de stolta och högmodiga romarna. Hur framgångsrik han var och hur romarna svalde det förgiftade betet har historien dokumenterat.

Judarna var framgångsrika bortom sina vildaste drömmar och 1300 år av den mörka medeltiden tog vid när Rom föll samman. Det judiska giftet gror fortfarande i hjärnorna på hundratals miljoner vita kristna idag, och är nyckeln till den judiska dominans, våldtäkt och plundring som den vita rasen fogligt låter sig utsättas för.

* * * *

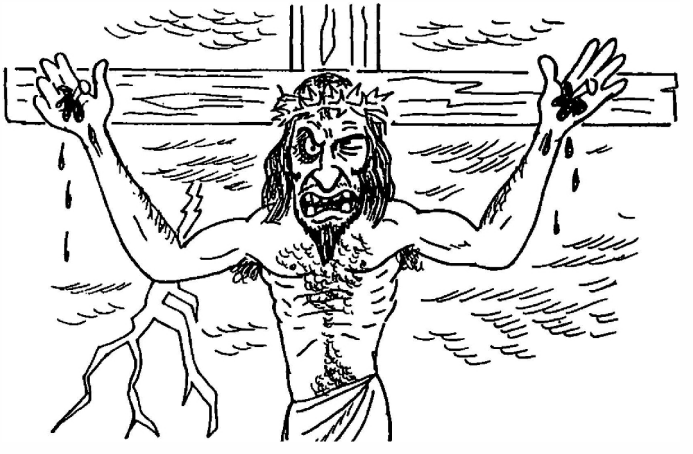

"MIN FADER SÄGER ATT JAG MÅSTE GÅ IGENOM DET HÄR DUMMA RUTTNA ELÄNDET FÖR ATT RÄDDA ALLA ER SYNDARE FRÅN ATT HAMNA I HELVETET. MEN SKRATTA INTE NU. EFTER ATT MIN 3-DAGARS PERIOD ÄR ÖVER FLYGER JAG TILLBAKA UPP TILL HIMLEN IGEN, OCH ALLA NI VÄRDELÖSA RUTTNA SYNDARE KOMMER ATT STEKAS I HELVETET I ALLA FALL. DET ÄR VAD VI KALLAR KRISTEN KÄRLEK."

* * * *

Den mörka medeltiden för den europeiska civilisationen var som värst när den judiska kristendomen tog över.

Kristendom mot Kreativitet
En jämförelse

Grundläggande mål

KRISTENDOM - att "rädda" människors "själar" från ett fiktivt helvete i "efterlivet", eftersom Gud älskar mänskligheten så djupt. Varför samma judiska Gud som skapade offren också skapade ett helvete att sätta dem i, har aldrig förklarats. Efter att denne samme kärleksfulle Gud "offrade" sin ende son på korset för att förstärka "frälsningsprogrammet", misslyckades även det programmet kapitalt, och även det har aldrig förklarats tillfredsställande.

Kristendomen skyr livet i den verkliga världen som värdelöst, och ser det endast som en förberedelse för "efterlivet".

KREATIVITETENS grundläggande mål är (a) den vita rasens överlevnad, expansion och avancemang. (b) Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. (c) Att bygga en ny, vitare och ljusare värld.

Grundläggande böcker

KRISTENDOMEN baseras på: (a) DET GAMLA TESTAMENTET, som i grunden är en självkomponerad historia om den judiska rasen (israeliterna) och Jahves oändliga hängivenhet till, och kärleksaffär med, denna parasitära stam av semiter. Det finns inte ett spår av historisk grund för dess hopkokade "historia", ej heller finns det några vetenskapliga bevis för dess skapelsehypotes om att världen "skapades" för 6000 år sedan under en sexdagarsperiod. Det Gamla Testamentet utgör 75 procent av den "Heliga Bibeln" och nämner inte ens Jesus Kristus. (b) DET NYA TESTAMENTET handlar helt om livet för en mytisk omskuren judisk oäkting vid namn Jesus Kristus, som förmodligen levde cirka 1-33 v.t., men återigen, inte ett spår av historiska bevis för att verifiera denna berättelse. Kristus läror främjades redan av en liten religiös kult kallad esséerna, som föregick den förmodade Kristus-eran med ett århundrade.

KREATIVITET — är grundad på tre grundläggande böcker: (a) NATURE'S ETERNAL RELIGION (Naturens eviga religion) — lägger grunden för religionen KREATIVITET. (b) THE WHITE MAN'S BIBLE (Den vita mannens bibel) — förstärker och expanderar den första boken, och introducerar idén om Salubrious Living (Hälsosamt leverne) — ett program för flera andra konstruktiva program som uppnår det ultimata

i utmärkt hälsa och välbefinnande. (c) SALUBRIOUS LIVING – beskriver detta program i detalj, inklusive principerna för nutrition, fasta, motion, miljö och eugenik skisserade i 14 speciella punkter.

Grundläggande övertygelser vilar på:

KRISTENDOM – övertygelser baseras på det övernaturliga. I huvudsak inriktad på att avsäga sig den verkliga världen och fokusera på en fiktiv himmel och ett helvete i "efterlivet". En samling vidskepelser, myter och fantasier som tilltalar de naiva och lättlurade, men är en förolämpning mot varje intelligent, informerad, resonerande man eller kvinna.

CREATIVITY – övertygelser baserade på verkligheten – Naturens Eviga Lagar, den Vita Rasens liv och välfärd på denna planet Jorden. Baserat på historiens erfarenhet och på sunt förnuft.

Rasliga attityder -- Kristendom

KRISTENDOM – främjar idén att vi alla är lika inför Herren (förutom att judarna är mer lika än alla andra och är hans överväldigande favorit) och därför är rasblandning helt fantastiskt. Dessutom är vi skyldiga de mindre lyckligt lottade (nigrerna och ler-raserna) allt vi har. Vi bör älska dem, gifta oss med dem, föda dem och ge dem husrum. (Sälj allt du äger, älska våra fiender, etc.)

CREATIVITY – intar en helt motsatt ståndpunkt i den rasliga frågan. Vi följer Naturens Eviga Lagar, som tydligt stadgar: ta hand om de dina. CREATIVITY ser bastardisering av den Vita Rasen som den ultimata fasan och ser inte judarna som "Guds utvalda". Snarare kategoriserar den judarna som mänsklighetens mest ihärdiga parasit, och en stor katastrof för den Vita Rasen. Vår GYLLENE REGEL säger allt: **Vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden.**

* * * * *

Kristendomen är filosofin för en född förlorare.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del IV

Racial Loyalty, augusti 1985

Katolicism -- Romersk

En av de äldsta och mest bestående företagsstrukturerna i världen är den romersk-katolska kyrkan. Den är också den äldsta och största franchisetagaren som existerar idag. Dess världsomspännande högkvarter ligger i Vatikanstaten, Rom, Italien.

Mer än de bedrägliga varor den har månglat i nästan två tusen år, är det de välstrukturerade organisatoriska linjerna i denna modellinstitution som har gjort det möjligt för den att växa och hålla ut genom alla dessa många århundraden. Den har blivit och förblivit förebilden för de tusentals sekter, kulter och religioner som är dess avknoppningar och som idag blomstrar under kristendomens paraply. Den romersk-katolska kyrkan var, och förblir, källan till alla dessa fragmentariska kristna kopior, även om få av dem vill erkänna detta väletablerade historiska faktum. Tvärtom kommer många av dessa kristna imitationer att runda fördöma den katolska kyrkan, har fört krig mot den, och vissa har till och med fördömt den som Satans kyrka.

Vad är egentligen den romersk-katolska kyrkans ursprung? För att besvara denna fråga går vi tillbaka till esséerna, en mindre judisk sekt som existerade kring Qumran, vid Döda havets stränder, under det första århundradet f.v.t. och det första århundradet v.t. Esséerna lärde ut de flesta av de självmordsprinciper som påstås ha uttalats av en fiktiv Jesus Kristus i den mycket hyllade bergspredikan, och föregick den fiktive Kristus med mer än ett århundrade. Deras idealiska ledare var Rättfärdighetens lärare. De praktiserade celibat, gemensam egendom, pacifism, självförnekelse, att älska sina fiender och de flesta av de andra veka idéer som tillskrivs Jesus Kristus, den romersk-katolska kyrkans heliga guru. Det är ytterst anmärkningsvärt att esséerna, med sådana självdestruktiva idéer som grund för sin religion, inte varade i mer än två århundraden.

Det var under det första århundradet v.t. som den listige juden, Saul från Tarsus (kristnas St. Paulus), kom på den briljanta idén att undergräva det då mäktiga och blomstrande romerska riket och förvandla deras ädla och skickliga krigare till pacifistiska beatniks. Han observerade hur...

dessa självmordsbenägna och självdestruktiva idéer hos esséerna var lockande för de fattiga, slavarna, de utblottade, de inkompetenta och de underlägsna. Eftersom Rom under det första århundradet hade samlat på sig en massiv slavbefolkning som passade in i denna kategori, hade han ett bördigt fält att arbeta i. Han och hans judiska kohorter gav sig ut för att sprida dessa självmordsläror med stor hämndlystnad och spred denna nya doktrin med gränslös iver över hela det romerska rikets längd och bredd. Elden som tände denna enorma iver var hämnd — hat och hämnd för den romerska erövringen och förstörelsen av Jerusalem, judarnas heliga stad, år 70-72 v.t.

SAUL OCH HANS JUDISKA KOHORTER UTE OCH SPRIDER SINA SJÄLVMORDSTAL BLAND ROMS MISSPASSANDE OCH MISSNÖJDA BEFOLKNING.

Till en början var de tidiga kristna anhängarna främst herrelösa judar och missnöjda element från den dåvarande amorfa slavbefolkningen i Rom. Men mot slutet av det andra århundradet började de kristna anta de högeffektiva organisatoriska linjer som romarna hade utvecklat i både sina militära och statliga strukturer, och snart började kristendomen ta fart. Det var inte förrän de värvade samarbetet med den grymma och

förrädiske romerske kejsaren Konstantin, år 312 v.t. som de blev rikets högsta religion och ett dödligt världsmaktcentrum som har överlevt till denna dag. Det har varit den främsta kraften i den vita rasens historia under de senaste 17 århundradena. Det har varit källan till oräkneliga krig mellan nationer och fraktioner av den vita rasen, varav trettioåriga kriget (1618-48) var ett av de mest blodiga och destruktiva i Europas historia.

Det har också varit det främsta organiserade verktyget genom vilket judarna har förvirrat goyimernas sinnen och vunnit världsomspännande inflytande och makt. Eftersom jag har berättat denna historia i de tidigare numren av Judendom och Kristendom, och särskilt Marcus Eli Ravages skarpa analys (En judes bekännelser), behöver jag inte upprepa den här.

Genom sin orubbliga och intoleranta dogm, på grund av sin effektiva organisatoriska struktur och på grund av sin fanatiska aggressivitet, blev den romersk-katolska hierarkin, byggd längs monolitiska linjer, vid medeltiden (även mer känd som den mörka tidsåldern) världens främsta maktstruktur.

Den romersk-katolska kyrkans bas etablerades i det forna romerska rikets stora huvudstad precis när det riket började falla samman. Faktum är att ju mer riket upplöstes, desto starkare blev kyrkan, och den senare var till stor del orsaken till kollapsen av denna stora civilisationens bastion, precis som Saul från Tarsus och hans judiska kabal hade planerat. Enligt den kristna berättelsen sade Kristus till aposteln Petrus: "På denna klippa skall jag bygga min kyrka", vilket är grunden för Peterskyrkan i Rom.

Vidare hävdar den katolska kyrkan att Kristus utnämnde Petrus till sin efterträdare, sin vikarie på jorden, och som sådan den katolska kyrkans förste påve. Allt detta saknar faktiskt historisk grund, lika mycket som sagan om Gåsmor eller jultomten. Det finns inga autentiska historiska bevis för att vare sig Kristus, eller Petrus, eller Matteus, Markus, Lukas och Johannes någonsin har existerat. Det finns dock betydande bevis för att den listige juden Saul från Tarsus (kristnas S:t Paulus) verkligen existerade och att han uttänkte och orkestrerade denna fenomenala konspiration som slutligen ledde till det stora romerska rikets fall.

Hur det än må vara med det, år 325 v.t. blev kristendomen en makt att räkna med när kejsar Konstantin förfördes in i dess famn. Med kejsaren i spetsen, som gav den rikets prestige, finanser och auktoritet, var kristendomen nu väl på väg. Samma

året vid **kyrkomötet i Nicaea** i Mindre Asien, samlade **Konstantin alla kyrkans biskopar** till ett möte där den kristna bibeln lappades ihop. Genom att samla alla dåvarande existerande myter, manuskript, brev och vad som än fanns tillgängligt, hamrades den auktoritativa katolska bibeln fram under en period av ungefär sex månader. När de trätande biskoparna inte kunde enas, eller inte ville böja sig för hans vilja, hotade kejsar Konstantin dem med styrkan hos sina trupper som omringade byggnaden.

Från och med då spreds kristendomen, som var den katolska kyrkans exklusiva egendom, snabbt. Under sin regeringstid grundade Konstantin staden Konstantinopel vid Bosporen. Allteftersom Rom försvagades och Konstantinopel blomstrade, blev den senare en mäktig rival till kyrkans auktoritet i Rom. Detta kulminerade i den **stora schismen** år 1054 v.t. när det östra segmentet bröt sig loss från Rom och blev den **grekisk-ortodoxa katolska kyrkan**, med sin egen påve och sin egen religiösa hierarki. Den har förblivit så än idag och omfattar de flesta katoliker i Grekland, Ryssland, Albanien, Rumänien och Östeuropa i allmänhet. Den är också känd som den östortodoxa kyrkan.

Samtidigt, vid 1500-talet, hade det romersk-katolska prästerskapet i Västeuropa blivit så korrupt att en revolt bryggdes mot kyrkans auktoritet i Rom.

Ett av de mest flagranta missbruken som blomstrade under medeltiden var den massiva försäljningen av avlatsbrev. Denna verksamhet var lika stor som ett nationellt lotteri, nutidens narkotikahandel och förbudstiden på 1920-talet tillsammans, och jag vågar påstå, precis lika avskyvärd. Det var i essens ren utpressning när den är som värst, där man pressade pengar från lättlurade människor på grund av deras rädsla för helvetet — ett fiktivt helvete som inte existerade. Den katolska kyrkan hade en stor guldgruva på gång, och man sparade inte på krutet. Alla som protesterade mot eller avslöjade den skändliga verksamheten förklarades som kättare och fick ta konsekvenserna.

Grundidén med avlatsbrev var ganska enkel. Du kunde köpa dig fri från skärselden, eller helvetet, och köpa frälsning hela vägen in i himlen. Men för att verkligen krama ur den sista shekeln ur de lättlurade offren gjordes det stegvis, med alltid ytterligare ett steg kvar.

Biskoparna (eller påven för de rikare offren) skulle i gengäld skriva ett "avlatsbrev" på en papperslapp, som befriade offret från vissa synder, eller flyttade avlidna släktingars själar lite längre ut ur skärselden och en

lite närmare himlen. I vilket fall som helst skrevs och såldes tiotals miljoner små papperslappar för miljarder guld- och silvermynt. Kyrkan hade en verklig guldgruva som gjorde det möjligt för dem att bygga fantastiska katedraler, kloster, basilikor och allt vad det nu var. Det var den främsta inkomstkällan för bygget av Peterskyrkan i Rom. Den sistnämnda är fortfarande den största och mest utsmyckade kyrkan i världen idag, trots att den byggdes för mellan 300 och 400 år sedan.

Slutligen, på grund av skandalerna kring avlatshandeln och andra stora missbruk och korruption inom prästerskapet, utbröt en revolt i Tyskland, gnistrad av Martin Luther, och det uppstod ett utbrett rop på reform. När de styrande tyska furstarna och företrädarna för de fria städerna anslöt sig till protesten mot den (katolska) riksdagen i Speyer (1529) som förbjöd varje utvidgning av reformen, bröt revolutionen ut helt och hållet. Den spred sig snart till andra länder och blev känd som **Reformationen och dess anhängare som protestanter.**

Från och med då, som vi alla vet, splittrades de protestantiska religionerna i hundratals, sedan tusentals, olika fraktioner så som de existerar idag. Men det är en annan stor historia, alltför lång för att återberättas här.

Den katolska kyrkans hierarki använde alla medel som stod till dess förfogande för att hejda strömmen, och dess medel var mångfaldiga och kraftfulla. Den använde bannlysning, terrorism, tortyr och ren krigföring och militärt våld för att försöka kväva upproret. (Läs igen, "Tumskruv och sträckbänk", Creative Credo nr 51 i den Vite mannens bibel.)

Som ett resultat av den brytningen har otaliga religionskrig utkämpats av olika fraktioner av den vita rasen. Det blodigaste, grymmaste och mest destruktiva av alla var det trettioåriga kriget (1618–48), som involverade nästan varje land i Europa. Det ödelade särskilt de tyska staterna och lämnade dem i ruiner. Detta religionskrig, i Guds, Jesu Kristi, kärlekens, fredens och barmhärtighetens namn, dödade två tredjedelar av den tyska befolkningen och förstörde fem sjättedelar av alla dess fysiska tillgångar.

På tal om tortyr och terrorism, tumskruv och sträckbänk, så var protestanterna, såsom Zwingli, Calvin och andra, i rättvisans namn mot den katolska kyrkan, precis lika fanatiska och grymma som den katolska kyrkan var. De använde också terror och tortyr, bränning på bål, tumskruv och sträckbänk, för att kärleksfullt övertala "kättarna" att inte tänka själva utan att hålla sig till den föreskrivna linjen så som den ordinerats av kyrkohierarkin.

Men när det kom till storskaliga massakrer, så...

Protestanter, på grund av sin fragmentering, kunde inte mäta sig med den katolska kyrkan. En av de mest beryktade av dessa massakrer (på dem som inte ville gå med på deras form av hokus-pokus) var Bartolomeinatten i Frankrike år 1572.

Den 24 augusti var Paris fyllt av många protestantiska adelsmän som hade kommit för att fira bröllopet mellan Henrik av Navarra och Margareta av Valois, syster till Karl IX, kung av Frankrike. I en blodig massaker som även spred sig till provinserna och varade i flera dagar slaktades minst femtiotusen hugenotter (franska protestanter), med den franske kungens godkännande, till den spanske kungens förtjusning, och i Rom, med den helige påvens tysta medgivande. Det hyllades som en stor seger av den katolska kyrkan och utplånade framgångsrikt den protestantiska rörelsen i Frankrike.

Trots all korruption, utpressning, skandaler, svindleri, krig och massakrer har den katolska kyrkan inte bara överlevt med sin "spöken-i-skyn"-verksamhet, utan har blomstrat som ingen annan kristen religion i världen. Den är den största och mäktigaste av alla, med astronomiska 579 562 300 medlemmar i världen. Eftersom det förmodligen finns totalt 997 503 641 (1981) kristna som springer lösa i världen, utgör katolikerna hela 58,1 procent av det totala antalet. På grund av den stora övervikten av katoliker i Latinamerika och andra av världens "gyttjeländer" med deras fruktsamma födelsetal, är katolicismen också siffermässigt den i särklass snabbast växande kristna trosriktningen.

* * * * *

Romersk katolicism vs. Kreativitet -- En jämförelse

A. Trons grundval.

KATOLICISMEN är baserad på den judisk-kristna bibeln som den katolska kyrkan själv sammanställde från en samling myter, legender, brev och lämningar från andra forntida religioner som föregick den. Det var inte förrän omkring 300 år efter dess mystiska början som själva Vulgata-bibeln sattes samman. Detta gjordes under den romerske kejsaren Konstantins järnhand vid kyrkomötet i Nicaea år 325 v.t.

Bland annat återanvände den historien om den korsfäste Frälsaren som hade använts av 16 andra forntida religioner som föregick kristendomen. Bibeln består av det judiska Gamla testamentet, som utgör cirka 76 procent av dess innehåll, och Nya testamentet som utgör de sista 24 procenten. De är skenbart två helt olika sorters varelser och hör inte ihop. Ideologin i de två böckerna är helt oförenlig och motsäger varandra, men även detta överses det med på ett intetsägande sätt.

Den katolska hierarkin sammanställde, som redan nämnts, den judisk-kristna bibeln som de fann lämpligt, och hävdade sedan att Gud skrev den och gav den, den katolska kyrkan, ensamrätt att vara hans enda talesman på jorden. I grund och botten är den baserad på samma "spöken-i-skyn"-hokus-pokus som har främjats av tusentals andra primitiva religioner och vidskepelser som är mänskligheten beklagliga baksmälla från stenåldern.

KREATIVITET baseras på Naturens Eviga Lagar, på historiens lärdomar, på logik och på sunt förnuft. Den tror inte på något av "spöken-i-skyn"-nonsenset, inte heller tror den på "paj-i-himmelen", eller idén om att "stekas-i-skyn" i ett efterliv.

B. Mål och syften.

KATOLICISMEN gör anspråk på att representera Kristi rike på jorden i syfte att rädda människors själar från att hamna i helvetet. Varför deras Fader, Son och Helige Ande överhuvudtaget skapade helvetet och djävulen från första början har den aldrig förklarat tillräckligt. Inte heller har det någonsin förklarats ordentligt varför en allsmäktig Gud skulle tolerera den fortsatta existensen av en ond djävul i sin domän, som förmodas förleda den överväldigande majoriteten av mänskligheten till att hamna i helvetet.

KREATIVITET är realistisk och jordnära i sina mål och strävar efter att bygga en bättre värld för framtidens mänsklighet här på jorden, den enda plats där människan veterligen existerar. Genom att främja en vitare och ljusare värld strävar den efter att lösa de många verkliga problem som plågar den värld vi lever i och bygga ett samhälle som är välmående, hälsosamt, lyckligt och stabilt.

C. Raslig inställning.

KATOLICISMEN är mångraslig och främjar kraftfullt integration och rasblandning. Den har gjort det sedan sin begynnelse och särskilt sedan de katolska portugiserna och spanjorerna bosatte sig i Nord- och Sydamerika. Idag, det

är direkt fientlig mot den vita rasen och starkt gynnar rättigheterna och intressena för negrer, indianer och "ler-raser" i världen. Från dess början har den katolska kyrkans tro och lära varit en fullständig katastrof för den vita rasen.

CREATIVITY, å andra sidan, är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg enbart, med det slutgiltiga målet att befolka denna planet jorden uteslutande med en intelligent, ordningsam vit ras.

D. Organisatorisk struktur.

Både KATOLICISMEN och CREATIVITY är baserade på den monolitiska ledarskapsprincipen. I frågor om organisation kan vi lära oss mycket av den romersk-katolska kyrkan, som har bestått i nästan två årtusenden, den äldsta institutionen i sitt slag i världen.

* * * * *

Genom terror, tortyr och tyranni hade den katolska kyrkan, vid den mörka medeltiden, fulländat de judiska teknikerna för totalt mentalt förslavande som nu används så effektivt av dagens kommunister.

* * * * *

Jag uppskattade inte riktigt de skändligheter som hade begåtts i religionens namn förrän jag såg de JÄRNHÅRDA argument som de kristna använde.

—Överste Robert G. Ingersoll

* * * *

Läs igen "Thumbscrew and Rack," Creative Credo nr 51 i White Man's Bible.

* * * *

Jämförande religioner -- Del V

Racial Loyalty, september 1985

KATOLICISM -- GREKISK-ORTODOX

Även känd som Den österländska ortodoxa kyrkan

Förra månaden gick vi igenom början av den mäktiga romersk-katolska kyrkan, och hur den har hållit en majoritet av den vita rasen i träldom under nästan två tusen år.

Vid år 451 v.t. var imperiets territorium uppdelat i fem historiska patriarkat: Rom, Konstantinopel, Alexandria, Antiokia och Jerusalem. När konciliet i Chalkedon sammanträdde samma år (451 v.t.) markerade det inte bara kulmen på en lång period av teologiska kontroverser, utan det var också startpunkten då Konstantinopel började framträda som det enda österländska ortodoxa patriarkatet inom den östra halvan av imperiet, och följaktligen en kraftfull rival till Rom.

Rom, som vi alla är medvetna om, höll vid denna tid på att snabbt upplösas som imperium, och den giftiga effekten av den nya (judisk-initierade) kristna religionen var en viktig orsak till den kollaps som var under uppsegling. Genom sina pacifistiska läror hade den lyckats förvandla det forna antikens Roms formidabla krigare till fredsälskande veklingar, som jagade fantomspöken som antogs sväva omkring (någonstans) i skyn.

Den spricka som höll på att utvecklas mellan öst och väst berodde delvis på politisk rivalitet, men främst på teologiska skillnader. Vid det ovan nämnda konciliet visade sig den chalkedonensiska formeln, som definierade Jesus Kristus som besittande två naturer, mänsklig och gudomlig i en person, vara oacceptabel för flera icke-grekiska folk – egyptierna (som följdes av nubierna och etiopierna), syrierna (från både Syrien och Palestina) och armenierna.

Det egyptiska upproret tog formen av monofysitism, läran att Jesus Kristus endast besatt en natur, den gudomliga.

Det syriska avvisandet tog formen av nestorianism, från den antiokenska tankeskolan. Nestorianerna hade en liten nyansskillnad i sin syn. De menade att medan

Kristus var både mänsklig och gudomlig i perfekt harmoni, denna gudomlighet sträckte sig dock inte till Jungfru Maria.

JESUS KRISTUS ÄR ENDAST GUDOMLIG	NEJ!... JESUS ÄR BÅDE MÄNSKLIG OCH GUDOMLIG.

THE EGYPTIANS

EGYPTERNA

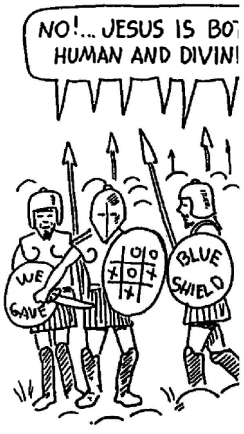

THE SYRIANS

SYRERNA

NATIONER HAR GÅTT I KRIG ÖVER DUMMA RELIGIONER

Armenierna, som vid denna tid var hårt pressade i försvaret av sitt territorium mot perserna, föredrog att behålla de teologiska formler som var gällande före Chalkedon, vilka de än var.

Sålunda blev dessa östliga territorier, invecklade i hårklyvande religiösa kontroverser som pågick i århundraden, ett lätt byte för de fanatiska arabiska muslimska arméerna på 600-talet och omvände sig snart till muhammedanismen genom svärdets makt. Som ett resultat av detta förblev, av de östliga patriarkaten, endast Konstantinopel inom det kristna imperiet.

Rivaliteten mellan Rom och Konstantinopel började egentligen år 325 v.t. när kejsar Konstantin grundade den enastående staden som platsen för sin nya huvudstad.

Under tiden, medan Rom förföll och slutligen översvämmades av barbarerna, höll Konstantinopel inte bara stånd utan blomstrade och växte i styrka. Med detta, sprickan

växte sig större tills det slutligen kulminerade i **den stora schismen** år 1054 v.t. De två blev inte bara två tydligt separata imperier, utan två separata religiösa enheter, var och en med sina egna påvar och sin egen organisatoriska struktur. De två var nu vitt åtskilda politiskt, kulturellt, ecklesiastiskt såväl som religiöst, med den östliga kyrkans huvud nu centrerat i Konstantinopel. Men konflikten mellan religiösa anspråk på doktrin och auktoritet fortsatte i århundraden.

Efter den stora schismen började det romersk-katolska Europa att växa i styrka, medan det östliga (bysantinska) riket började falla sönder i en rasmässig och religiös samling av många olika och mångspråkiga östliga fraktioner. Vid tiden för turkarnas osmanska invasion 1453 föll det som en övermogen tomat. Konstantinopel blev de turkiska muslimernas främsta juvel och har förblivit så sedan dess.

Konstantinopels fall 1453 var en av de viktigaste vändpunkterna i historien, och ett stort bakslag för den vita rasen. När den segrande 21-årige osmanske sultanen, Mehmet II, red på sin häst uppför trapporna till Hagia Sofia, den största och mest prestigefyllda katedralen i hela kristenheten, var segern över de kristna fullständig. Detta gjorde Mehmet II med bravur den 29 maj 1453, och det kristna Konstantinopel fanns inte mer. Det var nu det islamiska Istanbul.

Trots att det bysantinska riket nu var förstört och Konstantinopel blev huvudstad i det osmanska riket, överlevde den bysantinska kyrkan inte bara katastrofen utan utökade sina befogenheter. Den blev överhuvud, "ethnark", för alla greker inom det turkiska riket, eftersom icke-muslimer inte kunde underställas lagstiftning härrörande från Koranen. Som ett resultat bildades de kristna i separata samhällen (apartheid i praktiken) och patriarken blev deras politiska såväl som religiösa ledare.

Allt eftersom tiden gick, genom usel och fullständigt skrupelfri korruption, samarbetade patriarkerna med de turkiska härskarna för att exploatera och förnedra de kristna samhällen som nu stod under deras kontroll. Inte nog med att patriarkatet missbrukade sin auktoritet inom sitt eget patriarkat i Konstantinopel, utan det fick snart kontroll över tre andra patriarkat som nu stod under muslimskt styre — Alexandria, Antiochia och Jerusalem. Det utökade ytterligare sin makt över det serbiska patriarkatet i Pec, det bulgariska patriarkatet i Ohrid, i Aten, och det rumänska metropolitdömet Moldavien-Valakiet.

Ryssland konverterades till kristendomen under bysantinskt beskydd år 987 v.t. och underställdes patriarkatet i

Konstantinopel. Under de närmaste århundradena styrdes den ryska kyrkan av grekiska hierarker. Men år 1448 gjorde sig den ryska storfursten Vasilij av med den siste grekiske metropoliten, Isidore, och beordrade det ryska episkopatet att välja en infödd metropolit ur sina egna led. Därmed blev Ryssland slutligen oberoende av Konstantinopel.

Därefter växte det ryska kyrkliga såväl som politiska självmedvetandet snabbt. Storfursten Ivan III antog titeln tsar och gjorde anspråk på att vara arvtagare till den bysantinske kejsaren före det turkiska övertagandet, och den ryska kyrkan övertog nu ledarskapet för den östortodoxa kyrkan.

Vid mitten av 1600-talet steg den ryska kyrkan till en sådan makt och betydelse att landet i praktiken styrdes av en diarki, där kyrkan och den politiska regeringen var jämbördiga i den makt de utövade.

År 1721, under tsar Peter den store, avskaffades patriarkatet. Han inrättade i dess ställe den Heliga styrande synoden och kyrkan underställdes därefter statens styre.

Effekten av första världskriget var katastrofal för den ryska kyrkan. År 1917, under den korta tid som den provisoriska regeringen innehade makten, höll kyrkan ett koncilium. Det avskaffade synoden och återupprättade den gamla patriarkala administrationen. Men när bolsjevikerna tog över i oktoberrevolutionen, tvingade de snart på kyrkan den marxistiska världsbilden. Den berövade kyrkan alla dess egendomar (liksom resten av befolkningen), skilde skolan från kyrkan och förbjöd enligt lag all religionsundervisning för personer under 18 år. År 1929, under Stalin och de första femårsplanerna, inleddes en förföljelsepolitik, och konstitutionen ändrades för att tillhandahålla "frihet för gudsdyrkan och antireligiös propaganda", men i praktiken var den kommunistiska propagandan den främsta konsekvensen. År 1935 hävdade regeringen att den ryska kyrkan i allt väsentligt hade likviderats och ersatts av kommunistisk ortodoxi.

År 1939 ändrade den kommunistiska regeringen sin politik, av rädsla för hotet mot dess överlevnad från Nazityskland. Den tonade ner sin antireligiösa propaganda och beviljade relativ religionsfrihet, och det skedde en partiell återkomst av stödet för kyrkan. Detta vändes återigen när kriget mot Tyskland hade vunnits, och kyrkan bleknade återigen bort i obetydlighet.

Idag är bilden oklar vad gäller vad som är rester av kyrkan och vad som är en kommunistisk fasad. Men för alla praktiska ändamål är kyrkan, det som finns kvar av den, ett verktyg för den kommunistiska regeringen. Idag är den östortodoxa kyrkan i Ryssland död, och en judisk sinnesförlamare, kristendomen, har ersatts av ett annat järnhårt judiskt tyranni, nämligen judisk kommunism. (Läs igen, "Christianity and Communism: Jewish Twins", Sida 380, Nature's Eternal Religion.)

* * * * *

ICKE-RYSKA ORTODOXA KYRKOR

Rumänien. Den största av de icke-grekiska ortodoxa kyrkorna på Balkan efter första världskriget, den serbiska kyrkan, genomgick en plötslig förstoring i och med den politiska unionen mellan de serbiska och kroatiska folken i Jugoslavien, och de sex serbiska kyrkliga territorierna förenades. Men föreningen framkallade snart en bitter rivalitet mellan de ortodoxa serberna och de romersk-katolska kroaterna och slovenerna.

Efter andra världskriget, när den kommunistiske diktatorn marskalk Tito tog över, led både de grekisk-ortodoxa och de romerska katolikerna samma öde som den ryska kyrkan under Stalin. Kyrkans egendom konfiskerades av staten och den underordnades helt den kommunistiska regimen. Medan ett sken av "religiös frihet" proklamerades i propagandasyfte, blev kyrkoregimen och den kommunistiska diktaturen ett och detsamma, och för alla praktiska ändamål omöjliga att skilja åt.

Bulgarien. En liknande situation råder under den kommunistiska regimen i Bulgarien. Övriga: Det finns mindre ortodoxa samfund i Albanien, Tjeckoslovakien, Finland, Estland och Litauen. Eftersom alla dessa nu befinner sig under den judiska kommunismens häl, är även dessa en skugglik fasad av den ursprungliga ortodoxin och mer ett manipulativt verktyg för det kommunistiska tyranniet.

The New York Times hävdar att det finns totalt 76 444 600 grekisk-ortodoxa katoliker i världen idag, varav 51 500 är bosatta i USA. Med tanke på det faktum att de flesta av dessa befinner sig i kommunistdominerade länder, är giltigheten av dessa siffror högst tveksam, liksom lojaliteten hos dess förmodade medlemmar.

* * * * *

Grekisk ortodoxi mot Creativity

En jämförelse

A. Trons grundvalar.

Grekisk ortodoxi är baserad på sitt romersk-katolska ursprung, vilket i sin tur är baserat på en polyglott samling av myter, legender och andra forntida religioner som föregick den.

Förutom att ha sitt ursprung i (och införliva) det judiska Gamla testamentet, är det Nya testamentet till stor del en upprepning av esséernas självmordsbenägna läror. Detta var en mindre judisk kult utanför den judiska huvudfåran som existerade i Qumran, vid Döda havets stränder. Den förespråkade sådana självdestruktiva idéer som att älska sina fiender, sälja allt man äger och ge det till avskummet, samt en mängd andra idiotiska läror som förmodligen lärdes ut av Jesus Kristus. Dödahavsrullarna och andra historiska bevis tyder dock på att den kristna kyrkan plagierade alla dessa läror från esséerna, en judisk kult som existerade mellan 100 f.v.t. till 100 v.t. och sedan dog ut.

CREATIVITY, i kontrast, är baserad på verkligheten i det universum vi befinner oss i. Genom att använda logik och sunt förnuft, och genom att försöka lära av mänskligheten misstag i historien, försöker Creativity lösa den mängd problem som nu drabbar den vita rasen och världen som helhet. Creativity förkastar de fåniga vidskepelserna och premisserna om att vi är utlämnade åt ett gäng osynliga spöken och andar som svävar omkring och kontrollerar vårt öde här på jorden, och särskilt i en förmodad "nästa" värld – en idiotisk fantasi som så ömt omfamnas av den romersk-katolska kyrkan, den grekisk-ortodoxa kyrkan och de tusentals andra kristna kulterna och avknoppningarna.

B. Mål och syften.

Eftersom de grekisk-ortodoxa kyrkorna (till skillnad från den romerska kyrkan) är så fragmenterade i sin kontroll och organisation, är det svårt att hitta något centralt mål som alla de olika kyrkorna håller fast vid, annat än att kanske inkräkta på och kontrollera sina vidskepliga offers liv, och etablera en maktbas för den polyglotta massan i deras hierarkier. En sidofråga som kanske kan hävdas är att de försöker rädda sina anhängares själar från att hamna i helvetet, men om kyrkan aldrig hade uppfunit detta

korkad idé från första början, deras lättlurade offer hade aldrig behövt oroa sig för att rädda sig själva från detta fiktiva monster.

CREATIVITY, å andra sidan, ägnar sig inte åt att spela den löjliga leken med spöken i skyn. Istället fokuserar den på världens verkliga problem och strävar efter att organisera och bygga en bättre värld för den vita rasen.

C. Vissa proklamerade skillnader mellan den romersk-katolska och den grekisk-ortodoxa kyrkan.

1. Den romersk-katolska kyrkan hävdar att den helige ande utgår "och av Sonen" (en doktrin känd som "filioque"-klausulen), såväl som av Fadern. Östlig ortodoxi menar att den helige ande endast utgår "av Fadern". (Stora grejer.)

2. Romersk katolicism bekräftar existensen av en skärseld, utöver en himmel och ett helvete. Östlig ortodoxi accepterar inte idén om en skärseld, även om den tror på ett mellantillstånd mellan himmel och helvete där själar upplever en försmak av den salighet eller det straff som så småningom kommer att bli deras. (Stora grejer.)

3. Den romersk-katolska kyrkan tror på Jungfruns obefläckade avlelse, en doktrin som den östliga ortodoxin inte accepterar. Östlig ortodoxi hävdar att endast Kristus avlades och föddes utan arvsynd, och att Jungfru Maria renades från den på bebådelsedagen. (Stora grejer.)

4. Det romersk-katolska dogmat att Jungfru Marias kropp "togs upp till himlen" (förklarat av påve Pius XII) stöds inte av den östliga ortodoxin, som inte tror på ett sådant fysiskt antagande. (Stora grejer.)

5. Östlig ortodoxi erkänner inte de helgon som kanoniserats av den katolska kyrkan efter schismen 1054, såvida inte dessa helgon också har proklamerats av östortodoxa synoder. (Stora grejer.)

D. Raslig inställning.

Grekisk ortodoxi är helt befriad från all lojalitet mot den vita rasen och är i själva verket fientlig mot den. Liksom den romerska kyrkan den härstammar ifrån, är den nu helt uppslukad av det judiska programmet för rasblandning, och omfattar många av de lägre elementen i vår ras.

CREATIVITY, å andra sidan, är tillägnad den vita rasens bästa intressen, och endast den vita rasens. Den har lovat sin totala lojalitet till den vita rasen och byggandet av en vitare och ljusare värld.

E. Organisatorisk struktur.

Till skillnad från den romerska kyrkan har den grekisk-ortodoxa kyrkan inte en central påve och auktoritet. Även om man ursprungligen försökte efterlikna den romersk-katolska kyrkans monolitiska struktur, är den nu ett hopkok av olika auktoriteter. Eftersom mycket av dess ursprungliga struktur nu befinner sig bakom järnridån, kontrollerar kommunistiska kommissarier större delen av dess nuvarande organisatoriska hierarki.

CREATIVITY baseras på ledarskapsprincipen och strävar efter att rensa världen från kommunism och judisk kontroll, fullständigt och för alltid.

* * * * *

Låt mig fråga dig – är det rimligt att ha en "djup och bestående tro" på någon religion, trosbekännelse, övertygelse eller teori som varken har bevis eller logik som stöder den?

* * * * *

Var inte en passiv åskådare. Bli en militant aktivist i den vita rasrevolutionen.

* * * * *

Det är nu den amerikanska regeringens officiella religion och politik att driva på rasblandning till varje pris, och förvandla den vita rasen till en bastardiserad glömska.

Jämförande Religioner -- Del VI

Racial Loyalty, november 1985

Protestantism

Kristendomens tidiga ursprung är extremt dunkla, och de är avsiktligt så eftersom de tidiga kyrkofäderna medvetet förstörde så mycket av de då existerande historiska bevisen som de kunde. Ett flagrant exempel på detta var det illdåd de begick genom att bränna de 400 tusen volymerna i biblioteket i Alexandria, det största av alla bibliotek i den antika världen.

Anledningen till att de ville förstöra så mycket av den historiska kunskapen och bevisen som möjligt var för att dölja och fördunkla de tvivelaktiga grundvalar på vilka deras bedrägliga "nya" religion byggdes. Vi måste komma ihåg att kristendomen i sin början hade flera rivaler i det dåvarande romerska riket, och en av dess starkaste rivaler var mithraismen. Kristendomen segrade för att den var mer listig, mer hänsynslös och mer ihärdig.

Trots alla försök att förvirra bevisen pekar dock Dödahavsrullarna och andra manuskript på följande slutsatser:

1. De flesta av de läror som finns i det "Nya" testamentet, och som påstås ha uttalats av en mytisk Jesus Kristus, hade redan formulerats och lärts ut av esséerna minst ett århundrade före Kristi förmodade födelse. Lärorna var inte "nya" och de var inte originella.

Det är också värt att notera att esséerna, på grund av sina självmordsbenägna läror, inte varade längre än två århundraden. De var en mindre judisk kult som levde i Qumran i Palestina vid Dödahavets stränder.

2. Det finns inga historiska bevis för att vare sig Jesus Kristus eller hans fyra påstådda krönikeförfattare Matteus, Markus, Lukas och Johannes någonsin har existerat. För att gå längre finns det inga bevis för att Little Jack Horner, Miss Muffet eller Jack och Jill har existerat, inte heller att berättelsen om Hi-diddle-diddle, katten och fiolen, eller kon som hoppade över månen är faktiskt sann. Bara för att dessa visor har spridits vitt och brett och överlevt i århundraden är det inget bevis på deras äkthet.

3. Det finns betydande bevis för att Saul från Tarsus, juden, var verklig och att han skrev ett antal brev och främjade esséernas läror med stor iver under

den nya religionens täckmantel, kristendomen. (Läs återigen Creative Credo nr 43, "En judes bekännelser", i *Den vita mannens bibel*.)

Från denna sjabbiga och degenererade början haltade kristendomen fram i ungefär trehundra år och vädjade till slavmentaliteten hos de inkompetenta, de degenererade och avskummet i det romerska samhället. Men när kyrkofäderna lyckades nästla sig in och förleda kejsar Konstantins sinne i deras bedrägeri, år 312 v.t., drog de en riktig vinstlott. År 325 v.t. lyckades Konstantin samla kyrkofäderna i Nicaea (i Mindre Asien) och hamra ut den "nya" kristna bibeln. Nu, med imperiets rikedom, makt och prestige (ett imperium som de kristna hade siktat in sig på att förstöra) bakom sig, var kristendomen igång och på god väg att dominera den vita rasens liv och tänkande under de kommande sextonhundra åren.

Den hade för länge sedan störtat det mäktiga romerska riket och byggt upp en allomfattande maktstruktur fram till år 1054, när den första stora sprickan i dess hegemoni uppstod. Den var känd som den stora schismen och jag har beskrivit den mer utförligt i septembernumret av *Racial Loyalty* angående den grekisk-ortodoxa kyrkan. Vid slutet av 1400-talet hade påvemakten, med sitt högkvarter i Rom, i stort sett monopoliserat det religiösa tänkandet och maktstrukturen hos våra vita raskamrater i Västeuropa, och den var nu suverän, utan utmaning.

Med sin obegränsade makt hade den också blivit extremt korrupt och degenererad. Den hade också blivit extremt vinningslysten och legoknektsaktig. Pengar, rikedom och makt var nu dess främsta drivkrafter, och i detta avseende var den långt mer framgångsrik än någon politisk eller kommersiell enhet. Påvarna, biskoparna och den romersk-katolska kyrkans övre hierarki levde i sus och dus, frossade i konkubiner, sommarpalats och ett rikt liv av högsta klass. Inte minst i dess påse med superknep för att skinna de vidskepliga och lättlurade var försäljningen av avlatsbrev. Detta snygga lilla knep bestod i att sälja små papperslappar undertecknade av påven eller någon i den övre hierarkin, som sade att mottagaren skulle få ett uppskov av något slag i skärselden eller till och med helvetet, och flytta honom eller henne närmare himlen. Knepet var att flytta nämnda själ endast lite närmare, inte hela vägen, så att ett valfritt antal upprepade försäljningar kunde genomföras. Dessa avlatsbrev skulle förmodligen också hjälpa din döda far eller mor, eller farbror eller tant Minnie, vem du än må vara bekymrad över. Men de kunde också hjälpa dig själv som en framtida försäkring, även om du var

fortfarande lever och frodas. Men hur orimliga dessa små knep än var, sålde de som smör i solsken under årtionden i sträck. Byggandet av den lyxiga nya Peterskyrkan i Rom (liksom många andra) finansierades främst genom denna utpressning.

Som en parentes, bortsett från dess religiösa innebörd, finns det en slående likhet mellan detta judiska knep och det som utövas av Federal Reserve Board. Båda tog (eller tar) billiga papperslappar, satte lite lika billigt bläck på dem, och prånglade sedan ut dessa falska papperslappar till en godtrogen allmänhet till ett högt pris.

Denna verksamhet med att sälja avlatsbrev var så lönsam att den snart gick överstyr, och vissa bekymrade medlemmar av kyrkan reste sig i protest. En av dessa var Martin Luther, en augustinermunk och romersk-katolsk präst som spikade upp sina berömda 95 teser på dörren till slottskyrkan i Thüringen, Tyskland. Datumet var den 31 oktober 1517, och detta förebådade startskottet för revolten mot den romersk-katolska kolossen. Luther fördömdes och bannlystes av påve Leo X, men detta stoppade inte den rebellrörelse som nu hade satts i rullning.

Luther efterföljdes av Huldreich Zwingli i Schweiz, som började predika mot alla "romerska vidskepelser" i sin hemstad Zürich. Upproret spred sig snart till kantonerna Basel, sedan Bern, S:t Gallen, Graubünden, Valais och andra kantoner. En fransman, Jean Calvin, omvände sig till rörelsen och blev vid Zwinglis död 1531 ledare för den schweiziska reformationen.

I England hade det brittiska missnöjet med den romerska kurians exploatering av folket länge pyrt och var utbrett. John Wycliffe ledde revolten mot den katolska kyrkan, men hans skrifter och hans rörelse slogs snart ner av Henrik VIII, som själv skrev en tungrodd avhandling om sakramenten där han motbevisade Luthers teorier. För detta lovordade påven honom och gav Henrik titeln "Trons försvarare", som de brittiska monarkerna fortfarande använder och värdesätter än idag.

Henrik bröt dock snart med påven eftersom den senare avvisade hans begäran om ogiltigförklaring av Henriks äktenskap med Katarina av Aragonien. Henrik var fast besluten att gifta sig med Anne Boleyn och bestämde sig för att strunta i påven; han skulle grunda sin egen kyrka och stifta sina egna regler.

Detta gjorde han, och på denna tarvliga och utsvävande premiss lades grunden för den engelska kyrkan, som de vidskepliga och godtrogna i England (och på andra håll) fortfarande vördar och tillber än idag. Den lutherska

Reformationen infördes i Sverige 1531 och i Norge och Danmark 1537, inte av religiösa ledare som sådana, utan genom kungligt dekret av deras monarker.

Och så spred sig upproret över Europa. Vissa länder blev protestantiska. I andra, som Spanien, Frankrike och Italien, behöll den romersk-katolska kyrkan sitt järngrepp, genom krig, genom terror, genom hot eller mord, vad som än var mest effektivt.

Ett av de mest fasansfulla exemplen på terrorism utförd av den katolska kyrkan vid denna tid var Bartolomeinatten i Frankrike.

DINA LÄROR ÄR ALLDELES FEL, DIN KORKADE KATOLIK.

PROTESTANT

HÅLL TAND FÖR TUNGA, ANNARS FÅR VI EN TILL BARTOLOMEINATT, HÄR OCH NU.

KATOLIK

Det började på Bartolomeidagen, den 24 augusti 1572, när Paris var fyllt av många protestantiska (hugenottiska) adelsmän som hade kommit för att fira bröllopet mellan Henrik av Navarra och systern till kung Karl IX av Frankrike. Från Paris spred sig den blodiga orgien till provinserna. Det uppskattas att cirka 50 tusen offer blev

massakrerade, allt i den kristna kärlekens och barmhärtighetens namn och till glädje för påven i Rom, kungen av Spanien och kungen av Frankrike.

Vad åstadkom reformationen som var konstruktivt? Inte mycket.

Den katolska kyrkan snyggade till sitt agerande endast obetydligt, men fortsatte i stort sett att skinna och skrämma sina offer ungefär som tidigare och utföra terroristiska grymheter mot dem som fortfarande var i dess våld och som inte ville böja sig för dess vansinniga dogmer. Bränning på bål, tumskruvar och sträckbänk var fortfarande dess främsta övertalningsmedel.

Protestanterna var inte bättre. Samtidigt som de slet sig loss från påven och från Rom, utövade även de terror, förödelse och tortyr mot sina egna offer som inte ville böja sig för deras (något) nya trosuppfattningar. (Läs återigen Creative Credo nr 51, "Tumskruven och sträckbänken", i *The White Man's Bible*.)

Både katolikerna och protestanterna utövade nu det som endast den katolska kyrkan hade haft makt att göra tidigare – nämligen utbredd intolerans, tortyr, terror och trångsynt bigotteri, allt i namnet av de fantomspöken i skyn vars existens då var, och fortfarande är, högst tvivelaktig. Samma massvansinne och taktik med tumskruvar och sträckbänk fortsatte att utövas av båda grupperna med lika stor fanatism och ökad häftighet.

Men det är inte allt. De protestantiska grupperna började nu splittras i en mängd egna kulter och fraktioner, och med det utvecklades det fraktionskrig, öppet och dolt, som har kvarstått inom dess led ända sedan dess.

Splittringen mellan de protestantiska fraktionerna och den katolska kyrkan sjuder olycksbådande i nästan 100 år och bröt sedan ut i en blodig eldsvåda som tog sig uttryck i trettioåriga kriget (1618–48), ett av de mest brutala, vansinniga och destruktiva krig som någonsin utkämpats mellan medlemmar av den vita rasen. Det involverade nästan varje nation i Europa och var mest förödande av allt för de då fortfarande splittrade tyska staterna. Det satte tillbaka Tyskland minst 200 år i dess utveckling, dödade två tredjedelar av dess invånare och förstörde omkring fem sjättedelar av dess byggnader, städer, orter, gårdar och fysiska egendomar.

Vad handlade kriget egentligen om? Något vansinnigt fragment av åsiktsskillnader angående spökena i skyn, som ingen ändå egentligen hade den minsta information om, och vars existens var och fortfarande är rent spekulativ. Tala om massvansinne!

Idag finns det fortfarande bitterhet mellan protestanterna och katolikerna. Det finns svartsjuka, intolerans, bigotteri

och splittring mellan fraktioner av de protestantiska samfunden, som vid det här laget uppgår till tusentals. I själva verket finns det ingenting, absolut ingenting, i världen som har så delat, splittrat och söndrat den vita rasen som de olika kristna kulterna, sekterna och religionerna har gjort.

Judarna planerade det så. Som juden Marcus Eli Ravage sade (Se Creative Credo nr 43 i The White Man's Bible, "Confessions of a Jew"): "För denna röra tack vare er, era profeter och er bibel."

The New York Times Almanac rapporterar att det finns 98 875 560 protestantiska medlemmar i olika samfund i USA, och 341 496 740 på världsomspännande basis. Den senare siffran är ungefär en tredjedel av det totala katolska (romerska och östortodoxa) världsmedlemskapet.

När Saul från Tarsus föresatte sig att påtvinga romarna kristendomen på det första århundradet e.Kr., släppte han verkligen lös en hel röra av problem, som vi inte har återhämtat oss från än idag.

Det är målet för CREATIVITY att utrota denna mentala avvikelse och föra den vita rasen tillbaka till ett förnuftigt spår.

* * * * *

Judisk kristendom är som ett enormt underjordiskt rev mitt i en stor farled. Tills vi spränger bort det, kommer den vita rasen upprepade gånger att lida skeppsbrott på det.

* * * * *

Kom ihåg Church of the Creator i ditt testamente.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del VII

Racial Loyalty, december 1985

Hinduism

Bland världens handfull så kallade "stora" religioner är hinduismen den äldsta av dem alla. Dess själva början är förlorad i forntiden. Ursprunget till vidskepelser, trosuppfattningar, seder och traditioner dateras tillbaka till förhistorisk tid. Medan världens religiösa etablissemang räknar den som en av de "stora" religionerna (tillsammans med judendom, kristendom, muhammedanism), ser vi Creators inget särskilt stort i denna sjukliga samling av svamp på hjärnan. Enligt vår mening är det en blandning av dumheter och vidskepelser när den är som värst. Den belyser vad vi upprepade gånger har sagt – de så kallade "stora" religionerna är en arkaisk baksmälla från våra förfäder från stenåldern, skräp och bråte i sinnet som är baserat på vidskepelse, godtrogenhet och okunnighet – ett ogenomträngligt hinder för upplysning, framsteg och logiskt tänkande.

Hur det än må vara med det, omfattar antalet anhängare till hinduismen nästan en halv miljard av världens befolkning, mestadels lerfolk, och rankas som trea efter den romersk-katolska tron och den muslimska religionen. Bara i Indien finns det 300 miljoner troende.

Hinduismen är unik på många sätt. För det första har den ingen enskild grundare. Den utvecklades under årtusendena som en märklig och förvirrad sammanblandning av många folks kulturer och yttre påverkan. Dess trosuppfattningar och seder är därför svåra att definiera, och det finns ingen gemensam trosbekännelse, ingen enskild doktrin, som binder samman alla hinduer.

I grund och botten är hinduismen inte bara en religion. Det är snarare ett enormt komplex av teologiska, metafysiska, filosofiska, etiska, kulturella och sociala institutioner, vars främsta grogrund var den indiska subkontinenten. Den består av fyra huvudelement: religion, ras, land och social organisation. Var och en är bunden till och är en integrerad faktor i de andras liv, och kan inte separeras. Så lös och mångsidig är hinduismens komplexa natur att det finns plats för varje tänkbar motsägelsefull tro och sedvänja att rymmas inom dess disharmoniska lära. Faktum är att hinduer har följt nästan varje tänkbar variant av teism, ateism, polyteism och panteism. De har upprätthållit motstridiga moralnormer; deras tillbedjan har varit

både avgudadyrkande och ikonoklastiska, alla tolereras så länge kastreglerna inte överträds.

Jag har i tidigare skrifter nämnt att någon företagsam själ har sammanställt en katalog över 30 tusen olika gudar som vidskepliga och lättlurade dårar har uppfunnit och tillbett genom tiderna. Men jag har nu fått veta att detta bara skrapar på ytan. Den hinduiska religionen ensam har ett panteon med 33 miljoner gudar, varav de flesta, utöver standardlistan av gudomligheter, omfattar lokala gudar, by-gudar eller till och med individuella gudar. Spöken, andar, gudar — 33 miljoner av dem — räkna dem när du har tid.

"DU TYCKER ATT DIN RELIGION ÄR FÖRVIRRANDE. VI MÅSTE KOMMA IHÅG NAMNEN PÅ 33 MILJONER GUDAR, ANDAR OCH ANDRA SPÖKEN I VÅR."

Alla hinduer erkänner domänen för DHARMA (religiös lag) som ödets högsta instans. Det är den viktiga länken mellan alla komplexiteter i deras tro.

En av de viktigaste grundsatserna i Dharma är det stela kastsystemet som har varit inbäddat i den hinduiska religionen i tusentals år. De fyra huvudkasterna tillhör alla

det tidiga ariska samhället, och är främst baserade på födsel och hudfärg. De är, i fallande ordning:

(a) Brahmaner, den prästerliga och bildade eliten.

(b) Kshatriyas, den styrande aristokratin.

(c) Vaisyas, bönderna och de professionella hantverkarna.

(d) Sudras, den lägsta kasten i det tidiga ariska samhället, som tillhandahöll den nödvändiga kroppsarbetet.

När södra Indien brahmaniserades uppstod även en kategori utanför kasterna, en femte kast, som var icke-arisk och kallades Panchamas. Den bestod av pariorna och Harijans (Guds folk, de oberörbara) och andra utblottade varelser som uppgår till omkring 80 miljoner bara i Indien.

Vad gäller födsel, bostad, arv, yrke och reglering av mat, dryck och äktenskap, vet varje hindu, även i de förtryckta klasserna, exakt var han eller hon hör hemma enligt sedvänjan.

Men de ovan nämnda fem kasterna är på intet sätt slutet på kastsystemets komplexitet. Precis som hinduerna har totalt 33 miljoner gudar, nationella, lokala osv., så har även de lokala byarna en ytterligare underindelning av sina egna underkaster. Här är ett typiskt exempel.

Byn Chandrautis fyratusen invånare bor i sexhundra bostäder. I 22 av dessa bor brahmanerna, medlemmar av den prästerliga kasten, och en tillhör kshatriyanernas hushåll, krigarkasten. Andra identifieras genom underkast: 16 bostäder för Banias, köpmän och affärsmän; 40 för Mallas, fiskare och båtmän; 20 för Lohars, smeder; 10 för Khatiks, som handlar med frukt och föder upp grisar; 15 för Ahers, herdar; 10 för Dhobis, tvättare; 5 för Gawals, fåraherdar; 3 för Phats, sångare och dansare, som uppträder vid bröllop och går ut på fälten vid skörd; 2 för Nars, barberare; 2 för Doms, kremeringsbiträden; och 1 för Gonds, som steker och säljer jordnötter och andra snacks.

Det finns också 50 muslimska hushåll i denna by, vävare och skräddare, och 200 oberörbara, Harijans, som nu får äga mark men fortfarande måste bo utanför byn i sitt eget område. I nästan varje hushåll följer de unga männen sina fäders yrke.

Även om hinduismen utvecklades under förhistorisk tid, började den ta form omkring 1500 f.v.t. och vi kan följa dess utveckling genom att granska de heliga böcker som formade dess utveckling. Det finns sex framstående klasser av litterära verk, alla skrivna på sanskrit.

1. Vedaböckerna (kunskapens böcker) som växte fram omkring 1500 f.v.t. Det finns fyra böcker (a) Rig-Veda

(psalmer): (b) Yajur-Veda (formler); (c) Sama-Veda (besvärjelser); (d) Yajur-Veda (lovsånger). Av dem alla är den första den mest betydelsefulla, och det äldsta religiösa dokumentet i historien.

2. Brahmanerna (prästerliga skrifter) daterade cirka 1000–800 f.v.t. Även de intar en unik ställning i världslitteraturen och räknas som de tidigaste bevarade prosaskrifterna i den indoeuropeiska traditionen.

3. Upanishaderna (seanser) cirka 800–600 f.v.t., är spekulativa avhandlingar rörande människan och universums ursprung.

4. Manus lagbok, daterad till omkring 250 f.v.t. Dess tolv kapitel är en imponerande kodex för hinduisk lag.

5. Bhagavad-Gita, komponerad omkring år 1 v.t., är det mest högt skattade dokumentet i hela den hinduiska litteraturen. Denna dramatiska dikt antyder möjligheten till universell frälsning.

6. Episka verk och Puranas (gamla berättelser), producerade 1250 v.t., lägger grunden för folkhinduismen ("Guden Rammas karriär"). Puranas, 18 till antalet, är en samling religiösa berättelser.

Så mycket för deras "Heliga böcker." De flesta, om inte alla, rankas högt i den antika världslitteraturens annaler.

Att hinduismen är unik och en framstående religion i en klass för sig, det råder det ingen tvekan om. Men att den är "stor", det accepterar inte vi Skapare. Det finns ett stort antal idiosynkrasier och egenskaper som, om de betraktas ur en upplyst vit mans perspektiv, är både bisarra och motbjudande.

Hinduer anser att alla djur är heliga. Eftersom de tror på "själars" vandring (reinkarnation) kan till och med en råtta eller en orm hysa deras mormors eller tant Minnies själ, därför vågar de inte döda den eller skada den på något sätt. Nettoresultatet är att i ett land av fattigdom och hunger är landet översvämmat av råttor, ormar och andra skadedjur, helt utom kontroll.

Det allra heligaste djuret är kon, och ve den främling som skulle slå en ko och driva bort henne från ett fruktstånd där hon kan ha valt att äta lunch. Naturligtvis är det inte mer bisarrt att tillbe en ko än en "ande", som de kristna gör. Man kan åtminstone höra, se, känna och lukta på en ko, vilket är mer än vad man kan säga om en ande. Ingen predikant har någonsin gett mig en intelligent definition av vad en ande egentligen är.

Indiens 200 miljoner nötkreatur kan inte göra något fel, och nationella påbud förbjuder slakt av dem. Hinduisk litteratur föreskriver att den som äter kött eller orsakar att en ko slaktas kommer att

ruttna i helvetet i lika många år som det finns hårstrån på kon. Många hinduer tror att en blandning av en kos fem produkter — mjölk, urin, ostmassa, smör och dynga — kommer att rena kroppen inifrån och ut. Till och med framstående "världsledare" som den framlidne Mohandas Gandhi och den framlidne Shri Jawaharlal Nehru ägnade sig åt sådana motbjudande och smutsiga metoder.

Hinduer betraktar Ganges som en helig flod och dess vatten som heligt. Denna 1 560 mil långa flod, som slingrar sig genom Indiens hjärta, kallas kärleksfullt för Moder Ganges. Trots att den är besudlad med ändlösa avloppsvatten tror hinduerna att den inte kan orenas, och trots att den är en av de smutsigaste och mest förorenade floderna i världen, badar miljontals hinduer i den årligen som en religiös ritual för att rena sina kroppar och sin själ, och vattnet tappas på flaskor och dricks som ett reningsmedel över hela landet.

Slutsats

Även om det kan vara den äldsta och en av de mest prestigefyllda av de "stora" religionerna, finner vi SKAPARE inte något särskilt storslaget med vare sig hinduerna eller hinduismen. Den kan ha funnits i mer än tre och ett halvt årtusenden, och den kan till och med ha frambringat en del framstående litteratur (främst under beskydd av arierna och deras ättlingar som invaderade Indien från norr för cirka fyra tusen år sedan). Icke desto mindre, trots deras kastsystem, förhindrade det inte bastardiseringen av de vita inkräktarna som erövrade, tog makten och skapade en enastående civilisation för fyra tusen år sedan. Idag är Indien en av de mest tätbefolkade, sjukaste, mest överbefolkade, smutsiga och fattigdomsdrabbade av alla stora nationer i världen.

Dess hungriga, vidskepliga 750 miljoner är en av de mest desperata och eländiga befolkningsmassorna i världen, helt utom kontroll och helt oförmögna att lösa något av sin stora mängd problem. De är oförmögna att föda sina massor, och de kan inte heller kontrollera sin befolkningsbomb. Dumt nog skickar den vite mannen (särskilt skattebetalarna i USA) årligen miljontals ton spannmål och andra livsmedel till dem, gratis, och därigenom utökar och sprider man eländet. (Se Racial Loyalty, nr 22 i ämnet.) Förr eller senare måste detta få ett slut och naturen kommer att lösa problemet med hänsynslösa medel — massvält.

Hinduismen har 477 991 300 anhängare över hela världen, varav det finns 88 500 i Nordamerika och 475 073 000 i Asien.

Sådant är det slutgiltiga dramat av vidskeplighet, inkompetens och dumhet. Sådana är de historiska konsekvenserna av att den vita människan försöker erövra, styra och exploatera en underlägsen massa av "gyttjeraser" samtidigt som hon tolererar geografisk blandning med sina erövrade. Låt oss en gång för alla lära oss Naturens eviga läxa. Indien och hinduismen säger allt.

* * * * *

Hinduism mot Kreativitet -- en jämförelse

A. Trons grundval.

Hinduismen är baserad på primitiva seder, vidskepelser, tabun och kvarlevor som har sitt ursprung så långt tillbaka som i stenåldern.

De tror på Karma, "själars" vandring (reinkarnation) till djur, ormar, människor eller vad som helst. De tror att den form de förvandlas till i "nästa" liv beror på hur väl de presterade i det föregående livet. Detta påstås pågå i oändlighet tills själen slutligen befrias till ett obeskrivligt tillstånd kallat NIRVANA. Livet på jorden betraktas som en övergående migration av själen och i bästa fall en börda att bära, inte att njuta av.

Även om hinduismen är komplex, förvirrad och motsägelsefull i de flesta av sina aspekter, blev den mer formulerad när dess religiösa skrifter, skrivna på sanskrit, överlämnades med början omkring 1500 f.v.t. Dessa skrifter, Vedaböckerna och Upanishaderna, har redan beskrivits.

Av största betydelse är också Dharma, religiös lag, som detaljerat beskriver kastsystemet, kostlagar, religiös lag och till och med civilrätt. Dessa är varken konsekventa eller välorganiserade, och är i bästa fall ett förvirrat sammelsurium av motsägelser.

KREATIVITET, å andra sidan, står i bjudande kontrast till hinduismens vidskepelser och förvirringar. Kreativitet är baserad på en intelligent bedömning av det universum vi befinner oss i, och söker lösa livets realiteter för förbättring och framsteg för vårt eget släkte — den vita rasen. Genom att göra det skyr vi allt vidskepligt tankebråte som har dumpats på oss av ett okunnigt och vidskepligt förflutet, och eftersträvar istället verklighet, logik och sunt förnuft, som beskrivs i våra TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, och *Salubrious Living*.

B. Mål och syften.

Hinduismen har inga särskilda mål eller syften som har något jordiskt ändamål eller mening. När de (vita) arierna från norr invaderade Hindukush och slutligen erövrade hela Indien, satte de igång med att organisera och styra sitt nya hemland. Detta skedde cirka 2000 f.v.t. Genom att göra detta absorberade de många av de inhemska religiösa sedvänjorna och traditionerna från det svarta lerfolket de hade underkuvat och nu organiserade. Men det var inte allt de absorberade. De fann snart till sin fasa att de genom rasblandning höll på att absorberas och bastardiseras in i blodomloppet hos de mer fruktsamma och mer talrika aboriginerna. De försökte desperat att förhindra att denna katastrof inträffade så gott de kunde. De formulerade stränga civilrättsliga lagar, proklamerade religiösa tabun mot rasblandning och instiftade kastsystemet för separation. Som historien tydligt visar, så länge det fanns geografisk blandning av raser, fungerade inget av detta, och den exemplariska ariska rasen som erövrade Indien för fyratusen år sedan var helt bastardiserad in i de dumma negroida massorna inom ungefär sex sekler.

Hinduismens nuvarande mål, om det finns några, är att själen ska vandra från varelse till varelse, tills den slutligen hamnar i något dunkelt och fjärran Nirvana och inte längre existerar. Livet betraktas som en börda och målet (om något) är att avsluta allt i en dunkel och fjärran framtid. Samtidigt vill de vara fruktsamma på denna jord och producera så många avkommor de kan. Detta är naturligtvis en dum motsägelse som inte resulterar i något annat än att i oändlighet sprida eländet i en överbefolkad, smutsig, sjukdomsdrabbad och hungersnödshärjad värld.

CREATIVITY, å andra sidan, vill inte ha något att göra med allt detta vidskepliga hokus-pokus, och inte heller med de inkompetenta lerfolken. Istället söker vi organisera den vita rasens enorma potential, och endast den vita rasens, och bygga en vitare och ljusare värld för våra framtida generationer.

C. Raslig inställning.

Kastsystemet, formulerat och implementerat av de ariska erövrarna, var inte bara högst rasligt, utan baserades främst på hudfärg, och därför indirekt på ras. Efter sex sekler dränktes de ursprungliga arierna i ett överväldigande hav av negroider och kastsystemet hade inte längre något användbart syfte. Det klassificerade därefter mer eller mindre folket efter yrke och status.

snarare än ras, även om de övre kasterna hade och fortfarande har än idag, fler vita gener, mindre negroida, än vad de lägre kasterna har.

Men utöver att vara en arkaisk kvarleva av ett dött förflutet, har det föga eller ingen rasmässig betydelse längre i dagens bastardiserade massor, och hinduismen omfattar och välkomnar alla typer av "gyttjeraser". Det finns till och med ett antal vita amerikaner som har anammat den och dumt nog finner den "annorlunda" och "fascinerande".

CREATIVITY, å andra sidan, är högst rasmässig och hela den religiösa bekännelsen är baserad på ras — den Vita Rasen. Vi har lärt oss vår läxa väl av de ödesdigra misstag som gjordes av de ariska erövrarna av Indien för flera tusen år sedan, de misstag som gjordes av de vita egyptierna för tre till fem tusen år sedan, och varje annan vit nation som har gått ner i historiens avloppsbrunn via bastardisering med sin "billiga" negroida arbetskraft. Vi är beslutna att inte göra samma misstag.

Vi vill inte "erövra" några gyttjeraser, vi vill inte förslava någon, vi vill inte exploatera någon ras, ej heller letar vi efter "billig" gul, svart eller brun arbetskraft. Vi vill främja och expandera vårt eget slag, utföra vårt eget arbete och bygga en Vitare och Ljusare Värld för oss själva. Detta är vi beslutna att göra tills vi bebor varje tillgänglig kvadratkilometer av bra territorium. Hela världen är vårt ostron och vi kommer inte att vila förrän denna vackra planet är helt och hållet vår.

D. Organisatorisk struktur.

Hinduismen är en av de mest oorganiserade av alla de stora religionerna och har inget centralt huvud, endast en lös spridning av tempel, heliga män och grupper, sekter, etc. Ingen vet exakt vad hinduismens verkliga bekännelse är, som jag redan har skisserat. De enda strukturellt organiserade lärosatserna, om några, finns inneboende i dess kastsystem, men även det är löst och vagt definierat, och varierar från område till område, och från by till by.

CREATIVITY är baserad på Ledarskapsprincipen. Dess grundläggande bekännelse och program är tydligt beskrivna i våra Grundböcker. Allteftersom den växer kommer vi att fortsätta bygga vår organisatoriska struktur enligt grunderna i Ledarskapsprincipen, precis som Adolf Hitler gjorde, och som den romersk-katolska kyrkan har gjort under de senaste 18 århundradena.

* * * * *

Kapplöpning för att ärva planeten jorden om allt vi ärver är en förgiftad soptipp.

* * * * *

Vad den vita rasen beträffar är den judekontrollerade USA-regeringen en mäktig tyrann och kan klassas som folkfiende nummer ett.

* * * * *

Den överskuggande frågan är och förblir: Antingen tar den vita rasen makten över denna värld i sin helhet, eller så kommer den inom kort att dränkas i ett hav av lera.

* * * * *

Vi kan inte vinna ett idékrig om vi inte har mer än en blandad påse av olösta schibbolet att kämpa med eller för. Den vita rasen måste polariseras för att överleva.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del VIII

Racial Loyalty, januari 1986

Den nazityska religionen

Alfred Rosenbergs
Det tjugonde århundradets myt

I *Mein Kampf* konstaterade Hitler rent ut att den man som grundar en ny religion har utfört en mycket större bedrift än den som startar ett politiskt parti, eftersom den förre har en mycket större inverkan och mer bestående inflytande än den senare. I hemlighet var det hans dröm att skapa en ny rasreligion för det tyska folket, en som skulle ersätta den befintliga kristna religionen. Eftersom han aldrig gav den tilltänkta religionen ett namn, kommer vi att kalla den för den nazityska religionen, i brist på en bättre term.

När vi talar om den nazityska religionen talar vi mer om ett försök från naziströrelsens sida att formulera en ny rasreligion för de tyska, eller teutoniska, folken, snarare än fullbordandet av en sådan uppgift. Naziströrelsen i sig var inte en religiös utan en politisk rörelse, vilket Hitler upprepade gånger påpekat. Det var en politisk rörelse för ett ödelagt och belägrat Tyskland, smidd ur yttersta desperation och utformad för att uppnå följande: (a) Befria Tyskland från Versaillesfördragets bojor. (b) Rensa ut den judiska marxismen från det tyska folkets sinnen, kultur och politik, och ersätta den med en germansk nationalistisk ideologi. (c) Återta tyska territorier som förlorats i första världskriget, och vidare, (d) att expandera det tyska livsrummet österut in i Balkan, Ukraina och Ryssland. Hitler har dessutom upprepade gånger betonat att naziströrelsen var rent tysk till sin natur och inte var avsedd för export.

Icke desto mindre fanns det i naziströrelsens linda ett antal mål som nu också är nära förknippade med CREATIVITY-rörelsen. Ett av dem var att genomföra ett eugenikprogram för den genetiska uppgraderingen av det tyska folket. Ett annat var utformningen av en nationalistisk germansk religion som var rasmässig till sin natur och som, när den väl lyckats, skulle ersätta kristendomen som det tyska folkets grundläggande religion. Att inget av dessa mål uppnåddes beror främst på den korta livslängden hos denna dynamiska rörelse som blev fullständigt krossad och förstörd.

när Tyskland förlorade kriget 1945. Icke desto mindre var dessa två mål de viktigaste i de nazistiska ledarnas medvetande som framtida mål att eftersträva med största iver, om de hade vunnit kriget. Att de inte vann kriget och att dessa mål dog i sin linda är en stor tragedi för det tyska folket och den vita rasen som helhet.

Det är försöket att formulera en ny rasreligion för det tyska folket som vi vill utforska i denna avhandling; vad dess natur var, vilken framgång de eventuellt hade, och vilka några av dess brister var.

Den ideologiska ledaren för den nazistiska rörelsen erkändes tydligt vara Alfred Rosenberg. Ingen annan tysk författare eller tänkare under eran, inte ens Adolf Hitler, hade en så bred och omfattande förståelse för den germanska själen och den nordiska folktron, vidskepelsen och historien som Alfred Rosenberg. Hans Magnum Opus, *Der Mythus des zwanzigsten Jahrhunderts* (1930), lade grunden för utformningen av den framtida nya nazistisk-germanska religionen, vilken passade in i den nazistiska rörelsens ramverk.

* * * * *

På grund av sitt judisk-klingande namn var Alfred Rosenberg måltavla för en hel del rå humor bland sina kollegor. Han var dock genuint tysk, och namnet Rosenberg (rosenberg) var ett vanligt tyskt namn i det baltiska området, där han föddes den 12 januari 1893.

Han studerade vid universitetet i Moskva, där han tog examen i arkitektur 1918 vid 25 års ålder. Han återvände sedan till Tyskland och han blev förfärad och äcklad av den degeneration, det kaos och den anarki som rådde i efterkrigstidens Tyskland, hans hemland. Han gick med i nazistpartiet 1919 och var den enda medlemmen (förutom Hitler) som förblev framstående från dess tidigaste början ända till slutet. Han hängdes den 16 oktober 1946, efter att ha dömts i de hämndlystna talmudiska Nürnbergrättegångarna tillsammans med 21 andra höga tjänstemän inom den nazistiska hierarkin.

Efter att ha gått med i partiet blev Rosenberg redaktör för partitidningen *Völkischer Beobachter* 1921. Han skrev ett stort antal artiklar och publicerade även några relativt mindre böcker. Efter att Hitler och Rudolf Hess fängslats på Landsberg 1924, blev Rosenberg oavsiktligt förvaltare för det då förbjudna och inaktiva nazistpartiet. Efter att Hitler släppts och partiet återigen...

blev aktiv, blev Rosenberg chef för partiets utrikespolitiska kontor och ansvarade även för att definiera partiets policy gällande sekundär- och högre utbildning.

År 1940 fick han ansvaret för att upprätta den civila administrationen i de ockuperade ryska och baltiska territorierna. Rosenberg var dock en filosof och en författare, inte en bra administratör, och hans underordnade, män som Erich Koch och Heinrich Lohse, utövade den verkliga administrativa makten.

~ REKOMMENDERAD LÄSNING ~
"MAGNUM OPUS, MYTEN OM DET TJUONDE ÅRHUNDRADET" AV ALFRED ROSENBERG

När Rosenberg ställdes inför rätta efter kriget, anklagade Nürnbergs "skenrättegång" honom för varje tänkbart brott, men hans verkliga brott var vad han tänkte och skrev, i synnerhet hans rasistiska och antijudiska åsikter. Det var återigen ett tydligt fall av brutal judisk hämnd. Han hängdes av samma anledning som Hamans 10 söner hängdes i "Berättelsen om Ester".

(Se sida 132 i *Nature's Eternal Religion*.) De ansågs vara farliga fiender till judarna. Återigen firade judarna sin Purim-högtid.

Rosenbergs *Mytos* var den mest inflytelserika av alla nazistiska skrifter under eran när det gällde att forma Nazistpartiets filosofi och ideologi, men den var ingalunda oemotsagd. För det första hade många inom partiets hierarki sina egna religiösa åsikter och tillhörigheter. Vissa var katoliker, vissa var protestanter, vissa var ateister, de flesta var likgiltiga kristna av ett eller annat slag. Hur som helst var de flesta partiledare inte särskilt intresserade av den religiösa aspekten av sin rörelse, utan endast av dess politiska strävan. Medan Rosenberg var totalt lojal mot Adolf Hitler, var han i konflikt på flera viktiga punkter med andra framstående personer i det översta skiktet. Hans fejd med Dr. Joseph Goebbels är nästan legendarisk och kan inte förenas inom standardiserat nationalsocialistiskt tänkande. Den slog mot själva grundvalen för det nya statssystemet. Medan Goebbels förespråkade en modern, koncentrerad industristat, föredrog Rosenberg ett ruralt, medeltida, spritt samhälle, och hävdade att det bästa rasmässiga materialet kom från bondbefolkningen.

Vad exakt sade Rosenbergs *Mytos*? I försöket att besvara denna fråga möter vi ett mångskiftande och förvirrat konglomerat av många religioner, många författare och tänkare, ett sammelsurium som inte nödvändigtvis är konsekvent.

Han sträcker sig tillbaka till tidig hinduisk litteratur (eftersom den är "arisk") såsom Rig Veda och Zenda Avesta. (Se återigen vår artikel om hinduism i *Racial Loyalty*, nummer 30.)

Han var djupt imponerad av lärorna från Lao Tse som levde för 2 500 år sedan, vars läror han säger vackert förkroppsligade sin eras kinesiska själ, och Lao Tses visdom är längtan efter solidaritet mellan själ och ande.

Han läste också greve Arthur de Gobineau, fransmannen vars bok *Essai sur l'inégalité des races humaines* (Om rasernas ojämlikhet) kan anses vara det första större verket som belyser den vita rasens överlägsenhet, men den gjorde föga mer.

Rosenberg läste också Houston Stewart Chamberlains *Die Grundlagen des neunzehnten Jahrhunderts* (Det nittonde århundradets grundvalar), som han hävdar "genast satte honom i brand". Chamberlain bör det noteras, var son till en brittisk amiral och svärson till Richard Wagner.

I sina *Grundvalar* lägger Chamberlain mycket av grunden för Hitlers rasidéer. Det bör också noteras att Chamberlain öppet erkänner att ingen egentligen vet,

antingen det geografiska eller etniska ursprunget för den "ariska" rasen, eller om det fanns två eller fler sådana aboriginska raser, eller om hela idén är mytisk. Vi Skapare anser att hela idén är spekulativ och betydelselös. Vi anser att vi bör koncentrera oss på den vita rasen som den existerar idag, eller mer korrekt, vad som finns kvar av den. Istället för att predika i oändlighet om den "ariska" rasens "ursprung", vars koncept är lika dimhöljt som den hypotetiska existensen av kontinenten Atlantis, säger vi Skapare detta: låt oss sätta igång med att lösa de akuta problem som den vita rasen befinner sig i idag. Låt oss koncentrera oss på den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, genom att bygga en vitare och ljusare värld, och glömma allt hokus-pokus kring den förmodade "ariska" rasen.

Rosenberg läste alla Nietzsches verk och blev starkt influerad av hans filosofi om den kommande övermänniskan. Det bör dock noteras att Nietzsche aldrig löste sitt eget problem om hur allt detta skulle uppnås eller förverkligas. Han var i själva verket både apolitisk och antirasistisk, och i vissa av sina skrifter till och med antigermansk. Han skrev ett antal högst sofistikerade böcker, och likt det geni han var, finner vi honom oändligt predikande i den högre teorins luftigare stratosfärer. Nietzsche talar oändligt om övermänniskans ankomst och hur vi måste underordna allt denna stora och oundvikliga händelse. Han leder oss till att anta att detta oundvikligen kommer att ske som ett resultat av naturens lag om den starkastes överlevnad.

Vi SKAPARE säger – inte så! Historien bekräftar inte detta. De gamla grekerna i Aten och Sparta var långt överlägsna den nuvarande arten av den vita rasen, men blev så småningom ersatta av en betydligt underlägsen art i sitt eget territorium. Det blev även de enastående romarna i det antika Rom. Precis som de mäktiga kastanjeträden dödades av en lågt stående parasitisk svamp för 50 år sedan, så förstör också den parasitiska juden dagens unika vita ras med förbluffande framgång. Detta kommer inte att vändas genom att bara låta naturen ha sin gång. Det kommer endast att vändas genom ett fanatiskt, avsiktligt, väl utformat program genomfört av den vita rasen själv, såsom det som är inneboende i CREATIVITY-ritningen, och att sedan verkställa ett sådant program med iver och beslutsamhet.

Ett stort bidrag som Nietzsche gav till saken var hans skoningslösa attack på kristendomen, även om han aldrig avslöjade dess judiska ursprung. Men i sin attack på kristendomen var han varken den förste eller den siste att göra det, men mer briljant än de flesta.

Den store tyske kompositören, **Richard Wagner**, påverkade också Rosenberg starkt. Han betraktade Wagners operacykel Nibelungens ring som förmodligen det största av alla musikaliska verk och som ett sant uttryck för den nordiska själen. Det är en åsikt som delas av många tyskar, inklusive mig själv.

Rosenberg var mycket upptagen av, och starkt influerad av, den kristna bibeln, eftersom hans tids Tyskland fortfarande var övervägande kristet och folkets tänkande överskuggades av dess judiska filosofi. Det är i försöket att kompromissa med sin nya germanska religion inom kristendomens ramar som, enligt min mening, blev Rosenbergs fall. Men vi kommer att ha mer att säga om detta senare.

Rosenberg var en allätande läsare och han läste många andra böcker som hjälpte till att forma hans tänkande, men ingenting påverkade hans utblick så som kaoset, anarkin, den skamliga degenereringen av hans eget hemland Tyskland när han kom tillbaka dit från Moskva 1918. Ledande i denna skamliga degenerering var en skara judar, både infödda och utländska som strömmade in från utlandet. Under denna era betraktades Weimarrepubliken, och särskilt Berlin, som "Europas kloak". Rosenberg blev chockad över vad han såg.

Medan han arbetade inom nazistpartiets led växte idén fram hos honom att vad det tyska folket verkligen behövde mer än något annat var en nationalistisk religion av sitt eget slag. (Låt oss komma ihåg ordet "nationalistisk".) Han fördjupade sig i de germanska stammarnas historia, seder, vidskepelser och folklore (vi måste komma ihåg att Tyskland aldrig var en nation förrän Bismarck delvis satte ihop det 1870). Han ville finna den germanska "själens" "andliga rötter" och bygga en ny religion för det tyska folket på dessa rötter.

En av de mest märkliga aspekterna av Rosenbergs sökande efter den "germanska själen" var hans märkliga fascination och besatthet av en dominikanpräst som levde ungefär sex hundra år före Rosenbergs tid. Hans namn var **Meister (Mäster) Eckehart, (1260-1328)** en katolik, men ändå en rebell mot den katolska hierarkin som han var en del av.

Vad var så storslaget med Mäster Eckehart och vilket möjligt bidrag kunde han ge till en nutida religion som borde angå oss? Svaret är — inte mycket. Han, liksom Rosenberg, sysslade med mystik, metafysik och annat obskurantistiskt hokus-pokus som tjänar mer till att förvirra än att klargöra antingen problemet eller lösningen. Mäster Eckehart betonade logik, vilket var bra, men sedan

återgick direkt till att tala om Gud, behovet av att definiera Gud. Genom att göra det gav han sig in på en massa struntprat om mystiska upplevelser, att "flyga" till Gudomen genom kontemplation och en hel del annat meningslöst dubbelspel. Vi har inte utrymme här för att granska alla hans dimmiga irrfärder, inte heller anser vi dem vara värda besväret. Samtidigt erkänner Eckehart att Gud är odefinierbar och okänd. Kort sagt, vi skulle lika gärna kunna tala om Kvantitet "X", som vi påstår oss vara fånigt förälskade i, men inte har den blekaste aning om vad i helvete det är vi pratar om.

Så mycket för Mäster Eckehart.

Ur hela detta konglomerat som även inkluderade Lao Tse, hinduism, Nietzsche, Wagner, Gobineau, Chamberlain, Moses, Jesus Kristus och en mängd andra delar, vilka slutsatser, vilka formuleringar av en ny "germansk själ"-religion satte Rosenberg slutligen samman?

På grund av hans självutplånande tillvägagångssätt i försöket att kompromissa fram den nya germanska religionen inom kristendomens ramar, var hans ansträngning, enligt min mening, ett totalt misslyckande och en meningslös strävan.

Han resonerade som så, att eftersom den överväldigande majoriteten av tyskarna var kristna och hade varit det i många, många århundraden, måste vi på något sätt rädda de bästa delarna av kristendomen och kombinera dem med sedvänjor, folklore och traditioner från gamla teutoniska myter. Under detta eklektiska arrangemang skulle vi kunna få de bästa delarna av båda.

Okej, vilka delar av kristendomen ska vi behålla, och vilka delar ska vi kasta ut? Jo, Gamla testamentet, drog han slutsatsen, var en ohygglig historia om det judiska folket, som definitivt var icke-ariska och en fiende till det tyska folket. Därför var det tvunget att försvinna. Så där rök 70 procent av den kristna bibeln.

Sedan kommer vi till Nya testamentet. Är det helt och hållet ariskt? Tja, nej. Jesus var en hygglig prick, förmodligen till och med arier och hade en del värdefulla läror som vi bör bevara. Men så finns det den här figuren Paulus, den slemmige jude han var, som gav sig in i leken och förvred och perverterade Kristi läror. Därför måste vi sålla bort alla paulinska läror och allt som är judiskt. Det som sedan skulle finnas kvar skulle vara goda kärnor av Kristi läror, som han hävdade inte var jude, eftersom det inte finns några väsentliga bevis som tyder på att han var jude.

I detta sistnämnda uttalande instämmer vi SKAPARE. Vi håller med om att det inte finns några bevis för att Kristus var jude, eller något annat för den delen, eftersom det inte finns ett spår av bevis för att han någonsin existerat mer än vad jultomten existerar eller har existerat.

Men för att återgå till Nya testamentet. Eftersom 13 av dess 27 böcker skrevs av Paulus, försvinner 48 procent av Nya testamentet tillsammans med hela Gamla testamentet, och vi har nu bara en knapp rest kvar i vilken vi kan söka efter Kristi goda originalkärnor. Men även här, säger Rosenberg, står vi inte på god grund, eftersom även mycket av denna rest har förvrängts och förorenats av den judiske skurken Paulus, och vi måste vara extremt försiktiga. Vilka goda kärnor Rosenberg någonsin lyckades utvinna ur de förorenade resterna är svårt att avgöra, och Rosenberg upplyser oss inte om det.

Vi SKAPARE (CREATORS) har ett helt annat tillvägagångssätt. Varför rota igenom en tunna med ruttna äpplen för att se om vi eventuellt kan rädda några bitar bra kött i en rutten röra? Varför det, när vi kan gå ut i Naturens vackra fruktträdgård och plocka fina, hälsosamma äpplen direkt från trädet, god mogen frukt, tvättad av rena morgonskurar och gnistrande röd och gul i det klara eftermiddagssolskenet? Vi säger – dumpa hela tunnan med ruttna äpplen på närmaste soptipp. Gå direkt till Naturens trädgård och börja om på nytt. Varför rota igenom en rutten röra av sopor när det finns fin färsk frukt att hämta?

Det enda goda slutresultatet av Rosenbergs ansträngningar är i grunden vad han skulle och kunde ha kommit fram till om han aldrig hade rotat runt i den kristna bibeln, eller fyllt sin bok med så mycket tråkig mysticism, metafysik eller annat hokus pokus från Mäster Eckehart eller andra mytologiska källor. Till och med Nietzsches bidrag var av ringa konstruktivt värde. Den grundläggande filosofi som är av någon betydelse i *Mythos* är betoningen på rasmässiga värden, och naturligtvis är detta i hans bok begränsat till de germanska folken, eller de nordiska, eller den "ariska" rasen. I detta instämmer vi SKAPARE helhjärtat, förutom att vi omfattar hela den vita rasen, germansk, amerikansk, anglosaxisk, fransk eller annan, och strävar efter att förena hela den vita rasen, organisera den, polarisera den och för alltid krossa våra biologiska fiender, den parasitära juden, och gå vidare därifrån för att bygga en vitare och ljusare värld.

I vilket fall som helst invigde Rosenberg inte någon ny germansk religion, och den judisk-kristna tron är fortfarande lika utbredd idag som den var för 50 år sedan. Faktum är att han inte ens gav ett namn åt den nya religion han försökte konstruera, men aldrig riktigt lyckades föra in i ett meningsfullt fokus.

Hade Hitler vunnit kriget, skulle hans rasfilosofi om blod, jord och ära utan tvekan ha expanderat till det tyska folkets nationella religion, och så småningom...

ersatte kristendomen. Men Hitler nådde sina rasliga idéer långt innan Rosenberg anslöt sig till honom. Att Hitler ville att hans politiska filosofi skulle bli en religiös filosofi råder det föga tvivel om. Det faktum att Hitlerjugend hade regelbundna, organiserade indoktrineringsmöten, precis som deras kristna motsvarigheter, och att dessa schemamässigt krockade med kyrka och söndagsskola, är ett starkt bevis för detta. Detta mötte fientligt motstånd från både den katolska och den protestantiska kyrkan, men nazistpartiet vann enkelt denna avgörande strid om ungdomens sinnen. Hade de bara haft mer tid, skulle den kristna kyrkan ha vissnat på rankan och desintegrerat inom ytterligare en generation. Hitler stödde Rosenbergs ansträngningar att smida en mer omfattande religiös dogm ur sin politiska filosofi. Medan vi CREATORS beundrar Hitler som den största ledare den vita rasen någonsin har haft, och den största vita man som någonsin levt, och instämmer i hans rasliga idéer, kan vi inte låta bli att dra slutsatsen att som en religion för den vita rasen som helhet var Rosenbergs mytos sorgligt ofullständig och lämnade mycket övrigt att önska.

* * * * *

SLUTSATS

Vi CREATORS är överens om att idén om att det tyska folket skulle ha en egen religion för att ersätta den judisk-kristna tron är sund, men att Rosenbergs tillvägagångssätt att försöka kompromissa in den inom ramen för tysk kristendom är motsägelsefullt och självutplånande. Vi anser att Rosenberg och naziströrelsen som helhet hade varit betydligt bättre betjänta om de helt hade förkastat kristendomen och börjat om från en sund realistisk grund, så som CREATIVITY har gjort, genom att bygga på Naturens Eviga Lagar.

Det kvarstår dock flera andra grundläggande skillnader och vi kommer att redogöra för dem i den medföljande "Jämförelse"-rutan. **En av de största skillnaderna är att där naziströrelsen i grunden var nationalistisk, politisk och inriktad på det tyska folkets expansion och intressen, är CREATIVITY-rörelsen hängiven att väcka, organisera och förena alla vita folk i världen och göra denna planet Jorden till den vita rasens exklusiva hem, och radera ut nationalitetens konfliktskapande gränser.**

* * * * *

Rosenbergs germanska religion vs. Creativity -- En jämförelse

A. Trons grundval.

Den tyska nationalistiska religion som både Hitler och Rosenberg föreställde sig blev aldrig verklighet. Vid tiden för Hitlers död 1945 var protestantisk och katolsk kristendom landets rådande religion, vilket den fortfarande är idag. Vi måste därför skilja mellan den tilltänkta religionens religiösa dogmer och nazistpartiets politiska dogmer.

Den religiösa filosofin skisserades otydligt i Rosenbergs många skrifter, särskilt i hans magnum opus, *Mythos*, och även i Hitlers *Mein Kampf*. De uttryckte vagt avsikten att skapa en sådan religion, baserad på det tyska folkets myter, seder och folklore. Eftersom detta aldrig förverkligades eller kristalliserades, får vi låta det bero vid det och falla tillbaka på Hitlers dogm om Blod, Jord och Ära.

CREATIVITY har mycket gemensamt med denna idé, men är betydligt mer fullständigt strukturerad, mer komplett, tydlig och omfattande. CREATIVITY omfattar varje viktig fråga och aspekt som är nödvändig för den vita rasens framtida religiösa och rasliga behov. Dessa stakas ut i detalj i de tre grundläggande böckerna i CREATIVITY, nämligen *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*, ytterligare kompletterade av *Expanding Creativity*.

B. Mål och syften.

Hitlers och Rosenbergs mål var mål som i grunden rörde det tyska folkets välfärd och bästa intressen, och under nazistpartiets korta ämbetstid var dess politiska och religiösa mål praktiskt taget oskiljaktiga. De var: (a) Att riva upp Versaillesfördraget och återupprätta tysk självständighet, makt och ära. (b) Att ena det tyska folket. (c) Att bryta det judiska strypgreppet och få bort dessa parasiter från det tyska folkets ryggar. (d) Återta förlorade tyska territorier. (e) Utöka den tyska nationens livsrum (lebensraum) genom att erövra nytt territorium i öster, på bekostnad av polacker, tjecker, ryssar, etc. (f) Att rena och germanisera det tyska folkets kulturella, ekonomiska och rasliga element.

Målen för CREATIVITY är mycket likartade, men istället för att sådana mål är snävt begränsade till endast den tyska nationen och på andra vita nationers bekostnad,

CREATIVITY strävar efter att omfatta alla vita folk i världen, vare sig de är tyskar, fransmän, anglosaxare, polacker eller vad som helst. Den strävar efter att göra det på bekostnad av lerfolken och till förmån för den vita rasen. CREATIVITY strävar efter att räta ut det förvirrade och judaiserade tänkandet hos alla vita män, kvinnor och barn på planeten jorden, att väcka dem, förena och polarisera dem till en enorm murbräcka och krossa det judiska monstret en gång för alla. Det är sedan CREATIVITYs mål att utöka den vita rasens antal och territorier tills den (exklusivt) bebor alla goda marker på planeten jorden. Det finns många andra mål, såsom eugenik, hälsosamt leverne (Salubrious Living) och ett antal andra, som beskrivs i detalj i våra tre grundläggande böcker, och som kortfattat sammanfattas under de tjugo fundamentala punkterna i Racial Loyalty nr 30.

C. Raslig inställning.

Det är mycket liten skillnad mellan Creativitys rasliga inställning och den nazistiska filosofin, förutom när det gäller denna enda stora detalj: Medan det nazistiska målet rörde rensningen och den genetiska förbättringen av det tyska folket, strävar Creativity efter att omfatta hela den vita rasen på en global basis. Medan Hitler betonade nationalism, betonar vi vår ras gemensamma biologiska ursprung som **det gemensamma bandet och polariseringspunkten.**

Vi anser att detta är extremt viktigt. Medan nationalism har varit orsaken till oräkneliga krig mellan vita "nationer" sedan urminnes tider, är vi fast övertygade om att hela idén om "nationalism" är högst destruktiv för den vita rasen och har varit ett av judens mest effektiva verktyg i deras diaboliska teknik "söndra och härska". Vi strävar därför efter att förena den vita rasen under en religion och ett språk, för att aldrig mer föra brodermordiska krig sinsemellan.

Medan Hitler försökte förena tyskarna endast för att föra självmordskrig mot andra vita raskamrater, strävar vi efter att förena hela den vita rasen på en världsomspännande basis. Vi gör anspråk på hela planeten jorden som den vita rasens exklusiva och oomtvistade arv.

I Racial Loyalty nr 4 har vi mer i detalj redogjort för åtta fundamentala skillnader mellan den nazistiska filosofin och Creativity.

Det finns många skrivbordsbeundrare av den nazistiska regimen som hävdar att "om Hitler bara hade vunnit kriget" skulle han ha utvidgat fördelarna med den nazistiska idén till den vita rasen på en världsomspännande basis.

I syfte att lösa de akuta problemen och det ödesdigra dilemma som den Vita Rasen står inför idag, vill jag framföra två framträdande punkter.

(a) Hitler förlorade kriget. Han har varit död i 40 år. Vad han kan ha gjort eller inte gjort är akademiskt i detta skede av historien och en meningslös gissning som slösar bort mycket värdefull tid på predikande när det är militant handling som behövs.

(b) Vi Skapare är övertygade om att hela idén om "nationalism" som den förespråkades av nationalsocialismen är en splittrande och destruktiv idé, och vi ersätter den med Rassocialism. Hade Hitler vunnit kriget, skulle andra länder som Frankrike, Polen, England, Amerika, etc., utan tvekan ha bildat egna inhemska nazistpartier i sina respektive länder, med otvivelaktig tysk styrning och inblandning. Det skulle i varje enskilt fall ha funnits mycket förbittring och motstånd i varje land, och med rätta, över att "tyskarna" tog över, och det skulle förmodligen ha sått frön till ändlös framtida strid och förbittring, likt den irländska förbittringen över att engelsmännen styr en del av deras land.

I **CREATIVITY**:s trosbekännelse och program är de flesta av dessa problem i huvudsak lösta och eliminerade. Inget vitt land behöver vara eller känna sig hotat av att de skulle kunna styras av en "främmande nationalitet". Allteftersom tiden gick, när latin blev den Vita Rasens universella språk; när rasidén växte och den "nationalistiska" idén avtog; när **CREATIVITY** blev den universella religionen, skulle världens Vita Ras röra sig i enighet mot en sann enhet intresserad av att främja de mål som betonas i Creativity, uppgradera sitt eget genetiska arv och utnyttja sin enorma potential för sina egna bästa intressen.

Vi vädjar därför till våra "nationalistiska" vita bröder att sluta predika i oändlighet och meningslöst om "vad som kunde ha varit", att återvända till verklighetens värld och sätta igång med att lösa problemet. Förena er med oss som militanta aktivister i att bygga en Vitare och Ljusare Värld.

D. Organisatorisk Struktur.

Vi är helt i harmoni med ledarprincipen så som den lades fram av Adolf Hitler och betraktar det tidigare nazistpartiet och den statliga organisationen som en modellstruktur för vår egen framtida utveckling. Vi betraktar Hitlers Nazityskland mellan 1933-1939 som det finaste och mest effektiva samhälle den Vita Rasen någonsin har frambringat för sina egna bästa intressen. Vi avser att inte bara

efterlikna dess organisatoriska struktur, men att använda den som en språngbräda för att ytterligare förbättra den, för att expandera den på en världsomspännande basis för att tjäna den vita rasen för dess egna bästa intressen.

* * * * *

Church of the Creator är en organisation som inte marscherar efter den judiska trumslagaren. Vi har vår egen.

* * * * *

Den mest häpnadsväckande prestationen under 1900-talet har varit den otroliga framgång med vilken den judiska konspirationen har lurat den vita rasen att förråda sitt ovärderliga arv för en hög med skräp.

* * * * *

För ett halvt sekel sedan lyckades Hitler förena alla tyskar. Det är Church of the Creators orubbliga mål att väcka, förena och polarisera alla vita folk på denna planet Jorden.

* * * * *

Niggern är ett av naturens mest bedrövliga misslyckanden.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del IX

Racial Loyalty, februari 1986

Brittisk Israel -- Identitet

En vice VD med ansvar för reklam på en stor kosmetikfirma småpratade med en vän och utbytte lite skämtsamma kommentarer över några drinkar.

"Hur kan du komma med så fantastiska påståenden om din kosmetika?" frågade vännen.

"Det är enkelt," svarade vice VD:n. "Vi ljuger helt enkelt så det ryker om det."

"Men hur kommer ni undan med det?"

"Inga problem," svarade vice VD:n. "Kvinnorna vill så förtvivlat gärna tro att våra ansiktskrämer och lotioner och elixir ska göra alla de där underbara sakerna för dem. Så de bara köper, köper, köper. De är nöjda, och vi tjänar miljoner."

Detta leder oss till det ämne jag vill avslöja och granska mer i detalj, nämligen konsten att sälja spöken, vilket är ännu mer lönsamt och mer bedrägligt än att marknadsföra kosmetika.

Idag, med hjälp av den elektroniska juden, är en av de mest lukrativa (och bedrägliga) verksamheterna på den moderna scenen den skändliga konsten att sälja spöken i utbyte mot miljoner. Det är ett bedrägerispel utan like. Vi har sådana oheliga bedragare som Oral Roberts, Rex Humbard, Jerry Falwell, Garner Ted Armstrong, Billy Hargis, Billy Graham, Jimmy Swaggert, Pat Robertson, Jim Bakker, Robert Schuller och den framlidne, store Jim Jones av Guyana-berömmelse, samt mängder av mindre bedragare på dumburken som säljer spöken-i-skyn-svindeln, dag ut och dag in. Många av dessa förstklassiga bedragare drar in fyrtio, femtio och sextio miljoner dollar i låtsaspengar om året, Federal Reserve-sedlar som är lika falska som lögnerna dessa svindlare säljer till sina lättlurade offer. Med eller utan den elektroniska dumburken har denna verksamhet pågått i tusentals år.

Under det senaste århundradet eller så har det dock vuxit fram en ny typ av leverantörer som har gett den vanliga svavelpredikant-skaran en ny vändning, och det är den brittisk-israeliska grenen, även känd som Identitetsrörelsen. Eftersom den medföljande artikeln i Liberty Bell ger en vetenskaplig historik över denna rörelse, behöver jag inte upprepa den här, utan jag vill snarare fokusera på den inverkan den har haft, och har idag, i den avgörande kampen för den vita rasens överlevnad.

Vissa av dessa kristna, de som har upptäckt vilka skickliga och medfödda lögnare judarna är, hur motbjudande och vidriga de har varit genom historien, fann sig själva i ett allvarligt dilemma. Eftersom det mesta av deras dyrbara bibel är judisk från pärm till pärm och ständigt flödar över av Jahves oändliga och bultande kärleksaffär med dessa föraktliga uslingar, fann de detta svårt att acceptera. Så någon genialisk uppfinnare kom på en lysande ny vändning. Varför inte hävda att judarna inte alls är de riktiga israeliterna, utan djävulens barn, och att vi, den vita rasen, är den äkta varan. Se på fan, med lite fingerfärdighet, lite smart sammanställning och en hel del godtrogenhet kan vi hävda att "Israels tio förlorade stammar" vandrade in i ett obebott Europa någon gång under det första årtusendet f.Kr. och snabbt befolkade det från ena änden till den andra. Är inte det underbart? Nu kan vi, den vita rasen, hävda att vi är de riktiga israeliterna och att de usla judarna inte är något annat än falska bedragare. Är inte det fantastiskt? (Varför inte, med samma procedur skulle du kunna vara Napoleon Bonaparte reinkarnerad. Allt som krävs är en liten gnutta GALENSKAP.) Ipso facto, problemet är löst. Nu är det VI som är de som Abrahams, Isaks och Jakobs Jahve älskade så innerligt att han skulle göra sig själv till åtlöje för att ställa sig in hos dessa uslingar som hade samma moral som en grändkatt. Hur mycket tur kan man ha?

I ett nötskal är detta Identitetsrörelsens position.

Det finns så många missuppfattningar i Identitetsrörelsens bedrägliga antaganden att det är svårt att lista dem alla. Men jag ska försöka reda ut dem.

(1) Det finns inte ett spår av bevis för att den judiska stamguden Jahve existerade under den förmodade tiden för Abie, Ikey och Jakey, eller existerar idag, mer än att jultomten eller Gåsmor existerar, eller har existerat.

(2) Det finns inte ett spår av bevis för att Abraham, Isak eller Jakob (eller för den delen Moses) någonsin har existerat, och allt tyder på att de inte är mer än fiktiva fantasifoster i den judiska fantasin.

(3) Det finns inte ett spår av historiska bevis för att det någonsin funnits några tio förlorade stammar, och om de någonsin existerat och gått förlorade, kan jag bara säga SKÖNT ATT BLI AV MED DEM. Synd att de andra två inte försvann också.

(4) Det är absolut orimligt att hävda att Europa var ett tomt ödeland tills "Israels tio förlorade stammar" tågade in i det och plötsligt befolkade det. Det strider mot grekisk historia, romersk historia, keltisk historia, frankisk historia, teutonisk historia och all annan autentisk historia. Det

motsäger också alla arkeologiska bevis som har grävts fram under de senaste århundradena, inklusive grottmålningar i Frankrike, Spanien och andra delar av Europa. Många av dessa artefakter och målningar av våra vita europeiska förfäder dateras så långt tillbaka som 20 tusen år. För en grundlig antropologisk studie av vår härkomst föreslår jag att ni läser novembernumret av National Geographic. Även Madison Grants klassiker, "Passing of the Great Race", är en utmärkt behandling av ämnet rasförflyttningar i det förhistoriska Europa.

(5) Vi kommer nu till den sista frågan: med tanke på vilka sliskiga karaktärer Abraham, Isak och Jakob var, enligt det högt prisade Gamla Testamentet självt, vem utom en sinnesförvirrad idiot SKULLE VILJA ha dessa lystna hallickar, mördare och horbockar som sina förfäder? Jag skulle mycket hellre ha en uppsättning genuina gammaldags hästtjuvar som mina stamfäder än dessa sliskiga judiska uslingar. Förutom att vara en oduglig nolla vid 75 års ålder, var Abraham (enligt den dumma historien) en lösaktig hallick som sålde sin (halvsyster) hustru till högstbjudande, inte bara en gång, utan upprepade gånger, för olagligt byte. Han mördade ett antal människor. Han bedrev otukt med sin tjänsteflicka. Han och Sara fick sitt första barn när båda var nittionio. (Skulle du tro det?) Isak följde ett liknande mönster. Jakob bedrog sin senile, blinde far och förrådde sin bror Esau, allt med Jahves uttryckliga välsignelse. Sedan har vi det där stora Israels lejon, Juda, som bedrev otukt med sin svärdotter i tron att hon var en vanlig väghora. Det finns den där stora stjärnan i showen, kung David, som medan han uppvaktade kung Sauls dotter Mikal, bragte en hemgift på tvåhundra förhudar från dräpta filisteiska krigare till Saul. (Läs det själv: Första Samuelsboken, kap. 18, vers 27.) För fler sjuka, ohyggliga detaljer läs kapitel 10, "Gamla Testamentet" i Nature's Eternal Religion.

Nu frågar jag varje förnuftig, intelligent vit man som ännu inte har blivit galen i Jahves namn, varför skulle du vilja bryta nacken av dig för att förvränga historien och VILJA vara en ättling till sådant avskräde vars fasoner är så grova att de till och med får en grändkatts moral att skämmas? Jag skulle säga att ingen förnuftig, självbeaktande vit man skulle vilja det.

Vi kommer nu till nästa väsentliga fråga: Varför ska vi Creatorer, som är helt hängivna den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, vara särskilt bekymrade över de vilseledda själar som tror på brittisk-israelism? När allt kommer omkring utgör de bara en

en liten procentandel av den kristna befolkningen, kanske mindre än en procent.

Tja, det finns goda och tillräckliga skäl till varför vi bör vara oroliga. Medan den överväldigande majoriteten av vita kristna inte tror att de är de "verkliga israeliterna", är den genomsnittlige kristne den sämsta av alla kandidater för att bygga en vit rasrörelse. För alla praktiska ändamål är den hängivne kristne oåtkomlig för närvarande. Identity-skaran, å andra sidan, är av ett annat skrot och korn. De törstar efter identitet som medlemmar av den vita rasen och är därför den typ av människor den vita rasen behöver för att rädda sig själv. Det stora problemet är att de vill behålla sin fixering vid de judiska spökena intakt på samma gång, ett frustrerande dilemma som klyver deras lojalitet mitt itu. Vi har därför dubbla lojalister (som SPOTLIGHT kallar judarna) som hävdar att de är för den vita rasen, men också för det judiska spöket – en omöjlig orimlighet. Genom att göra det förvirrar de livet ur de vita rasister som effektivt skulle kunna hjälpa till att föra kriget för den vita rasens överlevnad och återuppståndelse.

Inte nog med att de i hög grad förvirrar frågan, utan dessa förvirrade spökjägare hatar oss rationella vita lojalister mycket mer passionerat än de hatar judarna. Varför? Eftersom judarna hävdar att de tror på någon form av spöke, även om de inte tror på Jesus Kristus, så kan de bli förlåtna. Men vi Creators — oy vey! Det är en annan historia. Vi drar undan själva marken under dem som stöder deras favoritfixering — deras personliga heliga ko. Vi raserar med ren rationalitet allt detta berusande nonsens om spöken runt omkring oss, som övervakar oss, granskar oss, dömer oss, bränner oss i helvetet. Det gör dem vansinnigt rasande att vi exponerar och förlöjligar deras omhuldade flykt in i galenskap, och de skulle med glädje bränna oss i helvetet om de kunde, vilket framgår av brevet från biskop Grant R. Powell, som vi publicerar på en föregående sida. (Se Racial Loyalty #32) Finns det någon mer ondskefull, mer sadistisk, mer hatisk än en pånyttfödd kristen? Jag tror inte det.

Jag minns ett möte jag deltog i i Kansas City 1977. Där var gamla goda Gerda Koch och lade ut texten om hur vårt land och vår konstitution var solitt byggda på den kristna bibeln, en idé som grundligt förkastades av grundlagsfäderna, som var fast beslutna att hålla kyrkan utanför regeringen. Men medan hon fäste sin olycksbådande blick på mig, riktades hennes främsta invektiv mot de missdådare som inte "trodde" på det övernaturliga.

Sedan har vi pastor Richard Butler, som med en ingenjörsbakgrund borde veta bättre. Som ledare för

"Aryan Nations" följer han den "dubbla lojalitetsvägen" som en sann hycklare, undergiven de judekonstruerade spökena och vit rasism, två helt motstridiga och diametralt motsatta koncept. Men när det gäller dem som vill kämpa för och sträva efter en rationell och välstrukturerad trosbekännelse och ett program för vit överlevnad utan att släpa med oss allt detta förbannade spökskräp, ja, då bryter helvetet löst, och det finns ingen vrede som liknar den hos en försmådd spökjägare.

Det är Church of the Creators ståndpunkt att kampen för överlevnad mot överväldigande odds kommer att bli tillräckligt hård och drastisk som den är, utan att vi tynger ner oss själva med en massa onödigt skräp och binder våra händer bakom ryggen. (Se "Självpåtaget handikapp", nummer 6, EXPANDING CREATIVITY.) Vem behöver all denna förvirring, oreda och käbbel som de kristna själva inte har kunnat försona under de senaste 18 århundradena. Det gör vi sannerligen inte, och det måste (och kommer!) att vara vårt fortsatta program att rensa den vita mannens sinne från allt detta judiska skräp och bråte.

Vid denna punkt skulle jag vilja be varje vit man att ställa denna kategoriska fråga till sitt eget samvete: Vad är det som är så fantastiskt med att ha "djup och bestående tro" på någon "övertygelse" som varken grundar sig på fakta eller logik? Till exempel, skulle någon tänkande människa kunna känna något annat än medlidande och förakt för en hindu som insisterade på att tro att kor är heliga? Eller en kristen, som "tror" på spöken i skyn som ingen i hela historien någonsin har sett, hört, känt eller luktat? Eller en Identity-fanatiker, som framhärdar i att hävda att de mytiska "Israels tio förlorade stammar" befolkade Europa på kort tid och är våra förfäder, när varje arkeologiskt bevis, varje skrivet historiskt manuskript, kategoriskt motbevisar sådant nonsens?

Vi Skapare är trötta på att stå ut med sådana idioter som ägnar sig åt sådana uppenbara vansinnigheter och förväntar sig att vi ska "respektera" deras "övertygelser".

Ärligt talat har vi ingen avsikt att göra det, eller ens tolerera sådant nonsens mer än vi har för avsikt att respektera en hindus "tro" på att kor är heliga. **Fakta är fakta, bevis är bevis, och nonsens är nonsens.** Tyck synd om den stackars stackare som inte kan se skillnaden. Vi kommer att använda vår intelligens och vårt goda omdöme inom området religion precis som vi gör inom alla andra områden. Vi kommer att prisa och förorda gott sunt förnuft, och vi kommer att förlöjliga och fördöma varje person, idé eller rörelse som vi finner är baserad på inget annat än en nonsensartad "övertygelse".

Men låt oss titta närmare på påståendena och karaktären hos den prestigefyllde pastor Richard Butler.

Nyligen kom en ung man hela vägen från staten Washington för att besöka oss vid vårt världshögkvarter. Han hade arbetat med judarna i Hollywood när han sakta blev medveten om vilken avskyvärd och motbjudande grupp de var, vilket i sin tur väckte hans rasmedvetenhet. Efter att ha flyttat till Spokane, Washington, blev han medveten om Aryan Nations-gruppen, som ytterligare väckte hans raslojalitet. Någon gav honom ett exemplar av *The White Man's Bible*, som han läste med stort intresse. När han frågade pastor Butler om denna bok, svarade den senare, ivrig kristen som han är, omedelbart med förakt: "Åh, Klassen, han är jude! Han är ateist! Han måste vara jude!"

Nu skryter kristna om sin sannfärdighet, sin vänlighet och barmhärtighet. Pastor Butler kränkte flagrant alla dessa principer utan vidare, utan att skänka det en tanke, vilket bekräftar vad jag alltid har hävdat: Lita aldrig på en kristen. Den som ljuger för sig själv kommer upprepade gånger att ljuga för andra.

Fakta är att Klassen är en CREATOR, inte en ateist, lika lite som Butler är en otrogen hund (enligt den muslimska synen). Inte heller är Klassen jude, lika lite som Butler är en svart nigger. (Skulle Butler i själva verket vara en nigger, kommer jag att ta tillbaka det uttalandet.) Pastor Butler hade alla möjligheter i världen att kontrollera min rasgenealogi innan han spred en sådan nedsättande lögn. Men han brydde sig inte. Han kände uppenbarligen att han var tvungen att skydda sitt "Identity"-komplex till varje pris, och att ljuga om någon annan utgjorde uppenbarligen inget problem. Som jag sa tidigare — den som ljuger för sig själv...

Det finns de förvirrade och välmenande individer som säger — låt oss inte dra in religion. Låt oss bara gå samman och bekämpa judarna. Kanske till och med niggrerna och mexikanerna. Varje människas "religiösa tro" är i högsta grad en angelägenhet i en kamp på liv och död för vår ras överlevnad. Skulle du till exempel ta i hand med en vit man vars "privata tro" var kommunism? Eller om han anammade judendomen? Eller, som Jerry Falwell och hans like, var en "Israel Firster"?

Nej, det skulle jag inte. Det finns inget farligare än att ha en schizofren med delad lojalitet i sina led och att behöva lita på honom i kristider. Och det är precis vad Identity-folket är. De är hycklare med en dubbel lojalitet som är delad mellan lojalitet till den vita rasen och lojalitet till judisk kristendom, två diametralt

motsatta koncept som är fundamentalt fientliga mot varandra. Billy Graham-typerna, Jerry Falwell-typerna och resten av deras gelikar, dem vet vi åtminstone var vi har, och vi kommer aldrig att hysa något förtroende för dem. Men Identity-skaran är ännu farligare eftersom de skulle bedra oss genom att låtsas att de står på vår sida. Men vi Creators tror dem inte. När det väl gäller kommer de att välja uppryckelsen, Jesus Kristus, Jahve och allt det där andra

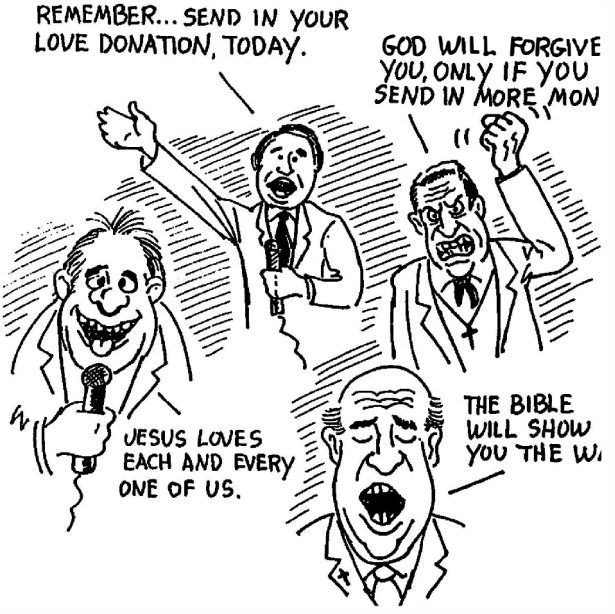

KOM IHÅG... SKICKA IN DIN KÄRLEKSGÅVA, IDAG.
GUD KOMMER ATT FÖRLÅTA DIG, ENDAST OM DU SKICKAR MER PENGAR
BIBELN KOMMER ATT VISA DIG VÄGEN.
JESUS ÄLSKAR VAR OCH EN AV OSS.

SPÖKMÅNGLARNA PÅ DUMBURKEN

bråtet. Så vi är deras fiender, och de är våra. Ju förr vi inser detta, desto klarare kommer vårt tänkande att bli, och desto bättre kommer vi alla att ha det. Jag har inga illusioner om att reda ut det förvirrade bråtet i sinnena hos sådana som pastor Richard Butler. Liksom betong är deras sinnen helt hopblandade och stenhårda. Han och hans like är ett hopplöst fall.

Det är dock den yngre generationen, likt den unge mannen som kom till oss, vars sinnen fortfarande är öppna och mottagliga, det är till dessa vi vänder oss.

Vi säger till dem: kasta bort all denna judiska kristendom och dess medföljande skräp. Följ med oss i en rationell, slagkraftig vit rasreligion som är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den vita rasen ensam. Den är välstrukturerad, den är tydlig, den är komplett, den är omfattande. Den är specifikt utformad för att övervinna det förrädiska judiska nätverket och återigen göra den vita rasen till naturens rikes stolthet och sinnebild.

Kan vi göra det? Du kan ge dig på att vi kan, och vi kommer att göra det. Vi har nu ritningen och verktygen i våra händer för att utföra det. Om vi distribuerar och placerar så få som 10 miljoner exemplar av vår "White Man's Bible" i händerna på våra vita raskamrater, kommer inte bara striden, utan hela kriget att vara vunnet, en gång för alla. Och tro mig, det kommer att vara det största fynd den vita rasen någonsin köpt åt sig själv. Vi spenderar mer på en dag på att subventionera de frilastande negrerna i vår mitt, för att inte tala om Israel, judarna och alla de andra parasiterna på global skala, än vad de 10 miljoner biblarna skulle kosta.

När idén om CREATIVITY väl har genomsyrat den vita mannens sinne, kommer striden att vara över för all framtid. Vi kommer då att kunna rädda vår ekologi, rädda vårt land, rädda vår planet och gå vidare med det långsiktiga arbetet med uppförädling och främjande av vår dyrbara ras.

Vi har rikliga medel för att utföra jobbet — så låt oss sätta igång! (Läs återigen nummer 9, "Vi är inte hjälplösa", i EXPANDING CREATIVITY.)

Identity mot Creativity

En jämförelse

A. Trons grundval.

Identity-rörelsen är ett fragmenterat, löst och spritt konglomerat, och ingen specifik uppsättning trosuppfattningar skulle korrekt karaktärisera alla dess många delar. Det bästa vi kan göra är därför att generalisera, och genom att göra det kan vi konstatera två trosuppfattningar som de många fragmentariska grupperna har gemensamt; (a) De stöder kraftfullt judisk kristendom som den skildras i Gamla och Nya testamentet, och (b) den märkliga vändningen att "Israels tio förlorade stammar" vandrade in i och befolkade Europa, något som inte ens avlägset

föreslås av antingen Gamla eller Nya testamentet, och som mest eftertryckligt förkastas av all autentisk historia som vi är arvtagare till i dagens civilisation.

Dessa två övertygelser är båda baserade på ren fantasi och absolut nonsens. Dessutom motsäger de varandra helt och hållet. Vem som helst som tror på den judiska bibeln (G.T. & N.T.) kan knappast komma till en så absurd och paradoxal slutsats. Faktum är att hela resonemangsprocessen här exemplifierar en bisarr mental gymnastik och trotsar all logik. Med utgångspunkt i en ogrundad hypotes (teorin om spöken i skyn) följs den av ett non-sequitur (att de historiska européerna är "Israels tio förlorade stammar", vars historiska existens är extremt ifrågasatt till att börja med).

CREATIVITY å andra sidan är baserat på logik och sunt förnuft, naturens eviga lagar och en kritisk studie av det förflutnas historia. Den möter verkligheten och accepterar livets och universums fakta som de är. Den strävar efter att genom logik och förnuft bygga ett bättre liv för vår ras och framtida avkomma.

B. Mål och syften.

Återigen, målen för Identity-folket är suddiga och grumliga, men kan bäst beskrivas som (a) att kämpa för den vita rasens överlevnad, och (b) spridandet av judisk kristendom. Det slutgiltiga målet, verkar det som, skulle vara att låta den vita rasen återigen styra Amerika och världen med kristendomen som den dominerande makten över den vita rasen (och världen), inte olikt den tyranniska makt den en gång utövade under den mörka medeltiden.

CREATIVITYS mål har formulerats upprepade gånger, och de är: Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, med målet att den vita rasen slutgiltigt bebor (enbart) denna planet jord, befriad från "mud races". Detta kan vidare utvecklas i "Twenty Points of Creativity", som anges i slutet av denna bok.

C. Raslig inställning.

Här har Identity-rörelsen och Creativity mycket gemensamt. Identity predikar vit överhöghet (White Supremacy), medan Creativity går ett steg längre och förespråkar inte vit överhöghet, utan fullständigt vitt herravälde och exklusiv besittning av alla goda landområden på denna planet jord.

D. Organisationsstruktur.

Identity-rörelsen är ett löst konglomerat av många

delar utan central fokuspunkt och med lite samordning.

Church of the Creator har sitt världscenter nära Otto, North Carolina, och dess organisation är baserad på ledarskapsprincipen. Den har ordinerade präster som representerar kyrkans tro och program i de flesta delstater i detta land, och även i flera främmande länder. Dess tro och program är tydligt utformade i dess tre grundböcker, såväl som i *Expanding Creativity*, *Building a Whiter and Brighter World* och *Rahowa! This Planet is All Ours*. Dess tro och program är tydliga, omfattande, konsekventa, fullständiga och välstrukturerade och täcker hela spektrat av eugenik, ras, religion, moral, politik, ekonomi och kultur för den vita rasens nuvarande och framtida välfärd.

Brittisk israelism:

Vita män i vildmarken

Med tillstånd från Liberty Bell Magazine, Reedy, WV.

Den del av världen som romarna kallade Palestina var känd som Kanaan för dess ursprungliga invånare, ett olycksaligt folk som fördrevs från sitt hemland av tolv stammar av hebreisktalande inkräktare som använde de ganska föga uppbyggliga erövringsmetoder som beskrivs i Gamla testamentets Josua bok. Efter att ha konsoliderat sina vinster delade hebréerna upp sig under Jerobeams styre, omkring 900 f.v.t., i ett nordligt rike, Israel, och ett sydligt rike, Juda. Två århundraden senare blev de tio stammar som bodde i Israel de beryktade tio förlorade stammarna när de fördes bort i fångenskap av assyrierna. Och sålunda skedde ett stort mysterium.

Kanske hade den gnostiske kättaren rätt som hävdade att världen skapades av en ond demiurg, eftersom sanningen om de flesta förutsatt stora mysterier vanligtvis är antingen obehaglig eller tråkig. Sanningen om de tio stammarna, som faller i den senare kategorin, är verkligen inget undantag från denna regel. Förnuftiga historiker har dragit slutsatsen att de förlorade stammarna assimilerades i den assyriska nationen, med vilken effekt vet vi inte, förutom det faktum att assyrierna kort därefter försvann ur historien.

De tråkiga fakta har dock inte stoppat olika hoppfulla eller fantasifulla människor som har rusat fram med förtjusande nonsens som förklaring till de tio förlorade stammarna. Puritanerna, som hoppades att de skulle få en chans att omvända tio tolftedelar av judenheten, trodde först att de amerikanska indianerna var de vilsekomna hebréerna. Americus Symmes, son till John Cleves Symmes (1742–1814), en

företrädare för teorin om den ihåliga jorden, fantiserade om att upptäcktsresande på jakt efter bekräftelse av hans fars teori skulle finna att de hade föregåtts av de försvunna stammarna, som för länge sedan hade upptäckt att jordens inre var en idealisk tillflyktsort mot assyriska, babyloniska och romerska skatteindrivare. Slutligen har mer än en science fiction-författare funnit en utomjordisk boning för de förlorade stammarna, ett infall som möjligen var den litterära projektionen av en innerlig önskan.

De flesta teorier rörande de förlorade stammarna är helt enkelt löjliga, men en, brittisk-israelism eller anglo-israelism, är något skadlig i sina effekter och bör avslöjas som sådan. Den fjortonde upplagan av Encyclopaedia Britannica innehåller följande definition av denna teori: ”Anglo-israelism, påståendet att de engelsktalande folken är ättlingar till Israels ’tio stammar’ som rapporterades av Sargon av Assyrien vid Samarias fall år 721 f.Kr.... Richard Brothers (1757–1824), ’den Allsmäktiges brorson’, kan betraktas som dess första moderna apostel.” Brothers tvivelaktiga karriär beskrivs ytterligare i artikeln ”Anglo-Israelitism” i Encyclopaedia of Religion and Ethics, redigerad av James Hastings, publicerad 1908 och fortfarande standardverket inom sitt område: ”Enligt hans egen utsago var han en gudomligt utsedd profet. Han beskrev sig själv som ’den Allsmäktiges brorson’ och gjorde anspråk på att härstamma från David. Bland hans profetior fanns de om Israels förestående återupprättande i det heliga landet, och upphöjandet av honom själv till prins över hebréerna och världens härskare. Brothers spärrades in som sinnessjuk, men lyckades få många beundrare...” Hastings räknade därefter upp flera goda skäl till varför teorin är falsk.

Brittisk-israeliska teoretiker har, i brist på sunda bevis för sin teori, likväl framhärdat i att kräva att den ska accepteras som en trossak. Sannerligen är detta en tro som påminner om Tertullianus *Credo quia absurdum* eftersom den trotsar allt sunt förnuft. För att inse detta behöver man bara fråga sig hur de tio förlorade stammarna kunde ha tagit sig från Israel hela vägen till de brittiska öarna, en del av Europa som ligger långt ifrån Israel, utan att möta rasande motstånd från de folk de mötte längs vägen. Hur kunde de ha underkuvat alla de kelter och teutoner som då ockuperade centrala och västra Europa, precis som deras ättlingar gör idag?

Den senaste generationen av brittisk-israeliter, som kan ha besvärats av denna fråga förutom att de sökt en bredare potentiell publik, har kommit fram med en

mer omfattande slag av nonsens som de kallar "Identitet". Denna fantasi likställer Israel med alla européer. Den främsta invändningen mot denna reviderade teori, det faktum att kelter och teutoner levde i Europa långt före 721 f.v.t., ignoreras bekvämt.

Kelterna levde inte bara i Europa omkring 1000 f.v.t., utan hade också mycket möjligt koloniserat delar av vad som nu är New England. Detta är den tes som framförs av Barry Fell, en australisk biolog vid Harvard, i hans nyligen publicerade bok "America, B.C." Fell, expert på keltiska språk och arkeologi, har dechiffrerat talrika hällristningar, främst skrifter i det gamla keltiska ogam-alfabetet, vilka tyder på att Amerika var vad kelterna kallar Iargalon, den nedgående solens land.

Även om Fells teori inte accepteras, kvarstår dock faktum att Europa var kelternas och teutonernas hemland långt innan de tio stammarna fördes bort från Israel. Mängden arkeologiska bevis som stöder detta påstående skulle räcka för att begrava alla "Identitets"-entusiaster upp till ögonbrynen. Detta skulle dock vara en meningslös ansträngning, ty de är samma sorts människor som de som sa till T.H. Huxley att Satan uppfann fossiler för att fresta oss att tro att jorden existerade före 4004 f.v.t., det år som den store anglikanske ärkebiskopen Ussher hade fastställt som skapelsens början. Sådana människor vägrar helt enkelt att acceptera sina sinnens vittnesbörd; det är för tråkigt eller smärtsamt för dem.

En annan allvarlig invändning mot "Identitets"-dårskapen möts också av tystnad. Detta är det faktum att europeiska språk inte har någon lingvistisk släktskap med hebreiska. Brittisk-israeliska fanatiker har hävdat att "Saxon" (saxiska) härstammar från "Isaac's sons" (Isaks söner). I själva verket härstammar Saxon från fornengelskans *seax*, en kniv eller dolk, vilket är besläktat med fornhögtyskans *sahs*, en sten eller klippa. Det är också ett faktum att anglosaxiska, en dialekt av fornvästgermanska, är så nära besläktat med fornhögtyska att en student som läser *Beowulf*, det äldsta diktverket i den engelska litteraturen, med föga mer instruktion också kan läsa *Hildebrandslied*, det äldsta diktverket i den tyska litteraturen. Dessutom kan inte bara alla teutoniska språk, utan även alla andra europeiska språk tillsammans med sanskrit spåras tillbaka till hebreiska eller något annat semitiskt språk. Vi människor av europeisk härkomst har ett unikt språkligt arv och följaktligen en unik mentalitet, ett faktum som vi endast på egen risk får glömma!

Brittisk-israelism vore helt enkelt löjlig om den inte också vore fördärvlig. En mening från den citerade Britannica-artikeln

innan erbjuder varningsord som borde vara tillräckliga för den vise: "Teorin, som fortfarande omfattas av över 2 000 000 människor, bidrog väsentligt till judarnas bosättning i England under det sjuttonde århundradet." Judarna, många av dem naturligtvis ockrare, hade först anlänt till England omedelbart efter den normandiska erövringen 1066, och förvisades sedan genom dekret av Edvard I år 1290. Deras ocker, grafiskt beskrivet i Carlyles *Past and Present* såväl som i Macaulays *History of England*, var den främsta orsaken till deras förvisning. Inte överraskande var perioden efter deras förvisning en tid då England blomstrade och blev världens främsta makt. Den elisabetanska eran behöver knappast nämnas, men ett faktum är särskilt framträdande som bevis på den välmåga som avnjöts under denna *Judenfrei*-period: De engelska arbetarnas reallöner nådde inte åter den nivå de hade uppnått år 1500 förrän år 1900! Detta noteras av ekonomen Robert Heilbroner i hans *Making of Economic Society* (New York: 1962, s. 300). Brittisk-Israels bidrag till judarnas återinträde var en ansträngning som bidrog till det brittiska folkets fördärv.

Vissa av de värsta avarterna av den industriella revolutionen i Storbritannien var inte orelaterade till judarnas återinträde. Många av de ledande kapitalisterna i Manchester var sefardiska judar. Bland dem fanns Ricardo, en kapitalistisk teoretiker som prisades av Marx eftersom han beskrev den ekonomiska processen utan hänsyn till etiska överväganden, d.v.s. "borgerlig ideologi." En annan judisk politisk ekonom och kapitalist i Manchester var Nassau Senior, och det kan vara signifikant att en brittisk-israelisk traktat, *British Israelites and the Ten Tribes* (1885), författades av en viss H.W.J. Senior.

Medan "Jews' Bill", lagstiftning för att ge medborgerliga rättigheter till judarna, mötte betydande motstånd, odlades filosemitiska illusioner så i England att det dröjde nästan ett sekel till innan britterna blev vaksamma på den typ av jude som har fått en klassisk skildring i karaktären Fagin i Charles Dickens *Oliver Twist*. Och medan insikterna i Sir Richard Burtons *The Jew, the Gypsy and El Islam* bidrog till en ökad kunskap mot slutet av artonhundratalet, betydde detta verks välgörande effekt föga mot den romantiserade sionism som prisades i romaner som George Eliots *Daniel Deronda*. Faktum är att inflytandet från Brittisk-Israel sträcker sig till Balfour-deklarationen och det moderna Israel självt.

Vissa förespråkare för "Identify" hävdar att de inte stöder sionismen, utan snarare bekämpar den eftersom de skiljer mellan de "sanna" israeliterna, de förutsatt europeiska

ättlingar till de tio stammarna, och judarna, ättlingar till Juda. Faktum är dock att det finns färre skillnader mellan israeliter och judéer än vad det finns mellan preussare och bayrare, skottar och engelsmän, eller romare och sicilianare. Uppdelningen mellan de norra och södra rikena, Israel och Juda, betydde inte mer än till exempel dagens uppdelning mellan North Dakota och South Dakota. Det är troligt att inte ens anhängare av "Identity" verkligen tror på denna skenbara distinktion.

De flesta förespråkare för British-Israel, inklusive Worldwide Church of God, skiljer inte mellan israeliter och judar, och uppmanar ständigt sina följare, främst amerikaner av brittisk härkomst, att stödja det sionistiska Israel. I detta avseende skiljer de sig föga från andra enfaldiga bibelviftare, såsom Billy Hargis och Billy Graham, som också förmanar sina följare att stödja Israel, förespråkar mottagandet av miljontals asiatiska "flyktingar" till USA, och gör vad de än kan för att undergräva och i slutändan förstöra denna nation.

Fundamentalister i allmänhet — och British-Israel är endast en utlöpare av fundamentalismen — har haft en orealistisk bild av juden och har accepterat den fantasifulla historia om judarna som presenteras i Gamla testamentet som bokstavlig sanning. Denna godtrogenhet beror på minst två faktorer, en geografisk och en historisk.

Geografiskt sett var de flesta brittisk-amerikaner det första talrika elementet i den amerikanska befolkningen som skilde sig från den gamla världen. I sina nya hem i vildmarken, berövade europeiska kulturella influenser, hade de ofta endast Bibeln som lässtoff. Naturligtvis tilltalade de märkliga berättelserna i Gamla testamentet deras fantasi, och de försökte finna motsvarigheter till dem i sina dagliga erfarenheter. Efter att puritanerna till exempel gett upp försöken att omvända indianerna, kom de att betrakta dem som hopplöst hedniska kanaanéer som skulle dräpas och få sina landområden ockuperade. Abolitionisterna i New England, med John Brown som den mest beryktade, tenderade att identifiera sig med profeterna i Gamla testamentet, en fantasi som delvis kan förklara den omedelbara framgången för Julia Ward Howes ”Battle-Hymn of the Republic”.

Väckta av tillströmningen av östeuropeiska immigranter blev dock ett antal framstående brittisk-amerikaner medvetna om den verklighet som är Juda. Särskilt anmärkningsvärda är följande: Hawthorne, U. S. Grant, Clements, James Russell Lowell, Henry James,

Henry Adams, John Jay Chapman, Edison, Ford, Madison, Grant, Lothrop Stoddard, T. S. Elliot, Ezra Pound och Ernest Hemingway.

De flesta brittisk-amerikaner, särskilt fundamentalisterna bland dem, förblev dock i de geografiska och kulturella utmarkerna. Sådana anglosaxare som gått vilse i en vildmark av okunnighet borde vara de första målen för missionsinsatser från dem som har blivit upplysta om härjningarna från de två stammar som inte försvann med assyrierna. Omfattningen av denna uppgift överträffas endast av dess brådska.

* * * * *

Vi vill ha fler problemlösare, inte fler som vrider sina händer.

* * * * *

Rättigheter är något som inte beviljas, utan tas av dem som är kapabla. Naturen har utrustat oss med medlen för att bli de naturliga arvingarna till planeten jorden.

* * * * *

Innan den vita rasen någonsin kan organisera en ångvältsrörelse av något slag måste den polariseras kring en rasmässig religiös kärna. Kreativitet är svaret.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del X

Racial Loyalty, mars 1986

Mormonism

Även känd som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Mark Twain har observerat att "sanningen är märkligare än dikten — den är bara mindre populär." Den mormonska religionen är ett typexempel på detta, och tackar sin existens till sammanstrålningen av ett antal bisarra tillfälligheter som inte var särskilt sannolika att inträffa. Det märkligaste av allt är dock det faktum att mormonismens grundbok skrevs av en man som inte hade någon avsikt att starta en religion, aldrig hörde talas om mormonismen och dog fjorton år innan mormonkyrkan grundades 1830.

De tre nyckelaktörerna i dramat

Solomon Spalding (1761-1816)

Berättelsen börjar rättmätigt med en före detta kongregationalistisk predikant och deltidsromanförfattare vid namn Solomon Spalding, som föddes i Ashford, Connecticut den 20 februari 1761. Även om han aldrig var särskilt framgångsrik som predikant, inte heller som författare eller som affärsman, skulle det han startade mer eller mindre av en slump få konsekvenser som skulle ge eko in i 1900-talet och långt därefter.

Solomon Spalding var det tredje av tio barn. Hans far, Josiah, tog värvning i den revolutionära armén, och Solomon följde honom den 8 januari 1778 som menig. Efter kriget studerade Spalding juridik i Windham, Connecticut, och började senare vid det prestigefyllda Dartmouth College som förberedelse för prästämbetet, där han tog en magisterexamen 1785.

Han blev knuten till Windham Congregational Association 1787, som vid den tiden var ett av de största kongregationalistiska samfunden i östra USA. Han prästvigdes och förblev evangelist i ungefär ett decennium, men lämnade slutligen prästämbetet på grund av dålig hälsa.

År 1795 gifte han sig med Matilda Sabine och flyttade kort därefter till Cherry Valley, New York, för att ansluta sig till en bror i handelsbranschen. Efter flera andra inte alltför framgångsrika satsningar flyttade Solomon och Matilda till

SOLOMON SPALDING, SOM UNDRAR VARFÖR INGEN FÖRLÄGGARE VILL KÖPA HANS SKÖNLITTERÄRA BOK, MANUSCRIPT FOUND.

Salem, Ohio, år 1809, för att föreslå en liten egendom de ägde, samtidigt som han arbetade vid en järnsmedja. När hans hälsa ytterligare försämrades började han skriva romaner i ett försök att tjäna sitt levebröd.

När 1812 års krig började misslyckades hans verksamhet och familjen flyttade till Pittsburgh i hopp om att trycka och sälja hans andra roman **Manuscript Found**, för att hjälpa till att betala av deras skulder. Spalding och hans hustru flyttade sedan till Amity, nära Pittsburgh, där livet var billigare och klimatet förhoppningsvis mer gynnsamt för hans nu snabbt sviktande hälsa. Men trots klimatbyte dog Solomon Spalding sex veckor senare, den 20 oktober 1816.

Trots att han var i desperat behov av pengar lyckades Spalding aldrig sälja **Manuscript Found**. Han lämnade det hos en boktryckare i Pittsburgh, som inte ansåg det lämpligt att spendera sina egna pengar på att trycka det, men som kunde tänka sig att trycka det om Spalding betalade kostnaderna. Där blev det kvar vid Spaldings död, och under många år därefter låg det i Pattersons tryckeri, oönskat och opublicerat.

Sidney Rigdon (1793-?)

Scenariot skiftar nu till en annan uppsättning karaktärer. I samma Pattersons tryckeri i Pittsburgh arbetade en man vid namn Sidney Rigdon, som också var en tidvis predikant och en instabil religiös avfälling med skiftande ideologier. På något sätt hamnade Spaldings opublicerade manuskript i hans händer (det påstås att han stal det från tryckeriet och kopierade det hemma).

Sidney Rigdon var en man med livlig fantasi och instabil karaktär. Som pojke hade han blivit avkastad från en häst, hans fot fastnade i en stigbygel och han släpades en bit innan han kom loss. I den efterföljande olyckan fick han allvarliga hjärnskador som påverkade hans mentala stabilitet och karaktär för all framtid. Även om hans mentala förmågor inte minskade, påverkade det hans jämvikt avsevärt och han var benägen att hemfalla åt vilda visionära åsikter i nästan varje fråga, och märkligt nog fokuserades detta särskilt på religiösa hallucinationer och visioner.

Rigdon föddes den 19 februari 1793 och gick med i First Baptist Church 1817 nära sin hemstad Liberty. Han prästvigdes ett eller två år senare och 1822 blev han pastor i First Baptist Church i Pittsburg. Hans tjänstgöring blev dock kortvarig och han blev utesluten den 11 oktober 1823 för att ha undervisat om irreguljär lära.

Denna erfarenhet gjorde honom mycket bitter. Det var mellan 1823 och 1827 som hans livliga och instabila fantasi födde idén att omvandla Spaldings skönlitterära roman till den "heliga boken" för en ny religion och lägga grunden för mormonismen.

Joseph Smith, Jr. (1805-1844)

Dramat skiftar nu till scenens mittpunkt och till vår berättelses "hjälte", den påstådda grundaren och profeten för mormonreligionen.

Joseph Smith Jr. föddes den 23 december 1805 i Vermont, som tredje son till Joseph och Lucy Smith. När han var elva år flyttade hans familj till Palmyra, New York, där de flesta i hans familj gick med i den presbyterianska kyrkan.

Familjen Smith var en märklig samling individer och togs inte väl emot av sina grannar när de flyttade till Palmyra. Både Joseph d.ä. och Joseph d.y. hade denna märkliga besatthet av att gräva efter pengar och dolda skatter i de närliggande kullarna och indianska gravhögarna i området.

Båda ansågs i synnerhet vara helt i avsaknad av moralisk karaktär och beroende av vissa laster, enligt en rapport från 1834.

Joseph, Jr. var en outbildad (han gick bara till fjärde klass), ohyfsad karaktär, slarvig i sin klädsel och hade en moral som en bakgårdskatt, vilket hans senare polygama livsstil skulle bevisa. Före sin förtidiga död vid 39 års ålder hade han sexuellt umgänge med minst 50 kvinnor som finns dokumenterade, och förmodligen dubbelt så många som är odokumenterade.

Han hade dock en försonande egenskap som gjorde honom lämpad att bli en "spökförsäljare" extraordinaire. Redan i sina yngre år kunde Joseph Smith, Jr. ljuga flytande, skickligt och övertygande, och hans fantasi tycktes inte känna några gränser. Han var också benägen till hallucinationer och "visioner" som han senare lyckades förvandla till ett mycket användbart verktyg för att lansera sin nya religion.

Som ungdom var han, tillsammans med sin far, involverad i ockulta sysslor som "glasskådning" och "kristallskådning" och liknande spådomsrelaterade bedrägerier. År 1826 arresterades Joseph, Jr., ställdes inför rätta och dömdes för brottet att ha bedragit ett lokalt offer genom ett "glasskådnings"-bedrägeri.

Från kombinationen av dessa tre ganska udda och bisarra karaktärer lanserades det mäktiga, rika och kraftfulla Mormonimperium som existerar idag. Med sanningen fortfarande lika opopulär som den var på Mark Twains tid, och med vidskepelse och lättrogenhet fortfarande lika utbredd och grasserande som den var för fem tusen år sedan på de gamla egyptiernas tid, blomstrar mormonismen idag som aldrig förr.

Här är en kortfattad sammanfattning av den materiella rikedom som imperiet har samlat på sig idag.

Mormonimperiet Idag

På denna sjabbiga och bedrägliga grund byggdes vallarna till ett enormt finansiellt och religiöst imperium som nu omsluter världen. Med tanke på att alla tre aktörerna, Spalding, Rigdon och Smith, var ekonomiskt inkompetenta och levde på gränsen till fattigdom under större delen av sina liv, är sanningen sannerligen märkligare än dikten.

Låt oss nu kort rekapitulera Mormonimperiets formidabla finansiella rikedom som den ser ut idag. Här är en miniatyrskiss av några (men inte alla) av dess tillgångar:

A. Media. Bonneville International Corporation har sju FM-radiostationer, fyra AM-stationer, två tv-stationer: Bonneville Productions producerar reklamfilmer och

andra, Deseret News Publishing Company, publicerar Deseret News och mycket av kyrkans trycksaker; Deseret Book Company.

B. ***Finans.*** Beneficial Life Insurance Company; Utah Home Fire Insurance Company; Continental Western Life Insurance Company of Iowa; Deseret Mutual Benefit Association.

C. ***Större fastighetsinnehav.*** Deseret Farms of California, två kommersiella jordbruk, Yolo County, Kalifornien, totalt 5 500 tunnland; Deseret Ranches of Florida, bestående av 300 tusen tunnland nära Disney World; Elberta Farm Corporation, 14 tusen tunnland i södra Utah; Deseret Farms of Texas; Deseret Trust Company; Zion Securities Corporation, kommersiella fastigheter i Salt Lake City och på andra platser, samt även 7 000 tunnland i Hawaiian Village, Oahu; Beneficial Development Company (utveckling och hypotekslån); Utah Motel Company; Polynesian Cultural Center, Oahu; en 36 våningar hög lägenhets- och kontorsbyggnad i New York; fastigheter värda flera miljoner dollar i Nauvoo, Illinois; sexton tempel runt om i världen, 2 600 tunnland mark i Nevada köpt från Howard Hughes Summa Corporation; fem tunnland förstklassig fastighetsmark i centrala Salt Lake City. (Det finns mycket mer, men vi kan inte gå igenom alla detaljerade fastigheter.) Investeringar på 53,7 procent av aktierna i Utah-Idaho Sugar Company; näst största aktieägare i Utah Power and Light Company; kontrollerande aktiepost i Zion co-operative Mercantile Institutions; aktier värda 28 miljoner dollar i Times Mirror Corporation, utgivare av Los Angeles Times.

D. ***Övriga företag.*** Management Systems Corporation, databehandlingsföretag; Deseret Industries, Mormon Tabernacle Choir; Beehive Clothing Mills.

E. ***Utbildning.*** Brigham Young University, Utah; Brigham Young University, Hawaii; Rick's College, Idaho; LDS Business College, Utah; grundskolor, gymnasieskolor, eftergymnasiala skolor i Mexiko, Stillahavsöarna, Central- och Sydamerika, och många andra länder runt om i världen.

* * * * *

"Sanningen är märkligare än dikten — den är bara mindre populär."
Mark Twain

* * * * *

Mormonkyrkans tillväxt

Återigen, när vi betraktar det bisarra och bedrägliga ursprunget till hela den mormonska "tron" och de omständigheter som samverkade för att underblåsa den, har tillväxten av denna kult varit fenomenal, milt uttryckt. Här är en historisk kronologi över dess tillväxt sedan dess början med 30 medlemmar år 1830.

År 1900 —	**268 331**
1920 —	**526 032**
1940 —	**862 664**
1960 —	**1 693 180**
1981 —	**4 800 000**

Det nuvarande (1986) medlemsantalet uppskattas till 5,6 miljoner och expanderar snabbt. Den siffra som Mormonkyrkan projicerar för år 2000 är 8 miljoner, men med det faktum att den nu blir multirasial med besked kommer de utan tvekan att långt överskrida den siffran, och kommer snart att bli en av de största och mäktigaste religionerna i världen då den tenderar att samarbeta och smälta samman alltmer med judendomen, den vita rasens historiska fiende.

Kort historik

Vi har redan skisserat ursprunget till den mormonska tron och funnit att den är baserad på Solomon Spaldings fiktiva roman *Manuscript Found*. Denna plockades sedan upp av Sidney Rigdon i Pattersons tryckeri i Pittsburgh flera år efter Spaldings död. Bevis pekar starkt på att Rigdon förtjänar äran för att ha utformat idén om mormonismen och omvandlat Spaldings *Manuscript Found* till en ny religion. Han sålde sedan idén till Joseph Smith, Jr., vars mer röststarka och flamboyanta talanger utnyttjades för att leda och främja den nya religionen.

Det var under åren 1827-30 som detta ambitiösa par tog sig samman och började sätta sin konspiration i verket. Rigdon och Smith gjorde sitt bästa för att hålla sina kontakter hemliga för att inte väcka några misstankar om Spaldings manuskript. (Mormonkyrkan har också försökt kamouflera detta förhållande genom att låtsas att Rigdon gick med i kyrkan 1830 först efter att den organiserats, och att paret inte kände varandra tidigare. Trots alla dessa försiktighetsåtgärder och förnekelser är dock bevisen överväldigande beträffande deras tidigare förhållande och det faktum att Spaldings manuskript användes som grund för Mormons bok.)

Joseph Smiths berättelse gjorde gällande att han hade haft flera "visioner" och blivit tillsagd av ängeln Moroni att gräva upp en uppsättning "guldplåtar" begravda i en kulle i närheten. Dessa "plåtar" skulle "uppenbara" den sanna historien om folken på den nordamerikanska kontinenten och ställa allt till rätta. Vad Smith faktiskt gjorde var att sitta bakom ett förhänge och diktera från Spaldings skönlitterära roman för sina "skrivare", och gjorde lämpliga innovationer och ändringar här och var för att ge det smaken av en "ny" religion. Vid anpassningen av manuskriptet för att passa den nya religionen gjordes mycket av redigeringen och detaljarbetet faktiskt av Rigdon i förväg, varpå Smith tog vid därifrån. Men i grunden var berättelsen, och förblev, Spaldings *Manuscript Found*. "Guldplåtarna" försvann sedan mystiskt och lämpligt nog. Ingen annan såg dem förutom tre, sedan åtta, av hans följeslagare, och då endast i "en vision".

(Dock, inga problem. År 1979 besökte jag mormonmuseet i Nauvoo, Illinois, där de i en vacker glasmonter visade upp en "replika" av de visionära guldplåtarna.)

Hur det än må vara med det, så organiserades Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga den 6 april 1830 och registrerades senare samma år. Spalding, som var för fattig för att få sitt *Manuscript Found* tryckt under sin livstid, skulle ha blivit förvånad över att se slutresultatet. I något modifierad form trycktes det nu upp som Mormons bok, och tryckningen betalades av Martin Harris, en av de ursprungliga sex grundarna.

Mormonismen var nu igång. Den hade en trosbekännelse, en bibel och en extremt pratsjuk bedragare som sin "profet". Vid slutet av den första månaden hade den 40 medlemmar och växte snart med stormsteg.

Ett av de främsta incitamenten som till en början hjälpte till att sprida och popularisera rörelsen på 1830-talet var det faktum att mormonerna förespråkade och översåg med polygami. Det var dock denna sedvänja som också väckte det bittra hatet och det våldsamma motståndet från andra religioner som var i hård konkurrens med mormonismen.

Det finns ytterligare en egendomlighet som mormonismen hade att erbjuda i form av löften "i det härefter" som överträffade rivalernas. Alla "spökeri-religioner" bygger på påkostade löften om belöningar och hemska hot om bestraffningar i det härefter (en tvivelaktig praxis som inte kräver någon säkerhet för att backas upp). Men medan de vanliga kristna sekterna lovar sina underdåniga följeslagare att de ska bli "änglar" som fladdrar omkring i en diffus himmel efter döden, gick mormonerna ett steg längre. Mormonkyrkan lovar sina trogna att

de kommer inte att bli underdåniga änglar, utan gudar i sin egen rätt. Var och en kommer att härska som en gud över de oräkneliga biljoner världar som finns där ute i det oändliga universumet. Se där, som chefen för Mafiosan sa, är ett erbjudande man inte kan tacka nej till. Det är åtminstone extremt svårt att överträffa. Löften, löften, löften.

Under tiden fortsätter Mormonkyrkan att i allt högre grad pressa ut miljoner och miljarder, på det mest effektiva och hänsynslösa sätt, från sina vilseledda offer. År 1976 var det registrerat att de tog in en miljon dollar om dagen. Vid det här laget har den siffran lätt fördubblats och sväller snabbt. I gengäld erbjuder den bara löften — guld och gröna skogar, och likt en sann bedragare bönfaller den sina offer: LITA PÅ MIG! Utan att behöva leverera så mycket som två cents värde av någon verklig produkt i gengäld, fortsätter den att fylla och överfylla sina svällande kistor med världslig rikedom. Inte bara ekonomisk rikedom, utan också kontroll, makt och herravälde över människans sinne och kropp.

Slutsats

Från dessa smutsiga och hemlighetsfulla början föddes ett världsomspännande imperium, vars rikedom, makt och omfattning vi redan har beskrivit. Hade kyrkan bibehållit sin kurs av vit rasrenhet som den började med, skulle vi kunna anta att den trots sina bedrägerier åtminstone var mer fördelaktig för den vita rasen än dess rivaliserande judisk-kristna religioner. Men så är inte fallet. Under de senaste decennierna har mormonerna rört sig allt närmare judarna och anfört sin bakgrund av förföljelse som ett gemensamt band. Men faktum är att judarna redan var inne i tältet vid dess allra första början, vilket vi redan har visat i "Aloha"-artikeln i *Racial Loyalty* nr 23. I denna påpekade vi att så tidigt som 1841 blev Orson Hyde, en hemlig jude, en av de tolv apostlarna, och Joseph Smith själv skickade Hyde till Palestina för att viga den olyckliga arabstaten till den judiska konspirationens framtida piratverksamhet.

Det judiska inflytandet och kontrollen har nu kommit upp till ytan mer virulent än någonsin under de senaste åren, när den avlidne presidenten Spencer W. Kimball hade en av sina moderna "visioner" och förkunnade den 7 juni 1978 att hans nya "uppenbarelse från Herren" instruerade honom att nu ta upp "gyttjefolken" i prästadömet. (Hur skapar man en "vision"? Man blundar bara och ljuger så in i helvete.) Det judiska övertagandet blev mer öppet uppenbart och mormonerna är nu en...

av de mest aggressiva proselytiserarna för rasblandning av alla de moderna religioner som den vita rasen har anammat.

Det finns dock en sak vi kan lära oss av mormonerna, och det är från deras metoder för proselytism och marknadsföring. Vi kan också finna tröst i tanken att om en så bräcklig uppsättning bedrägliga övertygelser kan bygga en så rik och mäktig världsreligion, tänk då bara på vad som kan göras med en religiös trosbekännelse och ett program som bygger på naturens eviga lagar, historiska fakta, på logik och sunt förnuft. Ge oss din lojalitet och ditt stöd, och jag är säker på att den vita rasens bästa intressen inte bara kommer att segra, utan omfatta allt som är värt något på denna kära gamla planet jorden.

Ja, vi har också "visioner", men till skillnad från mormonhierarkin blundar vi inte och ljuger sedan som borstbindare för att frammana en vision. Vi ser på världen med öppna ögon, lär av historien och lär av naturen, använder sedan vår intelligens, tillämpar logik och sunt förnuft för att främja vår ras bästa intressen, i vår oändliga strävan efter att bygga en vitare och ljusare värld.

Sanningen är sannerligen märkligare än dikten. Den kan också vara mindre populär, som Mark Twain har noterat, men den har en försonande fördel – den är också mer kraftfull. Den har denna envisa vana av ihärdighet. Precis som de som trodde på en platt jord till slut var tvungna att ge vika för det faktum att världen är rund, så fortsätter sanningen att komma tillbaka om och om igen för att hemsöka lögnarna och de vilseledda, och i slutändan kommer den att segra.

Bibliografi:

För mer information om mormonismen föreslår vi att ni läser:

1. **Who really wrote the Book of Mormon?** av Wayne L. Cowdry, Howard A. Davis och Donald R. Seales. Vision House Publishers, Santa Ana, Kalifornien.

2. **The God Makers**, av Ed Decker och Dave Hunt. Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402.

3. **The Maze of Mormonism**, av Dr. Walter Martin. Vision House Publishers, Ventura, Kalifornien.

Dessa kan beställas genom din lokala bokhandel eller återförsäljare.

* * * * *

Mormonism mot Creativity
-- En jämförelse

A. Grund för tro.

Mormonerna hävdar att de är kristna och tror på den kristna Bibeln. "Mainstream"-kristna förnekar att mormonerna tillhör den kristna religionen och vill inte veta av deras läror, eftersom mormonerna avgudar Joseph Smith mer än Jesus Kristus, och Mormons bok mer än den judisk-kristna Bibeln. Mormonerna ignorerar denna anklagelse och hävdar att de tror på Bibeln, så till vida att "ordet" har överlämnats och översatts korrekt, vilket antyder att ingetdera har skett. De hävdar därför att eftersom den gamla Bibeln har gått vilse, valde Gud Joseph Smith som sin nutida profet för att uppdatera Guds ord och ställa allt till rätta.

Men varje likhet mellan Mormons bok och den judisk-kristna Bibeln är ungefär lika slumpartad som likheten mellan Gåsmors sagor och Alice i Underlandet, förutom att alla är rent fiktiva, och de två förstnämnda är mycket tråkigare än de två sistnämnda.

Berättelsen som den återges i Mormons bok är en tråkig, livlös saga om några forntida folk som migrerade till den nordamerikanska kontinenten i en svunnen tid. De delades sedan upp i fraktioner och bekämpade varandra till utrotning. Allt detta strider helt mot alla historiska bevis, eller ens en rimlig sannolikhet. Vilka moraliska principer, om några, som eventuellt skulle kunna härledas från en så långrandig och meningslös historia är svårt att förstå.

Dess trosbekännelse läggs fram i dess tre grundläggande böcker: *Mormons bok*, *Den kostbara pärlan* och *Läran och förbunden*.

CREATIVITY tar däremot en lång och grundlig titt på historiens faktiska händelser som de utspelade sig i en verklig värld, och hur det påverkar den vita rasens välfärd och framtid. Den strävar efter att dra nytta av historiens lärdomar; att lära av naturens eviga lagar; att använda vårt förnuft och sunda förnuft för att bygga en bättre och ljusare värld för framtida generationer av vår ras.

B. Mål och syften

Oavsett vilka fromma schibbolet-ord mormonkyrkan än bekänner sig till, talar dess handlingar högre än några bedrägliga påståenden de kan komma med. Vad kyrkan uppenbarligen gör är att bygga rikedom och makt, inte i himlen, utan här på jorden. Den ackumulerar miljarder i rikedom -- fastigheter, banker,

pengar, försäkringsbolag, aktier och obligationer och bygger en expanderande maktstruktur. De gör vad judarna, den katolska kyrkan och många andra bedrägliga tyranner har gjort genom historien – griper efter rikedom och makt, oavsett vem de måste trampa på, utnyttja och/eller lura.

CREATIVITYS mål har stavats ut upprepade gånger, och de är: **överlevnad, expansion och främjande av den vita rasen**, med den vita rasen som slutligen bebor (enbart) denna planet jorden, befriad från "mud races". Kort sagt, att bygga en vitare och ljusare värld, som sammanfattas i de 20 punkterna i Creativity som stavats ut i *Racial Loyalty nr 31*.

C. Raslig inställning.

Till mormonkyrkans heder följde de tidiga grundarna en linje av vit raslig renhet och fortsatte att göra det fram till helt nyligen. Men under de senaste decennierna, och ännu mer eftertryckligt sedan 1978 då den avlidne presidenten Spencer W. Kimball fick en ny "uppenbarelse", har mormonkyrkan nu satsat allt på rasblandning, till och med mer virulent än både de liberala och "fundamentalistiska" kristna kyrkorna. (Se *Racial Loyalty nr 23*, "Aloha to you, too, Kamaaina!")

Hjärtat i CREATIVITY-rörelsen är **överlevnad, expansion och främjande av den vita rasen**, och dess ytterligare genetiska uppgradering genom att implementera ett sunt, rationellt eugenikprogram.

D. Organisationsstruktur.

Mormonkyrkan är ett extremt välstrukturerat och organiserat system för att inte bara rekrytera nya medlemmar, utan också för att ständigt hålla koll på sina medlemmar, hålla dem i schack och utvinna maximal mängd tionde och tjänster ur dem. Det styrande organet består av ett råd av tolv äldster eller apostlar, lett av presidenten, som idag är Ezra Taft Benson. Världshögkvarteret ligger i Salt Lake City, Utah.

Church of the Creator har sitt världshögkvarter nära Otto, North Carolina, och dess organisation är baserad på ledarskapsprincipen, med Pontifex Maximus i spetsen. Den har ordinerade präster som representerar kyrkans lära och program i de flesta av detta lands delstater, och även i flera främmande länder. Dess lära och program är tydligt utstakade i dess tre grundböcker, och *Expanding Creativity*, ett supplement. Dess lära och program är tydliga, omfattande, konsekventa, fullständiga och

välstrukturerad, täckande hela spektrumet av rashygien, ras, religion, moral, politik, ekonomi och kultur för den Vita Rasens nuvarande och framtida välfärd.

Ur en organisatorisk och expansionsmässig synvinkel kan Church of the Creator lära sig mycket av Mormonkyrkan, särskilt dess dörrknackning och utsändandet av sina unga missionärer för att sprida ordet.

* * * * *

Religion har historiskt sett varit den enskilt mäktigaste kraften i att forma nationers och rasers öde.

* * * * *

Kreativitet är det enda svaret på de massiva problem som konfronterar oss. Den har det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen.

* * * * *

När du möter KREATIVITET för första gången i ditt liv, presenteras du för en Sak mot vilken du äntligen kan ägna Total Hängivenhet.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del XI

Racial Loyalty, april 1986

Ateism

Ateism erkänns vanligtvis inte som en religion, utan snarare som en icke-religion. Hur det än må vara med det, är faktum att vem som helst, eller vilken grupp som helst, kan hävda att deras filosofi, tro eller icke-tro, världsåskådning, eller vad som helst, är en religion, och detta med rätta. Vi inom Church of the Creator försvarar denna ståndpunkt lika kraftfullt som vi försvarar det första författningstillägget, yttrandefriheten och/eller religionsfriheten. Vi instämmer helt med Voltaire när han sa: **"Jag kan ogilla vad du säger, men jag kommer att in i döden försvara din rätt att säga det."** På samma sätt kan vi ogilla många religiösa trosuppfattningar som vi anser vara rent strunt, men vi kommer att försvara deras rätt att förespråka sina övertygelser, oavsett hur fåniga vi än må tycka att de är.

I samma sammanhang kommer vi också att in i döden försvara vår rätt att kritisera och artikulera hur löjliga vi kan finna vissa religioner vara, och vi har gjort det upprepade gånger i de senaste 10 segmenten av "Jämförande religioner".

Inom denna ram accepterar vi att ateism är en religion i sin egen rätt. Det finns nu officiellt registrerade religioner som har erhållit skattebefrielse och officiellt statligt erkännande som sådana under ateismens egid.

De flesta kristna kyrkor är snabba med att hänga etiketten ateism på Church of the Creator och våra medlemmar. Syftet med denna artikel är att återigen, för femtioelfte gången, klargöra denna fråga för dessa förvirrade spökjägare. (Se sidan 68 i *Expanding Creativity*, "Vi är inte ateister, vi är Creators".) Jag vill dra en tydlig skiljelinje mellan ateism och Creativity, så att det inte kan råda något tvivel, inget missförstånd om skillnaden, en skillnad som är grundläggande och lika bred som Grand Canyon.

I grund och botten är skillnaden denna: medan en ateist säger **jag tror inte på den andre mannens spöken**, gör han inget anspråk på vad han, om något, **tror på**. Vi Creators har gemensam grund med ateisterna i det att vi inte heller tror på den andre mannens spöken av vilket slag det än vara må, men vi **anger tydligt och utförligt vad vi faktiskt tror på, på den positiva sidan**. Och vad vi tror på är en hel del. Det

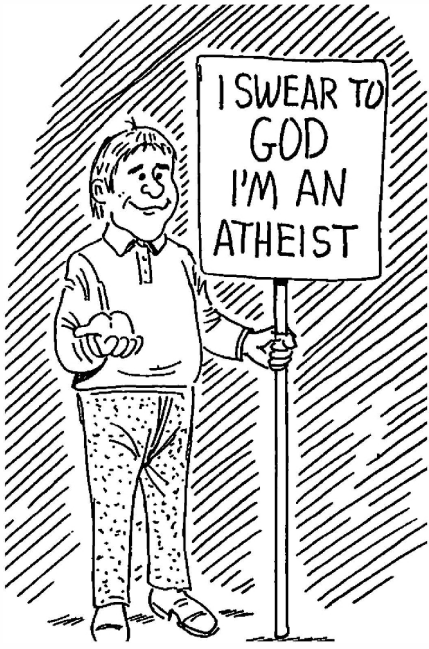

är positiv och den är omfattande och vi förklarar den tydligt i våra olika Grundböcker.

Efter att ha lagt denna inledande grund, låt oss kortfattat granska ateismens historia, som har funnits i tusentals år innan ens den judisk-kristna tron visade sitt fula ansikte.

Websters stora ordbok (Third New International) definierar ateism (litet "a") som "en brist på tro på existensen av Gud eller någon annan gudom", och en ateist som "en som ansluter sig till ateism." Detta är en ganska kortfattad och vag definition, och förrän vi slår upp ordet "Gud" har vi egentligen ingen aning om vad den stackars sällskapet inte tror på. Så vi slår upp ordet "Gud", och vi hittar en hel rad definitioner under "gud" stavat med litet "g" och en annan uppsättning under "Gud" med stort "G". De varierar hela vägen från "en som utövar stor och despotisk makt" till en som säger "Princip; Sinne; Själ; Ande; Liv; Sanning; all substans; intelligens." Det finns så många andra skiftande, vaga och motstridiga definitioner däremellan att när man väl...

när du väl har läst igenom dem alla, blir du lika förvirrad som den lille pojken som just av misstag hade tappat sitt tuggummi på golvet i en hönsgård. Inte undra på att den stackars ateisten finner det svårt att svälja allt det där skräpet. (Läs igen, "Vad är en Ande?" i *Racial Loyalty* nr 29.)

Eftersom ateism, per definition, är rent negativ och ateisten själv kan, eller inte kan, ha ett valfritt antal positiva övertygelser eller filosofier, är det egentligen en lös och meningslös term, och skulle ha varit helt värdelös om inte de kristna hade gjort den till en så allmänt använd och nedsättande term. Eftersom den är så lös och vag, skulle det vara svårt att hitta litteratur om "ateism" före kristendomen. Man skulle dock förmodligen kunna klassificera Sokrates (469–399 f.v.t.) som ateist, eftersom han gick omkring och berättade för ungdomarna att den tidens grekiska gudar med största sannolikhet var falska och obefintliga. För detta brott av ärlighet och fritänkande släpades Sokrates inför rätta, dömdes till döden och gavs giftbägaren.

Han var ingalunda den siste. När de kristna slutligen grep tyglarna för den världsliga och kyrkliga makten, började det verkligen hetta till för den stackars ateisten. Under medeltiden (bättre känd som den mörka tidsåldern) började huvuden verkligen rulla. Vid den tid då inkvisitionen instiftades, och senare när reformationen skar djupt in i den katolska kyrkans en gång suveräna makt, blev jakten på kättare och konfiskering av deras fysiska tillgångar en av tidens mer lukrativa sysselsättningar. En "kättare" behövde inte ens vara ateist. Han kunde tro på spöken i det höga tills helvetet frös till is, men om han inte följde den officiella linjen (och det fanns ett antal officiella linjer, beroende på vems jurisdiktion man lydde under), ja, då var det ute med honom eller henne. Sådana milda övertalningsmedel för vedergällning som den spanska munkavlen, järnbandet, rådbråkning på hjulet, bränning på bål eller dussintals andra raffinerade metoder för död och tortyr användes. (Läs igen, "Tumskruv och sträckbänk" sidan 326 i *The White Man's Bible*.)

När renässansen började gry under 1200-talet och offren för den allsmäktiga katolska kyrkan sakta började frigöra sina sinnen ur dess grepp, och i takt med att reformationen ytterligare knäckte och splittrade kyrkans makt, började folket i Europa sakta bli mer medvetna om naturen och den verkliga världen omkring dem. Författare och filosofer började, till en början försiktigt, genom att skriva i liknelser och beslöjade fraser, uttrycka sina tvivel om det övernaturliga, andevärlden och livet efter detta. Liksom Thomas Paine garderade de först sina positioner genom att kalla

sig själva deister, en vag term, men som antyder att de trodde på ett Högsta Väsen. Webster (samma volym) definierar "deism" som "en rationell rörelse under 1600- och 1700-talen vars anhängare i allmänhet ansluter sig till en naturlig religion baserad på mänskligt förnuft och moral, på tron på en Gud som, efter att ha skapat världen och lagarna som styr den, avstod från att ingripa i tillämpningen av dessa lagar, och på förkastandet av varje form av övernaturlig intervention i mänskliga angelägenheter."

Dessa herrar började närma sig vår väg och var nästan framme, om de inte hade kastat in några onödiga förbehåll och icke-sequiturs för att skydda sig själva. Att denne Gud (om vilken ingen egentligen har den minsta information om att han, hon eller det verkligen existerar, eller någon annan information) "skapade alltihop" och sedan lutade sig tillbaka och lät det sköta sig självt, är ganska löjligt. Efter en så hektisk session med att skapa alltihop, vad skulle han göra med sin tid? Leka med sig själv?

Under 1800-talet började författare, särskilt i Tyskland, att träda fram mer öppet. I Amerika var överste Robert G. Ingersoll (1833-1899) en ytterst briljant förespråkare för den ateistiska ståndpunkten och var i både tal och skrift mycket effektiv i att sammanställa argument och logik för att slita sönder bedrägeriet om "spöken-i-skyn". Han har efterlämnat ett verk på 12 böcker som sammanfattar hans tal och filosofi. (Vi har dem alla i vårt bibliotek utom volym 1. Vi vore mycket tacksamma mot vem som helst som kan förse oss med den saknade volymen.)

Enligt min mening finns det dock flera brister i hans förespråkande. För det första finns det ingen positiv ersättning för kristendomen, som han fördömer så effektivt. För det andra är han inte rasmedveten. För det tredje verkar han inte ha den minsta medvetenhet om den roll som judarna historiskt har spelat, både genom att pracka på goyim kristendomen, och även i deras tyranniska kontroll över världens finanser och makt.

När jag först började främja Creativity, antog jag att de befintliga ateistgrupperna skulle vara ett av de mest bördiga områdena som skulle attraheras av vår överlägsna lära och vårt program. När allt kommer omkring var vi lika militanta och aggressiva i att fördöma kristendomen, bedrägeriet om "spöken-i-skyn" och hela den uppsättningen tillbehör som de var, men vi hade så mycket mer lära och program att erbjuda på den positiva sidan. Sannerligen, tänkte jag, här var en naturlig koppling. Det första jag gjorde var att skaffa en lista över alla ateistgrupper i Amerika och skicka dem ett exemplar av Nature's Eternal Religion.

Jag hade fel. Svaret var negativt — absolut

bedrövligt. En del av deras svarslitteratur var häpnadsväckande. Vissa var djävulsdyrkare, vissa förespråkade häxkonst. Många fördömde mig för min rasistiska ståndpunkt. Ett häpnadsväckande antal var judar, och därför naturligtvis öppet fientliga. Det var för 12 år sedan.

En av de mest kända, mest effektiva, mest vältaliga och mest intelligenta organisationerna bland ateistgrupperna är Madalyn Murray O'Hairs American Atheists, Inc., från Austin, Texas. De har officiellt utropat sig själva som en religion och har erkänts som sådan av juridiska myndigheter. De har varit mycket effektiva i att driva rättsliga processer för separation av kyrka och stat, ta bort böner från skolor och andra åtgärder som har försvagat de särskilda privilegier som kyrkor och religioner tillskansat sig. Vi har inget otalt med dem i någon av dessa frågor.

Historiens erfarenhet har dock visat att angrepp på religion i sig, utan att ha en positiv och kraftfullare ersättning för den, upprepade gånger har misslyckats med att påverka dess framfart det minsta. Hitler gjorde samma iakttagelse om rörelser, vilken rörelse som helst, i allmänhet. Det var hans iakttagelse efter första världskriget att kommunismen inte kunde motverkas genom att bara exponera den. Vad som behövdes, sa han, var "ein gegengift" (bokstavligen översatt, "ett motgift"), ett motmedel, för att ersätta den. Detta gjorde han när han grundade Nazistpartiet, och det lyckades sannerligen triumfera över och utplåna kommunismen i Tyskland.

American Atheists, vältaliga och logiska som de är, saknar just detta. De har inte en positiv tro, ett positivt credo eller program som en ersättning för kristendomen (eller någon annan spöklik religion). Av denna anledning kommer deras framtida framgång att vara minimal, och i bästa fall improduktiv. Det finns två andra brister som vi klandrar American Atheists för, och de liknar dem hos överste Ingersoll. (a) De exponerar inte den judiska faran. Faktum är att deras medlemskår är alltför infekterad av judar för att ens tillåta dem att inta en sådan ståndpunkt, och det är inte att förvänta att de någonsin kommer att göra det. (b) De tar ingen rasmässig ståndpunkt och är inte intresserade av den vita rasens överlevnad.

Icke desto mindre kommer några av våra mest intelligenta konvertiter från deras led. Det finns en mycket mindre men lovvärd grupp som jag bör nämna. Det är The Truth Seeker, Inc., på P.O. Box 1832, San Diego, CA 92112. Den leds av en vördnadsvärd åttioåring, James Harvey Johnson, som är efterföljare till Rationaliströrelsen, den senare daterad tillbaka till 1875. Herr Johnson är en av dessa

sällsynta herrar som är hängivna, tar hälsosam hand om sin hälsa och är medvetna om det rasliga och judiska problemet. Hans största bidrag är det utmärkta lagret av gamla och sällsynta böcker han har till försäljning, vilka alla antingen avslöjar religion eller främjar ett hälsosamt leverne på ett eller annat sätt.

(Fotnot: Sedan detta skrevs 1986 har herr Johnson avlidit och efterlämnat en oanad privat förmögenhet på cirka 20 miljoner dollar, en enorm summa som nu våldsamt bekämpas av flera judevänliga ateistgrupper.)

Vår bedömning av hela ateiströrelsen eller rörelserna kan kortfattat sammanfattas i två punkter:

(a) Den är kraftigt dominerad av judar och kommer inte att lyfta ett finger för att hjälpa den vita rasens överlevnad.

(b) Den har inget positivt program med vilket den kan ersätta militant, intolerant kristendom. Den har inte gjort det förr, och vi förutspår att den inte i framtiden kommer att inskränka kristendomen det minsta.

* * * * *

Ateism mot Creativity
-- En jämförelse

A. Gemensamma grunder.

Både Ateism och Creativity beklagar och fördömer alla övernaturliga föreställningar, påståenden och vidskepelser. Vi tror inte på gudar, djävlar, spöken, andar, himmel eller helvete. Vi fördömer allt sådant hokus-pokus som uppfunnet av människor, främst i syfte att kontrollera deras sinnen och världsliga angelägenheter och utvinna största möjliga ekonomiska vinning från dem.

B. Större skillnader.

Medan ateism är ett negativt förhållningssätt till en positiv ondska, saknar den tyvärr en egen positiv trosbekännelse och ett program för att ersätta de vidskepelser den försöker förstöra. Ateiströrelserna är för det mesta små, vissa antar egna märkliga hang-ups, och i det stora hela har de gjort föga för att antingen hjälpa till att förstöra kristendomen eller någon av de andra religionerna baserade på rädsla, vidskepelse och godtrogenhet. Som ett resultat har de åstadkommit föga som är konstruktivt. Det judiska inflytandet är tungt.

Creativity, å andra sidan, har en omfattande trosbekännelse och ett program som omfattar hela livets spektrum: Ett Sundt Sinne i en Sund Kropp i ett Sundt Samhälle i en Sund Miljö. Vi strävar efter att bygga en Vitare och Ljusare Värld för den Vita Rasens framtida avkomma, vilket allt innesluts i våra Tre Grundläggande Böcker, *Nature's Eternal Religion, The White Man's Bible* och *Salubrious Living*, ytterligare kompletterade av våra senaste tillskott, *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*.

Vi har det "gegengift" som Hitler föreslog var nödvändigt för att utföra jobbet och vi är beslutna att göra det. Vi är säkra på att vi är Framtidens Våg.

* * * * *

Kristendomen är Massvansinne byggt på en grund av vidskepelse, lättrogenhet och okunnighet, förstärkt av en intensiv kampanj av sinnesmanipulation.

* * * * *

Utan en framgångsrik Creativity-rörelse är den Vita Rasen död. Varje tanke och handling hos oss måste vara – Kommer det att hjälpa till att främja CREATIVITY?

* * * * *

Den Vita Rasen kommer antingen att bebo Planeten Jorden i sin helhet, eller så kommer den inte att överleva alls. Det kommer inte att finnas något däremellan i vår framtid.

* * * * *

Jämförande religioner -- Del XII

Racial Loyalty, maj 1986

Odinism

I denna serie om jämförande religioner har vi tidigare behandlat elva olika religioner, kulter eller sekter, vilka alla antingen har varit extremt fientliga mot den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, eller i bästa fall likgiltiga och/eller destruktiva inför det målet. Vid en analys av odinismen finner vi en religion som, även om den är liten och obetydlig, åtminstone är bekymrad över vår ras överlevnad. Vi Creators betraktar dem därför som våra rasfränder som har potentialen att hjälpa till att vinna det hårda och fientliga raskrig som vi nu är oupplösligt låsta i, vare sig vi vill det eller inte.

Låt oss klargöra från början att denna överbefolkade värld med fem miljarder hungriga och klösande människor snabbt rör sig mot mer kaos, tumult, anarki, revolution och terrorism. Vi är låsta i ett raskrig, där var och en av deltagarna är starkt medveten om sin ras och redo att kämpa för dess överlevnad, med ett undantag. Den enda deltagaren som är omedveten är den vita rasen, och den lyfter inte ens ett finger för att försvara sig själv. Den ger i själva verket stöd och tröst åt fienden och samarbetar massivt i sin egen undergång.

Därför, för att väcka och samla den vita rasen till att ta till vapen och kämpa för sin själva överlevnad, kommer vi att behöva vidta några hårda och skoningslösa åtgärder. Vi kommer att behöva följa en stridsplan som är väl genomtänkt och som är villig att gå hela vägen för att göra vad fan som än krävs för att vinna och överleva. Inom Creativity har vi ett sådant program och en sådan ritning. Det är syftet med denna analys att finna vägar och medel genom vilka odinisterna kan ansluta sig till oss i denna strävan för att mest effektivt hjälpa till att vinna en sådan strid.

Vad är odinism? Är det en religion? Är det en rasrörelse, eller är det en social klubb broderad med gamla myter och folklore?

Odinismen är en nyligen uppkommen återupplivning i Amerika av några få små grupper som har återuppväckt de gamla myterna och folkloren från de stridslystna (men tyvärr brodermördande) vikingarna som var Europas gissel och skräck under den mörka medeltiden. "Från nordmännens raseri, o Herre, fräls oss", var en vanlig bön i de kristna kyrkorna i...

Vikingatiden, som stod på sin höjdpunkt mellan 800 till 1000 v.t.

Innan jag skrev denna artikel skrev jag till fru Else Christensen i Crystal River, Florida, och bad henne skicka mig de böcker eller den litteratur de hade tillgänglig om odinism. Fru Christensen, en fin äldre dam (ungefär i min ålder), skickade mig vänligt nog tre häften, nämligen *An Introduction to Odinism* (12 sidor); *Wisdom from the Edda* (8 sidor); och *Can We Still Say God?* (40 sidor). Av dessa är den sistnämnda egentligen den enda med något djup som ger en filosofisk insikt om odinismen. Den ägnar praktiskt taget alla sina 40 sidor åt att ge en vetenskaplig analys av vilket fromt och förrädiskt bedrägeri den judiska kristendomen är och hur den har snärjt den vita mannens sinne i en främmande filosofi som är motbjudande för hans egen "ariska själ". Vi Creators har inga invändningar mot detta heller, och har mer eller mindre sagt det upprepade gånger och med eftertryck i våra grundböcker *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, våra tilläggsböcker *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*, samt även i vår tidning, *Racial Loyalty*.

Men precis som i fallet med ateismen, även om alla tre häftena klargör vad de är emot, säger de ytterst lite om vad de är för, förutom att de vill ersätta en gammal främmande religion (kristendomen) med en forntida religion baserad på nordmännens och vikingarnas folklore och mytologi. De säger att istället för att se till den judiske Jahve och Jesus Kristus, bör vi nu tillbe ariska gudar, specifikt Oden och Freja och Balder. Invävda i detta panteistiska konglomerat finns också asar, Loke och Tyr, för att inte glömma Yggdrasil, det stora askträdet vars rötter och grenar antas hålla samman universum. Med i bilden finns också Midgård, omgiven av en enorm orm, som representerar jorden och betraktas som mitt emellan himmel och helvete. Varulvarna spelar också en viktig roll i denna dråpliga och förvirrade mytologi, som odinisterna märkligt nog har valt som sin representation av den sanna "ariska själen".

Det finns tre aspekter av detta märkliga val som vi vill titta närmare på, nämligen (a) av alla de tusentals myter och folklore som den vita rasen är så rikt begåvad med, varför skulle någon vilja välja nordmännens? (b) vad är egentligen den "ariska själen", och vilken grupp representerar den, och vilken betydelse, om någon, har ordet "arisk"? och, (c) istället för att fråga "Kan vi fortfarande säga Gud?" är en bättre fråga i detta

DEKREPIT GAMMAL ENÖGD ODEN —
EN DÅLIG FÖREBILD FÖR NATURENS
FRÄMSTA. MYSTISKT NORDISKT SPÖKE
ERBJUDER INGEN LÖSNING PÅ DET JUDISKA
TYRANNIET ÖVER OSS.

upplyst och vetenskaplig tidsålder må vara: behöver vi fortfarande leka med imaginära spöken, vita eller andra?

Låt oss först undersöka (a) och göra en partiell lista över tusentals myter, legender, folklore och döda religioner som den nuvarande vita rasen är arvtagare till.

A. Den vita rasens myter, legender och folklore.

1. Förmodligen två av de främsta av de mycket gamla litterära eposen är Homeros *Iliaden* och *Odysséen*, som dateras tillbaka till 700-talet f.v.t. De är rika på heroism, drama och dygder som är karakteristiska för den vita rasen. Mycket bättre än de nordiska myterna.

2. Den grekiska panteismen och mytologin är rik, färgstark och intressant.

3. Romersk panteism och mytologi. Många av dessa är en efterföljd av de grekiska modellerna, men har latiniserade namn och många gudar och gudinnor är i huvudsak romerska. Både grekiska och romerska gudar och mytologi är

helt vita till sin essens och utvecklades innan den judiska kristendomen förorenade deras "hedniska" gudar. Båda är mycket överlägsna nordisk mytologi och föregick den senare med ungefär tusen år.

4. Teutonisk mytologi. Jag har en bokserie i fyra volymer av Jacob Grimm (1785-1863) med titeln "Teutonic Mythology", totalt 1 887 sidor. Även om vissa av dessa vävs samman med vikingamyter, är de i huvudsak separata och mycket mer omfattande.

5. Hinduismens heliga böcker. Dessa består av klassiker som (a) Vedaböckerna (b) Brahmana (c) Upanishaderna (d) Bhagavad-Gita och (e) Epos och Puranas (Se "Hinduism", Racial Loyalty nr 30). Dessa skrevs alla av "arier", men trots att de är storslagen litteratur misslyckades de med att hindra "arierna" från rasblandning och från att drunkna i ett hav av lera. En intressant sidonotering är det faktum att delar av nordisk mytologi härstammar från dessa tidigare "ariska" skrifter.

6. Den brittiska Eddan (Se L.A. Waddells klassiker med samma namn.) Dessa berättelser sammanfattar de forntida britternas episka diktverk, bedrifterna av kung Tor, Arthur (eller Adam) och hans riddare när de etablerade civilisationen, reformerade Eden och erövrade den heliga graalen. Storslagen litteratur som förmodas gå så långt tillbaka som 3380 f.Kr.

7. Aesops fabler som går tillbaka till det forntida Egyptens tid. Enligt min mening finns det mer goda råd och sunt förnuft i dessa korta och enkla berättelser än i alla vikingamyter tillsammans.

8. Donald A. MacKenzie har gett ut en bok som är en samling tyska myter och legender (skild från Grimms samling av teutoniska myter).

9. Det finns Nibelungenlied, kring vilken Wagner byggde sin "Ring" av fyra operor.

10. Det finns irländska myter, skotska myter och legender, det finns rumänska myter (Dracula, etc.), det finns en stor samling av H.C. Andersens sagor. Det finns Gåsmors sagor, i vilka jag är säker på att man, om man letade noga, skulle kunna finna några korn av visdom. Faktum är att nästan varje land hade sin uppsättning myter och legender, oavsett om de är vita eller inte. Till och med indianerna och mexikanerna har sina.

Så, med ett så stort urval på menyn, med en så enorm mängd myter och legender som har sitt ursprung hos den vita rasen, vad är det som är så speciellt med vikingamyterna?

Svaret är: inte mycket. Det är inte ett särskilt bra val.

B. Vem eller vad representerar den "ariska själen"?

Ordet arier har flitigt bollats omkring i den vita mannens litteratur. Personer som Houston Stewart Chamberlain i "Foundations of the 19th Century" och Alfred Rosenberg i "The Myth of the 20th Century" har använt ordet i stor utsträckning. Det gavs dock en framträdande plats av Hitler och nazistpartiet under deras hegemoni i Tyskland, faktiskt i en sådan utsträckning att termen "arier" i den nuvarande vita världens medvetande är nära förknippad med nazismen.

Vi inom Church of the Creator skyr ordet, av flera goda skäl, men främst för att termen är så vag och illa definierad att den praktiskt taget är meningslös. Liksom ordet "ande" som används så ymnigt av de kristna, är även detta flitigt använt, men ingen vet vad det betyder, om ens något.

Jag försökte slå upp ordet i två uppslagsverk jag har och det fanns inte ens med. Slutligen slog jag upp det i en gammal Britannica (1929) och hittade ett kort stycke om det.

> *ARIER: Detta ord används av vissa av "Satem"-talarna av indoeuropeiska språk med betydelsen "ädel" och är namnet på en av stammarna hos dessa folk. Som Sir George Grierson påpekar: "Indier och iranier som härstammar från en indoeuropeisk stam har en fullständig rätt att kalla sig arier, men det har inte vi engelsmän."*

Stycket slutar med denna förmaning: *Det finns inte ett bättre eller mer slående exempel inom vetenskapen än detta (arier) på faran med att sätta etiketter utan tillbörlig granskning och intelligent diskriminering.*

Nazisterna definierade aldrig heller ordet riktigt, men det hade innebörden av en nordisk typ av människor, med blå ögon och blont hår, men inte ens detta klargjorde de. Om det var vad det var tänkt att antyda, skulle många av de mest framstående nazisterna och fascisterna inte kvalificera sig. Hitler var inte blond, inte heller Goebbels, Himmler eller Mussolini. Om man utvidgar detta till hela nationaliteter skulle större delen av den vita rasen inte kvalificera sig. Det skulle utesluta de flesta österrikare, italienare, fransmän, slaver och hundra miljoner andra. Så varför göra en sådan fetisch av ordet när dess innebörd är så dunkel?

Vi Skapare använder termerna Vita Rasen, Vit Man, etc., som vår standarddefinition av det folk vi företräder och för vilka religionen Creativity koncipierades.

Vi avser att åstadkomma för alla världens vita nationer vad Hitler gjorde för tyskarna.

Vi vill förena dem till en kraftfull, massiv ångvält med vilken vi kan krossa det judiska monstret. Ordet ariier duger inte. Vi kastar bort det som inte bara varande värdelöst, utan också som ett skadligt hinder för att uppnå detta stora och ädla mål.

Att odenisterna nu säger att vikingamyterna representerar den "ariska själen" är en massa struntprat. Precis vems själ pratar de om? Nordborna? Österrikarna? Fransmännen? Polackerna? Ungrarna? Om vi noggrant skulle katalogisera de innersta känslorna, "själarna" hos alla vita européer, skulle vi finna att det inte finns någon gemensam "själ". Vi skulle finna att inte bara de olika folken "känner" och "klamrar sig fast" vid tusentals olika myter, fabler, legender och folklore, utan även i ett och samma land skulle det finnas en enorm mångfald. Den mest gemensamma nämnaren, om någon, skulle vara främmande judisk kristendom, och även denna är splittrad och fragmenterad i tusen olika bitar och stycken.

Så låt oss glömma försöken att representera eller finna den "ariska själen". För det första är arisk nästintill meningslöst, och för det andra, om det är menat att antyda den vita rasen, finns det ingen gemensam "själ" som representerar den. Det bästa vi kan göra är att konstruera en gemensam religion som ligger i alla medlemmar av den vita rasens bästa intresse, en som alla intelligent kan omfamna och sedan samla den vita rasen genom lång och mödosam propaganda och upplysning för att acceptera den som sin egen.

Detta är vad vi försöker göra genom att främja Creativity, den vita mannens religion.

Innan vi lämnar detta ämne, låt mig göra ytterligare en träffande kommentar. Vi har ofta kritiserats för att termen "vita rasen" är en oprecis, ovetenskaplig beskrivning. Visst, det är den. Men den vita rasen som sådan består av en blandad, oprecis grupp, eller grupper av människor, med endast vissa gemensamma egenskaper (utöver färgen på deras hud). Österrikarna är annorlunda än de nordiska tyskarna, som är annorlunda än fransmännen, från irländarna, från italienarna, etc. Så det finns ingen exakt definition. Icke desto mindre är det den bästa som finns. Alla vet vad och var Atlanten är, men dess gränser blir också vaga där den smälter samman med Nordsjön, eller Karibiska havet, eller Stilla havet. Så är det också med den vita rasen. Alla vet vad den vita rasen är, även om dess utkanter är något oklara, och vissa av dem är vi inte alltför stolta över.

C. Behöver vi fortfarande spöken?

Odinisterna intar uppenbarligen ståndpunkten att spöken av någon anledning är bra för oss. Varför, förklarar de inte. På något sätt är det en stor tillgång, säger de, att ha en religion där man också har en uppsättning gudar som man kan svänga sig med, även om man vet att de är falska.

Vi Creators ser med oblida ögon på sådant nonsens. Vi behöver inte en tro på spöken, vi behöver inte en tro på jultomten och som vuxna intelligenta människor behöver vi inte en napp att suga på. Det är denna löjliga baksmälla från våra primitiva stenåldersförfäder som så har förvirrat och förvrängt människans tänkande under årtusendena och orsakat så mycket förödelse och elände.

Så låt oss göra slut på det spöklika nonsenset. Låt oss sköta våra angelägenheter och lösa våra problem på det sätt som de alltid har lösts korrekt – med hjälp av vår intelligens, med hjälp av förnuft och logik. Låt oss därvid lära av den största läraren genom tiderna – genom att **observera Naturens lagar och verkningar.**

På tal om Naturen finns det en annan punkt där vi har en avvikande mening gentemot odinisterna. De hävdar att de genom att återgå till de fornnordiska gudarna är mer i samklang med Naturen. Inte så. Några gudar, spöken eller andar är inte Naturen. De är en onaturlig avvikelse i sinnet. **De är inte i harmoni med Naturen, utan verkar förmodat övernaturligt, d.v.s. utanför Naturens lagar.**

Så när någon säger till oss att det de kallar gud eller Gud egentligen är detsamma som det vi kallar Naturen, håller vi inte med. Det de häver ur sig är en anomali, en motsägelse. Vi säger: **Bestäm dig. Tror du på spöken eller tror du på Naturens lagar?**

Slutsats

Vi anser att odinisterna är en fin, intelligent grupp människor, och vi vill påminna dem om att den grymma raskampen för vår ras överlevnad är en desperat kapplöpning med tiden, energin och resurserna. **Vi har inte råd att ägna oss åt barnsliga lekar, eller söla i några halvverkliga, halv-fiktiva fantasier på rosa moln. Vi har inte råd att göra det mer än vad en stridande armé har råd att ägna sig åt LSD, gå ut i strid halvt påtända och förvänta sig att vinna strider mot en dödlig och beslutsam fiende.**

Vi vädjar till er, vi bönfaller er, glöm spökena (även om de är vita) och anslut er till Church of

Skaparen i en planerad, militant, fullt strukturerad trosbekännelse och ett program som är baserat på verklighet, på logik, på sunt förnuft och den visdom som härrör från Naturens Eviga Lagar. Vi behöver dig och du behöver oss. Tillsammans kan vi föra ett meningsfullt raskrig och vinna. **RAHOWA! TOTAL VIT SEGER!**

Odinism mot Creativity
-- En jämförelse

A. Trons grundvalar.

Vad odinister bekänner sig tro på är ganska vagt och odefinierat. De gör anspråk på att tro på ett panteon av vikingagudar, av vilka Oden, en enögd gammal man, är fadern. Uppbyggt kring detta panteon finns en slumpmässig samling av myter och sagor. Medan odinisterna hävdar att detta är grunden för deras religion, erkänner de villigt att de inte RIKTIGT tror på dessa sagor. Så var står vi då?

Det finns ingen erkänd officiell text eller litteratur, eller ens en uppsättning trosuppfattningar i sammanfattad form.

Creativity, å andra sidan, har tydligt formulerat sin militanta trosbekännelse, sina program, sin filosofi och religion i **Tre Grundläggande Böcker:** *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, och *Salubrious Living*. Detta förstärks ytterligare med två kompletterande böcker, *Expanding Creativity*, och *Building a Whiter and Brighter World*.

B. Mål och syften

Det grundläggande målet för Creativity är tydligt och militant: **att förse den vita rasen med en kraftfull rasreligion (likt den judendomen har gett judarna) och förena den vita rasen till en kraftfull murbräcka (likt Hitler gjorde för tyskarna för ett femtiotal år sedan) och krossa den judiska behemoten.** Vi är fast beslutna att göra detta och låta den vita rasen återigen ta full kontroll över sitt eget öde. Därifrån och framåt är det vårt mål att uppgradera den genetiska kvaliteten hos vår ras (genom vårt program för eugenik) och expandera den vita rasen på bekostnad av lerfolken. Vi avser att fortsätta bygga en vitare och ljusare värld.

Utöver att främja rasmedvetenhet är Odinismens mål lika oklara som dess religiösa trosbekännelse. De har sociala sammankomster, dricker mjöd (eftersom nordborna drack mjöd) och diskuterar imaginära vikingabravader och folklore.

C. Raslig inställning.

De rasliga inställningarna hos odinismen och Creativity är båda provita, även om odinisterna föredrar att tala om arierism istället, ett nästintill meningslöst ord, som jag redan har förklarat i huvudartikeln. I vilket fall som helst är Creativity mer militant provit, och mer militant anti-jude, anti-nigger och anti-mud. Det är Creativitys orubbliga mål att inte bara kämpa för den vita rasens överlevnad utan att utöka vårt antal tills vi bebor hela planeten jordens gynnsamma territorium. Samtidigt är det vårt ständiga mål att uppgradera inte bara kvaliteten på vår vita genpool, utan också kvaliteten på vår miljö och kvaliteten på själva livet för den vita rasen.

Sammanfattningsvis: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.

D. Den grundläggande frågan vi ställer är denna:

Om odinismen inte hade den intellektuella och andliga styrkan att hålla stånd mot den judiska kristendomen för tusen år sedan när vikingarna hade Europa i sitt våld, vad skulle få någon rimlig person att tro att den nu kan vända situationen under förhållanden som är tusen gånger mer ogynnsamma än de var då? Varför skulle någon vilja återuppliva ett forntida misslyckande från historiens skrothög?

* * * * *

När du möter **CREATIVITY** *för första gången i ditt liv, presenteras du för en Sak som du äntligen kan ägna Total Hängivenhet.*

* * * * *

Ett brev till Mrs. Else Christensen med inbjudan till odisterna att ansluta sig till oss.

26 mars 1986

Mrs. Else Christensen
The Odinist Fellowship
Crystal River, FL

Bästa Mrs. Christensen:

Tack så mycket för att du skickade de tre broschyrerna om odinism, och även ett stort tack för ditt brev av den 27 februari.

Jag vet inte om du kommer ihåg mig, men vi träffades av en slump vid Bob DePughs möte, 1977, i Kansas City. Vi satt bredvid varandra i publiken och presenterade oss för varandra.

Mrs. Christensen, jag har inget "ouppklarat" med odisterna, och jag håller helt med Voltaire när han sa: "Jag kan avsky dina åsikter, men jag är beredd att dö för din rätt att framföra dem." Även om jag är starkt emot alla "spöken-i-skyn"-religioner som skräpar ner människans tänkande, i synnerhet den vita mannens, så har jag minst meningsskiljaktigheter med, och störst respekt för, odisterna. Jag anser att de hör till de finare och mer intelligenta medlemmarna av den vita rasen, och jag tror att du är medveten om att jag har sagt det vid flera tidigare tillfällen.

Om du har läst min ledare i Racial Loyalty nr 32 med titeln "HUBRIS, HUBRIS", tror jag att du kommer att förstå vad min övergripande oro handlar om. Om du inte har gjort det, ska jag formulera det kortfattat. Det är detta: Om inte den vita rasen snart polariseras till en enad murbräcka (ett parti, en rörelse, en religion, eller vad som helst) för att krossa det judiska monstret, kommer det snart att vara ute med den vita rasen. Jag anför naziströrelsen i Tyskland som ett främsta exempel, men historien har många andra.

Vi Creatorer tror inte att odinismen i sig har det credo, den filosofi eller det program som krävs för att utföra det arbetet. Det har inte heller Identity-rörelsen, eller någon av de andra vita rasrörelserna på scenen idag.

Om odinismen hade haft det, skulle jag dumpa min hybris imorgon och ansluta mig till er. Faktum är att vikingatidens odister knappt ens visste vad en jude var, och när det listiga judiska angreppet (i form av kristendomen)

kom, hade de inget försvar mot det. Det var i själva verket som att ta godis från ett barn.

Nu ska jag villigt erkänna att de flesta av dagens odinistiska medlemmar ligger långt före sin trosbekännelse i detta avseende, men det hör inte till saken. Odinismen i sig själv har det inte naturligt, lika lite som de romerska och grekiska religionerna med Zeus, Neptunus och allt vad det är. Samma odinistiska medlemmar skulle vara tio gånger effektivare om de hade en mer omfattande och militant trosbekännelse och ett program för att leda dem, ett bättre fordon att färdas i.

Låt mig fråga dig allvarligt — hur många "odinister" tror egentligen på de arkaiska nordiska gudarna? Om så är fallet, vem lurar vem?

Hybris eller inte hybris, i Creativity har vi allt. Precis som Hitler utformade och konstruerade nationalsocialismen från grunden, speciellt skräddarsydd för att förena tyskarna och övervinna kommunismen och judarna, så har vi nu också en speciellt konstruerad rasreligion för att förena den vita rasen på världsomspännande basis, och bygga en kraftfull raslig ångvält med vilken vi kan krossa det judiska monstret. Inget hokus-pokus, inget svek, inget låtsas, inga fåniga lekar. Bara jävligt bra logik, sunt förnuft och militans baserad på de massiva problem vi står inför, baserad på verkligheten.

Vi vill inte gräla med dig eller några andra odinistiska medlemmar. Vi gillar er. Vi vill att ni ansluter er till oss eftersom ni behöver oss och vi behöver er, om någon av oss ska överleva.

Frågan du måste ställa dig själv är denna: vad är viktigast — att rädda din egen lilla hybris, eller att rädda den vita rasen, inklusive alla våra framtida avkommor som är på väg?

Beroende på vad vi gör nu, kommer våra framtida generationer antingen att vara evigt tacksamma för att vi vände denna sjuka värld rätt, eller så kommer de att förbanna oss i våra gravar för den helvetiska röra vi lämnade efter oss.

RAHOWA!

Kreativt din,
Ben Klassen, P.M.

Detta brev postades den 26 mars. Eftersom inget svar mottogs förrän den 8 maj kunde vi inte inkludera det i detta nummer, men vi tryckte det i ett senare nummer. Här är hennes svar:

Fru Christensens svar

8 maj 1986

Bäste herr Klassen:

Tack så mycket för ert brev av den 26 mars 1986. Jag uppskattar ert raka tal och jag tror att vi kan lita på varandra tillräckligt för att hålla det på den nivån.

Låt mig först berätta för er att jag har blivit anklagad för att vara en odinist som inte tror på Oden; och naturligtvis är detta sant. Jag "tror" inte att någon av gudarna existerar på samma sätt som de kristna säger att de tror att deras gud existerar, eller någon av hans tre delar. Vad gudarna representerar för oss är naturkrafterna, de universella makterna, goda eller dåliga mänskliga egenskaper. Vi kan säga när åskan går – "Oj, Tor har fullt upp idag!" men ingen förnuftig odinist tror att guden färdas över himlavalvet i den bockdragna vagnen; för oss är Tor i det ögonblicket en påminnelse om Naturens oerhört kraftfulla krafter.

Jag skulle vilja gå tillbaka till en mening i ert brev – Ni säger "Dessa samma odinister skulle vara tio gånger mer effektiva om de hade en mer omfattande och militant trosbekännelse..." Ni förbiser det faktum att dessa människor inte vill vara "mer effektiva" och ändå behöver de något att basera sina moraliska begrepp på. Odinismen är den basen. Tron vi presenterar är odogmatisk, så människor kan välja hur de vill se gudarna; om de vill ha kryckan så finns den där, om de har utvecklats så att de kan stå på egna ben, kommer religionen att låta dem göra just det.

Samtidigt ger odinismen dem en möjlighet att tända ljus, att fira årstiderna eller andra sådana "dagar", vilket ger dem ett tillfälle att träffas i en informell, vänlig atmosfär. För tro mig, en sak vårt folk behöver är gemenskap, att vara bland sina egna med ett gemensamt syfte. Och logik kommer inte att åstadkomma det helt och hållet. Odinismen kan inte, och bör inte, gå emot logiken, men det måste finnas något för känslorna också, och detta är vad gudarna tillhandahåller.

Ni hänvisar till Hitler; vad han gav det tyska folket var solidaritet, känslomässigt engagemang, inspiration, men dessa känslor är inte rationella. Människan är (tyvärr) inte en rationell varelse; det finns naturligtvis grader, men de flesta människor styrs av sina känslor, inte av sin logik.

Jag anser att vi behöver kämpa på alla fronter; er trosbekännelse är uppbyggd logiskt och tilltalar vissa människor; odinismen, från

Gemenskapens synpunkt ger något för känslorna och är samtidigt acceptabel för människor med ett ganska gott rationellt sinne. Asatru Free Assembly har mer för känslorna än vad både ni och vi har, men de är inte så långt nere på den irrationella vägen att deras version inte kan vara acceptabel för människor med ett rimligt mått av rationalitet. Det är inte en särskilt bra förklaring, men jag hoppas att du förstår vad jag försöker visa. Vi behöver arbeta på alla fronter; det som en organisation inte kan göra, de människor de inte kan nå, kan en av de andra två göra (hoppas jag).

Vi har medlemmar som också är medlemmar i AFA; jag antar helt enkelt för att de tycker att vi inte har tillräckligt med ritualer och ceremonier (vilka jag håller till ett minimum); och uppenbarligen har de ett behov av visst känslomässigt uttryck. Det är bra, Steve kan tillhandahålla det och de behöver inte gå till Moonies, Hare Krishna eller de kristna kyrkorna; de kan stanna inom en religion som främst är baserad på vårt kulturarv. De kan följa den uppförandekod som uttrycks i Havamal, och koden kommer inte att påtvingas från någon utomstående "gud" utan inifrån, från deras eget intellekt. Och när de väl förstår detta, när de känner den rasmässiga solidariteten och har en känslomässig grund för sin medfödda böjelse, då kommer politisk handling att följa. Det tar tid att nå så långt, men det kommer att ske.

Det är vårt öde att födas i en historisk period där den nuvarande kulturperioden dör; det kommer fortfarande att ta kanske ett par århundraden till före den slutliga kollapsen. Det nya har inte fötts ännu, men jag hoppas och tror att vi idag lägger grunden för den bas på vilken de nya religiösa/filosofiska moralkoncepten kommer att byggas. De kommer att behöva vara rasmässiga, diskriminerande, självbejakande, stolta.

Det är en skam att vi på engelska inte har kunnat hålla fast vid, eller få en bättre översättning av, det tyska begreppet "Das Gottliche"; det gudomliga är neutrum, det är bortom gudar och gudinnor, och sannerligen långt ifrån den kristna tre-i-en-guden.

Jag minns att vi träffades för många år sedan men aldrig riktigt hade tid att prata; det vore trevligt att någon dag få tillfälle att sätta sig ner och utbyta några tankar, jag tror att vi skulle nå en samförstånd.

Innan jag avslutar måste jag tillägga att jag vet att det jag har sagt här inte förstås av alla odinister; vi har dem ända från det stadium där de bara vill byta ut Oden mot Jesus och fortsätta som vanligt, så att säga. Många förstår inte djupet i tron

eller den potential de har. Men allt tar tid; det är ett stort steg från den kristna trosbekännelsen som de flesta av oss har vuxit upp i, till en mogen förståelse av våra känslomässiga och intellektuella behov, och att sedan absorbera denna förståelse på ett intelligent sätt. Som ordspråket säger, Rom byggdes inte på en dag, och det gör inte heller odinismen. Och i takt med att samhället förändras och vår kultur blir alltmer förvrängd, kan vi behöva ändra vårt tillvägagångssätt något; vår fiende är flexibel i den meningen att han använder alla fysiska och psykologiska metoder som står till hans förfogande; vi måste göra detsamma.

Jag hoppas att detta låter vettigt för dig och det skulle kunna uttryckas bättre, men du kanske får ett intryck av vad vi försöker göra.

FÖR FOLK OCH FRAMTID!
Else Christensen
The Odinist Fellowship
Crystal River, FL 32629

(Red. anm.: Tack, fru Christensen, för en uppriktig och informativ beskrivning av odinismen. Jag ser fram emot att träffa er igen snart i ett vänligt utbyte av åsikter.)

* * * * *

En religion som misslyckades med att motstå den judisk-kristna anstormningen för tusen år sedan kan rimligtvis inte förväntas rulla tillbaka den nu, under förhållanden som är tusen gånger mer ogynnsamma.

* * * * *

Utan en framgångsrik Creativity-rörelse är den vita rasen död. Varje tanke och handling vi utför måste vara – Kommer det att hjälpa till att främja CREATIVITY?

* * * * *

Avslutning på vår serie

Detta nummer avslutar vår serie i 12 delar om jämförande religionsvetenskap. I vår serie har vi försökt peka på flera övertygande egenskaper hos religioner och jämfört dem med vår egen, Creativity.

En av observationerna är att praktiskt taget alla andra religioner, vare sig de är antika, medeltida eller moderna, är människoskapade; alla främjar andetro och är konstruerade på en bräcklig grund av bedrägeri, lögner och vidskeplighet. I allmänhet förtjänar de varken den vördnad, lojalitet eller respekt som en dåraktig och lättlurad mänsklighet har varit alltför villig att ge dem.

Å andra sidan har vi också upprepade gånger påpekat att religioner har haft en kraftfull, om inte avgörande, effekt på historiens gång, tyvärr och undantagslöst till den vita rasens nackdel. Varför? Eftersom den vita rasen aldrig har haft en verkligt rasmässig religion som sin egen, så som judarna, muhammedanerna och till och med de svarta muslimerna har.

Nu har den vita rasen en sådan religion i Creativity, omfattande, fullt strukturerad till förmån för den vita rasen och den vita rasen ensam. Jag hoppas att det inte är för sent för den vita rasen att inse detta fenomen, att fullt ut förstå det, omfamna det och polarisera kring det för sin egen frälsning. Den grundläggande frågan är denna: är den vita mannens hjärna redan för kraftigt täckt av havstulpaner av bedrägliga judiska shibboletter, av andar och antika baksmällor, för att den vita mannen ska kunna tänka klart och kämpa sig ut ur sin nuvarande svåra situation? Det är vår orubbliga, oåterkalleliga beslutsamhet att fullfölja denna kamp, att skrapa bort havstulpanerna, att räta ut den vita mannens röriga tänkande och förena vår ras under Creativitys enda mäktiga baner. RAHOWA!

* * * * *

Romersk katolicism är den ursprungliga källan till alla -- upprepar, ALLA efterföljande kristna religioner, av vilka tusentals nu rasande fördömer den. Vissa kallar den till och med Djävulens kyrka.

[Denna sida är avsiktligt tom]

BOK TVÅ:

Tjugofyra kapitel av

De vildaste historier som någonsin berättats

Syftet med denna serie

Det övergripande målet för Church of the Creator är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och det omedelbara målet är att befria den vita rasen från det världsomspännande oket av judiskt tyranni. För att uppnå båda målen är det nödvändigt att bygga en massiv, kraftfull rörelse som kan krossa det judiska monstret. Innan den vita rasen någonsin kan vara i en position att enas, polariseras och bygga en sådan maktstruktur, måste den först och främst få sitt tänkande rätat ut. Detta kan den aldrig göra så länge den i sina innersta tankar hyser den mest djävulska av alla sinnesförvirrare, judisk kristendom. Genom att använda förlöjligande och exponera detta idiotiska, urgamla bedrägeri med spöken i skyn, tror vi att vi bäst kan hjälpa till att leda den vita rasen tillbaka till sanitet, sunt förnuft och en hälsosam konstruktiv inställning till sina egna bästa intressen.

[RUBRIK SAKNAS - TEXTEN ÄR OLÄSLIG I KÄLLAN]

[Texten på denna sida är för blekt för att kunna transkriberas eller översättas korrekt. Dokumentet verkar innehålla löpande text i bokformat, men den visuella informationen är otillräcklig för en trogen återgivning av innehållet utöver sidnumreringen.]

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del I i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, november 1986

Berättelsen om Adam och Eva

Sedan urminnes tider har mänskligheten begrundat många av universums filosofiska mysterier. Dessa mysterier är oändliga och de flesta av dem kommer inte bara aldrig att lösas, utan för många har frågorna inte ens formulerats. Några av de vanliga frågor som den vita mannens frågvisa sinne har ställt under historisk tid är sådana som dessa: Hur började allt? När började allt? Vem skapade allt? Varifrån kom vi? Vad är vårt syfte i livet?

Även om Church of the Creator inte har svaren på alla, eller någon av dessa frågor, har den åtminstone satt dessa frågor i sitt rätta perspektiv och sett dem rakt i ansiktet, med ett öppet och sunt förnuft-baserat tillvägagångssätt. Till exempel, som svar på de tre första frågorna som ställdes, undersöker artikeln "Inte troligtvis en Vem" i häfte nr 101 dessa frågor och avgränsar de områden vi inte känner till, och de vi känner till, utan att ägna oss åt ändlöst hokus-pokus, vidskeplighet och dubbelspel. De två sista frågorna behandlas på ett liknande sätt i *Nature's Eternal Religion* under kapitlet "Vårt syfte i livet" sida 263, och många andra kompletterande kapitel i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*. Alla våra slutsatser är baserade på Naturens eviga lagar, på historisk erfarenhet, på logik och sunt förnuft. Ingen, tror jag, har någonsin kommit på ett rimligare tillvägagångssätt, eller en mer solid grund att basera en omfattande och sammanhängande filosofi på.

Vi kommer nu till den andra sidan av myntet — den typ av slutsatser, lögner och sagor som våra religiösa fiender, judarna, har kokat ihop för oss, den vita rasen, som svar på några av dessa grundläggande filosofiska frågor. Låt oss se vad de har kommit fram till genom att använda vidskeplighet, hokus-pokus, okunnighet och genom att utnyttja massornas godtrogenhet. Låt oss se vad för slags historia de har kokat ihop.

Låt oss börja vid DERAS början, vilket är kapitel I i Genesis, Gamla testamentet, som i sin helhet skrevs av judar.

Enligt deras berättelse började allt som existerar i detta universum så nyligen som för bara sex tusen år sedan.

För att vara mer exakt, klockan 9:30 på morgonen, en tisdag år 4004 f.v.t. Det är den stora vattendelaren. Innan dess fanns ingenting. Sedan bröt plötsligt hela helvetet löst.

Före den tiden fanns inget universum. Det fanns inget annat än mörker och tomrum, och ett ensamt, sysslolöst spöke som svävade runt i det mörkret med inget att göra, inget att se, ingen att prata med, och som levde en extremt onyttig och tråkig tillvaro. Sedan, plötsligt vid den tidpunkten, 4004 f.v.t., fick han den briljanta idén att skapa "himmel och jord" ur ingenting. (Det var en han, det säger Bibeln. Utan någon kvinnlig motsvarighet, hur skulle man kunna veta, och vad skulle det spela för roll?)

Detta gjorde han på den första "dagen". Vad denna spökhistoria underlåter att nämna är att han samtidigt också måste ha skapat den där gräsliga eldgropen där han ämnade tortera människor — miljontals och åter miljontals av dem — människor som han inte ens då hade "skapat".

Hur vet vi att han skapade eldgropen samma dag? Jo, han lade grunden för fästet den dagen och helvetet var, och är, mer grundläggande i hans plan än någonting annat, eftersom den gode judiska boken säger: "himmel och jord skola förgås", men inte helvetet. Dessutom, eftersom helvetet uppenbarligen är dit de flesta människors själar är ödesbestämda att komma (något i stil med 99 procent, en konservativ siffra), är det utan tvekan det största projektet av alla, det viktigaste och det mest permanenta.

Låt oss inte glömma denna nyckelpunkt i den kristna religionen: HELVETET. Det är hotet om helvetet, det är denna diaboliska skrämseltaktik för att skrämma den lättlurade tölpen till lydnad och att låtsas tro på vadhelst prästerskapet dikterar, som är kristendomens centrala drivkraft.

Vi kommer nu till berättelsen om Adam och Eva. Efter allt skapande som detta ensamma spöke hade ägnat sig åt i fem dagar, skapade han slutligen människan, efter att självbelåtet ha beskådat sitt verk och nästan som en efterhandskonstruktion. Hur gjorde han det? Enkelt. Han tog en jordklump, blåste i den, och vips! så fanns där en omedelbar Adam, fullvuxen och färdig. Det första Adam gjorde efter att han var färdig var att ta sig en tupplur (det fanns inte mycket annat att göra). Eftersom den store Skaparen fortfarande var på kreativt humör, betraktade han Adam medan han slumrade, och plötsligt greps han av ännu en snilleblixt! Han bestämde att Adam behövde en medhjälpare, en kvinnlig medhjälpare, något som superspöket, trots att han själv var av manligt kön, aldrig hade haft förmånen att ha. Så han skapade Eva.

Hur gjorde han det? Jo, för att göra historien mer intressant, istället för att ta en annan jordklump och blåsa en pust i den, gjorde han något märkligt. Han tog ett revben ur

Adam istället, och vips igen! På nolltid hade han en kvinnlig hjälpare åt Adam.

Och det, min käre vän, om du är villig att tro på denna dråpliga episod, är hur våra första förfäder fann sig till rätta, och detta för mindre än sex tusen år sedan. Bry dig inte om att det finns fossilfynd som visar att våra mänskliga förfäder, såsom homo sapiens, redan fanns för 300 tusen år sedan, eller att släktet Australopethicus boisei dök upp redan för 1,8 miljoner år sedan och A. afarensis för mer än tre miljoner år sedan. Spela bara dum, låtsas att du inte kan läsa, och bara tro! tro! tro! på de judiska skribenterna. Om du inte gör det har de det där fruktansvärda vapnet, HELVETET, hängande över ditt huvud.

Hur som helst, så där var de, Adam och Eva i Edens lustgård. Var låg den där härliga trädgården? Tja, återigen är manusförfattarna ganska vaga om det, men förmodligen låg den någonstans på jordens yta.

Allt gick jättebra i början av den första dagen. Trots att Adam och Eva var nakna som sparvar, var det inga problem. Kristendomen hade inte uppfunnits än för att berätta för dem att sex var av ondo. Det dröjde fortfarande ytterligare fyra tusen år.

"DET ÄR BÄST ATT DU ÄR FÖRSIKTIG. OM DEN DÄR GAMLA SURPUPPAN KOMMER PÅ DIG MED ATT MUMSA PÅ DEN DÄR FÖRBJUDNA FRUKTEN, KOMMER HAN ATT KASTA UT OSS UR DEN HÄR JÄVLA TRÄDGÅRDEN."

Men snart blev det problem i paradiset. Faktum är att det dök upp mitt under den allra första dagen i form av den där onda ormen, kallad Satan (ännu ett kusligt spöke). Varifrån han kom verkar manusförfattarna ha raderat ur manuset, men om vi pusslar ihop bitarna måste vi anta att den allsmäktige, allvise Skaparen skapade honom också. (Satan är också en han, utan någon kvinnlig motsvarighet, stackars djävul. Det var strikt en mansvärld där uppe.)

Nu vid denna punkt finns det en märklig nyck i den här historien, och den är inte särskilt logisk. Av någon anledning påpekade Gud för Adam och Eva att det fanns ett träd i mitten av trädgården vars frukt var ett nej-nej, de fick inte röra den, de fick inte äta den. Om de gjorde det — fasa! De skulle få sina ögon öppnade och veta skillnaden mellan gott och ont. Så! De hade blivit varnade.

Här kommer denna hala, onda skurk, den talande ormen. (Alla i det här lilla sällskapet kunde redan konversera flytande med varandra, trots att Adam och Eva inte ens var en dag gamla. Uppenbarligen konverserade de på perfekt hebreiska, som inte ens hade uppfunnits än. Men det spelar ingen roll. Adam och Eva visste inte det, så de hade inga problem med att prata med ormen.)

Nu var den här ormen en riktig bedragare, och av skäl som inte förklaras särskilt väl ville han sätta sig upp mot etablissemanget. Faktum är att han ville torpedera detta trevliga, mysiga lilla upplägg och

- ADAM -
URSPRUNGLIGT MÖNSTER EFTER
AVBILD AV JAHVE.
ELÄNDIG FEGNING SOM
LADE ALL SKULD FÖR
ÄPPELINCIDENTEN PÅ SIN FRU.
1 MOSEBOK 2-5

förarga skiten ur högsta hönset, Herren själv. Så han lurade Adam och Eva att äta av denna förbjudna frukt. Först tog Eva en tugga, sedan gav hon äpplet till Adam, som också tog en rejäl munsbit av det. (Vi antar att det var ett äpple, eftersom jag har sett en bild på ett äpple som Eva hade tagit en tugga av. Bilden användes som förstärkning för att göra reklam för Eve Real Estate.)

Det gjorde susen. Helvetet bröt lös. Superspöket var argt, riktigt argt. De hade lytt HANS befallning! Han skulle straffa dem för det, och det rejält också.

Plötsligt stod Adam och Eva på mattan inför superspöket. Deras ögon öppnades och plötsligt hade de blivit visa. (Uppenbarligen var deras ögon stängda och de var dumma innan de åt frukten.) I sin nya visdom insåg de plötsligt att de var nakna och de skämdes.

Lite senare, när Herren nonchalant promenerade i trädgården i kvällskylan, såg han inte Adam och Eva någonstans. (Det var ett stort ställe!) De hade gömt sig, för nu när de visste att de var nakna skämdes de, och de hade också fått de första känningarna av ett dåligt samvete.

Så Herren ropade: "Adam, var är du?" Han visste mycket väl var Adam var, eftersom han visste allt, men han lekte med dem. Dessutom räknade han med att om Adam dök upp, skulle hans medhjälpare också vara där.

Adam svarade bakom buskarna och sa: "Jag blev rädd eftersom jag var naken och jag gömde mig." Strålande dialog.

Och Herren sade: "Vem har berättat för dig att du är naken? Har du ätit av det träd som jag bjöd dig att du icke skulle äta av?"

Där satte superspöket dit honom. Men Adam tog det som en man och skyllde på sin fru. (Äkta män har gjort samma sak ända sedan dess.)

"Kvinnan som du satte vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt."

Ja, då var det kokta fläsket stekt. Herren var en hämndlysten sälle, och han var arg som ett bi. Han förbannade ormen, sa till honom att han skulle få kräla på sin buk så länge han levde och äta jord i alla sina livsdagar. Det finns en liten gnutta förvirring här, eftersom han förmodligen talade till Satan, och alla bilder av Satan jag har sett i söndagsskolan visar honom dansa flinkt omkring på sina två kluvna fötter, med horn på huvudet och eld i blicken medan han viftar med sin glödgade eldgaffel.

Men stackars Adam och Eva. Superspöket drev ut dem ur lustgården (redan den allra första dagen!) Han förbannade Eva och svor att kraftigt föröka hennes bedrövelser, och med smärta skall hon föda sina barn. (*Visste hon redan om barn den allra första dagen?*)

Vad gäller Adam, eftersom han hade lyssnat till sin hustrus röst och ätit av det där förbannade äpplet, skulle även han få ett plötsligt, drastiskt och skamligt fall. Herren förbannade marken som Adam skulle bli tvungen att bruka och bestämde att den skulle bära törne och tistel bara för att förarga Adam. Inte nog med det, utan han skulle bli tvungen att arbeta som en mula och äta sitt bröd i sitt anletes svett.

Så där har ni historien, enligt de judiska manusförfattarna, om hur era första mänskliga förfäder fick sin start som nybyggare bland törnen och tistlar.

Om man ser på det från det långa, opartiska avståndet av sex tusen år, skulle jag vilja säga att Adam och Eva fick ett uselt avtal. När allt kommer omkring, varför placerade superspöket det där förbannade trädet mitt i trädgården om han inte ville locka dem i en fälla? Var det rättvist? Varför skickade han över den där hala ormen till Satan för att lura dem? De var trots allt mindre än en dag gamla och lika oskyldiga och naiva som ett nyfött barn. Hur skulle de veta vem de skulle tro på? Och medan allt detta lurande pågick, var i helvete befann sig superspöket som hör allt, ser allt, vet allt framlänges och baklänges? Varför skyndade han inte till deras försvar, såvida han inte medvetet ville ha en ursäkt för att driva ut dem ur trädgården som han hade planerat att göra hela tiden.

Inte nog med att Adam och Eva blev strängt straffade för att ha gått i den fälla som superspöket själv gillrat, utan ovanpå det är vi alla miljoner och miljarder som antas vara deras avkomma, vi är nu också skyldiga till deras lilla snedsteg, som nu har blåsts upp till "arvsynden".

Så där har ni historien om Adam och Eva, hopkokad och återanvänd från tidigare hedniska religioner. Detta gjordes av de okunniga, vidskepliga judiska skrivarna för några tusen år sedan, och det har absolut ingen relevans för verkligheten, inte heller finns det ett spår av historiska bevis som styrker denna fantasi. Med tanke på den vikt som miljarder lättlurade tölpar har fäst vid denna rövarhistoria, är det i själva verket en av de dummaste berättelser som någonsin skrivits.

* * * * *

För den vita rasen har Kreativitet allt, säger allt, omfattar allt.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del II i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, februari 1987

Berättelsen om Noa och den stora syndafloden

För några år sedan gav någon mig en tjock, tung bibel som publicerades runt sekelskiftet. Ett originellt drag hos just denna bok, en King James Version-utgåva, var att varje sida i Gamla testamentet inte bara var försedd med rubriker, utan även med ett exakt datum, som för att understryka att var och en av de händelser och berättelser som skildrades var ett historiskt faktum, vars årtal i historien var välkänt. Uppenbarligen kunde man för 80 eller 90 år sedan komma undan med att ägna sig åt den riskfyllda konsten att ljuga med föregiven precision. Idag skulle ingen utgivare våga efterlikna en sådan oförskämdhet.

I denna specifika utgåva var datumet som knutits till berättelsen om den stora syndafloden året 2348 f.v.t.

Låt oss nu undersöka precis vad King James Version säger om den där stora syndafloden som förmodades täcka denna planet jorden upp till toppen av dess högsta berg och bortom det. Det är en dråplig historia.

I Genesis, den judiska bibelns första bok, nystas historien upp om hur en ensam ande som svävat planlöst i det mörka tomrummet under de senaste triljonerna år, plötsligt, för bara sex tusen år sedan, fick den briljanta idén att skapa "himmel och jord" ur ingenting. Han slutförde hela jobbet på sex dagar, och mer eller mindre som en efterhandskonstruktion skapade han människan på den sjätte och sista dagen. Han sa sedan till människan att sätta igång, vara fruktsam, föröka sig och befolka jorden med människor. (Se "Berättelsen om Adam och Eva" i Racial Loyalty nr 37.)

Detta gjorde de uppenbarligen med liv och lust, enligt Genesis, men de hade denna förbannade, gnagande brist i sig – de var "syndiga", och varje generation fortsatte att vara lika syndig som den föregående, om inte mer så. Till slut började detta gå Skaparen på nerverna och han blev arg – riktigt arg.

Han bestämde att något drastiskt måste göras och han hade precis rätt recept för dessa vidriga syndare: han skulle dränka dem alla, som en flock råttor. Det skulle inte bara lösa problemet, utan också lära dem en läxa de aldrig skulle glömma.

FORTSÄTT TÄNKA, SOL. VI MÅSTE KOMMA PÅ FLER TOKIGA HISTORIER, OM DEN HÄR BLUFFBOKEN SKA FÅ NÅGON LÄNGD ÖVERHUVUDTAGET..... VAD SÄGS OM DEN HÄR: HELA JORDEN BLIR ÖVERSVÄMMAD OCH ENDAST EN FAMILJ ÖVERLEVER.

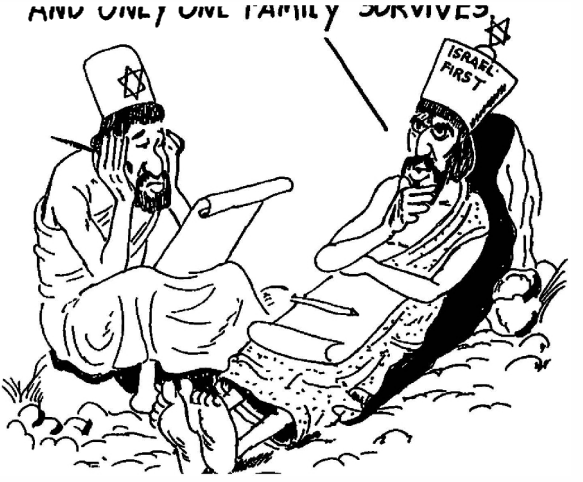

BIBELNS SKRIVANDE

I Första Moseboken 6:12 står det: "Och Gud såg på jorden, och se, den var fördärvad; ty allt kött hade fördärvat sin väg på jorden." Ingenstans står det att Skaparen kanske på något sätt hade klåpat till sin främsta skapelse, människan, och gjort ett uselt jobb. När allt kommer omkring visste han vad han gjorde, kände till de exakta konsekvenserna framåt och bakåt, och allt var under hans kontroll. Varför injicerade han denna syndiga egenskap i mänskligheten om han inte gillade den?

Bibeln svarar inte på denna fråga, utan låtsas att det helt och hållet var produktens fel snarare än formgivarens, eftersom "Han gav människan en fri vilja". Fri vilja i vilken riktning?

Hur det än må vara med det, beslutade han sig för att vidta drastiska åtgärder och göra sig av med sitt mästerverk — allesammans — alla utom en karl vid namn Noa och hans närmaste familj.

Nu var denne karl, Noa, vid det här laget sexhundra år gammal, och man kan tycka att efter att ha varit under...

noggrann observation under hela den tiden skulle en skarpsinnig människokännare ha valt en dygdemönster för att vara den ensamma överlevande stamfadern till den framtida rasen. Märkligt nog gjorde det ensamma spöket ett dåligt val, en dundertabbe, när han valde Noa, som vi ska se senare.

Hur som helst, Gud berättade för Noa vad som var på gång och att han gjorde bäst i att förbereda sig för det. I Första Moseboken 6:17 säger han till Noa: ”Och se, jag, ja jag, låter flodens vatten komma över jorden för att förgöra allt kött som har livsande i sig under himlen; och allt som finns på jorden skall dö.”

Stackars djur; stackars fåglar; till och med alla krypande varelser skulle dö. Faktum är, allt kött. Det nämns dock inte att alla fiskar – som också var kött – skulle få fritt spelrum.

Så Herren sa till Noa att göra sig redo för den största syndafloden i historien. Han sa åt honom att bygga en ”ark”, ett slags flytande motell för människor, djur, ormar, insekter och fåglar. Han sa åt honom att bygga den av goferträ och att bygga den i tre våningar. Den skulle vara 300 alnar lång, 50 alnar bred och 30 alnar hög. Eftersom en aln är ungefär 18 tum (45 cm), skulle detta göra den ungefär 450 fot lång, 75 fot bred och 45 fot hög, dessutom i tre våningar – inget litet projekt att hamra ihop med träpinnemetoden, särskilt eftersom spikar ännu inte hade uppfunnits.

Herren gav denne sexhundraårige man och hans tre söner, Sem, Ham och Jafet, sju dagar på sig att utföra jobbet. Inte nog med att de skulle hamra ihop detta enorma vidunder av goferträ på sju dagar och täta det med tjära, utan det finns mer, mycket mer, som de var tvungna att klämma in på sju dagar.

Herren instruerade Noa att samla in i detta flytande motell minst ett par av varje sorts varelse på jordens yta, eftersom han tänkte dränka alla de andra tillsammans med sitt syndiga folk. Stackars djur, fåglar, reptiler och insekter. Vad hade de gjort för att förtjäna detta? Vilket slöseri.

När man analyserar omfattningen av det arbete Noa var tvungen att utföra på sju dagar, svindlar det för fantasin. Stackars karl, och han som var sexhundra år gammal. I Första Moseboken 6:19 befaller Herren Noa: ”Och av allt levande, av allt kött, skall du föra in i arken två av varje sort, för att hålla dem vid liv med dig; de skall vara hane och hona.” Nu inkluderar ”allt levande” naturligtvis även insekter, för att inte tala om djur, fåglar, reptiler och andra kategorier. Eftersom forskare ungefär sex tusen år senare hävdar att det finns minst 10 miljoner arter av insekter, av vilka de efter alla dessa år har lyckats

runt till att identifiera och katalogisera endast cirka 10 procent, kan man bilda sig en uppfattning om det enorma jobb som Noa hade på sina händer.

Enligt en pulikolog, professor Robert Lewis, finns det 2 381 arter av loppor i denna värld. (En pulikolog är en loppspecialist, av vilka det bara finns ett dussintal.) Insåg Noa nu att det fanns 2 381 arter av loppor att samla ihop, och fångade han troget två av varje, hane och hona, och satte dem i arken? Eller visste den stackars dåren skillnad på en loppa och en lus? Efter att ha satt in 4 762 loppor i arken, hur hindrade han dem från att sprida sig till alla dessa instängda djur och föröka sig till miljarder? De judiska manusförfattarna försummar att kasta något ljus över detta problem, liksom hundratals andra problem.

Han hade bara sju dagar på sig att göra det, vilket inkluderade att bygga själva arken. Skulle du tro din egen pappa om han berättade en sådan rövarhistoria för dig?

Men de judiska skribenterna som skrev den historien komplicerar den ytterligare genom att säga i nästa kapitel, Första Moseboken 7:2: *"Av alla rena fyrfotadjur skall du ta till dig sju par, hane och hona, och av de fyrfotadjur som inte är rena, ett par, hane och hona."*

Så Noa hade ytterligare ett problem: att avgöra vilka djur som är rena och vilka som är orena. Är elefanter, noshörningar, flodhästar och giraffer rena? Jag antar att de är lika rena som vilket djur som helst, åtminstone i sin egen livsmiljö. Så uppenbarligen skulle han behöva samla ihop 14 av var och en av dessa, liksom hästar, zebror, hjortar och antiloper, för att inte tala om lejon och tigrar och apor och gorillor. Uppgiften är oändlig, och inte ens Frank "Bring 'em back alive" Buck skulle ha kunnat utföra denna lilla bedrift under en livstid. Sedan är det alla dessa fåglar att fånga, och alla dessa ormar, pytonormar och kobror, och alligatorer. (Jag undrar hur han tog sig till Australien och tillbaka för att fånga kängururna och vallabyerna?) Vilket fantastiskt jobb — allt under det som var kvar av de sju dagarna efter att han blev klar med att bygga arken.

Men jobbet slutar inte där. De skulle vara instängda i denna vattentäta låda i ett helt år. Den hade bara ett litet fönster högst upp, en aln i fyrkant, och det var stängt eftersom det regnade. Det fanns inget ljus från någon källa, ingen elektricitet, ingen ventilation, ingen luftkonditionering. Alla dessa djur var tvungna att förses med minst ett års foder av vilken mat de än föredrog. Hur skulle du vilja samla tillräckligt med hö för att mata 14 elefanter, noshörningar, flodhästar, giraffer och tusentals andra djur? Dessutom var lejonen, tigrarna och andra köttätande djur också tvungna att matas och det fanns

fanns ingen kylförvaring ombord. Utöver detta fanns det smutsiga jobbet med att städa ut all gödsel och inälvor från alla dessa tusentals djur. Vem var ansvarig för det stinkande jobbet? Fjorton elefanter ensamma kan uträtta en hel del på kort tid. Om alla dessa djur verkligen var där inne och fick ordentligt med mat, skulle de ha sänkt den stinkande arken inom en vecka enbart på grund av den rena vikten av avfallet.

Hur som helst, enligt denna märkliga historia förseglade Herren själv dörren till denna vattentäta låda efter att de alla var inne, hö eller inget hö. Ett tåglast med hö skulle inte ha mättat alla dessa betande djur, och en miljon kaniner skulle inte ha mättat alla köttätande djur under ett år. Om alla dessa "varelser av kött" hade kunnat klämmas in i den där mörka och oventilerade lådan (vilket de inte kunde), skulle de alla ha kvävts av stanken och bristen på syre inom 24 timmar. Vem som än skrev den där dumma historien tog verkligen inte hänsyn till logistik, eller ens det minsta mått av sunt förnuft i sina beräkningar.

Så, i och med att Noa hade byggt arken, samlat ihop alla miljontals "varelser av kött", förmodligen försett dem med rikligt med proviant, och även för sin egen familj — allt på sju dagar — förseglade Herren dörren och lät det bära av.

I Första Moseboken 7:11, 12 står det: "I Noas sexhundrade levnadsår, i andra månaden, på sjuttonde dagen i månaden, den dagen bröt alla det stora djupets källor fram, och himlens fönster öppnades. Och regnet föll över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter."

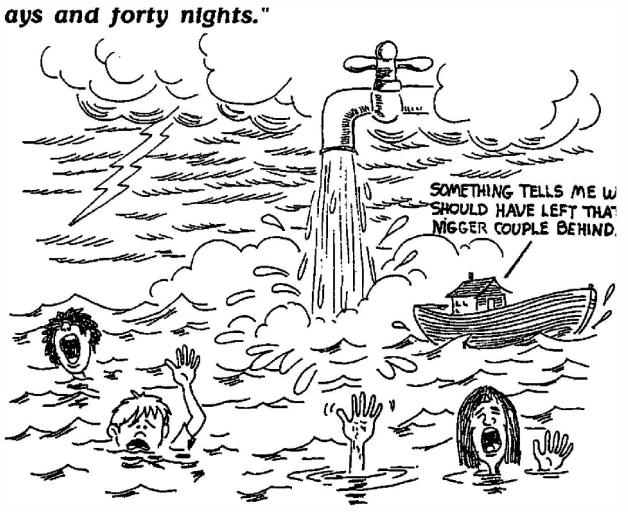

NÅGOT SÄGER MIG ATT VI BORDE HA LÄMNAT DET DÄR NEGERPARET BAKOM OSS.

- NOA OCH DEN STORA FLODEN -

Tydligen var allt man behövde göra att öppna fönstren i himlen så skulle vattnet forsa ut i oceaner. Det är verkligen nyheter. Jag hade alltid fått höra att himlen var en vidsträckt, luftig plats bebodd av harpspelande änglar. Men tydligen var jag felinformerad. Den är fylld med miljarder och åter miljarder ton vatten. Eftersom den där enorma eldgropen som kallas helvetet ligger precis vägg i vägg, antar jag att de skulle ha svårt att hålla allt det där vattnet på plats och samtidigt hålla igång en rejäl eld. Eller om de nu lyckats med det, varför har inte den gode Herren barmhärtighet med alla de stackars syndare som är instängda i den där eldgropen, öppnar fönstren på helvetessidan och släcker den där plågsamma elden? Jag är säker på att offren därinne skulle uppskatta det, även om han var tvungen att dränka dem allesammans på köpet. Det vore mycket bättre än evig tortyr.

Bra poäng. Varför öppnar han inte fönstren på helvetessidan, dränker det med allt det där vattnet, släcker elden och dränker fångarna. De skulle avsevärt föredra det, är jag säker på. Det skulle vara en enorm "lättnad från den brännande känslan."

För att återgå till stackars Noa och hans familj som var instängda i arken, med alla dessa miljontals "varelser av kött" och all den stanken.

Enligt denna vilda historia, när det regnade i fyrtio dagar och nätter, steg vattnet och steg tills det täckte allt land på denna vackra planet, högt över de högsta bergstopparna. Med tanke på att Mount Everest är mer än 29 tusen fot högt, så är det en jäkla massa vatten, mer än vad vår atmosfär någonsin skulle kunna rymma, eller för den delen återabsorbera. Men inga problem för manusförfattarna. Inom ett år hade allt sjunkit undan och torkat upp. Noa och hans familj överlevde alla galant och inte en enda "varelse av kött" hade svultit ihjäl eller gått förlorad i stanken och mörkret. Efter ett år var marken torr, skogarna och blommorna var alla intakta efter att ha varit nedsänkta under sex mil av vatten i ett år, och alla djur, fåglar, insekter och reptiler tågade ut genom dörren, glada som lärkor och friska som bara den. Inte en enda mus, mygga eller lus blev sjuk eller dog under det år de var instängda. Var inte det trevligt.

Så varje varelse återupptog parning och förökning (med liv och lust!) för att ta igen förlorad tid. De hade nu en helt ny värld att fylla!

Efter att ha byggt ett altare åt Herren, tog Noa "av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret."

Eftersom det finns tusentals djur och fåglar i denna värld, den ena lika ren som den andra, måste det ha varit en hejdundrande grillfest. Men den judiske guden, som är ett blodtörstigt monster, njöt storligen av det. Efter att ha dränkt miljontals människor och miljarder "varelser av kött" står det: "Och Herren kände en ljuvlig doft." Inget går upp mot brinnande kött för att få hans safter att flöda. Han måste verkligen få sina kickar av att sniffa på det brinnande köttet från miljarder i helvetet. Den judiska bibeln är full av offer av brinnande kött. Hur som helst, den där lukten av brinnande kött gjorde honom mildare och han lovade Noa att han aldrig mer skulle göra det han just hade gjort — det vill säga dränka alla, oavsett hur ruttna de var. Bara för att påminna sig själv om att inte spela detta vidriga spratt igen, satte han en regnbåge i molnet, bara för att vara säker på att han skulle komma ihåg att upphöra och avstå och inte gå till överdrift igen.

Men för att gå vidare med föreställningen. Uppenbarligen hade ett lager vatten, sex mil högt under ett års tid, inte märkbart påverkat skogarna, träden, gräsen och ängarna, ej heller vingårdarna, för det står i Första Moseboken 9:20, 21: *"Och Noa började arbeta som åkerman och han planterade en vingård: Och han drack av vinet och blev drucken; och han låg blottad i sitt tält."*

Stackars Noa. Tillbaka till sina gamla vanor att nalla av "kickapoo joy juice". Han nallade inte bara, han var stupfull och naken i sitt tält, helt borta för omvärlden. Medan han befann sig i detta skamliga tillstånd såg hans tre söner, Ham, Sem och Jafet, honom. De två sistnämnda blev generade och täckte över honom. Men uppenbarligen var Ham en bög, en homo, och han gick tillbaka och begick en obscen handling med sin berusade far.

Det står i Första Moseboken 9:24: *"När Noa vaknade upp från sitt vin, fick han veta vad hans yngste son hade gjort mot honom."*

Han förbannade Ham å det grövsta och dömde honom till att vara en "tjänarnas tjänare åt sina bröder", med andra ord, en slav. Inte nog med att han dömde Ham till slav, utan även alla hans ättlingar. Alla mörkhyade, n-ord och "muds" anses av teologer vara ättlingar till Ham.

Och så har vi ännu en episod i familjen Noa när de ger sig ut för att bli förfäder till hela den framtida mänskligheten. Herren hade klantat sig igen och gjort ett uselt val genom att välja en sådan berusad drummel som Noa till att bli fader till den framtida mänskligheten. (Se C.C. nr 54 i *The White Man's Bible*, "The Lonesome Ghost Blunders from Blooper to Blooper all at the Expense of Suffering Humanity".)

- NOA -

DEN FÖRSTA DOKUMENTERADE DRINKAREN. FÖRBANNADE EN AV SINA SÖNER EFTER ATT POJKEN AV MISSTAG SÅG HANS SKAMLÖSA UTSVÄVNINGAR.

1 MOSEBOK 5-11

Full eller nykter, den nu 601 år gamla Noa levde vidare i ytterligare 350 år efter syndafloden, om man nu vill tro på en så vild historia.

Uppenbarligen finns det intelligenta män och kvinnor, människor som borde veta bättre, som tappar fattningen, kopplar bort sina hjärnor och hävdar att en sådan vild historia är den "rena sanningen". Detta trots all samlad kunskap inom historia, geologi, astronomi, antropologi och paleontologi som överväldigande indikerar: att världen har funnits i ungefär 5 miljarder år, att människans förfäder kan spåras ryckvis i mer än en miljon år; att civiliserade folk, såsom egyptierna, existerade långt före den förmodade "stora syndafloden" år 2348 f.v.t.; att deras dynastier registrerades i avsevärd detalj långt före det datumet; och att öknarna på båda sidor om Nilen var lika torra före det datumet som efter. Dessutom levde deras faraoner normala livslängder och ingen nådde den löjliga åldern 951 år.

Å andra sidan är allt som stöder (om man ens kan kalla det stöd) en sådan vild historia de lögnaktiga påståendena från judiska skriptförfattare vars trovärdighet i bästa fall är notoriskt den sämsta i historien.

Ändå kommer intelligenta och välutbildade människor, och jag använder dessa beskrivningar löst, att organisera expeditioner till stora kostnader för sina donatorer, för att finna spår av en förlorad ark, en ark som aldrig har existerat. De beger sig till berget Ararat i Turkiet, där den icke-existerande arken sägs ha strandat. Det finns inte det minsta samband mellan berget Ararat i Turkiet och den judiska redogörelsen, förutom tillfälligheten att någon tölp under det bysantinska styret av Mindre Asien valde namnet Ararat för ett obetydligt berg, precis som hundratals andra namn plockades ur bibeln av kristna ivrare.

När dessa moderna "upptäcktsresande" sedan hittar någon gammal, skröplig träbit på sluttningarna av berget Ararat, skriker de ut till världen att de har funnit en relik från Noas ark, och en samarbetsvillig judisk press kommer, med tungan i rätt mun, gladeligen att sprida historien åt dem. Dagens kristna ivrare kommer, precis som under tidigare århundraden, högljutt att sluka det och med säkerhet peka på att här finns konkreta bevis för Noas ark och att syndafloden verkligen täckte hela jorden.

Hur galen kan man bli?

Vi Skapare intar ståndpunkten att: Det är inte bara moraliskt berättigat utan vår skyldighet att förlöjliga det som är löjligt när sådant skräp bedrägligt prånglas ut som den "rena sanningen".

* * * * *

De kristna bedragarna har under två tusen år aldrig ens brytt sig om att definiera den grundläggande produkt de så högljutt har prånglat ut. Säg mig, predikant, vad är en "ande"?

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats
Del III i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, juni 1987

BERÄTTELSEN OM ABIE, IKIE OCH JAKIE

Det var en gång (påstås det) tre jidder som levde. Deras namn var Abie, Ikie och Jakie, och de var far, son respektive sonson, men det kan inte sägas, respektfullt. De var mörkhyade gula asiater, och i sina zigenarliknande resor strövade de omkring i områdena kring Mesopotamien, Egypten och det pesthål i öknen som har varit i ständig oro sedan antiken. Det kallades Palestina.

Dessa tre jidder var drivna av hunger och avskydde att utföra ett ärligt dagsverke. Så de specialiserade sig på att bli bedragare och svindlare. För detta hade de en medfödd fallenhet och blev snart experter inom sitt område. Under årens lopp blev de också historiens mest firade och ökända lögnare och svindlare.

Deras speciella knep som verkligen drev dem in i den STORA LIGAN var att uppfinna en stamgud åt sig själva, för vilken de hade ett antal namn. Vid ett eller annat tillfälle var det Yahweh, Jahwah, Jehova, Immanuel, Emmanuel och en hel rad andra judiska namn.

Nu hävdade de att denna stamgud betraktade deras skändliga upptåg som något heligt och höjt över varje klander, och hade upphöjt dem och deras ättlingar till ett mycket speciellt folk. De hävdade vidare att eftersom de hade detta speciella privilegium hade de nu också en licens att ägna sig åt vilken typ av kriminell verksamhet de än behagade. Så de blev snart experter på koppleri, stöld, horeri och mord. De utvecklade också ett ökänt rykte för att vara världens mest produktiva lögnare. De utövade skickligt sina yrken på gojer, som de kallade "goy", deras nedsättande term för boskap. De var, måste det sägas, ökänt framgångsrika.

Abie och Ikie fick sin start på ett anmärkningsvärt likartat sätt. När de blev hungriga sålde de sina fruar som prostituerade till en rik kung eller farao. När de var klara med att förvirra sitt offer med sin stamguds proklamerade krafter och utpressa dem med de hemska

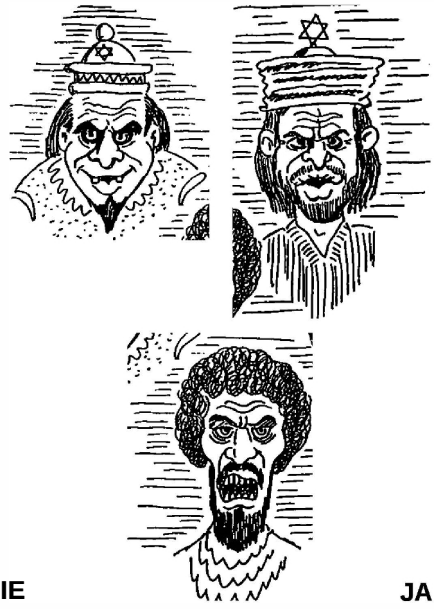

ABIE JAKIE

IKIE

DE MEST BERÖMDA OCH ÖKÄNDA LÖGNARNA OCH BEDRAGARNA I HISTORIEN. DE BLEV OCKSÅ EXPERTER PÅ KOPPLERI, STÖLD, HORERI OCH PÅ MORD.

konsekvenser som deras stamgud skulle låta drabba dem, så gick de vanligtvis därifrån med lass av guld, silver, oxar och åsnor.

Märkligt nog var gamle Abies fru Sara ofruktbar, men på något sätt lyckades de få fram Ikie när han var nittionio och hon var nittio. De tillskrev det de mirakel som deras stamgud kunde utföra. Men sedan använde de samma knep för varje annan fantastisk lögn de hittade på, så vem vet?

Hur som helst var favoritobjektet för både Abie och Ikie denne samme kung Abimelek, som måste ha levt länge. Han lärde sig uppenbarligen inte mycket under alla dessa år, eftersom Abie sålde Sara som prostituerad när Abie var sjuttiofem och hon var en gammal häxa på sextiosex. (Dessa semiter blir ganska häxiga där ute i öknen vid sextiosex års ålder.) Det är extremt svårt att förstå varför en välbärgad kung som Abimelek skulle falla för en gammal judisk prostituerad i den åldern, när han utan tvekan hade ett urval av dussintals unga skönheter i sitt eget rike. Hur det än må vara med det (och vi måste komma ihåg att dessa "Yids" var ökända

lögnare) är det ännu märkligare att denne samme kung ett sextiotal år senare gick på samma trick igen när Ikie kom förbi och pranglade ut sin fru, Rebecka, på honom. Precis som sin far, Abie, så gick även Ikie därifrån med ett ton byte. Detta slösade han snart bort, för i tredje generationen led Jakie återigen nöd, enbart på grund av hunger.

Men deras mirakelmakare Yahweh producerade ännu ett av sina trollerikonster för sina listiga favorit-Yider. Jakie hade tolv söner med två fruar, och en av dessa söner hette Joe.

Joe var en skarpsinnig fixare i egen hög person efter att hans bröder sålt honom till slaveri. (Dessa Yider skulle göra vad som helst för lite byte. Vilken affär!) Han lyckades ljuga sig till faraon av Egyptens förtroende. Snart hade han faraon så förvirrad att han inte visste vad som var ut eller in, och Joe styrde snart kungariket.

Detta öppnade dörren på vid gavel för alla de andra Yiderna och deras ungar, och de förökade sig snart, översvämmade kungariket och plundrade det rent. Allt med välsignelse från deras egen privata Yahweh, naturligtvis.

Denna saga fortsätter och fortsätter, och slutar lyckligt för Yiderna, men inte för resten av världen. Som det berättas i det yiddiska Gamla testamentet, förökade sig ättlingarna till dessa ursprungliga bedragare tills de var lika många som sandkornen på havets strand, eller åtminstone så lovade deras privata Yahweh att de skulle bli. (De flesta av hans löften var inte värda pappret de var skrivna på.) Hur som helst, detta rövarband av Yider översvämmade snart Egypten och hade inom kort kontroll över all mat i landet, liksom andra godsaker. De blev så odrägliga att egyptierna till slut körde ut dem. (Yiderna hävdade att de gav sig av av egen fri vilja, under ledning av sin hjälte vid namn Moses.)

Efter att ha vandrat i öknen i fyrtio år och periodvis blivit matade av sin privata Yahweh med manna från himlen, invaderade detta oregerliga band av mördare kanaanéernas och filistéernas länder. Dessa kanaanéer och filistéer hade klarat sig riktigt bra i sina vingårdar och de invaderande piraterna såg på deras egendomar som ett land av mjölk och honung. Eftersom deras Yahweh hade lovat Yiderna att världen var deras ostron och att alla andra folks egendomar var deras att ta, lyckades Yiderna efter mycket ränksmideri och förräderi och enstaka stöd från sin Yahweh till slut stjäla dessa länder.

Vi ska nu hoppa över de kommande tre tusen åren i denna saga och komma till det lyckliga slut jag lovade tidigare. Dessa listiga Yider spred sig över hela världen, och över...

århundraden utvecklade de sina färdigheter i lögn, bedrägeri, piratkopiering och tjuveri till en fin spets. Som ett resultat av deras list och förräderi, deras sammanhållning och raslojalitet, är världen nu sannerligen deras ostron.

Det finns en annan aspekt av denna bedrägliga historia som judarna har kokat ihop om sig själva som behöver lyftas fram vid denna punkt. Det historiska faktumet är att 90 till 95 procent av alla judar som vandrar i världen idag inte är ättlingar till några palestinska hebreer, utan är ättlingar till en vild mörkhyad stam känd som khazarer, invånare i ett litet kungadöme som för cirka tolv århundraden sedan existerade i området mellan Svarta havet och Kaspiska havet i dagens Ryssland.

År 800 v.t., eller däromkring, beslutade den dåvarande regerande kungen att det ålåg honom att bestämma sig och välja en religion för sina undersåtar. Han lät hämta in kristna missionärer, även judiska rabbiner och till och med muhammedanska representanter. Han lyssnade tålmodigt på vars och ens säljargument och beslutade slutligen att judendomen var hans bästa val. Han och hans sändebud främjade den sedan bland de lägre bönderna med entusiasm, och historien kan gå i god för deras framgång.

Dessa khazarer var en mörkhyad upprorisk stam av mongoliskt ursprung. De besegrades senare av ryssarna, till de sistnämndas stora olycka. När de spred sig västerut in i resten av Ryssland, Polen, Ukraina och Europa som helhet, blev de penningpåsar, handelsmän och manipulatörer, inte bara av affärslivet utan även av regeringar. Det pågick en ständig subversiv krigföring mellan judarna å ena sidan och de ryska tsarerna och deras regering å den andra. Detta fördes till sin spets 1917 när judarna vände upp och ner på Ryssland, sköt tsaren och låste fast det ryska folket i ett järnhårt slaveri under judisk kommunism.

Så när de sionistiska judarna hävdar att de har ett religiöst anspråk på Palestina, ljuger de, som vanligt, så att de tror sig själva. Nittio till nittiofem procent av deras förfäder är khazarer och satte aldrig sin fot i Palestina. (Se återigen RAHOWA! i början av boken.)

Judarna manipulerar och kontrollerar nu praktiskt taget alla världens regeringar, och även dess skattebetalande slavar. De äger också det mesta av guldet, silvret, fastigheterna och Federal Reserve-sedlarna (skuldsedlar) likaså. Hur tursam kan man bli?

Och allt började med fiktionen om Able, Ikie och Jakie och deras privata stamgud vid namn Yaweh. Sådan är kraften hos en RASRELIGION.

* * * * *

Låter det ovanstående som en löjlig saga för dig? Tja, för mig låter det som en ganska dum historia, och allt utom det lyckliga slutet (för judarna) är förmodligen ren fiktion. Det är ytterst tveksamt om det någonsin funnits en Abraham, Isak eller Jakob, och den autentiska historien har inga sådana belägg. **Den märkligaste delen av hela historien är att de hundratals miljoner kristna, dåtida och nutida, tror på den fiktiva delen av berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, och deras hyss med den dubbelspelande Jahve, men kan för sitt liv inte se den tyranniska kontroll judarna utövar över världen.**

Eftersom jag redan har utforskat och dokumenterat den senare premissen upprepade gånger och uttömmande, är det inte min avsikt att granska den aspekten här. Istället kommer jag att gå direkt till källan och kortfattat granska berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, så som den framställs i Gamla testamentet, vilket utgör cirka 73 procent av den (judiska) kristna bibeln.

Berättelsen om israeliterna börjar ganska tidigt i Gamla testamentet. Efter att ha ägnat endast tio sidor åt universums skapelse, åt berättelsen om Noa och den stora syndafloden, åt Babels torn och språkförvirringen, går den sedan till verket i kapitel 11 i Första Moseboken och ger en genealogi över Noas ättlingar (en hopkokt blandning, utan historiskt värde). I Första Moseboken 11:27 kommer den med påståendet att "Tera blev far till Abram, Nahor och Haran." Den fortsätter sedan och säger i vers 29 och 30 att "Abram och Nahor tog sig hustrur: namnet på Abrams hustru var Sarai; men Sarai var ofruktsam..." Så nu har vi lagt grunden för förfäderna till ett folk som skulle bli "lika talrika som stjärnorna på himlen". Men inga problem. Med lite hokus pokus kan Jahve göra vad som helst, som vi ska se i nästa kapitel av denna thriller.

I Första Moseboken 12 slår Herren verkligen på stort, gratis, blankocheck, inga gränser. Han säger åt Abram att ge sig av från det land han befinner sig i och bort från sin fars hus, för, jösses! vilka godsaker jag har i beredskap åt dig. "Och jag skall göra dig till ett stort folk, och jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort; och du skall bli en välsignelse:...". Hur välsignad kan man bli! Och allt detta från hans privata stamgud som Abe vid denna tidpunkt inte visste absolut någonting om. Han hade just stött på honom, och han tänkte inte tacka nej till några tjänster eller ställa för många frågor. Det var bara en vardaglig händelse. Springer inte alla på ett Superspöke som har storsinta godsaker att erbjuda?

Men Superspöket var inte klar med Abie än. Det finns mer, mycket mer. I Första Moseboken 12:3 står det: "Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna; och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade."

Oj! Det var sannerligen en rejäl munfull, särskilt från ett Superspöke som har obegränsat inflytande. Hur mycket tur kan man ha?

Vad hade Abram gjort för att förtjäna all denna lycka? Tja, här var han sjuttiofem år gammal, och vi vet absolut ingenting om hans förflutna förutom att han hade en pappa vid namn Tera, bröder vid namn Nahor och Haran, och en hustru vid namn Sarai, som också var hans halvsyster. Kvalificerar det honom vid sjuttiofem års ålder att bli utvald bland miljontals människor och överösas med ett överflöd av välsignelser? Knappast.

Med tanke på att vi inte vet någonting om hans förflutna men massor om hans kommande hundra år (enligt denna galna historia), kan vi anta att han ägnade sig åt samma aktiviteter under de första sjuttiofem åren som han gjorde under de sista hundra.

Och vad ägnade sig gamle gode tursamme Abie åt efter att han oavsiktligt sprang på detta super-generösa, super-tillmötesgående Superspöke vid sjuttiofem års ålder? Tja, eftersom de kommande niohundra sidorna i Gamla Testamentet handlar om gamle gode Abies och hans talrika avkommors hyss, har vi gott om material att arbeta med.

Vid sjuttiofem års ålder och efter de storslagna löften som Herren kostnadsfritt hade gett honom, står det att "Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot... och de drogo ut för att gå till Kanaans land." Efter att ha byggt ett par altaren åt Herren på vägen (Herren bara älskade doften av brinnande kött!) fortsatte Abram söderut. "Och hungersnöd kom i landet (1 Mos 13:10) och Abram drog ned till Egypten för att bo där en tid."

Så här var han och hans kumpaner äntligen i Egypten, drivna enbart av hunger. Vad göra?

Som den resursstarka hallick han var, bestämde han att hans fru var lovligt byte och han lyckades sälja henne till Farao, står det. (Kan du fatta – en sextiosexårig judisk hagga?) Efter att först ha pantsatt henne som sin syster, använde han sedan utpressning och upplyste Farao om att, hallå! du har varit och kladdat på min fru, och jag har ett spöke där ute som kommer att göra köttfärs av dig om du inte betalar mig och låter oss gå.

Det var inget tomt hot. Det står i Första Moseboken 12:17 "Men Herren lät svåra plågor komma på Farao och hans hus..."

plågor på grund av Sarai, Abrams hustru."

Vilken affär! Abram agerar hallick åt sin egen fru och säljer henne till Faraon, och Super-spöket tillrättavisar honom inte ens för det. Istället släpper han lös en uppsjö av plågor över Faraon, det stackars förledda offret han var. Hur som helst skrämde det livet ur Faraon, och listen fungerade utmärkt. (Abe hade bra manusförfattare.) Faraon skickade iväg Abie och Lot och Sarai och hela deras pick och pack, men inte utan att först belöna dem alla, inklusive Lot, med en mängd godsaker. Skulle någon Farao vid sina sinnes fulla bruk någonsin göra något så dumt? (Som jag sa, Abie hade bra manusförfattare.)

Hur som helst gav de sig av, och i Första Moseboken 13:2 står det: "Och Abram var mycket rik på boskap, på silver och på guld." Efter att ha hamnat i bråk med Lot om uppdelningen av bytet gick de skilda vägar och Abe återvände till Kanaans land, medan Lot begav sig till Jordans land.

Låt oss bara stoppa scenariot här och återigen ställa de uppenbara frågorna: Precis vad för slags man var Abie, och vad hade han sysslat med under sina första sjuttiofem år innan Super-spöket valde ut honom och blev helt besatt av honom?

Tja, man kan rimligen anta att han hade gjort samma sak tidigare som han fortsatte att göra under de kommande hundra åren, nämligen agerat hallick, ägnat sig åt horeri, piratverksamhet, stöld, lögn och bedrägeri, till och med begått mord, vilket vi kan se om vi bryr oss om att följa hans historia vidare, vilket jag inte gör.

Ändå, av någon galen anledning, enligt denna dumma judiska skröna, valde Herren Gud ut denne degenererade, skurkaktige usling bland miljontals andra och lovade att överösa honom med otaliga välsignelser. Låter det rimligt eller låter det vansinnigt? Det låter ganska vansinnigt för mig, och det säger inte särskilt mycket för Herrens integritet och inte mycket för hans förstånd heller.

Om vi följer de dråpliga dumheterna hos hans avkomma Isak, Jakob, Josef, Juda och hela resten av den judiska skaran, finner vi mer av samma vara, precis som judarna fortsätter i stor skala idag. Varför inte? De skrev boken och den har tjänat dem väl.

Eftersom jag redan har sammanfattat bedrifterna hos Abraham, Isak, Jakob, liksom de andra trofasta hjältarna i den judiska kabalen i *Nature's Eternal Religion*, behöver jag inte upprepa dem här. Låt mig bara säga att jag finner dem extremt avskyvärda och motbjudande. (Se *Nature's Eternal Religion* "The Old Testament" s. 106.)

* * * * *

Eftersom dessa jiddiska förfäders upptåg är vidriga, föraktliga och motbjudande, finns det två aspekter som är extremt märkliga med denna hopkokade historia.

1. Den första är, varför skulle judarna koka ihop en fiktiv berättelse om sin härkomst och sedan framställa så uppenbart sliskiga karaktärer som sina förebilder?
2. Ännu märkligare är det faktum att hundratals miljoner vita män och kvinnor som kallar sig kristna först och främst skulle tro på dessa dumma och degenererade historier; och för det andra, till synes bryta nacken av sig för att vilja ha dessa osmakliga brottslingar som hjältar i sin religion, ända till den punkt där de hävdar att dessa föraktliga bastarder är Herrens utvalda och är deras egna förfäder.

Finns det vissa människor som verkligen är så galna? Ja, det finns det. Det finns hundratals miljoner av dem. Som jag har sagt tidigare, kristendomen är MASSGALENSKAP. När man väl accepterar påståendet "Herren skrev det", ja, då är det den fallucka som leder till vilken avvikelse som helst, oavsett hur vansinnig den är.

Går vi ännu längre har vi sådana vita människor som de brittiska israeliterna och Identity-skaran som kastar sina hjärnor överbord och högljutt proklamerar att vi vita européer är ättlingar till Israels tio förlorade stammar, Abrahams, Isaks och Jakobs säd. Uppriktigt sagt skulle jag mycket hellre ha en hederlig gammaldags hästtjuv som en av mina förfäder än dessa degenererade judiska bastarder. (Se "Identity" och "British Israelism" i denna bok.)

Vi Skapare har ett stort och kraftfullt jobb att utföra, och det första steget, som jag har sagt otaliga gånger förut, är att räta ut den vita mannens tänkande. När vi väl har gjort så mycket kommer resten att vara relativt enkelt.

Låt oss vända våra krafter mot denna ädla och sublima uppgift.

* * * * *

Att främja idén att den vita rasen är säden från hallickar, mördare och horkarlar som Abraham, Isak och Jakob är inte bara en förolämpning mot varje människas intelligens, utan också en direkt förolämpning mot den vita mannens genealogi.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del IV i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, juli 1988

Påsken, det judiska påskfirandet och delningen av Röda havet

I denna analys ska vi granska tre olika bibelberättelser som, även om de är separata, är oupplösligt sammanvävda i ett gemensamt judiskt tema. Det gemensamma i det temat är terrorism.

Varje år firar de icke-judiska kristna den mytiska berättelsen om att Kristus, tre dagar efter att ha blivit korsfäst, uppstod från de döda, gick ut ur sin grav och efter ytterligare lite hokus-pokus zoomade uppåt tillbaka till himlen varifrån han förmodligen hade kommit. Vid ungefär samma tid på året måste judarna, för att inte vara sämre under en stor kristen högtid, också ha en "helig" religiös angelägenhet för att demonstrera att även de har något jämförbart på gång vid påsktid, precis som de vid jultid plockar fram sin Hanukkah, en ganska nyligen gjord innovation. Detta är för att skenbart demonstrera för världen att judendomen och kristendomen löper parallellt, bara med en något annorlunda twist. När allt kommer omkring är vi väl alla en del av samma judeo-kristna etik, eller hur? Och judarna och de kristna kommer väl allt närmare varandra, eller hur?

Förra påsken dök olika artiklar upp i de religiösa sektionerna i våra judiskt ägda tidningar, som försökte likställa den kristna påsken och den judiska påsken (Passover) som säsongsbetonade religiösa högtider som har, ack, så mycket gemensamt. Eftersom innebörden av dessa två händelser egentligen är milsvida ifrån varandra, kan de judiska skribenterna ändå utan alltför stora besvär likställa dem, mer eller mindre, på samma sätt som de kan likställa niggrer och den vita rasen. Här är hur en berättelse gick i *The Atlanta Constitution* på långfredagen den 1 april (aprilsnarr) 1988. Den hade rubriken "Kristna, judar iakttar högtidliga dagar." Berättelsen börjar sedan med ett antal förvridningar av fiktiv historia, som blickar tillbaka på händelser som aldrig har inträffat, och sammanlänkar likheten och det gemensamma ursprunget för de kristna och judiska religionerna.

"I Rom, Jerusalem och runt om i världen samlas kristna och judar idag för att fira en av de viktigaste högtiderna i deras separata kyrkliga år."

"För kristna uppmärksammar långfredagen den dag då Jesus Kristus dog på korset. För judar är fredagen den första kvällen av pesach, en tid för att fira en av de mest betydelsefulla händelserna i judisk historia, Exodus."

Efter mycket ytterligare ordsvammel om de kristnas påsk fortsätter berättelsen med att säga "Bland judar är pesach en veckolång högtid som markerar judarnas uttåg ur Egypten för cirka 3400 år sedan. Berättelsen, som återges i kapitel 12 i Exodus, återberättas vid en Seder, eller rituell middag, som traditionellt hålls på den första kvällen av pesach. Vid middagens höjdpunkt reciterar judarna frasen: 'Nästa år i Jerusalem'."

Allt låter väldigt gemytligt på ytan, och judarna och de icke-judiska kristna verkar ha, åh, så mycket gemensamt. Varför gav inte judarna de kristna deras Gud, Jehova, och i själva verket deras religion, kristendomen själv? Vi dumma icke-judiska goyim borde vara evigt tacksamma mot judarna för denna storsinta gåva, och vi borde stå i skuld till dem för evigt. (Det gör vi! Det gör vi! Fråga Federal Reserve.) Så, efter att ha tagit emot så mycket från judarna, är vi skyldiga dem att subventionera dessa parasiter var de än bor, och särskilt staten Israel. När allt kommer omkring är de Guds utvalda och Gud lovade Israel till judarna, eller hur? Lovade han inte judarna att allt som de icke-judiska ägde var deras att ta? Är det inte vad den Heliga Skrift säger?

Det är den judiska synvinkeln, och vi goyim får denna version inpräntad i oss dagligen, i nyhetsmedier, på TV, i filmer och ja, från predikstolarna i de kristna kyrkorna. Låt oss nu se på det från den Vite Mannens synvinkel, vilket vi Skapare specifikt insisterar på att vi gör i alla frågor, och vi förklarar det tydligt i Creative Credo nr 2 i den Vite Mannens Bibel. Låt oss också titta på de tre berättelserna om påsken, pesach och Exodus ur verklighetens synvinkel, autentisk historia och med ett mått av sunt förnuft.

När vi gör det är det första överväldigande faktum som möter oss att det inte finns ett spår av historiska bevis för att någon av dessa "betydelsefulla" händelser någonsin har ägt rum. Allt härstammar från judiska skribenters pennor som kokat ihop en fiktiv historia för sig själva och en slavmentalitetsreligion utformad för att förgöra goyim.

Om vi börjar med påsken, denna heligaste av heliga dagar för de kristna, då Kristus förmodligen uppstod från de döda och slungades tillbaka upp i himlen för att vara med sin "fader", finner vi denna berättelse inte bara obekräftad av några historiska register och fakta, utan vi finner så många motsägelser och

absurditeter i själva berättelsen att till och med en sexåring skulle behöva undra över berättarens mentala hälsa. Här är några av absurditeter.

1. Om han (Kristus) var i himlen innan han kom till jorden ("Han har alltid funnits," säger den judiska boken), gör inte det då hela berättelsen om att han kom ut ur Marias livmoder till ett hån? Om att Josef blev hans far och att hans härstamning spåras tillbaka till "Davids säd"? Man kan inte få det på båda sätten.

2. Förmodligen skickades han (Kristus) "ner till jorden" för att rädda oss stackars syndare från helvetet. För att göra det skickade Gud (fadern) sin "enfödde son" ner till jorden (usch! vilken besvikelse!) och var tvungen att låta honom förödmjukas, tortyras och spikas fast på korset för att uppnå detta mål (att rädda oss syndare). Var allt detta hokus-pokus verkligen nödvändigt? Om så är fallet, gick han (Kristus) inte igenom en sorts för-

KOM IHÅG FOLKET! JAG GÅR IGENOM ALLT DETTA LIDANDE
FÖR ER, SÅ ATT NI INTE SKA BEHÖVA GÅ TILL DET DÄR
STÄLLET MIN GAMLE MAN GJORDE ÅT ER, KALLAT HELVETET.

skrivet filmmanus där han spelade en roll som redan var bestämd i förväg? Så varför klandra hans korsfästare? Spelade inte de också bara sin roll enligt den Allsmäktiges manus? Återigen, jag upprepar, var allt detta nonsens verkligen nödvändigt för att rädda oss syndare?

3. Eftersom Fadern och Sonen (som i själva verket är ett, tillsammans med den Helige Ande) ansåg det nödvändigt att sätta upp denna fars, detta superdrama, detta "Passionsspel" som nu återuppförs i flera delar av världen, är frågan vi ställer denna: Varför fungerade inte tricket? Med universums förmodat bästa hjärnor för att planera spektaklet, med två tusen år av jippon och superreklam, varför var alltihop ett eländigt misslyckande? Varför springer det, efter all denna tid, lös fler syndare än någonsin? Varför är 99 procent av de människor som lever idag dömda att hamna i helvetet? Varför är Kristi fiender, judarna, de som verkligen kontrollerar världen? Föll Faderns och Sonens plan platt till marken? Var det en rejäl dundertabbe? Visste de inte vad i helvete de höll på med? Vad säger ni om det, ni kristna predikanter?

4. Om vi granskar det pågående projektet att rädda oss alla eländiga syndare ytterligare, vilket har blivit en så omfattande men lukrativ verksamhet för sådana bedragare som Jimmy och Tammy Bakker, Jimmy Swaggart och ett antal tv-evangelister – om Herren (Fadern, Sonen och den Helige Ande) verkligen ville rädda oss från helvetets eldiga tortyr, varför konstruerade han (de) den där förbannade, eländiga fällan från första början? Uppenbarligen ville de kasta in oss där i miljontal och se oss stekas, vrida oss och fräsa. Uppenbarligen måste de vara grymma sadister av största magnitud. Varför då denna fromma bluff, detta falska hyckleri om att vilja rädda oss från ett helvete som de medvetet konstruerat? Kan du tänka dig någon terrorism som är mer fruktansvärd än helvetet? (Läs "Hell", Creative Credo nr 49 i *White Man's Bible*.)

5. Vidare, om djävulen är roten till allt ont i världen idag (liksom i det förflutna och i framtiden), varför skapade "Herren" (han, de) djävulen från första början? Eller, efter att ha gjort denna fruktansvärda dundertabbe, varför gick han inte efter den verklige förövaren och dödade djävulen, istället för att spika fast sin son på korset? Om han kan döda sin son, har han sannerligen makten att döda djävulen, den verklige förövaren. Varför gjorde han det inte för två tusen år sedan? Varför gör han det inte idag? Vad är ditt svar, predikant?

6. Det mest logiska svaret för vem som helst som fortfarande har förståndet i behåll är att alla dessa påståenden om...

korsfästelsen, uppståndelsen från graven, "himmelsfärden" tillbaka till himlen och allt annat perifert hokus pokus, har inte den minsta bäring på verkligheten, ej heller på den verkliga värld som har existerat i miljarder år. Tvärtom är de ingenting mer och ingenting mindre än fiktiva hopkok av ljugande judiska skribenter som nu sedan länge är döda, vars skriverier ständigt återvinns av lättlurade och vidskepliga goyim, till de senares stora nackdel.

Vi kommer nu till den judiska påsken som den beskrivs i Exodus, och vi har nu en berättelse som belyser en annan sida av den judiska mentaliteten och den judiske guden, som varken är särskilt from eller ens human. I själva verket är den rasistisk, brutal och sadistisk, helt fördomsfull mot vårt folk, de vita egyptierna och deras stackars oskyldiga spädbarn, som var dess verkliga offer enligt denna märkliga, vilda och dumma historia. Tala om terrorism som påstås ha förövats av Yasser Arafat och PLO, det är en barnlek jämfört med den terrorism, fasa, misär, förstörelse, förödelse, död och tortyr som hopades över egyptierna av det där sadistiska super-spöket som judarna gjorde anspråk på som sin stamgud.

Om vi försöker reda ut den vilda och röriga historien som den berättas i Exodus, finner vi något i stil med följande: Moses, ett judiskt spädbarn som sätts ut på floden, plockas upp i säven av en egyptisk prinsessa, faraos dotter, som uppfostrar honom. Som vuxen mördar han en egyptisk vakt som han anser har misshandlat judarna, som han känner släktskap med. Rädd för sitt liv flyr han till midjaniterna, där han träffar på en karl vid namn Reuel, som är fåraherde och som råkar ha sju döttrar. Moses gifter sig med en av hans döttrar, vid namn Sippora. (I nästa kapitel står det dock att Jetro är hans svärfar, men hela den förbannade historien är extremt motsägelsefull och förvirrande.)

Hur som helst tar han över Jetros fårhjord, och en dag när han vaktar sin hjord blir han skrämd från vettet av synen av en brinnande buske som talar till honom, och inte undra på det. Den brinnande busken säger att den är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Liksom det judiska super-spöket som gav alla möjliga påkostade och omotiverade löften till dessa förfäder, så utses nu denne mördare på flykt, Moses, till att bli judarnas nästa stora hjälte och utföra stordåd, så säger den brinnande busken, eller så går den dumma historien.

Under tiden, hemma i Egypten, är det tufft och går dåligt för judarna. Dessa nazist-egyptier tvingar dessa stackars judar att utföra ärligt kroppsarbete, såsom att slå tegel, och judarna gillar det inte det minsta.

INNAN JAG AVSLÖJAR MIN PLAN FÖR DIG MOSES. SE TILL ATT FÅ UT MIG UR DEN HÄR JÄVLA BRINNANDE BUSKEN.

Rösten i den brinnande busken underrättar Moses om denna situation och berättar för honom om sin detaljerade plan att låta Moses, och förresten även hans bror Aron, göra stora ting för hans opålitliga folk, som, det betonas om och om igen, är Herrens små älsklingar, vad som än händer. Manuset är helt färdigställt och skrivet av superspöket själv. Det kräver att Moses nu ska vara den store ledaren och hjälten, att han ska skickas tillbaka till Egypten för att spela huvudrollen i det historiska eposet att leda sitt folk ut ur slaveriet och ut ur Egyptens land.

Nervös, men uppmuntrad och pådriven av Jehova, går Moses tillbaka till Egypten för att spela sin roll, efter att superspöket har lärt honom några magiska trick att använda för att imponera på Farao. Ett av dem är att förvandla sin stav och käpp till en orm och tillbaka till en käpp igen. Ett annat trick var att sticka in handen i barmen och när han tog ut den var den "vit som snö av spetälska". När han stack tillbaka den i barmen och tog ut den igen, se på fan, den var så god som ny. Ett annat trick var att ta vatten ur floden och förvandla det till blod. Detta lilla trick försäkrade Herren honom skulle komma väl till pass i hanteringen av Farao. Men ta det lugnt, sa superspöket till honom, när tiden var inne skulle han berätta för honom exakt vad han skulle säga, vad han skulle göra, och

dessutom hade han en hel påse med ytterligare trick som han kunde släppa lös mot Farao och de där otäcka egyptierna.

Så, utrustad, gjorde Moses som han var peppad att göra. Han begav sig till Egypten för att konfrontera Farao och göra sin grej. Det finns mycket mer hokus-pokus som vi hellre hoppar över, men i huvudsak var den första konfrontationen mellan Moses med sin påse med trick som tävlade mot Farao och hans trollkarlar med deras repertoar av magiskt hokus-pokus. Naturligtvis, med superspöket (och judiska manusförfattare) som stödde honom, vann Moses tävlingen lätt, och hans ormar (eller stav) åt upp egyptiernas ormar (eller stavar).

Men detta var bara inledningen. Berättelsen upprepas om och om igen: medan Moses fortsatte att pressa Farao att "låta mitt folk gå" (en berömd judisk replik ända sedan dess), fortsatte Herren att förhärda Faraos hjärta och han var ytterst envis. Detta gav superspöket oändliga förevändningar att tortera, döda, mörda och ödelägga Egyptens folk, och deras boskap, deras land, deras barn, deras grödor och allt annat som de kunde tänkas äga. Här är några av de dråpliga scenarier som de judiska manusförfattarna hittar på härnäst.

Efter den inledande biten om stavarna och ormarna, går Moses och hans spöklika sponsor verkligen till verket med den hårda uppgiften att tillfoga de stackars egyptierna plågor och farsoter.

1. Moses (och/eller spöket) förvandlar vattnet – alla sjöar, floder, dammar, brunnar, etc. – till blod. Alla fiskar dör och det stinker i hela landet, naturligtvis.

Detta rörde inte Farao, eftersom Herren återigen förhärdade hans hjärta. (Om Herren verkligen ville få ut sina favoritparasiter därifrån, varför i helvete fortsatte han då upprepade gånger att förhärda Faraos hjärta? Han hade ju fullständig kontroll och kunde lika gärna ha ändrat manuset och mjukat upp det vid första försöket och löst problemet, eller hur?)

2. Nästa kraftåtgärd för att övertyga Farao var (enligt den dumma historien) att Moses (och/eller Superspöket) slog landet med grodor – grodor – grodor – överallt, i floderna, i husen, i sängkamrarna, till och med i ugnarna och i brödet. De samlade alla dessa förbannade grodor (när de dog) i stora högar och de stank också ända upp till himlen. Vilken stinkande röra!

Men Farao var fortfarande motsträvig och ville inte lyda, eftersom Herren återigen förhärdade hans hjärta.

3. Det låsta läget fortsätter. Så S.S. (superspöket) travar ut sin nästa plåga. Varje dammkorn förvandlas till en lus, och landet, efter att ha uthärdat blodiga...

floder med dess döda fiskar, högar av stinkande döda grodor, är nu plötsligt tjock av lager av löss. (Varje dammpartikel är nu en lus — vad tycks om den luspudliga historien?)

Men Farao var fortfarande oböjlig. (Hur skulle han kunna vara något annat, eftersom Herren upprepade gånger fortsatte att förhärda hans hjärta?)

4. Mose och S.S. går vidare till sin nästa vidriga rutin. Landet översvämmas härnäst av svärmar av flugor, husen var fulla av flugor och marken är täckt av dem. Uppenbarligen hade den judiska S.S. roligt, i själva verket en festdag, genom att tortera livet ur egyptierna (uppenbarligen var alla judar segregerade i landet Gosen, och märkligt nog fanns det inga flugor, löss eller grodor där som stank ner stället, bara judar). S.S. sade att allt detta skulle lära egyptierna en läxa och skulle bidra långt till att övertyga jidderna om att "Jag är Herren."

Hur som helst, resultatet förblev detsamma — inget resultat — Herren förhärdade Faraos hjärta och det gav S.S. ytterligare en förevändning för hans nästa handling av terrorism och tortyr.

5. Efter att ha skapat sin förevändning för att göra det, drog S.S. fram sitt nästa drag ur sin påse med vidriga trick — han var aldrig rådlös när det gällde att tortera de vita egyptierna. Han gjorde sig snabbt av med flugorna, och det står att det inte fanns en enda kvar, ett snyggt litet trick, bara för att bereda väg för hans nästa komplott att sprida elände och förödelse över jiddernas fiender. Hans nästa ljusa idé? Att tillfoga en pest och farsot på alla djur i landet. (Vad i helvete hade den stackars boskapen med allt detta att göra för att få en sådan orättvisa hopad över sig?) Hur som helst står det i kapitel 9 att Herren tillfogade "en svår pest" (farsot) på boskapen, hästarna, åsnorna, kamelerna, oxarna (är inte de också boskap?) och fåren, och "all boskap i Egypten dog: men av Israels barns boskap dog inte en enda." Jävla fascist, för att inte tala om att vara fruktansvärt elak mot djur.

6. Samma historia — inget resultat — Faraos hjärta var fortfarande förhärdat, på order av S.S. Så öppning för nästa elakhet — S.S. sa till Mose och hans kompis Aron att ta en näve aska ur ugnen och låta Mose strö den mot himlen inför Faraos ögon. Detta gjorde vår trogne hjälte, och se och häpna? Du kan aldrig gissa! Bölder bröt ut samtidigt och plötsligt på huden på alla egyptier, inklusive Farao själv och hans trollkarlar. Men det är inte allt! Bölderna bröt också ut på all boskap också! (Stackars boskap! De hade redan dödats av pesten i föregående episod, och nu fick de alla bölder också.)

7. Herren var inte färdig än. Hans sadistiska lilla sinne hade alldeles för roligt och han fortsatte att förhärda Faraos hjärta. Vilket ledde Herren till hans nästa geniala terrorhandling. Han instruerade Mose att *"räcka ut din hand mot himlen, så att hagel faller över hela Egyptens land."* Sagt och gjort, och hagel, *"mycket svårt, slog ner över hela Egyptens land, allt som var på fältet, både människor och boskap"*, (jag trodde att djuren var döda vid det här laget), *"och slog ner alla örter, buskar och träd."* Inte mycket kvar i Egypten efter det. Men återigen skonades judarna, förstås. Givetvis.

8. Nästa otäcka episod som vår sadistiska jiddisch-S.S. drömde ihop var att sända en förödande svärm av gräshoppor över Egyptens land, sådana som aldrig hade skådats förr eller senare. *"De täckte hela jordens yta,"* står det (2 Mos. 10:15) *"så att landet blev mörkt"*. De åt upp alla grödor som fanns kvar (efter det förödande haglet, elden och pesten fanns det egentligen ingenting kvar, om vi ska tro på denna vilda historia). Tja, det verkade inte heller övertyga Farao (med det där förbannade S.S. som återigen förhärdade hans hjärta). Efter att ha misslyckats med gräshopporna gjorde Mose och/eller S.S. sig snabbt av med dem till sista insekt genom att blåsa upp en stark västanvind och dumpa dem alla i Röda havet. Ännu ett snyggt trick. Så vi går vidare till nästa vidriga plåga.

9. Uppenbarligen hade dessa judiska manusförfattare inga problem med att drömma ihop elaka och eländiga scenarier som de ville dumpa på sina fiender. Nästa plåga bestod av tre dagars totalt mörker. Allt Mose behövde göra var att sträcka ut sin smutsiga hand mot himlen, och mörkret var så tjockt att ingen rörde sig på tre dagar, men märkligt nog och på något sätt *"hade alla Israels barn ljus i sina boningar"*. Var i helvete var solen under hela denna tid? Men återigen, *"Herren förhärdade hans hjärta"*, och med ett hårt hjärta, vad skulle den stackars Farao göra? Scenario som tidigare.

10. Allt detta började bli ganska enformigt och de stackars egyptierna hade vid det här laget blivit grundligt manglade; deras boskap, hästar, åsnor osv., var inte bara döda utan fulla av bölder, deras grödor, örter, träd osv., var helt raserade av hagel och eld, och sedan grundligt uppätna av gräshopporna (trots att det inte fanns något kvar att äta) och sedan var det alla dessa stinkande högar av grodor, flugor och löss. Men S.S. var inte färdig med dem än. Han skulle nu ta fram sitt sista trumfkort och uppmjuka Faraos hjärta, som vi visste att han skulle göra från början. Han sände ut sin "Dödsängel" för att döda alla

egyptiernas förstfödda, men inte bara folkets, utan även de stackars djurens. Men det var inte allt. Han tänkte göra processen kort med alla Egyptens gudar. (Han var en svartsjuk Gud, och erkände därmed uppenbarligen att han hade rivaler. När allt kommer omkring var han bara jiddernas gud). Återigen blev judarna immuniserade mot denna grymhet om de utförde en viss hokus-pokus-ritual som S.S. föreskrev i extremt detaljerad form. Eftersom den är för komplicerad och för fånig för att jag ska upprepa den, överlåter jag åt läsaren att slå upp den i kapitel 12 i Andra Mosebok, om han eller hon skulle vara intresserad. Huvudsakligen bestod den av att döda ett får eller ett lamm, steka det på ett visst sätt och äta det med bittra örter och osyrat bröd. Men det huvudsakliga tricket var att ta blodet och måla dörrposterna röda, så att Dödsängeln skulle veta vem som var vem och gå förbi dessa usla parasiter. Därav har vi det mycket hyllade "Passover" (påsken). Har det mycket likhet med berättelsen och innebörden i de kristnas påsk? Knappast. De skulle knappast kunna vara längre ifrån varandra ideologiskt, och är i själva verket intensivt fientliga mot varandra, särskilt judens inställning till hedningarnas kristendom och till det vita folket som helhet. Jag upprepar – den kristna påsken och Passover är milsvitt ifrån varandra. **Medan kristendomen förmodligen lär ut att man ska älska sina fiender, lär judendomen ut fanatiskt hat mot sina fiender, och att ondskefullt förinta dem vid varje tillfälle, att döda dem, tortera dem, råna dem inpå bara kroppen och ödelägga deras land. Inkluderade bland judarnas fiender är i stort sett alla som inte är jude – mer än 99 procent av världens befolkning.**

Vi kommer nu till själva det mycket hyllade Exodus (uttåget): Efter att S.S. hade låtit sin hantlangare, Dödsängeln, döda varje förstfödd i Egypten, inklusive faraos son och alla djur också, mjukade S.S. upp faraos hjärta och farao gav efter för att låta de förbannade parasiterna fly, något S.S. kunde ha ordnat redan från början, eftersom han skrev och regisserade manuset. Innan judarna gav sig av rådde dock Jehova dem eftertryckligt att var och en skulle "låna av sina grannar", det vill säga stjäla, från egyptierna (vilka annars?) alla smycken av guld och smycken av silver de överhuvudtaget kunde få sina smutsiga händer på och springa iväg med bytet. Faktum är att genom de första 12 kapitlen i Andra Mosebok påminner den judiske guden dessa parasiter om och om igen att stjäla egyptiernas smycken innan de gör sig redo att ge sig av. Vad tycker du om det för en rättvis och moralisk Gud? Är det den sortens skit du skulle vilja lära dina barn i söndagsskolan?

Så kommer den stora dagen, och detta brokiga gäng av tjuvar, parasiter och mördare, som har stulit allt byte de kunnat och samlat ihop sina hjordar av nötboskap, getter, får och åsnor, ger sig av mot Röda havet.

I sista ögonblicket förföljer faraos arméer med sexhundra stridsvagnar dem för att föra dem tillbaka, uppenbarligen, och judarna grips av panik. Men inga problem. Moses sträcker bara ut sin arm och Röda havets vatten delar sig och bildar en vägg på vardera sidan av en stig genom Röda havet, en stig som är snustorr. Visst är det ett snyggt trick? Men manusförfattare kan ju skriva vad som helst som deras krokiga små hjärnor kan drömma ihop, och de hade inga problem med det där. De egyptiska arméerna följer efter och vattnet sluter sig över dem och alla drunknar. Jag vet att allt detta hände eftersom jag såg det på filmduken, med Charlton Heston i rollen som Moses och juden Cecil B. DeMille som regissör.

Den dumma historien fortsätter och fortsätter. Efter att ha tillfogat sina tidigare ovilliga värdar allt detta kaos och elände, ska de vandra planlöst och meningslöst i öknen i fyrtio år, medan S.S. subventionerar dem med manna från himlen då och då, innan de tar sig an sina nästa offer. Deras välvilliga S.S. hade lovat dem ett land som flyter av mjölk och honung, vilket för övrigt redan var utvecklat och ockuperat av kanaanéerna, hettiterna, amoréerna, perisséerna, hivéerna och jebuséerna. Men vem bryr sig, de är bara så många gräshoppor som ska krossas under fötterna och göras av med, precis som Shitsack Shamir lovar att göra med palestinierna idag. Teorin är att när man har en ondskefull, rasistisk, sadistisk Super-Spöke på sin sida kan man göra vad som helst, och det kommer alltid att sluta väl för de tjuvaktiga parasiterna. Och "så skedde det." Vi avslutar berättelsen där.

Liksom Holohoax, kristendomen och många andra lögner som judarna pånglat ut i tusentals år, är berättelsen om Exodus ren uppdiktning och inte baserad på någon faktisk historia. De bevis vi har om de forntida judarnas vistelse i Egypten säger oss att, ja, de infekterade landet i hundratals år, och som de eviga parasiter och förstörare de är, fick de hög makt inom regering och finans. De skövlade landet och skinnade befolkningen och blev så avskyvärda att egyptierna till slut tog sig samman och drev ut mördarna en masse, tvärtemot Exodus-berättelsen som hävdade att de inte ville släppa ut dessa parasiter. Faktum är att de drev ut dem och var förbannat glada över att bli av med dem.

Det finns dock flera lärdomar vi kan dra av denna misslyckade historia.

1. Judarna som en parasit sträcker sig långt tillbaka i historien, kanske mer än fyratusen år.

2. En av deras mest fanatiska strävanden genom tiderna är deras vansinniga besatthet av att förstöra den nation eller de nationer i vars vitala delar de har borrat sig in. De har visat denna önskan i berättelsen om Exodus, i berättelsen om Ester, i kapitlet om Uppenbarelseboken (Se kap. 14, s. 164, i NER) där Johannes lägger ut scenariot för deras hämnd för att förstöra Rom, och dussintals nationer sedan dess vars civilisation och folk de faktiskt har förstört.

3. Judarna är medfött ondskefulla och grymma, och har med eftertryck visat detta inte bara i den antika historien, utan ännu tydligare i modern tid. Några exempel är brännandet av södern under inbördeskriget, brandbombningen av Dresden, deras grymma terrorism i Libanon och Palestina, och hundratals andra situationer som är alltför många för att nämnas här.

4. De sprider förödelse och förstörelse i varje värdnation de gör till offer, och denna parasitära existens är lika naturlig för dem som loppor på en hund.

5. Judarna är ett elakt, sadistiskt folk och har inte bara kokat ihop en förvriden historia om sin ras, utan också uppfunnit en elak, sadistisk stamgud åt sig själva, som enligt alla normer i ett civiliserat samhälle är ett förrädiskt, omoraliskt, blodtörstigt monster, en som exakt återspeglar judarnas egen medfödda natur.

6. Vem som helst (a) som tror på sådana vilda och idiotiska historier som berättas i Exodus måste vara enfaldigt lättlurad bortom allt förnuft, och (b) som tillber ett sådant avskyvärt monster som skildras i Exodus, måste vara obotligt galen.

7. Innan vi, den vita rasen, kan återfå vårt förstånd och återta kontrollen över vårt eget öde, måste vi först och främst rensa våra sinnen från detta judiska vansinne och ersätta judisk kristendom med en sund rasreligion som gynnar den vita rasens bästa intressen.

8. Vi måste få bort judarna från våra ryggar och förstöra judendomen en gång för alla. Creativity har den fullständiga och omfattande trosbekännelsen och programmet för att utföra jobbet. DELENDA EST JUDAICA! Kort sagt, vi måste utkämpa ett dödligt krig för vår ras överlevnad, och vi måste göra det nu. RAHOWA!

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del V i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, augusti 1988

Bergspredikan

Det kräftliknande sår som störtade det romerska riket

Om det finns en kortfattad kollektiv uppsättning postulat som karaktäriserar och skiljer kristendomen från judendomen och andra religioner, så är det förvisso de mycket upphaussade saligprisningarna som formuleras i Bergspredikan. Det är denna suicidala samling av extremt dåliga råd som utgör själva hjärtat i kristendomen, och det är i själva verket just dessa råd som tragiskt nog har fört den vita rasen in på en kurs som, om den fortsätter, snart kommer att leda till dess undergång på planeten jorden. Därför, istället för att blint tillbe den på avstånd som en orörlig idol högt uppsatt på en piedestal, låt oss titta närmare på denna angelägenhet, låt oss undersöka exakt vad den säger, och låt oss fråga oss själva – är detta verkligen goda råd, eller är det absolut vansinne? Om det är bra, för vem är det bra – för oss eller våra fiender? Dessutom, om sådana råd tas bokstavligt, skulle dess offer kunna överleva länge, eller är det ett giftigt recept programmerat för självmord?

Bergspredikan är en lång och oändlig meny av suicidala råd som är utspridda i många delar av Nya testamentet. Vi ska försöka samla dessa giftiga rätter på ett och samma bord, undersöka vad vart och ett av dessa recept säger, och vi ska sedan ställa den grundläggande frågan som är Kreativitetens gyllene regel: **Är detta bra för den vita rasen?** Detta är kärnan i vår filosofi – sett ur den vita mannens perspektiv, kommer det att hjälpa eller skada den vita rasen? När vi går igenom listan uppmanar jag läsaren eftertryckligt att upprepade gånger fråga sig själv samma fråga: Är detta verkligen bra för den vita rasen, eller är det skadligt och suicidalt?

Den första salvan i Bergspredikan formuleras mycket nära början av Nya testamentet, nämligen i Matteus 5, 6 och 7. Judarna slösade ingen tid på att komma ut med sitt giftiga bete. Du kommer att märka att i det mesta av Kristi (en fiktiv figur, om vilken det inte finns någon historisk...

protokoll eller bevis) argument, är det avgörande argumentet alltid ett omfattande löfte som är billigt och lätt att ge, inte kostar någonting och är overifierbart. Det löftet är — din belöning kommer att vara i det härefter — himlen, förmodligen, ett annat fiktivt koncept som är overifierbart. Ingen har någonsin varit där, inte heller har någon ens sett, hört, känt eller luktat himlen. De lättlurade tölparna ombeds att bara ta manusförfattarnas ord för det — fråga inte efter bevis, fråga faktiskt inte ens efter en logisk förklaring. Var bara en lättlurad stackare och tro — tro — tro. Och vem ska vi tro på? En skara judiska skribenter, nu sedan länge döda, vars identitet aldrig riktigt fastställts historiskt mer än jultomten eller Gåsmor. En ganska bräcklig grund på vilken du ombeds satsa hela din livsinriktning, tycker du inte? Så låt oss nu se vad dessa judiska skribenter har hittat på och föreskrivit för goyim att följa.

Matteus 5

I början av Matteus 5 hävdar dessa judiska skribenter (det finns inga kända ögonvittnen) Vers 1. *Och när han såg folkskarorna, gick han (Kristus) upp på ett berg; och när han hade satt sig, kom hans lärjungar fram till honom: 2. Och han öppnade sin mun och undervisade dem och sade: 3. Saliga är de som är fattiga i anden, ty dem tillhör himmelriket.*

Låt oss stanna upp en minut där. Vad han säger (enligt uppgift, eftersom det egentligen inte finns några bevis för att han någonsin sa det, eller ens att han någonsin existerat) är att den kristna läran gynnar de "fattiga i anden", nämligen de svagsinta, idioterna, moronerna, de lata och de odugliga, och vi har automatiskt en speciell belöning för dem — de kommer automatiskt till himlen! Är inte det fantastiskt? Vad den här världen behöver är fler moroner, idioter och odugliga tölpar. Detta är samma idé som "vår" judiska regering driver under täckmantel av "kvotering" som gynnar negrerna. Visst är ingen av dessa idéer bra för den vita rasen utan är kraftigt vinklade mot oss.

Låt mig fråga dig — skulle du vilja se dig själv omgiven av sådant avskum och ha bördan att mata, klä, hysa och ta hand om sådant värdelöst skräp? Är detta bra för den vita rasen som en vägledande princip, eller skulle du hellre se en ökning av intelligenta, produktiva, kreativa vita människor som hjälper till att bygga en vitare och ljusare värld som Creativity förespråkar?

Vi går vidare. *"Saliga är de saktmodiga, ty de skall ärva jorden"*. Samma idé. Medan idioterna och de

idioter ska garanteras himlen, de saktmodiga å andra sidan, som är mer eller mindre av samma skrot och korn, men förmodligen bara ett snäpp över idioterna och dårarna, till dem skulle Kristus generöst testamentera jorden. Detta judiska knep är uppenbarligen skräddarsytt för att göra militanta vita män saktmodiga och undergivna så att judarna, som inte ger mycket för sådant skräp, ska få lättare att ta över denna planet, förslava, exploatera och skövla sina offer. Ska de saktmodiga ärva jorden? Till det säger vi Skapare — helvete heller! Inte om vi kan hjälpa det!

Matteus 5 fortsätter i liknande stil: "Saliga är de barmhärtiga, ty de skall få barmhärtighet." Verkligen? Fråga mennoniterna i Ryssland (mina förfäder) som förlorade allt i sin välvilliga, pacifistiska och barmhärtiga inställning till det judiska angreppet. "Saliga är" — de renhjärtade, fredsstiftarna, de rättfärdiga och en hel uppsjö av andra undergivna får. Dessa är de föredragna, de "saliga" som judarna håller upp som modeller, i vars form de skulle vilja omvända och förvända goyim så att de skulle få en foglig massa av pacifistiska lättlurade stackare att hantera, stackare som de enkelt kan mjölka, exploatera och förslava.

I kapitel 5 av Matteus finns en blandad kompott av ytterligare en udda sortering av hemska hot, varningar och förmaningar för att fördunkla och förvirra de vidskepliga och lättrogna. I vers 22 står det "den som säger 'Raka' (judiska för fåfäng person) till sin broder är skyldig att stå till svars inför rådet (dvs. domen), men den som säger 'dåre' är skyldig att hamna i det brinnande Gehenna." Det är ganska drastiskt. Om du någonsin har kallat din bror (och/eller syster, antar jag) för en dåre, ja, då åker du raka vägen till helvetet för att stekas, rostas och fräsa för evigt och en dag. Det är åtminstone vad denna lilla pärla som tillskrivs Kristus säger.

Vi går till vers 28. "Men jag säger er: den som ser på en kvinna med åtrå har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Stackars president Jimmy Carter. Han erkände i en Playboy-intervju att han kanske vid ett eller annat tillfälle hade "åtrått" kvinnor. Uppenbarligen är stackars Jimmy förpassad till helvetets eld, eftersom han har begått äktenskapsbrott och brutit mot ett av de heliga tio budorden. Han är dock inte ensam. Eftersom alla äktenskap och sexuella föreningar som är nödvändiga för att frambringa nästa generation börjar med Naturens sexuella attraktion, vilket är vad den judiska bibeln kallar lust, antar jag att alla våra förfäder har hyst lust och hamnat i helvetet. Det har praktiskt taget alla andra också som inte var och inte är våra

förfäder. De är också dömda till helvetet. Oavsett hur man ser på det är vers 28 ett ganska korkat stycke nonsens.

De nästa två verserna är ännu fånigare, faktiskt helt vansinniga. Vers 29 säger "om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig." Vers 30 säger "om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig." Budskapet är att om antingen dina ögon eller dina händer är medverkande till att leda dig i synd, riv ut dem, hugg av dem och kasta dem till hundarna. Nu eftersom ögonen och händerna praktiskt taget alltid är medverkande i nästan allt vi gör, och eftersom vi (enligt den judiska boken) alla är ett gäng odugliga syndare som syndar ständigt och upprepat, borde därför nästan alla riva ut sina ögon och hugga av sina händer (höger eller vänster, eller båda). Ändå verkar jag på något sätt inte känna till några "fromma" kristna som har följt detta råd, och de skulle behöva vara helt galna för att göra det. Skulle det vara bra för den vita rasen att följa den här typen av galna förslag? (Jag har hört talas om vissa människor som faktiskt har varit galna nog att sticka ut ett öga eller hugga av sin hand på anstiftan av detta idiotiska råd.)

Matteus 5:39 säger: "Stå inte emot det onda: utan om någon slår dig på din högra kind, så vänd också den andra mot honom." Perfekt råd för att ge efter för fienden utan att ens bjuda motstånd. Perfekt råd för att förvandla den naturligt militanta vita rasen till en hord av pacifistiska mesar så att judarna kan ta över, som de har gjort i Palestina, och våldta, mörda och plundra sina offer. Är detta ett bra råd för den vita rasen när de konfronteras av judarna och rasblandade folk i ett förrädiskt utrotningskrig?

De dåliga råden fortsätter. Vers 40 säger "Och om någon vill gå till rätta med dig för att få din livklädnad, så låt honom få din mantel också." Vers 42 säger "Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig."

Allt detta kan vara bra för tjuvar, gamar, gratisätare och skurkar, men det är ganska förödande råd för de ärliga, hårt arbetande medborgare som detta riktar sig till. Om de goda medborgarna vore fåniga nog att följa sådana dumma instruktioner, skulle samhället snart bryta samman i anarki och omfattande plundring. Ingen skulle producera, arbeta eller spara. Det skulle bli en kriminell hord av iglar som försöker få vad de kan från andra parasiter, genom att stjäla, tigga eller låna. Är det den här typen av samhälle vi har i åtanke när vi bygger en vitare och ljusare värld?

Nu har vi dragit upp den ena tunnan full med skräp efter den andra i de dyrbara "råd" som förmodas ha delats ut av en fiktiv "Kristus", men vi kommer nu till det mest självmordsbenägna stycket giftigt skräp av alla i vers 44. "Men jag säger eder: älsken edra ovänner, välsignen dem som förbanna eder, gören gott mot dem som hata eder, och bedjen för dem som förfölja eder och göra eder skada."

Hur galen kan man bli? Antog de kristna "demokratierna" denna policy när de beslutade att krossa Tyskland (på judisk anstiftan), bomba Hamburg och dussintals andra stora tyska städer till spillror och ruin, inklusive den fruktansvärda folkmordsliknande brandbombningen av Dresden? Följer "Guds utvalda folk" i Palestina detta budord när Shitsack Shamir svär att han ska krossa araberna som om de vore insekter (gräshoppor)? Ska vi overksamt se på och låta judarna förstöra den vita rasen och vända andra kinden till medan de gör det? Är detta bra för den vita rasen? Eller ska vi vända vår vrede och hämnd mot judarna för de miljontals vita människor de har mördat, plundrat och förintat? **Ska vi hämnas Dresden? Vi Skapare säger ja, tusen gånger ja!**

Vi är inte benägna att vara så idiotiska att vi älskar våra fiender, utan tvärtom följer vi Naturens lagar som säger — förinta dina fiender innan de förintar dig. DET är betydligt mer logiskt.

Låt oss följa Matteus 5 till det bittra slutet, vars sista vers säger: "Varen fördenskull fullkomliga, såsom eder fader i himmelen är fullkomlig." Verkligen? Låt oss granska detta dubbelspel och se hur fullkomlig "fadern i himmelen" är. Som jag minns historien i Gamla testamentet, när han inte gillade alla de miljontals människor han hade skapat, blev han en massmördare och dränkte dem allesammans som en flock råttor. När han inte gillade vad Judas förstfödde son Er hade gjort, slog han helt enkelt ihjäl honom som en maffiagangster skulle likvidera sina fiender (1 Mosebok 38). Som jag vidare minns de fina bibelberättelserna jag fick lära mig i söndagsskolan, trots alla Herrens förmaningar mot äktenskapsbrott, "steg han själv ner" över en gift kvinna, nämligen en judinna vid namn Maria som redan var gift med en man vid namn Josef, och gjorde henne gravid. Jag skulle kunna citera dussintals andra kriminella och omoraliska egenskaper hos den "fullkomlige" judiske guden, men jag vill hålla mig till Bergspredikan. Märkligt nog, om vi dödliga skulle utföra någon av dessa handlingar begångna av det "fullkomliga" spöket, fördöms vi som syndare, utsedda för helveteseld och svavel. Allt jag kan säga är vilket enormt hycklande dubbelspel som ryms i det så

kallade "Heliga Skrifter", vilka varken är heliga eller ens moraliska.

Matteus 6

I detta kapitel svamlar den fiktive Kristus på berget vidare med en hel del annat nonsens av liten betydelse, inklusive ett smakprov av den föreslagna "Fader vår". Det mesta av detta är inte värt att belysa, och jag kommer bara att beröra några få punkter.

Medan det ges en detaljerad och besvärlig föreskrift om vad och hur du ska be, säger det dig i vers 8, rent ut sagt, varför ens bry sig – din fader i himlen vet redan vad du behöver, så spara din andedräkt, besvära honom inte med en lång och upprepad visa och dans.

Men några riktigt elaka, destruktiva råd som skulle undergräva vilket produktivt samhälle som helst formuleras mellan verserna 25 till 34. Dessa säger i praktiken: Gör dig inga bekymmer för ditt liv. Planera ingenting. Oroa dig inte för vad du ska äta eller dricka eller vad du ska ha på dig. Var som himlens fåglar: de varken sår eller skördar, men den himmelske fadern föder dem som han gör med dem. Var som markens liljor: de oroar sig inte för vad de ska ha på sig – den himmelske fadern ska klä dem. (Ett dumt argument som kastas in är att detta är sådana saker som hedningarna söker efter, och du vill väl inte vara som de där hemska hedningarna, eller hur?)

Det slutar med att säga *"gör er alltså inga bekymmer för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sina bekymmer."* Är inte det ett lysande råd för en perfekt undanflykt för att förvandla oss alla till en hord av håglösa, oansvariga luffare? Detta är inte heller till gagn för den vita rasen.

Matteus 7

Detta sista kapitel till bergspredikan fortsätter i en liknande anda av nonsens, och kommer inte med mycket som inte redan har sagts. Det finns bara två verser som jag kommer att nämna.

Vers 1 säger "Döm inte, så blir ni inte dömda." Detta är ännu ett uselt råd som, om det följdes, skulle förvandla offret till en dreglande idiot. Som alla vid sina sinnens fulla bruk vet, är gott omdöme kännetecknet för en intelligent person. Vi uppmanas upprepade gånger i varje vaket ögonblick av vårt liv att utöva gott omdöme – inte bara när vi bedömer andra människor – anställda, kollegor, etc., utan i alla våra handlingar och beslut som involverar att lösa de problem som konfronterar oss varje dag i våra liv. Om vi är

att avstå från att använda vårt goda omdöme, kan vi lika gärna kasta ut våra hjärnor genom fönstret tillsammans med vårt kasserade omdöme. Vad ska vi annars använda våra hjärnor till om inte till omdöme när vi fattar beslut? Inte särskilt goda råd för den vita rasens överlevnad, milt uttryckt.

S:t Lukas

Så mycket för Matteus 5, 6 och 7. Det finns mer skräp i resten av Matteus, men det är inte värt att förfölja eller leta fram ur det fortsatta blandade avfallet. En något liknande version av Bergspredikan upprepas i flera kapitel i Lukas, förutom att Kristus denna gång påstås predika på en slätt med en folkmassa omkring sig, eller så är han i synagogorna i Galileen, eller vid sjön Gennesaret, eller i Kapernaum. Oavsett vilket är budskapet lika dumt och destruktivt som någonsin, och ingen tänkande vit man skulle ta det på allvar. Här är några av de pärlor han delar ut:

LUKAS 12:51: "Menen I att jag har kommit för att skaffa frid på jorden? Nej, säger jag eder, fastmer söndring." Vers 52 "Ty härefter skola fem i ett och samma hus vara söndrade mot varandra, tre mot två och två mot tre," Vers 53 "Fadern mot sonen och sonen mot fadern; modern mot dottern och dottern mot modern; svärmodern mot sin svärdotter och svärdottern mot sin svärmoder."

Så ligger det alltså till. Inte frid, utan ändlös osämja och splittring. Var hörde jag det där skräpet om att Kristus hade kommit för att ge oss det glada budskapet – Frid på jorden och god vilja till alla människor?

Vi kommer till Lukas 14:26. "Om någon kommer till mig och icke hatar sin fader och sin moder, och sin hustru och sina barn, och sina bröder och sina systrar, därtill ock sitt eget liv, så kan han icke vara min lärjunge." Oj! Verkligen? Tala om vansinniga och omättliga hatare! Vi rasister blir alltid fördömda som hatare av ingen annan anledning än att vi ÄLSKAR vår ras och vårt eget folk. Vi Skapare säger -- älska din egen familj, älska ditt eget slag, älska din egen ras, och hata dina fiender. Det, tror jag, är betydligt mer logiskt än att älska sina fiender och hata sin egen familj och sitt eget folk.

Ytterligare en sak och sedan lämnar vi hela denna ormgrop, och det är Lukas 18:24 och 25 där denne utdelare av all denna stora visdom påstås säga: "Hur svårt är det icke för dem som hava penningar att komma in i Guds rike!"

STÅ INTE EMOT DET ONDA: MEN VEM SOM ÄN SLÅR DIG PÅ DIN HÖGRA KIND, VÄND OCKSÅ DEN ANDRA MOT HONOM. OCH OM EN "JUDE" VILL STÄMMA DIG INFÖR RÄTTA OCH TA IFRÅN DIG DIN ROCK, LÅT HONOM FÅ DIN MANTEL OCH DIN EGENDOM OCKSÅ. GE ALLT DU HAR TILL MINA VÄNNER, JUDARNA.

~ BERGSPREDIKAN ~

av himlen. Ty det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga, än för en rik man att komma in i Guds rike."

Vilket förrädiskt uttalande, utformat för att appellera till slavmentaliteten — de fattiga, de lata, de avundsjuka, parasiterna och dagdrivarna.

Hela vår konstruktiva civilisation byggdes av energiska, flitiga, hårt arbetande män och kvinnor som var sparsamma, drivna och intelligenta. Om vi ska fördöma dem som de skyldiga, vilka skulle då finnas kvar för att bygga familjer, vägar, städer, jordbruk, järnvägar, företag, etc., och alla de andra tillbehören till en progressiv, blomstrande civilisation? Dagdrivare, parasiter och judiska parasiter? Nej, de bygger inte, de bara förstör. Men om du har följt kärnan i praktiskt taget varje ruttet och destruktivt råd som getts till läsarna av Nya

Testamentet, allt leder i samma riktning – nämligen att förhärliga och upphöja idioterna, moronerna, gratissnyltarna och parasiterna å ena sidan, och fördöma och förkasta de intelligenta, arbetarna och producenterna å den andra sidan.

Det, min vän, är den sortens råd som förstör civilisationer och samhällen.

Det är hög tid att vi exponerar denna högt prisade Bergspredikan som ett stycke ruttnat judiskt råd, utformat för att förvandla den vite mannens hjärna till mos och de kämpande militanterna till fega pacifister. I detta har de lyckats över deras vildaste drömmar. "Saligprisningarna" är själva essensen av sinnesförvirrande kristendom, och det var kristendomen som störtade det en gång så virila romerska riket. Samma dialektiska gift har förlamat den vita rasens sinne ända sedan dess och, tillsammans med två andra judiska verktyg, kommunism och "demokrati", driver det den vita rasen mot folkmord. Motgiftet mot allt detta judiska gift är Kreativitet. Låt oss få ut dessa tio miljoner exemplar av Den Vite Mannens Bibel, bygga vår rörelse till en kraftfull murbräcka och krossa judisk kristendom och judendom in i total och slutgiltig glömska.

* * * * *

Det är inte bara moraliskt rättfärdigat, utan vår skyldighet att förlöjliga det som är löjligt när sådant skräp bedrägligt sprids som "Evangeliets sanning".

* * * * *

Den yttersta fasan är den vita rasens bastardisering.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats
Del VI i en fortlöpande serie
Racial Loyalty, september 1988

Himmel och (mestadels) Helvete

För några år sedan i Racial Loyalty nr 7 skrev jag en artikel om fiktiva koncept (Expanding Creativity, s. 109) där jag observerade att världen styrdes av sådana. Bland dessa koncept listade jag ett antal sådana lögner som har blivit allmänt accepterade, men som inte har nu eller någonsin haft någon grund i fakta eller verklighet. Detta inkluderade sådana koncept som andar och deras oräkneliga varianter, inkomst, på vilken en enorm avgift av plundring, piratkopiering och utpressning baseras, och en uppsjö av andra fiktiva idéer och koncept. Den gemensamma nämnaren för alla dessa populariserade lögner är att även om de är vaga, oklara och aldrig har blivit tydligt definierade eller beskrivna, har de likväl **främjats så ihärdigt att den allmänna tanklösa allmänheten har accepterat sådana koncept (lögner) som existerande i verkligheten.**

Det finns två sådana enastående koncept som jag vill utforska mer ingående i denna artikel. Efter att idén om att andar existerar (Se "Vad är en ande?" i RAHOWA! Sidan 58) har blivit ordentligt inpräglad i sinnena hos de vidskepliga och de lättlurade, kommer koncepten om HIMMEL och HELVETE in i bilden för att användas som hårdhandskade påkar med vilka man kan skrämma, locka, lirka, terrorisera och driva dessa förvirrade och kuvade stackare in i ledet. Dessa två koncept har varit de två mest kraftfulla och användbara verktygen och vapnen som kristendomen och deras lögnaktiga månglare har använt i nästan två årtusenden för att bana sig väg till makt och inflytande och för att dominera och skrämma sina kuvade offer. Av dessa två fiktiva koncept, nämligen himmel och helvete, har det senare varit det i särklass mest kraftfulla vapnet. Som en landsortspredikant kortfattat sammanfattade det: "En religion utan helvete är inte värd ett ruttet öre."

Låt oss först utforska vad vi vet om himlen. Vad VET vi egentligen om den? Faktiskt ingenting. Ingen har någonsin varit där, ingen har någonsin sett, hört, känt eller luktat himlen. Min far såg den aldrig med egna ögon så att han kunde berätta för mig om den. Det gjorde inte heller min mor, inte heller någon av mina mor- eller farföräldrar, farbröder eller fastrar eller kusiner, inte heller någon av deras förfäder. Inte heller har någon okunnig eller utbildad

predikant, även om de vilt kommer att tala om dess obegränsade attraktioner som om de vore en reklambyrå för resor som säljer dig en ändlös exkursion till en plats av evig salighet. "Beautiful Isle of Somewhere" som sången går. Låter inte det underbart? Tja, det borde det göra. Dessa ljugande schackrare har haft fördelen av århundraden för att förfina sin teknik och några av de mest fertila fantasier mänskligheten har frambringat. Det är inom denna bakgrund och detta sammanhang som de har kunnat formulera sin lockande propaganda och finjustera sitt listiga val av bedrägliga ord. Men har någon av dem sett himlen med egna ögon? Nej, det har de inte. Har de någonsin pratat med någon som har gjort det? Nej, det har de inte. Vet de var den ligger? Tja, den är "där uppe", en sannerligen vag beskrivning när man betänker att jorden snurrar runt sin axel var 24:e timme, färdas i en omloppsbana runt solen, och solen själv är bara en i en galax av miljarder andra solar i ett universum av miljarder galaxer. Så var är "där uppe"? Vet dessa förvirrade predikanter, när de lovar dig himlen, vad de pratar om? Nej, det gör de inte. De har inte den blekaste aning. De bara ljuger för dig, ger vilda, långsökta löften som de vet att de aldrig kommer att behöva uppfylla. De vet att de aldrig kommer att ställas inför rätta där de kommer att tvingas leverera utlovade varor, eftersom alla dessa saker förmodligen finns i "nästa värld", en vag värld som aldrig anländer, som aldrig existerat utom i fantasin hos några listiga bedragare. Dessa skickliga bedragare har vävt bilder så lockande, så vaga att vem som helst kommer att ha gott om utrymme att ägna sig åt sina käraste fantasier och låta dem löpa fritt efter hjärtans lust.

Ett fördummat och misslyckat koncept av himlen förebådades redan i Gamla testamentet, vilket återspeglar judarnas och Främre Orientens forntida kosmogonier. Enligt detta är himlen en enorm solid kupolliknande utbredning, eller ett fäste "ovanför" jorden, som skiljer vattnen "ovanför" från vattnen "nedanför". Låt oss nu stanna upp precis där och undersöka detta påstående om "där uppe". Hur långt "där uppe" antas himlen ligga från jorden? Om du frågar en predikant var himlen är, kommer han skämtsamt att vifta bort det och vagt peka "uppåt" från där han står, med ett avstånd som är helt okänt. Det är bara "där uppe" kommer han att säga, pekande uppåt. Men det är ett ganska dumt svar, särskilt när himlen är den huvudattraktion han säljer till dig. "Där uppe" för en man som står i Melbourne, Australien, skulle som vi alla vet peka i en exakt motsatt riktning mot en man som pekar "där uppe" och står på gatorna i Toronto, Kanada. Så var är den? Den

predikant, precis som alla andra, inte har den blekaste aning om vad han talar om.

Men låt oss fortsätta försöka beskriva konceptet så som det skisseras i Gamla Testamentet. ”Ovanför” ”fästet” (två meningslösa ord) fanns urvattnen och där låg också Gudomens boning; i fästet sattes stjärnorna, blinkande små ljus för att roa oss jordbor. Mellan fästet och jorden var platsen där fåglarna flyger och molnen svävar. Dessa forntida okunniga stackare var då fortfarande ovetande om att jorden var rund, och de var inte heller medvetna om att den hade en atmosfär. Som Gudomens boning omtalas himlen som en tron, ett palats eller ett tempel till vilket helgonens och syndarnas böner automatiskt steg som en stigande rökspiral. De forntida judiska skojarna som skrev Gamla Testamentet var inte särskilt specifika gällande himlen eller helvetet, och de brydde sig inte heller särskilt mycket. Faktum är att helvetet knappt nämndes alls. Hebréerna var mycket mer upptagna med att koka ihop en fiktiv historia om sig själva och sina förfäder, Abie, Ikie och Jakie.

Det var inte förrän judarna tog sig an uppgiften att koka ihop en självmordsreligion för att störta det romerska imperiet som koncepten om himmel och helvete antog monumentala proportioner. Späckat med den giftiga menyn från Bergspredikans doktrin, gick Nya Testamentet in för det på allvar för att få dessa lättlurade hedningar att tro! tro! tro! Hur gjorde de det? Först och främst piffade de upp konceptet om himlen med mycket mer lockande skyltfönsterdekorationer. Himlen utmålades nu som en super-duper Superdome, en plats som till och med fantasin hos dagens tv-månglare och manusförfattare skulle ha stora svårigheter att överträffa. Som det beskrivs i Uppenbarelseboken 21 är himlen mer än bara en Superdome. Det är en högst fantastisk stad, en som skulle få ögonen på även den mest giriga, materialistiska jude att tindra av avund. Det är en stad som är tolvtusen stadier lång, bred och hög. Detta översätts till 240 mil i fyrkant och även 240 mil hög. Vilken Superdome! Murarna är 65 meter höga och består av inget mindre än ädelstenar, mestadels jaspis. Själva staden är rent guld! Tänk dig det — 240 mil hög! Nya Testamentet ger sedan ytterligare en detaljerad beskrivning av de tolv grundstenarna, alla av ädelstenar, inget mindre. Den första grundstenen är av jaspis, den andra av safir, den tredje kalcedon, den fjärde smaragd och så vidare uppåt. Staden har tolv portar, alla av pärlor. Men själva staden — rent guld — ”likt genomskinligt glas”. Vilket hemställe! Vilket kap!

Efter alla dessa detaljer lämnas många (de flesta) av de relevanta frågorna obesvarade. Finns det någon luft "där uppe"? Äter vi? Om så är fallet, vad? Hur tillbringar vi vår tid i evigheten? (Det är en jäkla massa tid!) Är sex tillåtet, eller är vi alla avkönade, kastrerade eunucker? Är våra kroppar fortfarande materiella med vikt och massa, eller är vi bara viktlösa, karaktärslösa, hjärnlösa, genomskinliga "andar"? Den besvarar ingen av dessa viktiga frågor. Uppenbarligen är vi bara en massa hjärnlösa, viktlösa, genomskinliga hantlangare som fladdrar genom rymden, spelar harpa och slår ihop läpparna för att prisa en superegotistisk "Herre" (läs tyrann) i all evighet. Personligen har en sådan tillvaro inte mycket lockelse för mig. Det skulle bli ganska tråkigt efter de första 15 minuterna, för att inte tala om de kommande femtio miljarder åren.

En märklig sak sägs hända med själens flykt på dess väg till himlen. Det sker uppenbarligen en plötslig och motsägelsefull förändring i värderingar. Medan det i Matteus 6:19 står "Samla er inte skatter på jorden", blir nu plötsligt, väl "uppe" i himlen, alla dessa ekonomiska handelsskatter — guld, silver, ädelstenar, etc. — extremt eftertraktade. Faktum är att för att locka de lättlurade bondtölparna i sin fälla, dinglar de ljugande predikanterna en himmel framför sina offers fantasi som skulle få vilken girig judes ögon som helst att spärras upp av upphetsning.

Frågan är, om vi förmanas att undvika alla dessa ekonomiska skatter på jorden där de kan användas för att köpa livets nödvändigheter, såsom mat, kläder och bostad, varför blir de då så eftertraktade i himlen, där vi förmodas vara en flock eteriska spöken som fladdrar genom molnen? Vilken tänkbar nytta skulle guld, silver och ädelstenar ha på en plats för handel eller jordiska livsnödvändigheter? Vilken dum motsägelse. Tala om vilda historier! Tala om hyckleri! Denna är svår att överträffa.

Det finns en annan märklig motsägelse i denna bluff om himmel och helvete, och jag har aldrig hört talas om någon predikant som någonsin vågat ta upp den och ge en rimlig förklaring. Vi får veta att när man väl är i himlen är allt så lycksaligt och så fridfullt och det finns inte en sak att oroa sig för som kan fläcka den perfekta bilden. Låt mig nu ställa denna fråga — anta att en mor hade ett halvt dussin barn — pojkar och flickor. När hon dog, anta att hon var en av de lyckliga få som kom till himlen, men när hennes barn dog hamnade de alla i helvetet, en situation som skulle vara en ganska vanlig knipa med tanke på att oddsen är ungefär ett på 100 att någon överhuvudtaget kommer till himlen. Nu då, kan du föreställa dig någon mor (eller

fader, eller bror, eller syster) som är saligt lyckliga och likgiltiga när de tvingas se sina nära och kära torteras inför sina egna ögon i den eldiga avgrunden dag efter dag? Uppenbarligen är de två grupperna öppet synliga och i kommunikation med varandra, vilket framgår av berättelsen om Lasarus i himlen och de rika männen i helvetet, där den senare desperat ber om en droppe vatten på sin heta tunga, och Lasarus skoningslöst avvisar honom. (Se Lukas 16) Inte bara avvisar honom, utan gottar sig åt den rike mannens elände – innebörden är att nu när rollerna är ombytta, är Lasarus förbannat glad över den andra varelseens oändliga tortyr.

Så mycket för den judiska himlen med allt dess skyltfönsterpynt av diamanter, guld och ädelstenar. Vi kommer nu till den verkliga stötestenen vad gäller vad spelet egentligen går ut på. Detta judiska bedrägeri var så riggat mot de stackars tölparna som ville komma till himlen att de flesta av dem inte kunde det, oavsett hur hårt de försökte. (Läs igen, "Att komma till himlen: Projekt omöjligt; eller Alla hamnar i helvetet", s. 172, *Nature's Eternal Religion*.) Enligt de oräkneliga hinder som avsiktligt satts upp, är minst 99 procent av alla dödliga dömda att hamna i den eldiga avgrunden av evig tortyr. Så enligt alla standarder, enligt all statistik, är helvetet en mycket större, mycket mer befolkad och en viktigare del av händelserna än himlen, eftersom det är där den kärleksfulle, barmhärtige judiske Guden uppenbarligen planerade att spärra in de flesta av oss dödliga syndare för all evighet efter att vi förvandlats till "andar". Så låt oss ta en närmare titt på helvetet.

Detta avskyvärda koncept utvecklades i tre stadier och blev mer skräckinjagande ju längre det led. Det uppstod som det hebreiska ordet "Sheol" i Gamla testamentet, en dyster men relativt harmlös boning för de döda, som inte antydde några moraliska skillnader, lidande eller straff. Det grekiska ordet "Hades" hade ytterligare implikationer och antydde en dyster region under jorden som de avlidnas "själar" trädde in i genom portar och sedan dröjde kvar i en skuggig tillvaro skild från människa och Gud, och få män vågade uttrycka hopp om mer än detta i "det kommande livet", som ses i Job 19:25-27, Psaltaren 16:8-11 och 17:15, och på andra ställen. Vid tiden för Daniels bok hade det utvecklats en mer avancerad eskatologi och den förutspådde en uppståndelse och dom, även om spelets regler förblev oklara och ospecificerade.

Det blev dock en helt ny spelplan när judarna slog sina kloka huvuden ihop och kokade ihop det Nya

Testamente för att skrämma vettet ur de ideologiskt vacklande romarna, som judarna hade siktat in sig på att nedmontera. Judarna höll sig vakna mången sömnlös natt för att försöka frammana ett koncept så hemskt, så **hemskt, så sadistiskt, så skrämmande, utformat för att göra en osammanhängande, snyftande vekling av den mest robusta och beslutsamma individ, förutsatt att han eller hon var dum nog att tro på en sådan plats.** Judarna gjorde sitt jobb väl. Det skulle vara svårt, om inte omöjligt, att hitta på en mer hemsk och skrämmande styggelse än det helvete de drömde ihop i Nya Testamentet.

Enligt Nya Testamentet är det en eldig grop, en sjö av brinnande svavel, en plats för evig tortyr som det inte finns någon flykt ifrån. Tala om det sadistiska Gulag-systemet med slavarbetsläger i Sovjetunionen och andra platser bakom järnridån! De har ingenting att sätta emot kristendomens koncept om ett eldigt helvete. I de jordiska tortyrlägren "tillåts" folk åtminstone att dö och deras dagar av tortyr är slut för alltid. Inte så i den kristnes helvete. Tortyren är intensiv, den är kontinuerlig utan respit, ingen "paus". Den är evig. Hur sadistisk kan man bli?

HIMMEL OCH HELVETE

VI BORDE VARA TACKSAMMA ATT DET FINNS ETT HELVETE. OM DET INTE FANNS, SKULLE VI ALLA VARA ARBETSLÖSA OCH BLI TVUNGNA ATT SÖKA NÅGON FORM AV ÄRLIG ANSTÄLLNING.

Under årens lopp har jag samlat filer med information om en mängd olika ämnen. En av dessa filer handlar om helvetet. I den, bland andra urklipp och material, hittar jag ett litet häfte som skickats till mig av någon kristen predikant. Det är ett 32-sidigt häfte med titeln "Hell Fire" (Helveteseld), utgivet av en "evangelist" vid namn Oliver B. Greene, som uppger sin adress som Greenville, S.C. Det är tänkt att sprida Kristi "glada budskap", men det som sägs i dess invecklade, förvridna budskap skulle vara tillräckligt för att driva en rationell människa till vansinne. Han ställer frågan i början av häftet: Är elden i helvetet verklig eld? Eller är det en fiktiv eld? Eller symbolisk eld? Eller ingen eld alls? Sedan fortsätter han med att försäkra dig, lilla vän, att den sannerligen är verklig, låt mig säga dig det.

Här är några av hans utvalda passager, många citerade direkt från den "Heliga Skrift" för att inte bara försäkra oss om att helveteselden är mer verklig än verklig, utan för att strö salt i såren berättar han för oss att den är hetare än någon eld på jorden. Han citerar Jesus som säger: "Om din hand förleder dig till synd, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha båda händerna i behåll och komma till HELVETET, till ELDEN SOM ALDRIG SLÄCKS; där deras mask inte dör och elden inte släcks." (Allt detta upprepas igen med att foten huggs av, och sedan att ögat plockas ut.) (Markus 9:43-48) Efter att ha citerat detta eländiga stycke idioti, påpekar evangelist Greene sedan triumferande att Kristus använder termen "Eld" fem gånger i sex verser, "Helveteseld" en gång, och att "elden aldrig skall släckas" fem gånger. Så... det är bäst att du tror på det. Han fortsätter i all oändlighet med hot och förmaningar tillskrivna Kristus, vilka, om de gjordes av en galen brottsling här på jorden, skulle leda till att en sådan dåre snart hängdes i närmaste träd av en uppretad folkmassa. Evangelist Greene betonar sina uppviglande hot med rött bläck och versaler på ord och fraser som "och skall kasta dem i en BRINNANDE UGN;", "evig eld"; "Helvetet BRINNER NU och HELVETET kommer att BRINNA FÖR EVIGT", och så vidare. Sedan kommer slutklämmen – du kan inte fly, det finns bara en sak att göra – tro! tro! tro!

Det gör mig illamående att läsa sådant skräp. Detta är samma taktik som en Chicago-gangster av Al Capones typ, som skulle hota med att bryta dina armar eller ben, eller stoppa dig i en cementtunna och släppa ner dig i Lake Michigan om du inte gick med på hans krav. Hur detta ska kunna relateras till ett snällt, kärleksfullt och medkännande spöke "där uppe" någonstans i skyn, kan bara en sjuk, pervers idiot förklara. Jag har fått nog av helvetet. Åt helvete med alltihop.

* * * *

Det finns några verkliga och nuvarande faror som möter oss dödliga här på jorden – och den mest överhängande och nuvarande faran är bastardiseringen och förslavandet av den vita rasen och dess framtida avkomma av samma sadistiska vidunder som drömde ihop tidernas ultimata skräck – det fiktiva konceptet om helvetet. Jag pratar inte om eskimåerna – jag pratar om de förbannade judarna. Så vi gör bäst i att inte slösa mer tid på sådant nonsens, utan låt oss istället rycka upp oss – få ut de där 10 miljonerna av Den Vite Mannens Biblar och släcka den parasitära pesten som sätter eld på den verkliga världen och skapar ett helvete här på jorden.

* * * * *

Det mest häpnadsväckande resultatet under 1900-talet har varit den otroliga framgång med vilken den judiska konspirationen har lurat den vita rasen att förråda sitt ovärderliga arv för en hög med skräp.

* * * * *

Politiska partier är benägna att ingå kompromisser, men en världsåskådning gör aldrig detta. Ett politiskt parti är böjt att anpassa sina läror i syfte att möta sina motståndares, men en världsåskådning proklamerar sin egen ofelbarhet. -- Adolf Hitler

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del VII i en pågående serie

Racial Loyalty, oktober 1988

Nonsens och hokus pokus

Den heliga skrift antas vara skriven av det judiska superspöket vars visdom och intelligens inte bör ifrågasättas. Här är ett prov på supervisdom som låter väldigt likt att leka "ole dole doff", kasta ut en nigger i en korg.

Vi citerar ordagrant från

TREDJE MOSEBOK: Kapitel 14

1. *Och HERREN talade till Mose och sade:*

2. *Detta skall vara lagen om den spetälske på hans reningsdag: Han skall föras till prästen:*

3. *Och prästen skall gå ut ur lägret; och prästen skall se efter, och se, om den spetälskes spetälska är läkt;*

4. *Då skall prästen bjuda att man för den som skall renas tar två levande och rena fåglar, och cederträ, och scharlakansrött garn, och isop;*

5. *Och prästen skall bjuda att man slaktar den ena fågeln i ett lerkärl över rinnande vatten:*

6. *Vad den levande fågeln beträffar, skall han ta den, och cederträet, och det scharlakansröda garnet, och isopen, och doppa dem och den levande fågeln i blodet från den fågel som slaktades över det rinnande vattnet:*

7. *Och han skall stänka sju gånger på honom som skall renas från spetälskan, och skall förklara honom ren, och skall släppa den levande fågeln lös ut på öppna fältet.*

8. *Och den som skall renas skall tvätta sina kläder och raka av sig allt sitt hår och bada i vatten, så att han blir ren: och därefter skall han komma in i lägret, men skall stanna utanför sitt tält i sju dagar.*

9. *Men på sjunde dagen skall det ske, att han skall raka av sig allt sitt hår på huvudet och sitt skägg och sina ögonbryn, ja, allt sitt hår skall han raka av: och han skall tvätta sina kläder, och han skall bada sin kropp i vatten, och han skall vara ren.*

10. Och på åttonde dagen skall han taga två felfria lamm av hankön och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön, så ock tre tiondedels efa fint mjöl till spisoffer, blandat med olja, och en log olja.

11. Och prästen som utför reningen skall ställa fram den man som skall renas, tillsammans med dessa ting, inför HERRENS ansikte, vid ingången till uppenbarelsetältet.

12. Och prästen skall taga det ena lammet av hankön och offra det till skuldoffer, så ock log-måttet med olja, och han skall vifta dem som ett viftoffer inför HERRENS ansikte.

13. Och han skall slakta lammet på den plats där man slaktar syndoffret och brännoffret, på en helig plats; ty likasom syndoffret tillhör prästen, så ock skuldoffret; det är högheligt.

...DET SOM ÄR KVAR AV OLJAN I PRÄSTENS HAND SKALL HAN LÅTA KOMMA PÅ HANS HUVUD SOM SKALL RENAS, FÖR ATT BRINGA FÖRSONING FÖR HONOM INFÖR HERRENS ANSIKTE.

14. Och prästen skall taga något av blodet från skuldoffret, och prästen skall stryka det på den högra örsnibben på honom som skall renas, och på hans högra hands tumme och på hans högra fots stortå:

15. Och prästen skall taga något av den log olja som där är, och gjuta det i sin egen vänstra handflata:

16. Och prästen skall doppa sitt högra finger i oljan som han har i sin vänstra hand, och stänka av oljan med sitt finger sju gånger inför HERRENS ansikte:

17. Och av det som är kvar av oljan i hans hand skall prästen stryka på den högra örsnibben på honom som skall renas, och på hans högra hands tumme och på hans högra fots stortå, ovanpå blodet från skuldoffret:

18. Och det som är kvar av oljan i prästens hand skall han gjuta på hans huvud som skall renas; och prästen skall bringa försoning för honom inför HERREN.

19. Och prästen skall offra syndoffret och bringa försoning för honom som skall renas från sin orenhet; och därefter skall han slakta brännoffret:

20. Och prästen skall offra brännoffret och matoffret på altaret; och prästen skall bringa försoning för honom, och så blir han ren.

21. Men om han är fattig och inte kan anskaffa så mycket, då skall han taga ett lamm till skuldoffer för att viftas, till att bringa försoning för honom, och en tiondedels efa fint mjöl blandat med olja till matoffer, och en log olja;

22. Och två turturduvor eller två unga duvor, allt efter vad han kan anskaffa; och den ena skall vara till syndoffer och den andra till brännoffer.

23. Och han skall bära fram dem på åttonde dagen för sin rening till prästen, till ingången till uppenbarelsetältet, inför HERREN.

24. Och prästen skall taga skuldofferslammet och den log olja som där är, och prästen skall vifta dem till ett viftoffer inför HERREN:

Kom ihåg, det är förmodligen Herren som talar genomgående. Uppenbarligen hade super-spöket inte bara tappat förståndet, utan tydligen sviktade hans minne också rejält, och han började upprepa samma skräp som han hade hävt ur sig bara några minuter tidigare.

TYCKER NI INTE ATT VI DRAR DEN HÄR CHARADEN LITE VÄL LÅNGT, GÄNGET? MED VÅR FEJKADE HERRE SOM SÄGER SAKER SOM ATT EN PRÄST SKA STRYKA LITE BLOD PÅ HÖGRA ÖRAT, TUMMEN, HÖGRA HANDEN OCH PÅ STORTÅN PÅ NÅGON IDIOT, BARA FÖR ATT RENA HONOM. NI MÅSTE MEDGE, DET HELA LÅTER JÄKLIGT LÖJLIGT.

"DE MENINGSLÖSA SKRIFTERNA"

25. *Och han skall slakta skuldoffrets lamm, och prästen skall ta något av blodet från skuldoffret och stryka det på den högra örsnibben på den som skall renas, och på hans högra hands tumme och på hans högra fots stortå:*

26. *Och prästen skall hälla av oljan i sin egen vänstra handflata:*

27. *Och prästen skall med sitt högra finger stänka sju gånger inför HERRENS ansikte av den olja som han har i sin vänstra hand:*

28. *Och prästen skall stryka av den olja som han har i sin hand på den högra örsnibben på den som skall renas, och på hans högra hands tumme och på hans högra fots stortå, på samma ställe där skuldoffrets blod ströks:*

29. Och det återstående av oljan som är i prästens hand skall han lägga på huvudet på den som skall renas, för att bringa försoning för honom inför HERREN.

30. Och han skall offra en av turturduvorna eller av de unga duvorna, allt efter vad han kan få tag på:

31. Ja, vad han än förmår skaffa fram, den ena till syndoffer och den andra till brännoffer, tillsammans med matoffret; och prästen skall bringa försoning för den som skall renas inför HERREN.

32. Detta är lagen för den hos vilken spetälskans plåga finns, vars hand inte förmår skaffa fram det som hör till hans rening.

Det finns mer hokus-pokus om rening av ett hus från spetälska, men jag tror att vi har fått nog av judisk vidskepelse och ritualer.

* * * * *

När du möter KREATIVITET för första gången i ditt liv, blir du presenterad för en Sak mot vilken du äntligen kan ägna Total Hängivenhet.

* * * * *

Revolution, anarki och kaos över hela världen: det händer inte bara. De anstiftas av JOG, utförs av CIA, och betalas av den vite amerikanske skattebetalaren, den ultimata lättlurade stackaren.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats
Del VIII i en pågående serie
Racial Loyalty, november 1988

Berättelsen om Josua

Utan tvekan skulle en mer blodtörstig mördare vara svår att finna i hela historien, men den judiske guden var med Josua hela vägen – och planerade upprepade brott av massivt folkmord på goyim.

Inom sagovärlden för förskolebarn finns sagan om de tre små grisarna och den stora stygga vargen. Vi får veta att den stora stygga vargen, i sitt försök att fånga och sluka de tre små grisarna, flåsade och pustade och blåste ner huset i attacken mot de två första små grisarna, men när det kom till det tredje huset som var byggt av tegel, kunde han inte blåsa ner det. Tja, uppenbarligen var den judiske pseudohjälten Josua strået vassare än den stora stygga vargen – han flåsade och pustade och blåste ner murarna av tegel och murbruk i staden Jeriko – eller så vill de judiska manusförfattarna i sina vilda fantasivandringar få oss att tro. Innan vi går in på berättelsen om juden Josua, låt oss klargöra en sak för oss själva: det finns inte mer bevis (eller rimlighet) för berättelsen om Josua än vad det finns för de tre små grisarna och den stora stygga vargen. Medan den senare inte utger sig för att vara mer än en barnsaga, har miljontals människor lurats att tro att inte bara Josuas vilda irrfärder var den "evangeliska sanningen", utan att han också var någon sorts hjälte och helig man. Låt oss titta närmare på de judiska manusförfattarnas extravaganta påståenden.

* * * * *

Efter att ha flytt från Egypten vandrade judarna omkring i öknen i fyrtio år. Vad åt detta hungriga band av mördare under alla dessa år? Jo, de matades med "manna från himlen" och subventionerades av sitt eget privata stamspöke, för vilket de hade en mängd olika namn såsom Jahve och ett dussin andra. Hur som helst, efter fyrtio år, när Moses dog, utnämnde Superspöket en karl vid namn Josua, son till Nun, till att bli deras nye

ledare. Han skulle erövra och föra dem in i det "förlovade landet", landet som "Herren" hade lovat dem (påstod de). Varför Herren skulle visa ett särskilt intresse för ett sådant uselt band av parasiter förklaras aldrig i Gamla testamentet, 919 sidor av så kallad "historia" som judarna har kokat ihop åt sig själva. Inte nog med att det inte fanns någon rimlig anledning till varför dessa odugliga drumlar skulle "ärva" detta land, utan det förklaras aldrig varför detta land, som redan var ockuperat och högt utvecklat av flitiga och hårt arbetande hedningar, varför dessa goda människor skulle berövas sina gårdar, sina städer, sina marker och bli dödade och slaktade i massor. Blir vi inte gång på gång tillsagda att Gud är rättvis, snäll och kärleksfull, och att vi alla är lika inför Herrens ögon? Hur är det med det, ni ljugande hycklare och kristna predikanter? Vi skulle vilja höra er förklaring.

Men låt oss nu gå direkt till den så kallade "Heliga skrift", den sjätte boken i Gamla testamentet som kallas Josua, och granska denna lystna och hemska berättelse, en berättelse som är långt vildare än den om de tre små grisarna och tusen gånger mer blodtörstig än den stora stygga vargen.

* * * * *

Landet som jidderna hävdar lovades dem av deras fanatiska och hängivna Super-spöke var redan ockuperat av kanaanéerna, hettiterna, hivéerna, perisséerna, girgaséerna, amoréerna och jebuséerna, enligt Josua 3:10. Till skillnad från jidderna var dessa nationer, sju till antalet, mycket flitiga och hade redan utvecklat gårdarna, städerna, vägarna och broarna till en blomstrande ekonomi. Men åt helvete med dem, enligt det judiska Super-spöket. Han utsåg personligen Josua till att vara den militära ledaren för att slakta dem alla och ta över deras länder "av mjölk och honung", och han, S.S. själv, skulle leda strategin och utföra allt hokus-pokus och de magiska handlingarna för att se till att hans älsklingsuppgörelse med detta gäng kriminella jidder genomfördes.

Från sitt läger i Shittim, där Josua hade samlat en armé på fyrtio tusen män, sände Josua ut två spioner till staden Jeriko. Den första personen de kontaktade var en hora vid namn Rahab. Ryktet nådde kungen av Jeriko om detta intrång och han skickade efter Rahab, som, verkar det som, var fruktansvärt rädd för den judiske Jahve. Hon gav spionerna skydd undergivet, ljög för kungen och hjälpte spionerna att fly. Som tack för detta...

avkrävde ett löfte från spejarna att hon och "hennes hus" skulle räddas när judarna ödelade staden.

Tillbaka i Shittim rapporterar spejarna att "alla invånare darrar för oss", kort sagt, de är dödligt skräckslagna.

Den judiska S.S. (Super Spook) var ansvarig för strategin och han lade ner stor möda på att i detalj förklara för Josua exakt hur han skulle förinta Jeriko. Men först var armén tvungen att korsa Jordanfloden, som var i översvämningsstadiet. Inga problem. Samma S.S. som hade skurit en väg genom mitten av Röda havet så att dessa parasiter kunde fly från Egypten och gå genom detta vidsträckta hav utan att bli blöta om fötterna, gjorde om samma konststycke. När jidderna marscherade upp på den svullna Jordans stränder beordrades flodens övre vatten att samlas och "stå i en hög", och återigen går jidderna över på torr mark. Vilt? Det kan du ge dig på.

Precis som högsta hönset i Chicago-maffian som planerar en Brinks-kupp, hade S.S. allt utstakat för sitt band av mördare. De omringar staden Jeriko. En gång om dagen marscherar de runt staden och blåser i sina vädurshornstrumpeter. De gör detta i sex dagar utan att säga ett ord. På den sjunde dagen upprepar de detta hokus-pokus, men skriker samtidigt som besatta, och se på fan, vad tror du händer? Murarna av tegel och murbruk rasade samman,

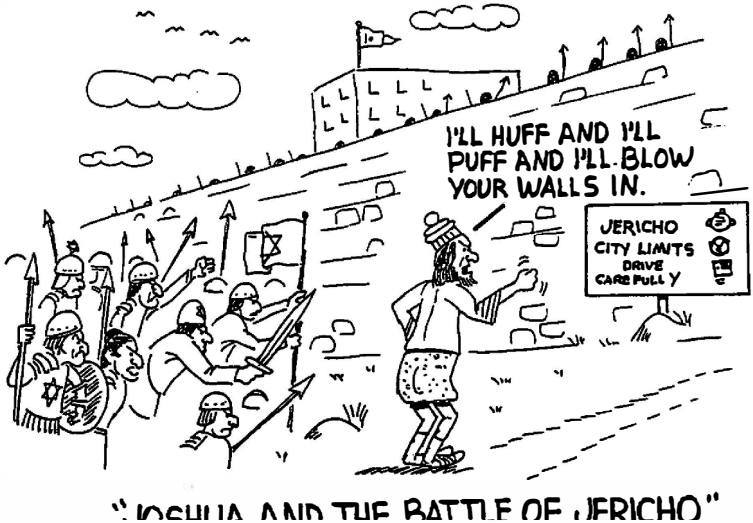

"JOSHUA AND THE BATTLE OF JERICHO"

"JOSUA OCH SLAGET VID JERIKO"

ett trick som Stora Stygga Vargen inte riktigt kunde genomföra, men för det judiska S.S. var det en barnlek, eller så går den dumma historien. Hur som helst, gangsterna tågar in, dödar varje man, kvinna och barn, allt på Herrens order. "De vigde staden åt förintelse med allt vad däri var, både män och kvinnor, unga och gamla, så ock oxar, får och åsnor, och slog dem med svärdsegg". Alla utom skökan Rahab och "hennes fränder", som de skonade eftersom hon hade samarbetat med deras spioner. De skonade också allt guld, silver, "och kärl av koppar och järn" som de kunde lägga sina smutsiga händer på. Låter detta som en påminnelse om den judiska erövringen och plundringen av de palestinska araberna i mitten av 1900-talet? Det gör det.

Nästa mål var staden Ai. För detta ritade S.S. återigen upp sin strategi och sitt förräderi om hur de bäst kunde lägga sig i bakhåll för Ai. Detaljerna kan läsas i Josua, kapitel 7 och 8. Det räcker med att säga att med hjälp och ledning av S.S. intogs staden, folket slaktades i massor, staden brändes till en askhög. Men denna gång behöll de listiga judarna boskapen, liksom allt annat byte, står det. Vid det här laget hade alla de andra kungarna fått höra hur jidderna och deras "Super-spöke" fullständigt hade förintat Jeriko och Ai. Den stora staden Gibeon hade fått kalla fötter och slutit fred med Israel och ingått ett förbund med dem. Som belöning beslutade jidderna (efter att gibeoniterna hade anslutit sig till dem) att de fick leva, men gibeoniterna skulle nu bli deras vedhuggare och vattenbärare. Med andra ord, deras slavar.

Gibeoniternas kapitulation förargade de fem amoreiska kungarna och de tog sig samman och förde krig mot både Gibeon och israeliterna. Detta skakade om Josua avsevärt. Men den listige S.S. som ser allt, vet allt, hade räknat ut allt. Han försäkrade Josua: "Frukta icke för dem, ty jag har givit dem i din hand." Naturligtvis.

Det står i Josua 10:10 "och Herren sände förvirring bland dem inför Israel, så att de tillfogade dem ett stort nederlag vid Gibeon; och han förföljde dem på vägen upp mot Bet-Horon och slog dem ända till Aseka och Mackeda".

Wow! Herren gjorde praktiskt taget allt på egen hand. Allt Josua och jidderna behövde göra var att stå bredvid med öppna munnar. S.S. gjorde ännu mer! Han "lät stora stenar falla på dem från himmelen" och "de som dog genom hagelstenarna voro flera" än de som jidderna dräpte med svärd. Man kan inte få ett bättre erbjudande än så!

Men det var inte allt. Nu kommer det avgörande beviset. Efter att ha bombarderat sina fiender från hög höjd och dödat dem alla, ville dessa ondskefulla judar ha mer tid att hämnas på sina fiender än vad det fanns timmar på dygnet. Så "Då talade Josua till Herren", och inför Israels barn: "Sol, stå stilla i Gibeon; och du, måne, i Ajalons dal." Och vad tror ni hände? "Och solen stod stilla och månen stannade" precis så "tills folket hade hämnats på sina fiender." Det sägs vidare att solen och månen faktiskt stannade en hel dag så att dessa lystna och förrädiska israeliter kunde få detta extra dagsljus för att ägna sig åt blodig massaker och frossa i en makaber orgie av obegränsat mördande efter hjärtans lust. Är det inte fantastiskt att ha ett sådant trevligt och vänligt S.S. i bakfickan?

Tror du verkligen på allt detta judiska strunt? Medan dessa blodtörstiga ökenstammar var rika på vidskepelse och förräderi, var de så okunniga om naturens fakta att de inte ens visste att jorden var rund, och att den roterade kring sin axel var 24:e timme. Om vi undersöker konsekvenserna av detta skandalösa men mycket hyllade påstående, skulle det innebära att vår jord, med en diameter på cirka elvatusen kilometer, skulle behöva sluta snurra och stanna tvärt. Kan du föreställa dig vad detta, med en hastighet på ungefär 1 600 kilometer i timmen vid ekvatorn, skulle göra med haven och alla föremål på ytan som inte är fastspikade? Konsekvenserna skulle bli desamma som om ett flygplan som färdas i 1 600 kilometer i timmen dundrade in i ett berg, men detta skulle multipliceras en miljard gånger om. Allt detta för dessa okunniga mördare? Hur galen får man bli?

Ändå finns det intelligenta vita människor som vandrar omkring idag och som har blivit så hjärntvättade av detta judiska struntprat att de försvarar dessa orimliga påståenden — "eftersom det står i Bibeln."

Jag påminns om en korrespondens jag hade med en elektronikingenjör från La Jolla, Kalifornien, för cirka 15 år sedan. Han hävdade att några datavetare som arbetade med någon form av tidsplanering och körde klockan baklänges hade funnit att det fanns en dag där bakåt för cirka tre tusen år sedan som de fann saknades. Han hade uppenbarligen gått på en fiktiv historia som de listiga kristna hade satt i omlopp, en historia som är lika orimlig som de förmodade bedrifter och mirakel som uppfunnits om en fiktiv Josua i den judiska bibeln. (Ett av mina brev till Mr. E.S. Cooke finns på s. 119 i "The

Klassen Letters". Dessutom hänvisar jag till ett brev i samma ämne till Mrs. Phyllis Kavich på s. 115-117.)

Så mycket för sammanfattningen av hela denna samling av bisarra och groteska judiska lögner. Jag ska göra processen kort med resten av kapitlet om Josua genom att säga att med de judiska manusförfattarna vid rodret var naturligtvis Josua och hans kusliga medbrottsling i brottet överväldigande framgångsrika i sin kampanj för att stjäla goyim-land som nu är känt som Palestina. Med hjälp av en lättflyktig penna sammanställde dessa judiska manusförfattare den ena blodiga massakern efter den andra, mördade kungar och bönder, män, kvinnor och barn om och om igen, tills de hade allt, med hjälp och uttrycklig välsignelse från deras privata stamspöke. Allt sammanfattas ganska väl i kap. 10, v. 40, som säger: "Så slog Josua hela landet, bergsbygden och Sydlandet och Låglandet och sluttningarna, och alla deras kungar; han lät ingen slippa undan, utan vigde allt som andades åt förintelse, så som Herren, Israels Gud, hade befallt." Sedan, efter att ha haft en blodig judisk orgie i Purims tradition, delade de upp landet och bytet mellan Israels judiska stammar, och hela denna "historia" är inget annat än en samling hopkokade lögner och skräp.

Men låt oss nu sammanfatta och analysera denna samling av lögner och skräp.

1. Gamla testamentet är huvuddelen av den kristna bibeln, 919 sidor av totalt 1203, med andra ord, cirka 76 procent.

2. De flesta kristna är vita, och de flesta vita människor är kristna, och de inkluderar och accepterar denna judiska samling av lögner som förhärligar judarna, tillsammans med jiddernas påstående att de är "Guds utvalda".

3. Jag frågar därför dessa kristna:

   (a) Står inte allt detta massdödande av judarna i direkt motsats till de budord som utfärdades av Kristus i "Bergspredikan" som säger — "Älska era fiender"; "Vänd andra kinden till"; etc.? Hur kan ni förena dessa massmord om ni tror på både Gamla testamentet och Nya testamentet?

   (b) Står det inte också i direkt konflikt med de tio budorden som säger — "Du skall icke dräpa"; "Du skall icke stjäla"?

   (c) Är inte den judiska guden ett grymt rasistiskt monster som är starkt partisk mot hedningarna och skamlöst gynnar judarna?

   (d) Står inte detta stycke av mördande och stöld också i direkt motsats till den bild som bibeln gör gällande om

en "rättvis" Gud, att vi alla är lika inför Herren?

(e) Hur kan en sådan rättvis Gud överse med mord, våldtäkt och plundring utförd av en grupp människor (och faktiskt till och med vara en huvudpartner i sådana brott) och ändå fördöma dem hos en annan grupp människor? Är inte detta hycklande, oärligt och att använda dubbelmoral? Är det inte vidrigt och rent ut sagt kriminellt upprörande?

(f) Skulle du acceptera en sådan rutten och stinkande "moral" från dina egna föräldrar? Skulle du tro på sådana vilda och bisarra historier (som att solen och månen står stilla) om din egen far berättade för dig att han hade bevittnat dem?

4. Slutsatsen: tror du verkligen på en sådan vild samling lögner, motsägelser och skräp som framställs i den judisk-kristna bibeln? Om inte, se till Naturens Lagar för den eviga sanningen.

Det är inte bara moraliskt rättfärdigat, utan vår skyldighet att förlöjliga det som är löjligt när sådant skräp bedrägligt sprids som "Evangelisk Sanning".

* * * * *

När vi väl får judarna, "muds" och andra parasiter från våra ryggar, kan varje vit man leva som en kung och varje vit kvinna som en drottning.

* * * * *

Hjälp till att bygga en mäktig vit raslig rörelse. Hjälp till att bygga CREATIVITY.

* * * * *

Tyvärr är den genomsnittlige vite mannens sinne för närvarande för nedskräpat med ytligt skräp för att kunna greppa de fulla konsekvenserna och omfattningen av den idé vi Skapare lägger fram. Men vi kommer att få dem alla, förr eller senare.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del IX i en pågående serie

Racial Loyalty, december 1988

Berättelsen om Juda

Judarna tar sitt namn från en viss ökenstammedlem vid namn Juda, och hela deras rännstensreligion, judendomen, är uppkallad efter denna specifika individ. Vi förleds att tro att eftersom så mycket ära har östs över Juda, måste han vara en individ med enastående karaktär och prestationer. I judisk litteratur har han kallats för "Lejonet av Juda", uppenbarligen inte bara som en karaktärsfast man, utan vi förleds också att tro att han var en modig krigare och ledare, en riktig hjälte.

Vi skulle ha fel på alla punkter. Det vore svårt att hitta en mer sliskig, motbjudande och föraktlig karaktär i hela historien. Låt oss rekapitulera berättelsen om Juda från Första Moseboken, kapitel 38, med rubriken "Judas hushållsbekymmer", det enda kapitlet som fokuserar på Juda, judarnas och deras religions, judendomens, namne. När vi gör det kommer vi att finna att långt ifrån att ha alla de modiga och hedersamma egenskaper som vi skulle förvänta oss att en ras hjälte och namne skulle ha, finner vi tvärtom bara historien om en sliskig, inställsam och kopplande jude. Vi finner ännu ett typiskt exempel på Guds utvalda släkte, en riktigt bedrövlig karaktär.

Innan vi går igenom kapitel 38, låt oss först och främst fastställa Judas plats i den judiska hierarkin. Som vi alla vet har judarna kokat ihop en falsk historia för sig själva, där de hävdar att de är ättlingar till Abraham, Isak och Jakob, och tar det en generation längre, att de är ättlingar till en av Jakobs tolv söner i synnerhet, nämligen Juda. Det finns naturligtvis inga meningsfulla historiska bevis för något av detta nonsens, och det är högst tveksamt om någon av dessa karaktärer någonsin har existerat. Överväldigande pekar bevisen snarare mot slutsatsen att Abraham, Isak, Jakob, Juda och Mose inte var något annat än fantasifoster, lika fiktiva som Gåsmor.

Hur det än må vara med det, låt oss återberätta historien om Juda så som den berättas i kapitel 38 i Första Moseboken och se vad jiddarna har att säga om sin stamfader och hjälte, mytisk eller ej.

Berättelsen börjar med ***"Och det hände vid den tiden att Juda gick ner från sina bröder och vände sig till en viss adullamit, vars namn var Hira.***

"Och Juda såg där en dotter till en viss kanané, vars namn var Sua; och han tog henne och gick in till henne." Precis så. Han kom, han såg, han satte på henne. Det står ingenting om äktenskap.

Jag citerar de nästa fem verserna. ***"Och hon blev havande och födde en son; och hon gav honom namnet Onan. Och hon blev återigen havande och födde en son; och gav honom namnet Sela; och hon var i Kesib när hon födde honom. Och Juda tog en hustru åt Er, sin förstfödde, vars namn var Tamar. Och Er, Judas förstfödde, var ond i Herrens ögon, och Herren dödade honom."***

Det ges ingen förklaring till vad det var Er gjorde som motiverade ett omedelbart dödsstraff, eller om Herren bara inte gillade honom av principiella skäl och likt en gangster från Chicago bara bestämde sig för att röja honom ur vägen. Med tanke på allt fuffens Juda höll på med, lämnas vi att undra varför Herren var så förtjust i Juda men hatade hans söner. Hur som helst, vi fortsätter denna dråpliga pornografiska historia så som den berättas av jidderna själva.

"Och Juda sade till Onan: Gå in till din broders hustru och gift dig med henne, och skaffa avkomma åt din bror."

RA-TA-TA-TA-TA

RA-TA-TA-TA-TA

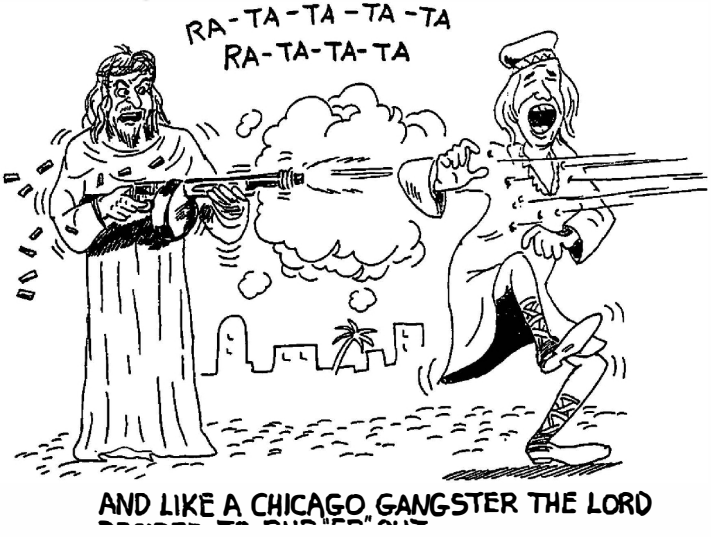

OCH LIKT EN GANGSTER FRÅN CHICAGO BESTÄMDE SIG HERREN FÖR ATT RÖJA "ER" UR VÄGEN.

Och Onan visste att säden inte skulle bli hans, och det hände sig, när han gick in till sin broders hustru, att han spillde den på marken, för att han inte skulle ge säd åt sin broder."

Av någon oförklarlig anledning höll Superspöket ett noga öga på dessa sjaskiga upptåg från sin höga utkikspost, och det han såg gjorde honom uppenbarligen förbannad som fan, och det står "därför dräpte han också honom." Hoppsan! Räkna in två döda söner till Juda, utraderade av "Herren", i gangsterstil. Märkligt hur detta stamspöke bara kunde vidta förhastade åtgärder och slumpmässigt dräpa nästan vem som helst han inte gillade. Märkligt också varför han inte dräpte Juda själv, som vi ska se är den mest liderliga luffaren av dem alla.

Men om Juda var bekymrad över att hans två äldsta söner dräptes av Superspöket, nämns inget om det. Tvärtom var han oförskräckt och besluten att få in en av sina söners "säd" i Tamar, hustrun till hans nu avlidne förste son. Han har fortfarande son nr 3 kvar, nämligen Shela.

Vers 11 fortsätter: "Då sade Juda till sin svärdotter Tamar: Förbliv änka i din faders hus, till dess min son Shela blir vuxen: ty han sade: Att inte också han dör, såsom hans bröder gjorde." Med ett skjutglatt spöke som dräper hans söner på måfå, hade han god anledning att vara orolig för son nr 3.

Låt oss fortsätta berättelsen, enligt den "Heliga Skrift."

"Och Tamar gick och bodde i sin faders hus. Och efter en tid dog Shuas dotter, Judas hustru; och Juda blev tröstad och gick upp till sina fårklippare i Timnat, han och hans vän Hira, adullamiten.

"Och det berättades för Tamar: Se, din svärfader går upp till Timnat för att klippa sina får. Och hon lade av sig sina änkekläder och höljde sig i en slöja och svepte in sig och satte sig på en öppen plats, som ligger vid vägen till Timnat; ty hon såg att Shela var vuxen, och hon gavs inte åt honom till hustru.

"När Juda såg henne, trodde han att hon var en sköka; ty hon hade höljt sitt ansikte." Som en typisk liderlig jude kunde han inte missa ett tillfälle. För att fortsätta den "Heliga Skrift": "Och han vände av till henne vid vägen och sade: Kom, jag ber dig, låt mig komma in till dig; (ty han visste inte att hon var hans svärdotter.) Och hon sade: Vad vill du ge mig, för att du må komma

in till mig? Och han sade: Jag skall sända dig en killing från hjorden. Och hon sade: Vill du ge mig ett pant, tills du sänder den?"

Så här har vi ett par judar som prutar om det gällande priset i branschen. Juda gick med på hennes krav — hans sigillringar, hans armband och staven i hans hand, förmodligen som försäkring för leveransen av killingen. När affären var uppgjord, satte de igång. Uppenbarligen höll Herren återigen ögonen på händelsen från sin upphöjda plats i det höga, men hade inga invändningar, eftersom han inte dräpte Juda.

Enligt vilken standard som helst var Juda en föraktlig, eländig drummel, men se vad oavbruten och upprepad propaganda kan göra för en image.

Efter att ha fått tillfredsställelse gick var och en sin väg. Tamar tog åter på sig sina änkekläder. Dessutom var hon nu gravid. Juda sände den utlovade killingen via sin vän adullamiten, men den före detta skökan stod ingenstans att finna.

Tre månader senare nåddes Juda av ryktet att "Tamar, din svärdotter, har bedrivit otukt; och se, hon är också havande genom otukt." Detta gjorde denna dubbelspelande jude rasande och han sade: "För ut henne och låt henne brännas."

När hon fördes fram inför honom, visade hon honom hans sigillring, armband och stav och sade att hon var gravid med mannen som ägde dessa föremål. Där satte hon dit honom. Han erkände att han var den skyldige, och även att han hade brutit sitt löfte om att inte ge henne sin son Sela till make. Men det var allt. "Och han kände henne inte mer."

Tiden gick och det gör även denna alltmer sensationella historia. När Tamars tid var inne att föda, fann hon till sin förvåning att hon bar på tvillingar. Den förste "stack ut sin hand". Barnmorskan knöt en scharlakansröd tråd om den handen för att vara säker på vem som var den "förstfödde". Sedan hände några märkliga ting. Han drog tillbaka sin hand, och hans bror kom ut, som kallades Peres. Sedan kom den andre killen med den scharlakansröda tråden på sin hand ut härnäst. Han kallades Sera. Kapitel 38 slutar där, och det verkar som om detta också är slutet på denna smutsiga episod, för nästa kapitel kastar sig in i berättelsen om Josef, Judas halvbror.

Det är dock inte slutet på historien. Märkligt nog, hundratals sidor senare när man citerar den hopkokade härstamningen för deras mycket prisade kung David och även för Jesus Kristus, som är "Davids säd", finner vi att av dessa två små oäktingar, Peres och Sera, är det Peres som har den

äran att vara stamfader till både David och Jesus Kristus. De borde äras för sin sjabbiga härkomst, eller hur? (Se Matteus, kapitel 1.)

Det finns ytterligare en bisarr episod i historien om denna ansvarslösa horkarl och fördärvade individ vid namn Juda. Vi vänder oss nu till slutet av de judisk-kristna "Heliga Skrifterna", även kända som den kristna Bibeln. Vi tar nu en titt på Uppenbarelseboken, kapitel 5, mer än 1150 sidor bortom redogörelsen för "Judas hushållsbekymmer" som berättas i 1 Mosebok 38. Vi finner i Upp. kap. 5 en storslagen öppning. Scenen är i himlen, och vi befinner oss nu i våra sista dagar. *"Och jag såg i högra handen på honom som satt på tronen en bok, skriven på insidan och på baksidan, förseglad med sju sigill. Och jag såg en stark ängel som utropade med hög röst: Vem är värdig att öppna boken och bryta dess sigill?"*

Johannes, som fick en förhandsvisning av de kommande uppenbarelserna, grät mycket eftersom ingen ansågs värdig att öppna boken.

Men vänta! Vår föraktliga och motbjudande lille judiske antihjälte som bedrev otukt med sin svärdotter, i tron att hon bara var en vanlig vägkantshora, det är han som nu har upphöjts till de tjugofyra äldste som sitter på tronen på Guds högra sida. Och nu *"säger en av de äldste till mig (Johannes): Gråt inte: se, Lejonet av Juda stam, Davids rot, har segrat så att han kan öppna boken och bryta dess sju sigill."* Wow! Från det löjliga till det sublima! Till och med i himlen gör dessa slemmiga judar anspråk på att bestämma. Skulle du tro det? Till och med den där snuskiga juden Ginsberg, som ger ut den pornografiska "Screw Magazine", skulle knappast kunna överträffa denna historia.

* * * * *

Ett logiskt sinne är i nära kontakt med verkligheten. Vansinne kännetecknas av att leva i en fantasivärld.

* * * * *

Kom ihåg, Holohoax och Holyhoax (även kallad Spookahoax) kokades ihop och främjades av samma stam.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del X i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, januari 1989

Uppenbarelseboken: En judisk mardröm i Technicolor

I åratal hade jag hört alla dessa fantastiska påståenden om Uppenbarelseboken, den sista boken i den judiska bibeln. I denna mirakulösa bok, hade jag hört, var hela vår framtid profeterad, uppenbarad och utlagd för alla att se. En inflytelserik radiokommentator vid namn Armstrong var i sändning, natt efter natt, år ut och år in, och berättade för oss om alla de stora ting som är förutsagda i Uppenbarelseboken. Under tiden drog han in omkring 40 miljoner dollar om året för att sända sitt uppskruvade budskap till alla de lättlurade som väntade med spänning på att få höra vad framtiden härnäst bar i sitt sköte för oss. Jag hade också hört så mycket strunt om hur bibeln utan tvivel måste vara gudomligt inspirerad, eftersom den hade förutsagt så mycket av det som skulle ske och som redan hade gått i uppfyllelse. Endast en gudomligt inspirerad bok kunde göra något sådant, hade jag fått höra.

Det var först nyligen som jag bestämde mig för att läsa Uppenbarelseboken igen och ta reda på det själv. Jag blev sannerligen förvånad över den samling av förvirrat skräp som jag mötte. Om en Hollywood-regissör hade instruerat några av sina judiska manusförfattare att låta fantasin skena och komma på det mest vilda scenario som de överhuvudtaget kunde koka ihop, är jag säker på att de inte skulle ha kunnat komma på något mer märkligt än vad dessa judiska manusförfattare gjorde för nästan 18 århundraden sedan.

Det är som en grotesk skräckfilm, utan handling, utan rim eller rannsakning. I ren och skär fasansfull skräck, dödande, smärta och tortyr, överträffar den allt som Hollywood någonsin har fört upp på vita duken i hela sin perverterade judiska historia.

Det är svårt att tro att ett sådant avskyvärt stycke text kan accepteras av så många miljoner som varande sakrosankt, heligt och orörbart. För att vara ärlig är det det mest bisarra, vilda och psykedeliska stycke text som jag har sett på mycket länge. Den bästa beskrivning jag kan komma på är att det är något som den depraverade hjärnan hos en jude skulle komma på i en riktigt vild mardröm.

Det tjänar ingenting till att försöka täcka berättelsen om det som finns i Uppenbarelseboken. Det finns ingen berättelse. Det är

UPPENBARELSEN

EN JUDISK SKRÄCKHISTORIA

bara det ena osammanhängande, orelaterade stycket av ren skräck efter det andra. Icke desto mindre är bilderna som skildras högst levande och grafiska. Att framställa det i något mindre än technicolor vore att göra det en stor otjänst. Jag tänker därför inte försöka recensera det. Det är meningslöst. Det finns ingen sammanhängande historia. Låt oss istället bara ta en titt på det persongalleri som porträtteras i detta vilda framfart av någons obalanserade fantasi.

Uppenbarelsen är uppenbarligen tänkt att dra undan ridån för att visa S:t Johannes, ”en Kristi tjänare”, vad som väntar oss stackars dödliga. Vad som väntar oss är verkligen en fruktansvärd, tragisk och oerhört smärtsam röra. Johannes, som den trogne tjänare han var, tog snabbt anteckningar med pennan i hand om hela den Uppenbarelse som spreds ut framför honom. Åtminstone är det vad vi får veta.

Här är en lista över de bizarra karaktärer som vi möter på dessa 18 sidor bestående av 22 kapitel.

Till att börja med, på det sätt som Johannes berättar det, "och jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar; och mitt i de sju ljusstakarna en som liknade Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hans hår var vita som ull, vita som snö; och hans ögon var som en eldslåga; och hans fötter var lika glänsande malm, som om de brunnit i en ugn; och hans röst som ljudet av stora vatten."

Nästa uppsättning karaktärer vi har var fyra varelser fulla med ögon framtill och baktill. "Och den första varelsen liknade ett lejon, och den andra varelsen liknade en kalv, och den tredje varelsen hade ett ansikte som en människa och den fjärde varelsen liknade en flygande örn. Och de fyra varelserna hade var och en sex vingar omkring sig; och de var fulla med ögon på insidan: och de vilar inte dag eller natt..."

Därefter har vi en scen där det finns en stor bok förseglad med sju sigill i den högra handen på honom som satt på tronen. En väldig ängel utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna boken och bryta dess sigill?" Det verkar som om det inte fanns någon som var värdig och stor nog att göra det, och Johannes grät mycket eftersom ingen befanns värdig att öppna och läsa boken, inte heller att se i den.

Men se, plötsligt trädde någon fram som var stor nog att utföra detta kraftfulla, höga och mäktiga dåd. Och gissa vem det var?

Kommer du ihåg långt tillbaka i Första Moseboken 38 den där gamle, horkarlsaktige uslingen Juda, som bedrev otukt med sin svärdotter i tron att hon bara var en vanlig sköka vid vägkanten? Tja, nu i himlen har denne omskurne jude uppgraderats (av de judiska manusförfattarna) till att vara den störste av de tjugofyra äldste som sitter på tronen. Faktum är att han är en av de främsta och främsta nu och han är "Lejonet av Juda stam, Davids rot", och det är han som "har segrat, så att han kan öppna boken och bryta dess sju sigill".

När vi fortsätter med att få sigillen öppnade, finner vi att när det första sigillet öppnades visade sig en vit häst. När det andra sigillet öppnades visade sig en röd häst. När det tredje sigillet öppnades visade sig en svart häst, och när det fjärde sigillet öppnades visade sig en blekgul häst. Hur som helst, på den blekgula hästen satt någon, och hans namn var Döden, och helvetet följde honom.

När vi går in i Uppenbarelseboken 9 har vi en hel del

plåga och tortyr, och på platsen för att utföra jobbet dyker det upp några märkliga former av gräshoppor som ska plåga människor utan att döda dem. Plågan ska vara något i stil med en skorpions när den stinger en människa. Gräshoppornas form var lik *"hästar rustade till strid; och på sina huvuden hade de liksom kronor som liknade guld, och deras ansikten var som människors ansikten. Och de hade hår som kvinnors hår, och deras tänder var som lejonets tänder. Och de hade brösthamesk, liksom brösthamesk av järn; och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som rusar till strid. Och de hade stjärtar likt skorpioner, och det fanns gaddar i deras stjärtar; och deras makt var att skada människor i fem månader."* Hur många sådana gräshoppor har du sett under din livstid? Märkligt, verkligen märkligt.

Uppenbarelseboken demonstrerar ytterligare den patologiska judiska manin att vilja tortera mänskligheten på alla sätt de kan, både fysiskt och/eller mentalt.

Härnäst har vi en armé av ryttare bestående av tvåhundra tusen tusen. Det skulle vara en armé på 200 miljoner ryttare. Jag visste aldrig att det fanns så många hästar i existens vid någon tidpunkt. Hur Johannes kunde räkna dem alla på kort tid är ett mysterium. Hur som helst står det: *"Och så såg jag hästarna i synen, och dem som satt på dem, med brösthamesk av eld och hyacint och svavel; och hästarnas huvuden var som lejonhuvuden; och ur deras munnar gick eld och rök och svavel."* Inte nog med att jag inte visste att det fanns tvåhundra miljoner hästar i närheten, men vilka hästar!

Vi går vidare till kapitel 12, en riktig konstig sak. I den första versen finner vi *"En kvinna klädd i solen, och månen under hennes fötter, och på hennes huvud en krona av tolv stjärnor: och hon var havande och ropade i födslosmärtor och vånda för att föda."*

Som ett överväldigande hot mot denna ovanliga kvinna som stod i begrepp att föda ett barn fanns en vildsint och märklig stor röd drake, *"som hade sju huvuden och tio horn, och sju kronor på sina huvuden. Och hans stjärt drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem på jorden:"*. Kan du föreställa dig en manusförfattare i Hollywood komma på en mer märklig styggelse än detta? Hur som helst, här var denna drake med alla dessa huvuden och horn och kronor redo att sluka hennes barn så snart det var fött.

Historien fortsätter. Barnet lyckades på något sätt undkomma, men draken var vred på kvinnan och gick för att föra krig mot resten av hennes avkomma. Vi får aldrig veta om han fick tag i kvinnan också eller inte.

Det verkar inte finnas något slut på de märkliga, udda vidunder som tågar genom det snabbt föränderliga scenariot. I kapitel 13 ser vi ett vilddjur stiga upp ur havet igen, med sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor. Han såg ut "likt en leopard, och hans fötter var som en björns fötter, och hans mun som ett lejons mun: och draken gav honom sin makt och sin tron och stor myndighet." I samma kapitel ser vi ett annat vilddjur komma upp ur jorden och han har två horn som ett lamm och, "han talade som en drake".

Härnäst kommer vi till den lilaklädda kvinnan på de sju kullarna i kapitel 17. En av de sju änglarna sade till Johannes: "kom hit; jag skall visa dig domen över den stora skökan som sitter på många vatten:"..."Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor, och hon hade en guldbägare i sin hand..." I vilket fall som helst hade denna kvinna druckit helgonens och martyrernas blod, och även hon mötte vilddjuret med de sju huvudena och de tio hornen. Till slut skall detta vilddjur "göra henne ödslig och naken, och skall äta hennes kött och bränna upp henne med eld." Nu frågar jag dig, vad skulle du egentligen tycka om en uppskruvad Hollywood-manusförfattare som kom ut med en sådan historia?

Det finns fler karaktärer, dock mindre groteska och sargade, såsom rävar och ormar och drakar. Det finns också stora härar av män på vita hästar, sju änglar med skålar fyllda med plågor, "fulla av Guds vrede", och det finns en bisarr beskrivning av den stora staden, det heliga Jerusalem. Detta är också något att skåda.

Efter att ha berättat för oss i de första fyra evangelierna hur ogudaktigt det är att samla skatter på jorden och att en rik man aldrig skulle kunna komma till himlen, och att man bör "Sälj allt vad du har och ge åt de fattiga", får vi en mycket god beskrivning av vad judens version av evig salighet och himmel egentligen är, och vad hans uppfattning om den nya staden Jerusalem är, uppenbarligen hans idé om himlen.

Här är beskrivningen i Uppenbarelseboken 21. Det är sannerligen en stad. Den är tolvtusen stadier lång och uppenbarligen är höjden densamma, tolvtusen stadier. Vid kontroll av ett stadium (furlong) i ordboken finner jag att det är 1/8 mil. Därför skulle detta nya Jerusalem vara 1500 miles i fyrkant och även 1500 miles högt, om man kan föreställa sig en sådan stad. Muren var uppenbarligen 144 alnar, och om man slår upp en aln är den 18 tum, vilket skulle göra muren 216 fot hög. Men det sades just att staden var 1500 miles hög. Be mig inte förklara inkonsekvensen. Den judiska

manusskriptförfattare skrev det, inte jag. Hur som helst, själva muren var av jaspis och staden var av rent guld, "likt rent glas". Sedan ger den en detaljerad beskrivning av stadens tolv grundstenar, som var och en bestod av ädelstenar. Den första grundstenen var av jaspis; den andra, safir; den tredje, en kalcedon; den fjärde, en smaragd. Sedan fortsätter den genom de andra åtta grundstenarna, som var och en är av ädelsten. De tolv portarna var tolv pärlor. Stadens gator var av rent guld, "liksom genomskinligt glas".

Som ni säkert är medvetna om har judar alltid varit helt vilda vid åsynen av guld och har en omättlig önskan att få händerna på allt guld och alla ädelstenar som är möjligt. Därför, när de skrev manuset till den heliga staden, det nya Jerusalem, var den helt proppfull av guld på gatorna, med smaragder, diamanter och ädelstenar i grunden, och pärlor i portarna. Det är ungefär den mest påkostade extravagans man kan koka ihop, en som skulle få en manusförfattare i Hollywood att koka över av grön av avund.

Men minns ni bergspredikan? Ni blir tillsagda att göra er av med allt ni har, "Sälj allt vad du äger".

Det andra mest framträdande draget hos Uppenbarelseboken är den ständiga hänvisningen till hämnd och fasa och smärta och lidande och vånda. Det verkar som om nästan varje kapitel är tyngt av Guds hämnd, som utövar sig utan uppehåll över oss stackars och långlidande jordbor. Vi är alla medvetna om hur många människor som blir dödade på den judiska TV-skärmen varje timme, men den vånda och det lidande som drabbar de människor som slaktas i Uppenbarelseboken är något helt annat. Vem som helst med en verkligt sadistisk läggning skulle verkligen ha en högtidsstund när hen läser Uppenbarelseboken.

Vi har så mycket av dessa "glada budskap" och "goda nyheter" spridda genom hela Uppenbarelseboken att det är svårt att veta var man ska börja. Vi ska inte ge alla, utan bara ge ett spritt urval av de olika sadistiska sätten det finns att göra slut på oss stackars mänskliga varelser och få oss att lida utan slut.

I kapitel 8 har vi till exempel de sju änglarna som öppnar det sjunde inseglet och blåser i de sju trumpeterna.

När den förste ängeln blåste i sin trumpet, "kom hagel och eld, blandat med blod, och det kastades ner på jorden; och tredjedelen av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp." Detta följdes av att den andre ängeln blåste i sin trumpet och "liksom ett stort berg, brinnande av eld, kastades i

havet: och en tredjedel av havet blev till blod." Naturligtvis dog en tredjedel av alla varelser i havet och en tredjedel av skeppen förstördes. Och så fortsätter vi längs linjen genom den 3:e, 4:e, 5:e, 6:e och 7:e ängeln, där var och en blåser i sin basun och var och en skapar en stor katastrof över oss stackars mänskliga invånare på jorden.

Sedan i nästa kapitel har vi de där hemska gräshopporna som vi beskrev tidigare och här är vad de gör för oss, *"Och åt dem gavs att de inte skulle döda dem, utan att de skulle plågas i fem månader: och deras plåga var som plågan av en skorpion, när den sticker en människa. Och i de dagarna ska människorna söka döden, och ska inte finna den; och ska önska att dö, och döden ska fly ifrån dem."* Här har vi återigen den judiska besattheten av att tortera sina fiender, inte bara till döds, utan att beröva dem barmhärtigheten i att dö så att de kan tortera dem längre och mer skoningslöst.

Vi har sedan den ena katastrofen och plågan efter den andra, allt detta elände som regnar ner över de så kallade "gudlösa", tills man skulle kunna tro att det inte fanns fler människor kvar att döda och tortera. Men du har fel, det verkar finnas en ny färsk skörd i varje kapitel, återigen för att plåga och stympa, för att döda och för att tortera.

Slutligen kommer vi till kapitel 15 och 16 där vi har de sju änglarna som bär sju skålar av "Guds vrede." Här är vad som händer när de gjuter ut sina skålar av Guds vrede över jorden.

När den förste göt ut sin skål över jorden, *"föll en elakartad och svår böld på de människor som hade vilddjurets märke"*. När den andre ängeln göt ut sin skål över havet, *"blev det som blodet av en död människa: och varje levande själ dog i havet"*.

Eftersom jorden och havet hade tagits om hand, var den tredje ängeln tvungen att hitta ett annat utlopp för sin dödliga skål. Den göt ut sin vrede över floderna och vattenkällorna, *"Och de blev till blod"*.

Vilken blodig idiotisk röra!

Var kunde nu den fjärde ängeln gjuta ut sin skål? Jo, han göt ut den över solen och, *"makt gavs åt honom att bränna människor med eld. Och människor brändes av stark hetta och hädade Guds namn"*. Kan man undra varför de skulle häda honom istället för att älska honom?

Den femte ängeln göt ut sin skål över vilddjurets tron. *"Och hans rike blev fullt av mörker; och de bet sina tungor av smärta."* Uppenbarligen var det de stackars

eländiga människor som befann sig i hans rike och som bet sig i tungan av smärta.

Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, vars vatten torkade ut, och tre orena andar som liknade paddor kom ut ur drakens mun, ur vilddjurets mun och ur den falske profetens mun. Det är något oklart vad alla dessa andar var på väg att göra, förutom att de uppenbarligen ska samlas och strida på en plats som kallas Armageddon mot den store och allsmäktige Guden.

Den sjunde ängeln tömde sin skål i luften. Detta orsakade uppenbarligen en hel del dunder och blixtar och stora jordbävningar. Och den stora staden (uppenbarligen syftas det på Babylon här) delades därmed i tre delar. Och alla öar flydde, och "bergen fanns inte mer." Det är inte allt. Och det föll ett stort hagel från himlen över människorna, varje sten vägde omkring en talent. "Och människorna hädade Gud på grund av hagelplågan; ty dess plåga var övermåttan stor." Hur som helst, efter att allt detta var gjort förkunnade den sjunde ängeln med hög röst ur himlens tempel: "Från tronen, sägande: det är gjort".

Tacka Gud för små välsignelser.

Detta är på intet sätt slutet på alla de bisarra och löjliga tortyrer och kval som tillfogades jordens hjälplösa folk. Vi har andra utvalda fraser som "Och var och en som inte fanns skriven i livets bok kastades i eldsjön." Längre fram nämns en grupp syndare. Sedan står det vad som ska hända med dem: "De skall få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel: vilket är den andra döden." Döda dem igen! "Och eld kom ner från Gud ur himlen och förtärde dem." Och här är mer: "Genom dessa tre blev tredjedelen av människorna dödad, genom elden och genom röken och genom svavlet som gick ut ur deras munnar."

Nåväl, det finns mycket mer makabra, blodiga och groteska detaljer, men jag tror att vi har täckt tillräckligt. Jag finner inget särskilt upplyftande i hela denna sorgliga, vilda och psykedeliska röra. Det är sannerligen inget som jag skulle vilja att mina barnbarn läste och förorenade sina sinnen med — alla dessa märkliga avvikelser frammanade av depraverade judars sinnen. Inte heller finner jag något där som korrekt har förutsagt och profeterat om den framtid som nu har gått i uppfyllelse. Det hela är en rörig och obegriplig samling grymheter, men det utgör sannerligen ingen rationell prognos över kommande händelser.

Det är ungefär som att titta i en kopp med teblad. Vem som helst kan få det till vad de vill. De kan citera den och den frasen som att den betyder det och det, och att det sjuhövdade monstret är det och det landet eller den och den händelsen, eller vad som helst. I vilket fall som helst är det absolut meningslöst och ungefär lika relevant som tebladen i koppen. Därför, när dessa predikanter dyker upp och säger att de har förstahandsinformation om vad alla dessa saker betyder, så ljuger de faktiskt för dig. De har inte mer information om det än vad du eller jag har. Vad allt detta betyder vet endast Kristus, och han lämnade inte efter sig någon kodbok med vilken man kan dechiffrera denna löjliga och bisarra samling av katastrofer. På ett ställe står det att de slutligen ska binda djävulen och kasta honom i den bottenlösa avgrunden och att Kristus sedan ska regera i tusen år med en utvald grupp. Sedan ska dock djävulen släppas lös igen och vem vet vad som händer efter det.

Mycket väsen har gjorts kring denna idé om det kommande tusenåriga riket. Vi har kraftfulla program i radio, vi har postorderorganisationer som kallar sig "The Second Coming" (Den andra återkomsten), etc., och alla möjliga upphetsade predikanter som sprider budskap om Kristi återkomst.

Kristus säger "Se, jag kommer snart". Apostlarna förstod det som att han skulle komma under deras livstid. Efter 2000 år väntar de "Troende" fortfarande. Efter 80 generationer fortsätter naturen som den gjort i miljontals år tidigare, och som den kommer att göra i miljontals år därefter. Efter 80 generationer står de lurade fortfarande kvar med tomma händer, oroliga, förlamade, väntande.

Allt detta har en mycket neutraliserande och katastrofal inverkan på den bedragne och vilseledde vite mannen, som därigenom hypnotiseras och förlamas till overksamhet, väntande på Kristi återkomst. När allt kommer omkring, om han tror på allt detta skräp, och om allt ändå är förprogrammerat, och det bara kommer att bli värre och värre, och djävulen har fullständig kontroll, ja, då finns det inget den vite mannen kan göra annat än att bara lägga händerna i kors, låta allt passera och resignerat vänta på Kristi återkomst.

Det är hög tid att vi avslöjar all denna förrädiska hjärnförorening som översköljt den vita rasens sinnen, och återgår till verkligheten. Det sista vi behöver i världen är idén om en förestående katastrof, om dysterhet och undergång. Istället behöver vi ett bra och klart tänkande, en ny insikt om vår ras värde, ett gemensamt band som binder samman vår ras, och sedan den enade viljan att kämpa och överleva.

Kom ihåg att varje Kreatör är en rekryterare.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XI i en pågående serie

Racial Loyalty, februari 1989

Två korta historier från toppen av den stora judiska dynghögen

Bileams talande åsna

I det judiska Gamla testamentet finns en bok som heter Fjärde Moseboken (Numbers). Den handlar helt och hållet om israeliterna, om hur Mose leder dem runt i öknen i cirkulära irrfärder och om hur Jahve fortsätter att dalta med sina bortskämda kelgrisar och hålla dem vid liv i öknen i fyrtio år. Det är också mycket väsen kring judiska ritualer, mycket hokus-pokus och en ändlös detaljerad återgivning av deras dumma vidskepelser. Det mesta av det är obegripligt nonsens och fånigt babbel.

Det verkar som om dessa judar, under sina vandringar i öknen, med sin privata stamgud som sköter det mesta av deras tänkande och ränksmideri, ständigt stöter på folk som amoréerna och andra stammar och dräper dem med svärdsegg. När man har läst igenom alla dessa episoder skulle man kunna tro att det inte fanns några antisemiter kvar att döda i den delen av världen, men varje kapitel tycks vaska fram en ny omgång, och gamle gode Jahve, eller Jehova, eller vad han nu heter, dödar dem alla.

Vi kommer nu till Fjärde Moseboken 22. Det verkar som om Balak i Moab, son till Sippor, vill att Bileam ska förbanna israeliterna, eftersom kung Balak är rädd för dessa judar efter vad de har gjort mot amoréerna (slaktat varenda man, kvinna och barn, som vanligt). Men det judiska superspöket smög sig in under natten och sa till Bileam att inte förbanna israeliterna eftersom de var hans favoritkelgrisar, och han hade något på gång med dem.

Hur som helst, i Fjärde Moseboken 22:21 står det att "Bileam stod upp om morgonen och sadlade sin åsna och for med Moabs furstar." Detta gjorde Herren riktigt arg. Hans "vrede upptändes". Han sände en ängel med ett svärd i handen för att spärra vägen för åsnan.

DIN DUMMA ÅSNA. JAG KAN INTE SE NÅGOT SOM BLOCKERAR VÅR VÄG!

MEN DET ÄR NÅGON SKOJARE SOM SVÄVAR I LUFTEN, MED ETT SVÄRD I NÄVARNA.

Uppenbarligen kunde åsnan se ängeln med svärdet i handen men det kunde inte Bileam. "Åsnan vek av från vägen. Bileam slog åsnan" för att få henne tillbaka på vägen. Åsnan trängde sig mot en vägg och krossade Bileams fot. Bileam slog sin åsna igen, slutligen kom de in i en trång passage där de varken kunde gå till höger eller vänster, och där var den där ängeln igen som blockerade vägen med svärd i hand. Bileam kunde fortfarande inte se ängeln och han slog sin åsna igen. Hans åsna säckade ihop.

I vers 28 står det: "Och Herren öppnade åsnans mun, och hon sade till Bileam: Vad har jag gjort dig, eftersom du har slagit mig tre gånger?" Bileam verkade inte förvånad över att höra sin åsna prata med honom. Pratar inte alla åsnor?

Åsnan fortsatte i vers 30. "Är jag inte din åsna som du har ridit på ända sedan jag blev din intill denna dag?" En rimlig fråga.

Detta nonsens hade pågått tillräckligt länge och slutligen "öppnade Herren Bileams ögon, och han såg Herrens ängel stå på vägen med sitt dragna svärd i handen." Överraskning! Överraskning! Varför öppnade inte Super-spöket Bileams ögon vid det första mötet så att han kunde se vad i helvete som pågick. Till och med en åsna kunde se ängeln. Det skulle ha besparat all denna förvirring, och den stackars åsnan skulle ha skonats från att bli slagen tre gånger. Det står att Bileam "föll ned på sitt ansikte." Inte undra på.

" BILEAMS TALANDE ÅSNA "

Det finns mer hokus-pokus och nonsens, men vi hoppar över resten av det. Moral i historien? Det finns ingen som jag kan hitta, såvida det inte antyder att vilken man som helst kan få sin åsna att tala, förutsatt att den blir ordentligt slagen tre gånger, och att det finns ett lömskt judiskt Super-spöke bakom hans åsna.

* * * * *

Jona och valen

De säger att alla fiskare är lögnare och jag har hört många fiskehistorier i mina dagar, men jag tror inte att jag någons med hört en fiskehistoria så långsökt och löjlig som den i det judiska Gamla testamentet som kallas Jonas bok.

Det verkar som om Herren var oroad över ogudaktigheten hos den allmänna befolkningen i staden Nineve, ett stort storstadscentrum med cirka 120 tusen ("sex gånger tjugo tusen personer") av obestämd nationalitet. Från ingenstans valde Herren ut en hebré vid namn Jona för att gå till Nineve, tre dagsresor bort, och "predika mot den." Specifikt skulle han varna dessa ogudaktiga uslingar för att Herren var arg som fan på dem, och att de bäst borde skärpa sig, annars: inom 40 dagar och 40 nätter skulle Super-spöket göra slut på hela staden och förinta dem alla. Detta var ett ganska kraftfullt budskap, eftersom S.S. inte lekte. Han var riktigt bra på att förinta människor och städer som misshagade honom. (Kommer du ihåg den stora syndafloden?)

Av någon anledning gillade Jona inte sitt uppdrag och bestämde sig för att smita. Istället för att bege sig till Nineve "for han ner till Joppe" och där fann han ett skepp som skulle till Tarsis, "på flykt undan Herrens ansikte." Han borde ha vetat bättre, för detta retade också gallfeber på Herren, och han piskade upp en "väldig storm på havet." Naturligtvis skrämde detta sjömännen ombord på samma skepp och de "ropade var och en till sin gud." Uppenbarligen hade de alla separata icke-hebreiska gudar.

Sjömännen höll en liten överläggning och drog slutsatsen att det fanns någon skyldig ombord på det där skeppet som hade misshagat sitt specifika spöke. De räknade ut att nämnda spöke verkligen var ute efter nämnda skyldige, vem han än var, och hade bestämt sig för att dränka honom. Eftersom de förstås inte visste vems gud som var arg på vem, gjorde de det logiska. De bestämde sig för att kasta lott. De fann Jona sovande "längst nere i fartyget" och informerade honom om situationen. Han var med på att delta i lotteriet. Visst var det så, "lotten föll på Jona."

Jona erkände att Herren hade siktat in sig på honom och att han utan tvekan var den skyldige. Vad skulle man göra? Jona var extremt samarbetsvillig, faktiskt storsint. Han föreslog att de skulle kasta honom överbord så skulle deras problem vara lösta. Detta gjorde de, och visst, "havet upphörde att rasa." Så långt allt väl, men det som följer är verkligen helt galet.

Vers 17 säger: "Men Herren lät en stor fisk sluka Jona, och Jona var i fiskens buk i tre dagar och tre nätter." Skulle du tro det? I vanliga fall överlever en människa inte mer än fem minuter under vatten. Uppenbarligen, trots brist på ljus, brist på luft och att vara badad i all den där magsyran, höll sig Jona i riktigt bra form och behöll förståndet. Han bad och berättade för Herren hur ledsen han var över hela den jävla röran. Om han bara ville släppa ut honom igen skulle han gå till Nineve och sköta sitt jobb ordentligt. Uppenbarligen var deras kommunikationslinjer i riktigt gott skick, trots att de befann sig under vatten. Herren hörde, och han kommunicerade tillbaka till fisken, som uppenbarligen var införstådd med uppgörelsen och gjorde som den blev tillsagd. "Den sprutade ut Jona på land." Vad trevligt.

Jona klev upp, pigg som en mört, och borstade av sig. Uppenbarligen inte ett dugg sämre efter slitaget av att ha varit nedsänkt i magsafter och utan luft i 72 timmar, fortsatte han sin resa till Nineve, tre dagsresor bort.

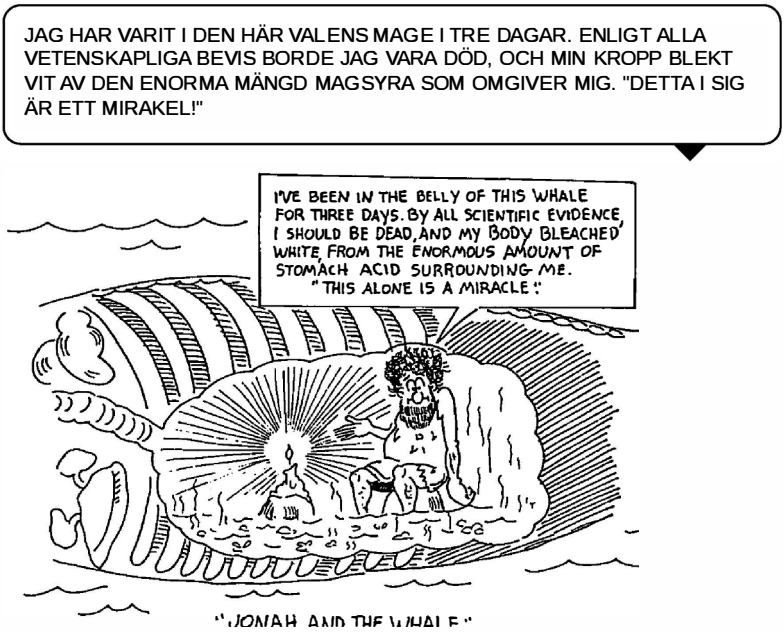

"JONA OCH VALEN"

Det finns mer hokus-pokus, men det är ett antiklimax och inte riktigt relevant för vår historia. Istället för att fortsätta denna dråpliga fiskehistoria, skulle jag vilja sammanfatta med några vägande frågor.

Till vems trovärdighet skulle du ha störst förtroende, till några oidentifierade judiska skribenter från en forntida era, eller till din egen fars? För det andra, skulle du tro på din egen far om han berättade en sådan rövarhistoria för dig?

Nästa fråga är — hur kan någon människa vid sina sinnes fulla bruk svälja en så idiotisk historia och insistera på att allt är den "rena sanningen" utan att känna att det hela är en grov förolämpning mot deras intelligens? Och slutligen, vad är egentligen poängen med hela denna löjliga fiskehistoria?

* * * * *

Den vita rasen måste lära sig att tänka i termer av: Åt helvete med judarna. Åt helvete med negrerna. Åt helvete med ler-raserna. TÄNK VITT!

* * * * *

The Wildest Stories Ever Told

Part XII of a Continuing Series

Racial Loyalty, Mars 1989

Daniel i lejonkulan

Genom hela sin skändliga litteratur i Gamla testamentet (och även det nya) försöker judarna ständigt övertyga sig själva och världen med idiotiska historier om att deras speciella spöke är överlägset alla goyim-spöken – att deras spöke kan klå ditt spöke. *Daniels bok* är en av dessa historier.

Efter att ha vadat genom en oändlig rörra av skräp i de inledande kapitlen, kan man slutligen utläsa att de parasitära judarna har hamnat i svårigheter igen. För att de var så odrägliga hade de drivits ut ur Egypten omkring tusen år tidigare. Nu, i Daniels bok, befinner de sig i fångenskap hos babylonierna, vars kung Nebukadnessar förmodligen var den mäktigaste monarken i världen.

Här träder fyra konspiratoriska judar fram, under namnen Daniel, Hananja, Misael och Asarja. Eftersom de är lömska, opålitliga och hala, ändrar de omedelbart sina namn till Beltessassar, Sadrak, Mesak respektive Abed-Nego. Uppenbarligen konspirerar de för att utföra ett attentat mot maktens nervcentrum, kungen. Historiskt sett har detta varit deras standardförfarande ända sedan stammens begynnelse. Kommer ni ihåg historien om Ester och kung Ahasveros av Persien? Eller historien om Josef och faraon i Egypten? Vi har en liknande situation här – hur man nästlar sig intill och manipulerar kungen. I denna historia följer Daniel kikes vanliga S.O.P. (standardförfarande). Han koncentrerar sig på att försöka dra till sig kungens uppmärksamhet och ställa sig in hos honom. Detta gör han genom att erbjuda sig att tyda drömmarna hos en psykotisk och bekymrad monark, inte olikt vad Josef gjorde mot faraon tusen år tidigare. (Judarna glömmer aldrig ett knep om det har fungerat förut.) Att nästla sig intill statens härskare är deras första steg i deras program för att förstöra den utsedda staten. Låt oss nu se hur det går för Daniel efter att ha genomfört detta första drag.

Daniel har verkligen lyckats med att dra till sig kungens uppmärksamhet, och den senare är nu så tacksam och överväldigad av hela agerandet att han gör Daniel till härskare över hela provinsen Babylon. Daniel, i gengäld, är

snabbt att tillsätta sina tre konspiratoriska kumpaner över provinsens angelägenheter.

Nu kommer eldprovet på lojalitet mot denne store och mäktige kung Nebukadnessar. (Låt oss kalla honom Nebu för korthets skull.) Det verkar som om Nebu hade låtit ställa upp en enorm staty, omkring nittio fot hög, vars huvud var av guld, bröstet och armarna av silver, låren av koppar, benen av järn och fötterna av lera. Kung Nebu dekreterar sedan att på en viss dag ska alla furstar och alla undersåtar i riket samlas framför bilden, och vid ljudet av en trumpet ska alla falla ner och tillbe den, som ett tecken och bevis på lojalitet mot den store och allsmäktige kungen.

De tre styvnackade judar Daniel hade utsett, nämligen Sadrak, Mesak och Abed-Nego, vägrar att visa vördnad. Deras lojalitet mot deras eget stamspöke är inte förhandlingsbar. Detta gör Nebu mycket vred och han låter kasta alla tre i en enorm brinnande ugn. Detta borde lära dem en läxa om vem som var vem. Men se och häpna! Skulle du tro det? När Nebu tittar in i ugnen för att se om hans förövare fräser fint, ser han fyra där inne, och vad tror du — en av dem är en ängel. Överraskning! Överraskning! De är alla helt oskadda och coola som en gurka. Det är sannerligen förunderligt hur lätt en judisk manusförfattare kan skydda en medlem av stammen.

Nebu är så imponerad av detta trollerinummer att han omedelbart gör ännu en dåraktig sak. Han dekreterar att ”varje folk, nation eller språk” som talar mot dessa eldfasta judars gud ”skall huggas i stycken och deras hus göras till en dynghög.” (Vad är nytt? Vi närmar oss snabbt den situationen här i Amerika och i resten av världen.) Det är inte allt. ”Sedan befordrade konungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego i provinsen Babel.”

Den psykotiske kung Nebu håller snabbt på att tappa förståndet och fortsätter att ha ytterligare märkliga drömmar. Han drömmer om ett träd som växte och var starkt ”och dess höjd nådde ända till himmelen” var det nu än var. Återigen blir han oroad och skickar efter sin favoritdrömtydare, Daniel, för att berätta vad allt betyder. Daniel är bara alltför glad att stå till tjänst. Han berättar för honom att hans imperium snart ska falla samman, och han, kungen, kommer snart att drivas från sin tron ut på fältet med djuren och åsnorna, och han kommer att äta gräs som oxarna, hans hår kommer att växa som örnfjädrar och hans naglar kommer att bli som klorna på en fågel. Och så skedde det, enligt de judiska manusförfattarna.

Slutligen, efter ett långt uppehåll, lyfter Nebu sina ögon mot himlen och "prisade den Högste" och hans förstånd återvänder till honom. Det står ingenting om vad som hände med hans fjädrar och klor. I vilket fall som helst är han tillbaka som ansvarig för ranchen, grundligt tuktad och övertygad om att det judiska spöket låg bakom allt, och han öser flytande och extatiskt ur sig lovord om den judiske Jahves obegränsade dygder. Uppenbarligen är gamle Nebu slut som artist, och efter det jobb som kikes hade gjort med honom kunde han aldrig mer tänka klart.

I kapitel 5 finner vi plötsligt, utan förklaring, att hans son Belsassar är kung. (Får ej förväxlas med Beltesassar, Daniels alias.) Hur som helst ställer den nye kungen (låt oss kalla honom Belsh för korthets skull) snart till med en hejdundrande fest dit han bjuder in tusen av sina herrar och furstar, inklusive deras hustrur och bihustrur. De slår verkligen klackarna i taket och gör sig glada (eller är det Mary?) genom att dricka mängder av vin ur de guld- och silverkärl som hans far Nebu hade tagit från det judiska templet i Jerusalem.

Sedan börjar märkliga ting hända: en hand kommer fram ur den putsade väggen och skriver. Kung Belsh bleknar och blir mycket rädd. (Kanske är han så stupfull att han drabbats av delirium tremens och börjar se syner?) Precis som sin psykotiske far blir han förbryllad och "svårt oroad", och likt sin far skickar han efter Daniel, som fortfarande finns kvar, för att berätta för honom vad allt betyder. Visst har Danny-boy alla svaren. Skriften på väggen säger MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ingen annan vet vad detta rappakalja betyder, men Danny hävdar att HAN gör det. Daniel berättar nonchalant för kung Belsh att hans dagar är räknade och att hans rike kommer att delas mellan mederna och perserna. Belsh är så tacksam för att han förklarade detta för honom att han gör Daniel till "den tredje härskaren i riket." Men den natten blir kung Belsassar dräpt. Det står inte vem som utförde det smutsiga dådet, men förmodligen hade Daniel och hans polare något att göra med att göra det till en självuppfyllande profetia.

Så lämnar Belsh scenen. Dareios, meder, tar härnäst över riket. Dareios tillsätter etthundratjugo egna furstar, och över dessa tre presidenter, av vilka Danny-boy är Numero Uno, förmodligen som en belöning för att ha röjt Belsh ur vägen för att ge plats åt Dareios.

Dareios överväger vidare att göra vår judiske pojke till landets högste härskare. Detta upprör de andra 120 furstarna kraftigt och de övertalar kungen att underteckna ett oåterkalleligt dekret. Detta dekret innebär i praktiken att under de kommande trettio dagarna ska varje man som riktar en bön till någon

ÄNDA SEDAN DET DÄR LEJONET RYÖT,
HAR JAG ÅTERFÅTT MIN TRO. ÅH
JA, HERRE. JAG HAR VERKLIGEN,
VERKLIGEN DET. DU KAN GE DIG
FAN PÅ DET.

"DANIEL IN THE LION'S DEN"

"DANIEL I LEJONGROPEN"

Gud eller människa "utom dig, o konung" skall kastas i en lejongrop.

Detta sätter Danny-pojken i en rejäl knipa, eftersom han fortsatte att knäböja och troget be till sin stam-Jahve tre gånger om dagen, vänd mot Jerusalem. Efter att ha haft Daniel under ständig övervakning, skyndar furstarna till kung Dareios och berättar för honom om denne son av Juda som bryter mot kungens dekret.

Så Daniel kastas i lejongropen, och en sten "lades över gropens öppning" med kungens sigill på den. Vi får nu mer eller mindre en repris på historien om de tre judarna i den brinnande ugnen i den tidigare delen av denna berättelse.

När kungen skyndar till gropen nästa morgon, se på fan, lejonen är alla lika vänliga som småkatter, och det finns inte en skråma på Daniel, och liksom sina tidigare motsvarigheter är kungen nu helt övertygad om att Dannys gud verkligen har vad som krävs, och några drastiska förändringar görs. Alla de furstar som hade anklagat Daniel, inklusive deras hustrur och barn, kastas nu i lejongropen. Det sägs att lejonen "krossade alla deras ben i stycken."

Daniel, å andra sidan, likt Henry Kissinger, styrde nu riket och blomstrade under Dareios regering, och vidare in i persern Kyros regering. MORAL: Judarna och Jahve drar alltid det längsta strået.

Detta för oss till slutet av kapitel 6. Det finns ytterligare sex dystra kapitel, men vi kommer att lämna berättelsen

här. Resten handlar bara om Daniels psykotiska drömmar och visioner, som om han vore på en intensiv LSD-tripp, vilket han förmodligen var. Det handlar bara om märkliga vidunder med fyra huvuden, och lejon med örnvingar och hokus-pokus ad infinitum. När vi läser allt detta skräp måste vi komma ihåg att vi inte läser någon autentisk historia alls, utan endast de vilda klotterverken från någon okänd och sedan länge död judisk skribent, som antingen var full eller hade tagit för många doser LSD. Men heligt är det sannerligen inte. Varför någon vit förälder skulle vilja lära sina dyrbara barn sådant judiskt skit och fördärv som vore det den "evangeliska sanningen" och den "heliga skrift", när det uppenbarligen inte är något annat än en samling judiska lögner som förhärligar judarna och nedvärderar den vita rasen, övergår mitt förstånd. Det är en enorm styggelse som har infekterat, hemsökt och förorenat vår kultur under alltför många århundraden, och en förbannelse som Church of the Creator kommer att arbeta flitigt för att avslöja och utrota. Vi behöver ert passionerade stöd för att förverkliga detta.

* * * * *

Naturen har aldrig läst självständighetsförklaringen. Den fortsätter att göra oss ojämlika.

* * * * *

Endast genom att möta verkligheten, oavsett hur dyster den är, kan den vita rasen befria sig från den judiska vampyren.

* * * * *

Om den vita rasen någonsin ska återgå till förnuftet, MÅSTE kristendomen BORT. För att återfå sitt förnuft måste den dumpa kristendomen.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats
Del XIII i en pågående serie
Racial Loyalty, april 1989

Påsk -- Den stora händelsen som aldrig ägde rum

Detta inkluderar korsfästelsen, uppståndelsen, himmelsfärden, uppryckandet och allt det övriga beklagliga struntpratet.

I mer än sjutton århundraden har kristna anhängare, vilket främst innebär den vita rasen, varit så kuvade och skrämda av kristendomens högsta prästerskap att de knappt vågat ställa ens de mest uppenbara frågorna om "tron", och vissa av dem som gjorde det torterades, hängdes eller brändes på bål. På senare tid har dessa obesvarade frågor börjat komma upp till ytan och kräva svar. En av de mest uppenbara frågorna är denna: Är de "Heliga skrifterna" verkligen grundade på styrkta historiska fakta, eller ljuger de bara för de lurade följarna?

Det finns flera lärda teologiska studiegrupper som tar en ny titt på vad som så länge har betraktats som den EVANGELISKA SANNINGEN. En av dessa är en grupp bibelforskare kallad JESUS SEMINAR som nyligen träffades i Sonoma, Kalifornien, för att studera frågan om huruvida Jesus verkligen sa att han skulle återvända på härlighetens moln för att samla de rättfärdiga precis före världens undergång. Denna grupp består av cirka 125 forskare hämtade från Wesleyan University, De Paul University, University of Minnesota och flera dussin andra college. Gruppen bildades 1985 i Berkeley, CA, och har tillbringat de senaste fyra åren med att kritiskt granska evangelierna i ett försök att skilja vad de tror att Jesus faktiskt sa, från ord som kan ha tillskrivits honom senare av nitiska, tidiga kristna författare. Jag tror att detta är en

ganska intelligent tillvägagångssätt, eftersom även den mest lättlurade kristne erkänner att Kristus aldrig skrev ett enda ord för eftervärlden (en gång ska han ha skrivit i sanden). Allt han antas ha sagt är bara produkten av hörsägen, nedtecknat av skribenter av okänt ursprung som aldrig personligen hade sett eller hört honom.

I oktober förra året möttes denna seminariegrupp i Atlanta och uppnådde viss ryktbarhet när majoriteten, efter en djupgående studie av skrifterna, röstade för att Jesus aldrig skrev HERRENS BÖN. Bönen innehöll en del av Kristus "idéer", men komponerades i själva verket många år senare av tidiga kristna, konkluderade seminariet.

Vid årets möte förra månaden i Sonoma fokuserades en andra blick på den andra återkomsten. Sade Jesus faktiskt att han skulle komma tillbaka för att samla ihop sin trogna hjord vid världens ände, eller skrev någon annan detta nonsens för eftervärlden? Denna gång var seminariets omröstning ännu mer avgörande än den i oktober förra året. Seminariet röstade med en överväldigande majoritet på 75 procent att Jesus inte förutspådde världens undergång, ej heller att han någonsin skulle återvända. Hans förmodade beskrivning av den andra återkomsten återfinns i Markusevangeliet (kapitel 13, verserna 24-27). Seminariet drog dock slutsatsen att detta evangelium komponerades minst fyra decennier efter korsfästelsen, och att evangelieförfattaren, vem han än var, hämtade material från källor i Gamla testamentet i Daniels bok.

Muslimer är uppenbarligen inte de enda vars vrede väcks när någon ifrågasätter giltigheten i deras älsklingsfantasier. Kristna är minst lika fanatiska. Dr Robert Funk, som är ledare för seminariet, fick ett anonymt brev som varnade: "Om Irans ledare kan ge (ett dödshot) mot någon som försöker klanka ner på den muslimska religionen, borde du också få ett dödshot — för att du underminerar den av den Helige Ande välsignade Bibeln." Skuggor av Ayatollan! Skuggor av inkvisitionen!

Eftersom det nu är den tiden på året igen, låt oss ta en lång, objektiv titt på påskberättelsen och se vad det stora uppploppet handlar om. I grund och botten berättas historierna i de fyra evangelierna; Matteus, Markus, Lukas och Johannes. De ska alla föreställa berätta "evangelisk sanning", och eftersom alla fyra evangelier beskriver samma händelseförlopp, borde de sammanfalla in i minsta detalj. Vidare, eftersom det kristna prästerskapet hävdar att alla skrifter är heliga, vägledda av den "Helige Andes" hand, det Super-spöke som vet allt, ser allt, är superintelligent och aldrig gör ett misstag, hur kommer det sig då att det finns så många avvikelser,

variationer och rena motsägelser i de fyra versionerna som de berättas av Matteus, Markus, Lukas och Johannes?

Den grundläggande historien, som hela världen känner till, handlar om en centralgestalt vid namn Jesus Kristus som förmodligen sändes ner till jorden för att rädda oss stackars vilseledda syndare från att lida det ultimata ödet att stekas i helvetet i evigheters evighet, en fälla han och hans far själva hade

DEN STÖRSTA BERÄTTELSEN SOM NÅGONSIN BERÄTTATS. LÖGNEN

konstruerat. För att rädda oss alla bestämdes det av hans far att han skulle släppas lös på jorden för att predika en ny linje (från Gamla testamentet) under tre korta år och ställa allt till rätta för oss. Sedan kräver manuset att han spikas fast på korset, sticks i sidan av ett spjut och lämnas att dö. Detta antas ge oss "frälsning" och rädda oss alla från det ohyggliga ödet att för evigt grillas i helvetet. En märklig historia? Ja, sannerligen, och den skulle betraktas som en bisarr episod även i sådana TV-fantasier som serien THE TWILIGHT ZONE.

Nu skulle man kunna tro att med ett så viktigt manus, vägledt av "Super-spökets" egen hand, skulle dessa herrar, Matteus, Markus, Lukas och Johannes, få ordning på sin sak och kunna berätta en rak historia som skulle hålla i en domstol, men det gör de inte. Deras fyra olika versioner är fulla av luckor, avvikelser och

motsägelser. Efter att ha läst alla fyra versionerna, följer här några (inte alla) av de avvikelser jag finner vid en blott ytlig granskning.

"Förräderiet"

I Matteusevangeliet förråds Jesus av Judas och identifieras förmodligen genom att denne kysser honom. En av Jesu lärjungar drar ett svärd för att försvara honom och högg en tjänare till översteprästen. Jesus säger till honom att stoppa undan sitt svärd och säger: "Tror du inte att jag nu kan be min Fader, och han skulle ge mig tolv legioner änglar? Men hur skulle då skrifterna fullbordas, att det måste ske så?"

Uppenbarligen hade manuset skrivits i förväg av honom och hans fader, och de var tvungna att spela upp det som planerat. Det verkar därför som om de elaka typer som korsfäste honom bara utförde ett förskrivet drama regisserat av Fadern och Sonen, som egentligen var ett, om ni förstår vad jag menar. Därför utförde stackars Judas bara sin förutbestämda roll i ett drama som han inte hade någon kontroll över (Gud vet allt, ser allt, inte ett hår faller från ditt huvud eller en sparv från taket utan att HAN vill det. Kommer du ihåg?).

Till Judas fördel, eftersom han valdes ut att spela skurken, står det i kapitel 27 i Matteusevangeliet att han ångrade rollen han spelade, lämnade tillbaka de trettio silverpenningarna och hängde sig själv. Vilken affär! Stackars Judas! Om bara de tusentals vita rasförrädarna i "vår" amerikanska regering (JOG) som förråder den vita rasen idag hade lika mycket integritet som stackars Judas och gjorde detsamma!

I Markusevangeliet beskrivs samma episod annorlunda, och Jesus håller inte samma tal om att kunna kalla på tolv legioner änglar efter behag, utan säger istället i praktiken: Hör på, jag var i templet hur många gånger som helst. Varför tog ni mig inte då? I Lukasevangeliet är berättelsen liknande men dialogen är helt annorlunda. Varken i Markus eller Lukas står det någonting om att Judas ångrade sig eller hängde sig själv. I Johannes version står det ingenting om Judaskyssen, utan istället när Judas och hopen kommer för att "rannsaka" honom säger Jesus bara: Vem söker ni? och när skaran svarar Jesus från Nasaret, svarar han: Det är jag. Enkelt så. Ingenting om att Judas kysser eller hänger sig.

Bärandet av korset

Det finns liknande motsägelser om Jesus som släpar det där korset uppför kullen. I de tre första versionerna är det en man vid namn

namnet Simon från Kyrene, bär korset, med Jesus gående framför honom. I Johannes version släpar Jesus det uppför kullen själv med sitt huvud krönt av en törnekrona. Vem kan man tro på?

Korsfästelsen

I Matteus och i Markus korsfästes Jesus på en plats som kallas Golgata. I Lukas korsfästes han på en kulle som kallas Kalvarieberget. I Johannes återvände han återigen till en plats som kallas Golgata där han korsfästes. Kom igen, grabbar, om ni måste ljuga, se åtminstone till att få er historia sammanhängande.

Judarnas konung

En sak som alla fyra "evangelier" är överens om är att en skylt spikades upp överst på korset som förkunnade att Kristus var *Judarnas konung*, även om de alla skiljer sig något i den exakta formuleringen. Matteus: *Detta är Jesus, judarnas konung.* Markus: *Judarnas konung.* Lukas: *Detta är judarnas konung.* Johannes: *Jesus från Nasaret, judarnas konung.* Fråga: Varför skulle hedningarna vara så upphetsade över någon mytisk judisk kung?

Sista orden

Det finns en drastisk avvikelse när det gäller vad Kristus sista ord var innan han gav upp andan. Enligt Matteus, när sanningens ögonblick kom, blev Jesus desperat och ropade med hög röst (på judiska dessutom) *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?* En jäkligt bra fråga. Var var "Super-spöket" medan allt detta pågick? I Markus version säger han samma sak på judiska *Eloi, Eloi, lama sabachthani?* Förutom att i Matteus stavas "Eloi" som "Eli". I Lukas var hans sista ord helt annorlunda och Jesus citeras säga: *Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.* Han gav sedan upp andan. I Johannes version har vi en annan uppsättning dialog. När Jesus hängde på korset såg han sin mor nedanför och sade till henne: *Kvinna, se din son!* Sedan sade han till lärjungen: *Se din moder!* Därefter citeras han säga *Jag törstar.* Någon stack upp en svamp fylld med ättika och satte den till hans mun. Sedan i Johannes 19:30 står det: *När Jesus hade fått ättikan, sade han: det är fullbordat; och han böjde ner huvudet och gav upp sin ande.*

"JAG SKULLE INTE VARA I DET HÄR JÄVLA ELÄNDET OM MIN 'FADER' HADE VALT EN ANNAN YRKESBANA."

Uppståndelsen

Vi kommer nu till den så kallade uppståndelsen, kring vilken det råder mycket hokus-pokus och det finns en mängd olika versioner, faktiskt för många för att rekapitulera i detalj här. Enligt Matteus gick Maria från Magdala och den andra Maria för att se graven. Och se, det blev ett stort jordskalv: ty Herrens ängel steg ner från himlen och rullade bort stenen från dörren och satte sig på den.

Markus berättar det annorlunda. Maria M. och Maria, Jakobs mor, och en tredje kvinna vid namn Salome gick till graven för att föra med sig välluktande kryddor och smörja Jesus. När de kom dit hade stenen redan rullats bort, och när de gick in i graven fann de en ung man som satt på höger sida, förmodligen en ängel, som berättade för dem att Jesus hade gett sig av. Det står ingenting om ett jordskalv. I Lukas berättas en liknande historia, förutom att det står att kvinnorna gick in i graven, fann ingen kropp, men där fanns två änglar i skinande kläder. I Johannes version springer Maria från Magdala till graven själv medan det fortfarande var mörkt och finner stenen bortrullad (inget om änglar). Hon springer sedan tillbaka för att berätta för Simon Petrus och den andre lärjungen att Kristus saknas. Sedan springer alla tre tillbaka till graven. Fortfarande inga änglar, men vilken historia.

Himmelsfärden

Det finns ett antal kraftigt motstridiga versioner om Himmelsfärden. Matteus säger absolut ingenting om sådant nonsens. Enligt Markus höll Jesus en kort avslutningspredikan för sina elva, och efter att han hade talat blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. I Lukas version är Jesus involverad i ett antal märkliga händelser, har ett antal samtal och sedan i Betania, medan han välsignade ett antal människor, lyfte han sina händer, skildes från dem och fördes upp till himlen. I det sista kapitlet av Johannes är berättelsen återigen helt annorlunda och mycket förvirrad. Uppenbarligen visar sig Jesus efter uppståndelsen för många människor, vandrar mycket, predikar mycket och till slut liksom tonar han bort i solnedgången. Men det står ingenting om en himmelsfärd.

Uppryckandet

Himmelsfärden verkar vara en så pass trevlig upplevelse att ett antal kristna fanatiker är övertygade om att de också kan och kommer att få uppleva vad som kallas Uppryckandet vid tidens slut. Jag har sett bildekaler på bilar där det står: "I händelse av Uppryckandet kommer detta fordon att vara obemannat." Uppenbarligen tror de att de (som är så ack så rättfärdiga!) kommer att sugas upp som i en enorm dammsugare och zoomas upp till himlen.

Så mycket för allt hokus-pokus kring korsfästelsen, uppståndelsen, himmelsfärden och uppryckandet. Det finns inte ett spår av historiska bevis för att något av detta nonsens någonsin har hänt. Allt bygger på berättelser som påstås ha berättats av de fyra "evangelierna", Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Men vi vet inte mer om dem än vad vi vet om Gåsmor, katten och fiolen och kon som påstods hoppa över månen. Allt vi har är litteratur av okänt ursprung, hopkokad och omarbetad av anonyma människor, nu sedan länge döda och okända. Finns det någon anledning att tro på dem? Jag tror inte det. Inte nog med att dessa berättelser är bisarra bortom allt förnuft, men som vi just har sett så stämmer inte de olika versionerna av nyckelhändelserna överens. Allt jag kan säga om vilka de än var som satte ihop dessa berättelser är att det minsta de kunde göra, om de nu ska ljuga för oss, är att hålla sina berättelser konsekventa.

Egentligen är påsken en utlöpare av en kombination av hedniska festivaler som firar våren och/eller vårdagjämningen. Sådana festivaler var väl etablerade, och en av dem var till ära för Eastre, Eostre eller Ostara, den hedniska

Anglosaxisk gudinna för vår eller gryning, besläktad med East (Öst). Det dök också upp i forntida germansk mytologi. När kristendomen blev mer kraftfull och genomgripande, tillskansade de sig denna hedniska högtid och omvandlade den till en kristen festival med sin egen hopkokade mytologi, som vi har utforskat i de föregående avsnitten. Naturligtvis har vi nu också påskharen, dess ägg (vilket vilken god kristen som helst kan berätta för dig är symboliskt för Jesu "återfödelse"), och alla de andra plumpa kommersiella tillbehören, inte olikt julen, som juden ser fram emot så ivrigt ($$$) varje år.

Om det Jesus-seminarium vi nämnde i början fortsätter att "undersöka" skrifterna så som de har åtagit sig att göra, tror jag att de kommer att avslöja den ena bluffen efter den andra, tills de till slut kommer till samma slutsats som jag gjorde för arton år sedan — nämligen att hela svindeln med spöken i skyn bara är just det. Huruvida de redan är medvetna om det och inte vågar berätta hela historien på en gång, återstår att se.

Oavsett vilket har vi Skapare genomskådat hela denna judiska röra och kastat den överbord som det skräp den är. Vi finner hela röran motbjudande för våra naturliga instinkter, liksom vi gör med den kristna symbolen av en död jude som spikas fast på ett kors. Så makabert! Om vi skulle använda en parallell symbol för, låt oss säga, en död hästtjuv som hänger i nacken från ett rep som vår logotyp för Creativity, skulle folk tro att vi hade blivit galna, men det skulle inte vara mer upprörande och motbjudande än vad korsets symbol är. Hela den kristna grejen är en judisk svindel från början till slut, en som onödigtvis har lagt ett tungt skuldkonplex på den vita rasen under många århundraden. Det är min förutsägelse att förrän vi ersätter judisk kristendom med en hälsosam rasreligion av vår egen, kommer vi aldrig att undkomma den judiska vampiens klor.

När vi expanderar vår egen vita mans religion, baserad på naturens eviga lagar, historiens lärdomar och på logik och sunt förnuft, kommer vi återigen att fira påsk som våra hedniska förfäder en gång gjorde, som en glad och naturlig festival för våren och vårdagjämningen.

* * * * *

Lita aldrig på en kristen. Den som ljuger för sig själv kommer att ljuga för andra.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XIV i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, maj 1989

Berättelsen om Josef och hans bröder

Ett av de tidigaste judiska skämten jag kan minnas berättades för mig för nästan 60 år sedan. Jag råkar komma ihåg tiden och platsen ganska väl. När jag gick på German-English Academy i Rosthern, Saskatchewan, tillbaka i 1931-32, berättade en studiekamrat vid namn Menno Friesen denna lilla pärla om hur Isidore Kitzelbaum lärde sin unge telning Abie, fem år gammal, några av det judiska livets hårda fakta. Han placerade Abie på köksbordet och sa åt honom att hoppa.

”Men”, sa Abie, ”jag är rädd!”

”Var inte rädd, Abie, jag fångar dig när du kommer ner. Det finns inget att oroa sig för.”

Abie tvekade. Hans far manade på honom och försäkrade honom att han skulle fånga honom när han kom ner. Slutligen hoppade Abie. Hans far gjorde inget försök att fånga honom och Abie föll pladask på ansiktet.

”Nu, min son”, sa Isidore, ”vad lär det dig?”

”Vadå?” tjöt Abie, medan blodet droppade från hans näsa.

”Låt det lära dig, en gång för alla, att du inte kan lita på någon, inte ens din egen far!”

Judarna har utövat förräderi genom hela sin flera tusen år långa historia, sinsemellan och i synnerhet mot goyim. Deras hopkokade historia och deras verkliga historia är full av förräderier, grymheter, blodsutgjutelse och svek. Deras Torah, den hopkokade delen av deras så kallade historia, är också full av det, och idag vill vi undersöka berättelsen om Josef och hans bröder så som den berättas i Första Moseboken, kapitel 37 till 50, mer eller mindre.

Även om det är mer än troligt att berättelserna om deras härkomst som de berättas i Gamla testamentet är rent fiktiva (judarna har historiskt sett varit kända som notoriska lögnare), ligger det icke desto mindre inbäddat i många av deras berättelser en hemlig kod av parasitär lag, och det anstår oss goyim att förstå var juden kommer ifrån. Den judiska religionen hävdar att de, judarna, är ättlingar till Abraham, Isak och Jakob. (Se ”Berättelsen om Abie, Ikie

och Jakie", R.L. nr 39). Varför de gör en så stor sak av att vara ättlingar till sådana ökända tjuvar, lögnare, mördare, bedragare, horbockar och alla nyanser av föraktliga uslingar övergår helt mitt förstånd. De hävdar vidare att deras stamgud, Jahve, har en speciell förkärlek för sådana föraktliga och motbjudande karaktärer, och som ett utmärkelse tecken ändrade han Jakobs namn till Israel. Därav hävdar judarna att de alla är israeliter, och har till och med döpt sin nyligen skapade rövarstat till Israel. I själva verket är allt detta bara hopkokat struntprat. Inte nog med att deras israelitiska historia är ren fiktion, utan 90 procent av dagens judar är ättlingar till khazarerna, ett svekfullt gäng aggressiva halsavskärare från centrala Ryssland. Dessa khazarer konverterade till judendomen omkring år 800 e.Kr. och hade aldrig satt sin fot i vare sig Palestina eller Mellanöstern under hela sin historia.

Om vi läser vidare i Första Moseboken finner vi att Jakob hade två hustrur samtidigt, nämligen Lea och Rakel. Han fick tio söner med Lea, och två, Josef och Benjamin, med Rakel. (Förresten, mitt namn är INTE Benjamin. Jag döptes till Bernhardt, ett gammalt gott tyskt namn.) Jakob hade också fyra oäkta söner, två med Leas tjänsteflicka och två med Rakels. (1 Mos 36:25, 26.) Uppenbarligen älskade den judiske Jahve denna bakgatsmoral med två hustrur och fyra oäktingar, för han slösade särskild uppmärksamhet på Jakob och gav honom namnet Israel, välsignade honom rikligt om och om igen, precis som han gjorde med hans svekfulla och liderliga ättlingar. Ännu märkligare är att goyim-kristna, för vilka all denna liderlighet är högst motbjudande, lär sina barn i söndagsskolan vilka underbara människor dessa usla judar var, och hur Herren verkligen älskade dem. Identity-kristna går ännu längre. De förkunnar högljutt att de, eller vi, den vita rasen, är de verkliga ättlingarna till Israels tio "förlorade" stammar, vilket innebär ättlingarna till Leas tio söner. Lite senare ska vi utforska vilken sorts ras denna liderliga och förrädiska stam var, enligt Gamla testamentets berättelse.

Men låt oss börja från början. Eftersom Josef hade blivit avlad på sin fars ålderdom, var han Jakobs favorit. Detta väckte en intensiv svartsjuka hos Josefs halvbröder, och när Jakob dessutom skänkte en mångfärgad mantel till sitt favoritdjur, hatade de honom än mer.

Precis som i berättelsen om Daniel (R.L. nr 48) var Josef en drömmare, och han höll på med detta hokus-pokus om att tyda drömmar, sina egna och andras. Drömmar utgör ett idealiskt medium för den patologiska lögnaren och bedragaren att utföra sitt

handel. Drömmar är vaga, övergående, mystiska, kan broderas ut och kan betyda vad som helst eller ingenting. Josef blev snart en expert på denna bedrägliga konst. Han berättade för sina bröder om en dröm han haft där de alla var ute på fältet och band kärvar, och se och häpna, hans kärve reste sig upp och brödernas kärvar stod alla runt omkring och "bugade sig för hans kärve". Hans bröders intensiva hat steg ytterligare några snäpp som ett resultat av detta.

Sedan hade han en annan dröm. Han drömde att solen och månen och elva stjärnor "bugade sig" för honom. Detta innebar att hans far, hans mor och hans elva bröder alla skulle böja sig för honom. (Hans fyra oäkta halvbröder räknades uppenbarligen inte.) Jakob lade detta på minnet, men hans bröder hatade honom än mer.

Tiden gick. De tio bröderna skickades för att valla "hjorden" i Sikem. En tid senare sände Jakob Josef efter dem för att se hur de hade det. När Josef kom dit fick han veta att de hade dragit vidare till Dotan, där han slutligen hann ifatt dem.

När bröderna (perfida mördare som de var) såg honom komma "fjärran ifrån", stämplade de för att döda honom, kasta honom i en grop och sedan berätta för sin far att ett vilt djur uppenbarligen hade gjort slut på honom. Eftersom de var lika giriga som mordiska, klädde de först av honom hans mångfärgade livklädnad och kastade honom sedan i en torr brunn.

Efter att ha gjort det satte de sig ner för att äta sitt middagsbröd. Ett sällskap ismaelitiska köpmän råkade passera förbi. Detta gav plötsligt halvbrodern Juda (judarnas namne) en lysande girig idé. Varför gå miste om möjligheten att tjäna några extra shekel? Låt oss sälja denna motsträviga plågoande! På så sätt får vi pengar i fickan och blir av med honom på samma gång. Snart kom ett annat sällskap av midjanitiska köpmän förbi, på väg till Egypten. Bröderna gav dem ett förslag och gjorde snart upp en affär. (Vilken *geschaeft*!) De sålde honom för tjugo silverpenningar och Josef var på väg till Egypten.

Som en mörkläggning dödade bröderna "en killing av getterna", doppade Josefs klädnad i dess blod och sände den tillbaka till sin far. Jakob trodde på deras historia, drog slutsatsen att ett vilt djur hade slitit Josef i stycken, och han "sörjde sin son i många dagar." Under tiden nådde midjaniterna snart Egypten och fortsatte med att sälja Josef till Potifar, en av faraos hovmän och befälhavare för livvakten. Som en skicklig bedragare hade Josef snart kontroll över sin herres hus och hans angelägenheter, inklusive Potifars hustru. Men som alltid, "Herren var med honom", sägs det. Som de flesta jidder var Josef inte bara förrädisk, utan också lysten, och snart var han

"ligga med" Potifars hustru. Han hävdade att allt var hennes fel, men hans herre köpte inte historien. Uppenbarligen var Potifars "vrede nu upptänd". Han spårade upp en flyende Josef och lät kasta honom i finkan. "Men Herren var med Josef" oavsett vilket, som han alltid är med alla jidder i G.T., och snart var denne bedragare ansvarig för alla fångar i detta fängelseområde.

Två av fångarna som Josef blev kompis med råkade vara officerare hos faraon, nämligen överbagaren och övermunskänken. De hade också drömmar, som Josef gladeligen "tolkade" åt dem. Tre dagar senare återfick övermunskänken sitt tidigare jobb, och överbagaren hängdes, precis som Josef hade förutspått, eller så som manusförfattarna skrev.

Två år gick. Nu var det faraos tur att ha förbryllande drömmar och ingen tolkare. Övermunskänken kom ihåg Josef och faraon skickade omedelbart efter honom.

Vi kommer nu till kärnpunkten i berättelsen, en berättelse som har varit den centrala mittpunkten i judarnas ekonomiska skumraskaffärer för att ruinera nationer och stjäla deras substans, deras landområden, deras egendomar och för att stjäla frukterna av folkens arbete. I den finns den underliggande principen för deras parasitära lag. Det började uppenbarligen med den judiska infestationen av Egypten för 3500 år sedan, och det har fungerat för dem ända sedan dess. Det fungerar fortfarande för dem idag i Amerika och över hela världen. Och hur det fungerar! Det fungerar med en hämndlystnad som aldrig förr. Huruvida det någonsin fanns en Josef, eller en Abraham, Isak eller Jakob, vilket allt är högst tveksamt, är ovidkommande. Faktum är att judarna hängde på en formel som inte ger vika, och de har arbetat på och fulländat sitt bedrägerispel ända sedan dess, tills de nu äger och styr världen.

Det verkar (enligt den fiktiva historien) som att faraon drömde att sju feta kor kom upp ur floden och betade på den närliggande ängen. Sedan kom sju magra kor upp ur floden och slukade de sju feta korna. Sedan vaknade faraon. När han somnade om hade han en annan dröm. Han drömde att sju ax kom upp på ett strå, och de var "frodigt och gott". Sedan sköt sju tunna ax upp efter dem, "svedda av östanvinden" och slukade de sju goda axen. När han vaknade "var han djupt oroad". (Skuggor av Nebukadnessar!) Då kom övermunskänken ihåg Josef och faraon skickade genast efter denne vältalige bedragare: Vår pojke Joe hade alla svaren.

Gud träder naturligtvis nu in i bilden igen, och Joe övertygade Farao om att Gud försökte säga honom något viktigt. Det budskapet var att Egypten skulle få sju år av överflöd (feta kor, ax) som sedan skulle följas av sju år av hungersnöd (de magra korna, axen). Nu när Josef hade Faraos öra och förtroende, gav han dessutom Farao några kostnadsfria råd om hur man skulle hantera den kommande krisen. Han rekommenderade att Farao skulle inrätta en byråkrati och beslagta en femtedel av Egyptens land, och även under de feta åren skulle han beslagta all säd och mat under Faraos hand och hålla den i lager i städerna. När de sju magra åren sedan kom, kunde de dela ut det till de hungriga medborgarna efter behag. Mot ett pris, naturligtvis.

Farao blev oerhört imponerad. Wow! Vilken smart karl denne Josef var! För att inte tala om den där super-duper Super-Spöket han hade låst in i sin bakficka och kunde rådfråga när som helst! Nu var frågan, var kunde de hitta en kapabel administratör för att hantera en så enorm uppgift? Var, sannerligen! "Eftersom Gud har låtit dig veta allt detta, finns det ingen så förståndig och vis som du", sade den lurade Farao och satte genast Josef "över hela Egyptens land." Farao tog av sig sin ring och satte den på Joes hand, och "klädde honom i kläder av fint linne och hängde en guldkedja om hans hals." Joes vältaliga bedrägeri var nu fullbordat, med hjälp av hans privata spöke, förstås. Påminner detta någon om överste Edward House under president Wilsons mandatperiod, eller om Bernard Baruch som styrde första och andra världskriget, eller om Henry Kissinger som styrde vår utrikespolitik, eller om Paul Volcker och Alan Greenspan som styrde vår centralbank och vår ekonomi? Det gör det för mig, och vi nämner bara ett par av de dominerande jidderna som nu styr och förstör vårt land och världen.

Låt oss se hur Josefs plan föll ut. Eftersom han och hans usla gäng nu styrde showen hade de inga problem med att få Josefs förutsägelser att bli en självuppfyllande profetia. Visst nog följdes sju feta år av sju år av hungersnöd, nu när Joe och hans pirater hade kontroll över all mat och säd, vilket naturligtvis inkluderade utsädet. Joes gäng hade samlat all spannmål och säd i spannmålsmagasin i städerna. Detta lämnade befolkningen, inklusive bönderna, med inget att äta, inget att så. Naturligtvis följde hungersnöd.

"Hungersnöden blev svår i Egyptens land." Joe och hans pirater hade nu Egyptens folk i sitt våld.

Eftersom svält nu var utbredd i landet, strömmade folket till städerna och tiggde om bröd. Diktator Joe sade till dem: okej, jag ska sälja bröd till er, ge mig era pengar. Detta varade i ungefär ett år. När Joe hade alla folkets pengar, uppstod hyperinflation och pengarna förlorade sitt värde. Folket var fortfarande utan mat. Nästa steg: Joe sa till folket att hämta alla sina boskap till honom, han skulle byta dem mot bröd. Så de hämtade alla sina hästar, sin boskap och sina åsnor i utbyte mot bröd. Detta hjälpte dem igenom ännu ett år. Nu hade folket ingen mat, inga pengar, ingen boskap. Vad kunde Joe pressa ur dem härnäst?

Den listige gamle Joe kom på något och tog nästa steg. Han hade alla folkets pengar (som plötsligt blev värdefulla igen), så han använde dem för att köpa allt folkets land "åt Farao". Skuggor av det kommunistiska Ryssland. "Endast prästernas jord köpte han icke." De judiska kommissarierna hade nu sin egen jord som belöning, och regeringen ägde allt det övriga, det vill säga fyra femtedelar av jorden.

Nu var någon tvungen att bruka jorden, men naturligtvis inte de judiska kommissarierna. Josef sålde härnäst utsäde till de utarmade bönderna (samma spannmål som han tidigare hade "tillägnat sig" från dem) och satte bönderna i arbete som hälftenbrukare; så mycket till regeringen, så mycket till utsäde, och så mycket "till mat åt edra små".

Exproprieringen och förslavandet var nu fullbordat. Staten och prästerskapet ägde nu all jord, kontrollerade all mat och hade tagit tillbaka alla pengar för utsäde. Om folket inte ville svälta, kunde de nu bruka den jord de en gång ägt men som nu tillhörde staten och prästerskapet. De kunde göra det som slavar på hälftenbruksbasis. Joe hade dem nu där han ville ha dem — hela folket ägde ingenting, de var blotta slavar under en JOG (Jewish Occupational Government) — en dyster situation som Amerikas bönder nu snabbt håller på att luras in i, liksom resten av befolkningen.

Det finns en sekundär berättelse sammanvävd genom hela denna kommunistiska episod. Den berättar om hur resten av kikes [nedsättande term] nu vällde in i Egypten, hur Josefs elva bröder och hans fader Jakob kom från Kanaans land, drivna av hunger, hur dessa yider [nedsättande term] behandlades kungligt, och under Joes beskydd snart levde på det förslavade landets fett. Det sägs vidare att innan Jakob dog uppenbarade sig den evigt älskande Super-spöket för denne lystne yid och lovade honom: "Se, jag skall göra dig fruktsam och föröka dig, och jag skall låta en skara av folk komma av dig; och jag skall giva detta land åt din säd efter dig till en..."

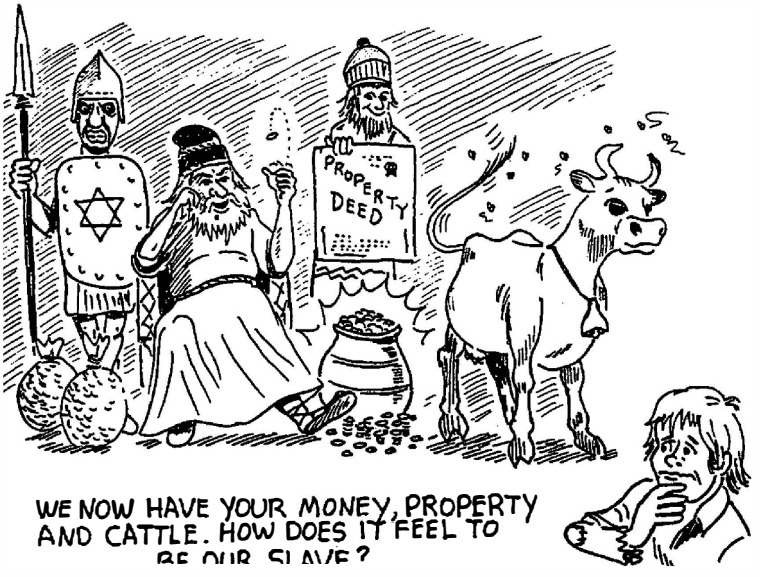

VI HAR NU DINA PENGAR, EGENDOM OCH BOSKAP. HUR KÄNNS DET ATT VARA VÅR SLAV?

evig besittning." Hur förbannat generöst av detta judiska superspöke! Vad sägs om de miljontals egyptier som hade blivit rånade inpå bara skinnet och förslavade?

Det finns ingen historisk grund för Abie, Ikey eller Jakie, inte heller för Josef och hans mördande, tjuvaktiga bröder. Men de parasitära judarna avlades verkligen i Egyptens land, sätet för den första stora vita civilisationen. Historien berättar för oss att dessa destruktiva parasiter verkligen ödelade Egyptens land under cirka fyrahundra år och blev så avskyvärda att de slutligen drevs ut ur landet, en masse. Den judiska berättelsen säger precis motsatsen – att egyptierna förslavade dem och inte ville släppa ut dem ur landet förrän Moses förmodligen befriade dem. (Se R. L. nr 40) Judarna är naturligtvis notoriska lögnare, och precis som i deras berättelse om holohoax, vrider de till det så att de alltid spelar rollen som martyrer istället för att identifieras som de verkliga förövarna av de stora katastrofer som har förstört nationer och civilisationer.

Berättelsen om Josef och hans bröder har dock en djupare innebörd för den judiska Kehillah, och inbäddad i den finns grunden för judisk parasitär lag och ekonomi, en formel de har följt i tusentals år. Den är fortfarande grunden för deras modus operandi idag. Grundprinciperna i den är i huvudsak dessa:

1. Genom ränksmideri, svek och konspiration nästlar sig judarna in i nationens regering och ekonomiska struktur.
2. De tar kontroll över nationens (och världens) ekonomi och pengar.
3. Genom att kontrollera nationens lagar och pengar orkestrerar judarna båda efter behag för att skapa upprepade hög- och lågkonjunkturcykler.
4. Precis som i berättelsen om de sju feta åren och de sju magra åren, expanderar och blåser de artificiellt upp ekonomin, för att sedan plötsligt dra in penningmängden i syfte att skapa planerade depressioner.
5. I varje sådan operation, som demonstrerats av depressionerna 1873, 1893, 1907, 1929 och de talrika recessionerna därefter, rånar dessa penninghungriga tjuvar sedan det icke-judiska folket på deras land, deras pengar, deras arbete och deras tillgångar, precis som de gör än idag. Dagens bönder förlorar sina gårdar i tiotusental, och detta är ingen tillfällighet. Det är en planerad och avsiktlig judisk manöver, uttänkt och utnyttjad av judarna så långt tillbaka som för 3500 år sedan i Egypten i samband med deras förbannade "Spöken i skyn"-svindel.

Vad är svaret på denna judiska pest? Det finns bara ett svar som kan vara meningsfullt och effektivt. Eftersom judarna gjorde allt med sin rasliga judiska religion, kan vi, den vita rasen, som är 30 gånger fler än dem, förinta denna pest en gång för alla med vår egen kraftfulla rasreligion. (Delenda Est Judaica!) Inom Creativity har vi det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata trosbekännelsen. Förena er med oss i att bygga en kraftfull flodvåg och låt oss utplåna denna judiska plåga från jordens yta med planerad och medveten hastighet.

* * * * *

Vi Creators har ingen önskan att vare sig förslava eller exploatera de lägre raserna. Det är vårt medvetna mål att den vita rasen ska bebo denna planet jorden i sin helhet.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XV i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, juni 1989

Vandring i ödemarken i fyrtio år

De knappa men autentiska historiska fakta som har kommit ner till oss tyder alla på att judarna härjade fritt i Egypten under flera hundra år, skapade förödelse och kaos, och skövlade landet. Det var i själva verket i Egypten som de etablerade sitt modus operandi (m.o.) för att förgöra folk och nationer och stjäla och svindla dem på deras land och tillgångar. Det är en verksamhet som de har fulländat sedan dess, och upprepat om och om igen mot världens nationer under de senaste 3500 åren. (Se Joseph and his Brethren, R.L. nr 50)

Som vi Skapare vet alltför väl är judarna notoriska lögnare och en del av deras m.o. är att vända upp och ner på historien och ljuga sig ur de svindlar och grymheter de har begått mot sina (ovilliga) värdfolk. Ett nyligen aktuellt exempel på detta är deras lögnaktiga påståenden om deras sex miljoner-holohoax. Medan de i sin hopkokta historia om den egyptiska perioden hävdar att de hölls som ovilliga slavar och att egyptierna "inte ville låta deras folk gå" (DERAS berömda replik), var det precis tvärtom. Judarna hade blivit så odrägliga att egyptierna till slut tog sig samman, körde ut judarna och var förbannat glada över att bli av med dem. (Se R.L. nr 40, "Easter, the Passover and the Parting of the Red Sea".)

Vi tar nu upp historien så som den berättas av judarna om vad som hände härnäst efter att de befann sig på andra sidan Röda havet. Uppenbarligen var de nu ute i öknen, tvungna att klara sig själva och kunde inte längre snylta på de produktiva egyptierna som tidigare.

Vi tar upp deras hopkokta historia som den berättas i Exodus (Andra Mosebok), med början i kapitel 15.

Det första Mose gjorde (så påstår skribenterna) var att sjunga en lovsång till deras eget privata superspöke för att ha delat Röda havet så att de, Jahves kelgrisar, kunde gå igenom det som på torr mark, och sedan dränkte alla egyptier, kaptener, vagnar, hästar och allt. "Din högra hand, o Herre, har krossat fienden i stycken." Som en

läser man det judiska Gamla testamentet spelas detta tema upp om och om igen – deras privata spöke lyfte sin högra hand och räddade mirakulöst judarna och slaktade samtidigt deras fiender. Varför spöket skulle vara så partiskt mot ett gäng tjuvar och mördare bryr det sig aldrig om att förklara.

Hur som helst, så där var de i den torra öknen, helt utsvultna och extremt törstiga också, och inga vita människor att råna eller svindla. Snart började denna hungriga hord av parasiter klaga högljutt mot Moses och Aron. Varför förde du oss säkert genom Röda havets torra kanal bara för att låta oss dö här av hunger?

Men ingen fara – oroa er inte – superspöket till undsättning. Skulle du tro det? Han skickade en massiv luftbro – manna från himlen! Vad är manna? Det beskrivs som "det var som korianderfrö, vitt; och smaken av det var som kakor gjorda av honung." Wow! Hur lyckosamma kunde dessa eländiga parasiter bli? Moses var så glad att han lät broder Aron lägga ett prov i en kruka som ett framtida minne.

Under de kommande fyrtio åren, medan dessa ränkfulla parasiter planlöst vandrade över öknen på den östra sidan av Röda havet, fortsatte superspöket att förse dem med manna. Skulle du tro på en så dum historia om din egen far berättade en liknande anekdot för dig om att under erövringen av den

Väst höll Herren våra vita förfäder vid liv i fyrtio år genom att låta manna regna ner från himlen? Ändå lär miljontals vita föräldrar sina barn sådant nonsens om judarna, och gör det med ett allvarligt ansikte, understrykande att det är den "evangeliska sanningen". Hur idiotiskt!

Därefter var det problemet med vatten. Allt detta manna och inget vatten. Återigen klagade parasiterna till Mose, — varför förde du oss "upp ur Egypten, för att döda oss och våra barn och vår boskap med törst?" Uppenbarligen hade de tagit med sig boskap också, förmodligen stulen från egyptierna innan dessa tjuvar gjorde sitt snabba utträde. Det står inte vad boskapen åt, eller om deras Herre lät hö regna ner från himlen också. Hur som helst, alla och varje djur var snustorra och skrek efter vatten.

Samma lösning — "Mose ropade till Herren" vad ska jag göra? Pöbeln är redo att stena mig.

Med ett penndrag löste de judiska skribenterna snabbt problemet, om någon är lättlurad nog att tro på deras vilda historier. Superspöket sa helt enkelt till Mose att gå till Horeb och där skulle han finna Herren stående på en klippa. Allt han behövde göra var att slå på klippan så skulle vatten strömma ut i en kaskad. Var inte det trevligt?

Nästa punkt på dagordningen som de lättlurade spökjägarna har gjort ett oändligt ståhej om är historien att Mose förmodligen gick upp på berget (Sinai) för att möta Gud och han gavs de tio budorden på två stentavlor. Enligt judarna och de kristna var dessa så kallade tio budord det största stycke lagstiftning som någonsin uppfunnits, eftersom de naturligtvis förmodligen kom från superspöket själv. Allt detta är naturligtvis en massa nonsens. För det första var de i bästa fall en rå, förenklad och primitiv uppsättning regler. Du skall inte ljuga, stjäla eller döda är de grundläggande delarna i det, och dessa föreskrifter hade införts i lag i nästan varje civilisation, den egyptiska, persiska, assyriska, babyloniska, etc., långt innan judarna lade beslag på dem. När vi betänker att Gamla testamentet skrevs så sent som 500 f.Kr. hade många andra civilisationer med en långt mer komplex och sofistikerad uppsättning lagar redan föregått judarna.

För det andra gällde de tre första budorden uteslutande judarna, och endast judarna. "Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land." "Du skall inte ha några andra gudar vid sidan av mig." (Han erkände därmed existensen av en hel hop andra gudar.) "Du skall inte missbruka Herrens namn." Varför skulle vi

Vita människor vara bekymrade över ett judiskt stamspöke uppfunnet av judarna för deras eget privata bruk? Hur skulle allt detta kunna gälla vita egyptier, eller romarna, eller grekerna, av vilka ingen blev ”befriad” ur Egyptens land? Faktum är att dessa tre första budord, som upprepade gånger betonade att Jahve uteslutande var judarnas privata stamgud, som stod på deras sida i varje instans och var fientlig som fan mot alla andra folk, och att de, judarna, gjorde bäst i att hålla sig till honom annars jävlar. Jag finner inget av detta struntprat särskilt heligt eller inspirerande, ej heller något som goyim skulle kunna eller borde bli upphetsade över. Fånigt ja, men inte heligt.

För det tredje plagierade judarna själva idén om en lagkodex inristad på stentavlor från Hammurabis lag, som var den sjätte kungen i den amoritiska dynastin. Han regerade på 2000-talet f.Kr. i Tigris-Eufrat-dalen och gjorde Babylon till sin huvudstad. Är dagens kristna predikanter okunniga om dessa grundläggande fakta när de förhärligar de så kallade tio budorden?

Av någon dum anledning fortsatte judarna att irra omkring i öknen under de kommande fyrtio åren, subventionerade av manna från himlen, enligt de judiska skrivarna. Berättelsen fortsätter i all oändlighet i ytterligare 152 sidor med finstilt text i Gamla testamentet. Den ägnas mestadels åt deras vidskepelser, upptåg och deras superspöke som i det oändliga fastställer instruktioner om en myriad av märkliga och fåniga ritualer, en uppräkning som blir extremt tråkig för vilken läsare som helst, och ärligt talat har jag inte den minsta avsikt att återge dem här.

Det finns dock en annan händelse som jag vill anföra som ett exempel för att demonstrera hur verklighetsfrämmande dessa vilda historier är. Allteftersom tiden gick tröttnade dessa judar på att serveras manna från himlen dag ut och dag in, år efter år. De klagade återigen till Mose att de ville ha en förändring av menyn — de ville äta kött! Mose, som fungerade som transportband, vidarebefordrade detta meddelande till sin överordnade. Superspöket var inte nöjt när han såg ner på dessa otacksamma stackare, och han reagerade med hämndlystnad. Han tänkte — okej, låt jävlarna äta vaktel!

I Fjärde Moseboken 11:31 står det: ”Då gick en vind ut från Herren och förde med sig vaktlar från havet och lät dem falla ner över lägret, ungefär en dagsresa hitåt och en dagsresa ditåt runt omkring lägret, och de låg nästan två alnar högt över marken.” Märkligt! Jag vet inte vad vaktlar skulle ha med havet att göra. Normalt sett är stranden

MOSES... DU HAR SLÄPAT VÅRA JUDISKA RUMPOR ÖVER DEN HÄR JÄVLA TORRA ÖKNEN I NÄSTAN FYRTIO ÅR, OCH VI HAR INTE HITTAT EN ENDA VIT PERSON ATT RÅNA ELLER SVINDLA ÄN.

och havet är livsmiljöer för måsen och andra sjöfåglar, men inte vaktlar.

Eftersom en aln uppenbarligen motsvarar en och en halv fot, staplades de döda vaktlarna upp till en höjd av tre fot, och de täckte ett område på ungefär tio kvadratmil, om vi blygsamt antar att en dagsresa skulle vara 10 mil. (Det kan vara mer.) Detta skulle vara ungefär storleken på District of Columbia. Det betyder att dessa döda vaktlar täckte ett område på 100 kvadratmil, tre fot djupt. Med tanke på att en kvadratmil har 27 878 400 kvadratfot, multiplicera det med 3 fot högt, gånger 100 kvadratmil, och med tanke på att man kan packa ungefär 10 vaktlar på en kubikfot, kommer vi fram till en siffra på 8 363 520 000 (det är biljoner, grabben) döda vaktlar som ligger där ute i den heta ökensolen. Utan tvekan skulle de snart ge upphov till en avsevärd stank på kort tid. Men enligt denna vilda historia lät sig "Yiderna" inte avskräckas utan samlade ihop allt de kunde så fort de kunde, och började äta dem.

Men det hämndlystna super-spöket var inte färdig med dem än. Det står i Fjärde Moseboken 11:33 "Medan köttet ännu satt mellan deras tänder, innan det var förtärt, upptändes HERRENS vrede mot folket, och HERREN slog folket med en mycket stor plåga." Bra för honom. Inte bara döda vaktlar, utan också döda "Yider" och mer stank.

Så mycket för hela den stinkande röran i öknens hetta.

Efter fyrtio år av mållöst irrande och efter att Mose och det där "super-spöket" konspirerat om hur de skulle slå kanaanéerna och andra folk på andra sidan Jordan och ta ifrån dem deras städer och gårdar, så går Mose och dör. Uppenbarligen beskriver han sin egen begravning i kapitel 34 i Femte Moseboken. Eftersom vi får veta att Mose skrev de första fem böckerna (Pentateuken) måste vi också anta att det var han som beskrev sin egen begravning. Hur lättlurad kan man bli?

Tja, det är en jäkla historia. Det får en rationell person att undra över flera aspekter, nämligen (a) eftersom detta skräp skrevs cirka 1000 år efter de förmodade händelserna, varför skulle de judiska skribenterna som skrev det omkring 500 f.v.t. hitta på att sätta ihop en så lång, dråplig och fånig historia? och (b) ännu mer förbluffande, hur kan dagens kristna, som är informerade, utbildade, har studerat vetenskap, geologi, astronomi och antik historia, vara så dumma och så lättlurade att de tror på detta idiotiska struntprat och gör det till en del av SIN bibel? Det övergår förståndet och skulle få en att tro att även den vita rasen har irrat mållöst i en ödemark av filosofisk brist och förvirring i nästan 2000 år. Det är i själva verket just denna brist på rasidentitet och rasmässigt syfte som har fått den vita rasen att evigt vältra sig i självförakt och självmordsbenägen självförstörelse. För detta tragiska och beklagliga dilemma kan vi lägga skulden helt och hållet på judendomen och dess oäkta avkomma, kristendomen. Men nu har vi Creativity, och med den kan den vita rasen marschera framåt med beslutsamhet och sammanhållning, med mål och syfte, och uppfylla sitt lysande öde.

Pentateuken, eller Toran, följs av Josua, som under ledning och med hjälp av den judiske Jahve slaktar ändlösa mängder kanaanéer, amalkiter, amoréer, hettiter och jebusiter (vita människor) sju gånger om och stjäl deras land och boskap, deras gårdar och deras städer. (Läs Josua igen, R.L. nr 44.)

Jag har ett förslag. Varför klipper inte vi, den vita rasen, omedelbart av allt bistånd till banditstaten Israel och låter dessa parasiter klara sig själva. Vi kan då sätta deras berättelse om att deras Jahve kommer till deras hjälp och släpper manna från himlen till dem på prov. Om han gjorde det i forna tider, varför skulle han inte göra det igen? Och om han inte gör det? Då har de uppenbarligen ljugit för oss under alla dessa år, och jag säger – låt jävlarna svälta. De förtjänar det! DELENDA EST JUDAICA!

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XVI i en pågående serie

Racial Loyalty, juli 1989

De fåniga miraklen tillskrivna J.C.

Hi diddle diddle!
Katten och fidan
Kon hoppade över månen
Den lilla hunden skrattade åt en sådan lek
Och fatet sprang iväg med skeden
— Gåsmor

När vi flyttade från Mexiko till Saskatchewans kalla slätter mitt i vintern 1925-26, var jag inte riktigt åtta år gammal. Ett av de dystra minnena från den perioden var plågan att börja skolan och lära sig det engelska språket. Den tuffaste delen av denna prövning var att ta sig till skolan. Att komma från Mexikos varma, tropiska klimat till den djuriska kylan i Saskatchewan mitt i vintern var inte bara en kulturchock utan också en miljöchock. Jag minns de långa kalla färderna över mil av snötäckta öppna fält, packad i en lådsläde med en skara andra barn när vi gav oss av till skolan. Som jag minns det frös jag nästan till döds på kuppen, och jag hade frostskador och kylskador i tårna och hälarna. Att lära sig tala engelska var dock inget problem, och jag minns fortfarande Gåsmors rim så som de presenterades i den kanadensiska läseboken för första klass, av vilka ovanstående vers är en av många. Jack och Jill gick upp för kullen, lilla fröken Muffet satt på en pall, och så vidare och vidare. Alla dessa rim var grafiskt illustrerade med intressanta bilder i färg, och efter alla dessa år sitter de fortfarande kvar i mitt minne. Jag kan fortfarande minnas bilderna av kon som hoppade över månen, katten som spelade fida, fatet som sprang iväg med skeden och bilden av hunden som skrattade åt alltihop. Han hade goda skäl att skratta. Det var naturligtvis bara en massa nonsens.

Men i den åldern var allt väldigt intressant, och vad mer är, jag var godtrogen nog att tro att dessa saker verkligen hände. Jag trodde att Gåsmor var en

STICK TILL MIG NÅGRA SILVERMYNT, SÅ SKA JAG SÄGA TILL STADSFOLKET ATT DU FICK MIG ATT "SE IGEN".

verklig person, och att kon verkligen hoppade över månen. Varför skulle jag inte det? Det stod ju så i boken, och den visade en fin bild på kon som hoppade över månen. Jag var trots allt inte ens åtta år gammal.

Lyckligtvis, innan ännu ett år hade gått, insåg jag att detta bara var ramsor, sagor som inte hänt på riktigt, och att jultomten också var en hopdiktad lögn. Vid sjutton års ålder var jag inskriven vid University of Saskatchewan, och bland andra ämnen studerade jag antikens historia. Allteftersom jag gjorde det började jag inse att det fanns en mängd andra sagor inbäddade i vår kultur utöver Gåsmors sagor. När jag studerade de olika civilisationernas religioner, den egyptiska, den grekiska, den romerska, kom jag fram till en viktig slutsats, nämligen att de religiösa läror som jag hade blivit indoktrinerad med var lika mytiska som de grekiska och romerska gudarna Zeus, Jupiter och hela den kretsen. Vid sjutton års ålder hade jag

mogen nog att inse skillnaden mellan fakta och fiktion, och var mindre lättlurad än de miljontals människor som var tre gånger min ålder.

Tyvärr eller på annat sätt, finns det inte bara miljoner, utan miljarder människor som är vuxna till åren, men vars sinnen fortfarande är lika irrationella och lättlurade som ett litet barns. Och det är precis så predikanterna vill behålla sin fårskock. ”Om ni inte blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket”, säger Herren. Även om dessa får, när de blir vuxna, också kan ha studerat antikens historia, geologi, geografi, matematik och vetenskap, finns det fortfarande en betydande del av deras kraniala grå substans som insisterar på att klamra sig fast vid fåniga sagor som deras sunda förnuft säger dem är löjliga. De kallar det ”religion” och beskriver det stolt som sin ”tro”. Bland denna heterogena grupp av lättlurade finns de kristna, som tror på en mytisk Kristus som det inte finns mer historiska bevis för än vad det finns för Gåsmor, som påstås ha utfört en myriad av mirakel lika fåniga som någon av Gåsmors sagor, såsom kon som hoppar över månen. De tror på dem för att de står i tryck och deras bibel säger så, och det är skäl nog, hävdar de.

Låt oss undersöka några av dessa vilda historier som helt enkelt accepteras som mirakel, och snyggt täcks av en allt-förklarande täckmantel-passage: ”För Gud är allting möjligt”. Så med denna täckmantel i handen, låt oss nu segla ut i omloppsbana.

Ett av de första miraklen som Jesus påstås ha genomfört var att födas av en jungfrumoder, ett ganska snyggt trick i sig. Det gjorde hans mor, Jungfru Maria, vare sig hon var verklig eller mytisk, utan tvekan till den mest omskrivna kvinnan i historien. Men även denna historia är något friserad. Beroende på vilket kapitel i bibeln du väljer att läsa, berättas olika versioner av samma episod. På ett ställe berättas det att den Helige Ande, självaste Superspöket, helt från ingenstans steg ner till Maria och gjorde henne gravid. Bry dig inte om att hon redan var gift med Josef. Vanligtvis skulle bibeln kalla den sortens sak för äktenskapsbrott med en gift kvinna, men Superspöket kunde väl inte göra något fel, eller hur? Även när han begår massmord och dränker alla människor i världen, människor han själv förmodas ha skapat, kunde han inte göra något fel. När allt kommer omkring var de bara en hop usla syndare, och därför och ipso facto förtjänade jävlarna att dränkas, eller hur? Men om han bedrev otukt med en liten judinna vid namn Maria, hur lämnar detta henne fortfarande som en jungfru,

och är det fortfarande verkligen en jungfrufödsel? Knappast. De judiska skribenterna förhärligar denna typ av otukt och äktenskapsbrott med ett fint namn och kallar det den obefläckade avlelsen. Knepigt, knepigt.

Sedan, på ett annat ställe i bibeln står det att Josef, efter att han hade gift sig med Maria, till sin förvåning fann att någon hade hunnit före honom, och att hon redan var gravid, och att han i hemlighet tänkte överge henne. I ett annat kapitel kommer Nya Testamentet att berätta för dig att ja, sannerligen, Josef var Jesu far, och spårar stolt hans härstamning till Davids säd, och wow! vilken ära det är, att vara en ättling till denne mördande, horbock till jude som bedrev otukt med Batseba, Urias hustru. Det faktum att Uria var en trogen soldat i Davids armé verkar inte störa detta judiska dygdemönster särskilt mycket. Faktum är att han lät mörda Uria i skydd av strid, för att få honom ur vägen, så att han, David, kunde ha fri lejd och göra framsteg med hans änka.

Så där har ni de olika versionerna av historien om Jungfru Maria, Jungfrufödseln och hela den soppan. Välj själv, om du är lättlurad nog att tro på något av det.

Vi går nu vidare till andra skrönor, dessa så kallade "mirakel" som Kristus sägs ha varit en sådan expert på. De flesta av dessa är lika vilda och löjliga som Gåsmors sagor, men inte på långt när lika oskyldiga, eftersom så många av dem gör ett stort nummer av andar, spöken, djävlar och att uppväcka människor från de döda, och allt det där slaget av hokus-pokus. Många av dem återberättas i olika versioner som uppenbarligen relaterar till samma incident men som flagrant motsäger varandra i detaljer. Låt oss börja med historien om de "orena andarna" och svinhjorden, som ett exempel.

I Markus 5:1, 2 och 13 står det: "Och de kommo över till andra sidan sjön, i gerasenernas land. Och när han (Jesus) hade stigit ur båten, kom honom strax till mötes från gravarna en man som hade en oren ande... Och de orena andarna foro ut och foro in i svinen; och hjorden störtade sig utför branten ned i sjön (de voro vid pass två tusen) och drunknade i sjön." Stackars svin. Vad hade de gjort för att förtjäna en sådan elak behandling? Vilket slöseri dessutom! 2000 grisar rakt i sjön.

I vad som uppenbarligen är samma historia, berättar Matteus 8:28 och 32 det något annorlunda: "När han så hade kommit över till andra sidan, i gadarenernas land, kommo honom till mötes två som voro besatta av onda andar,

DET VAR DEN VILDASTE HISTORIA JAG NÅGONSIN HÖRT. EN KILLE FÖDS AV EN JUNGFRU, GICK PÅ VATTEN... UPPVÄCKTE DÖDA... FÖRLÄT SINA FIENDER... SA ATT HAN VAR SON TILL EN GUDOM. BLEV SPIKAD PÅ ETT KORS. KOM TILLBAKA FRÅN DE DÖDA... STEG UPP TILL HIMLEN OCH PÅSTOD ATT HAN BAR ALLA VÄRLDENS SYNDER PÅ SIN RYGG. !!

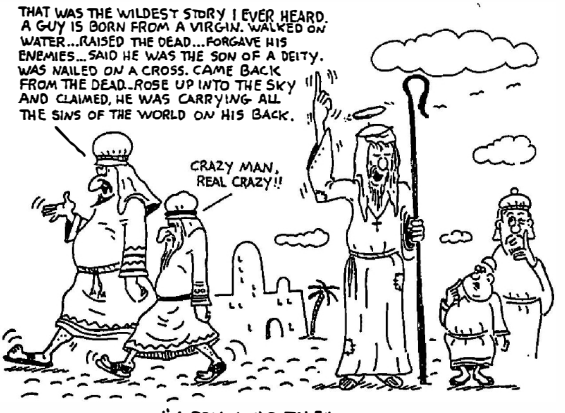

GALEN MAN, HELT GALEN!!

"EN RIKTIGT VILD HISTORIA"

kom ut ur gravarna, mycket våldsamma... Och han sade till dem: Gå. Och när de (djävlarna) hade kommit ut, foro de in i svinhjorden; och se, hela svinhjorden störtade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet."

Så vi ser att samma påstådda historia har allvarliga avvikelser, beroende på vem som berättar den. Detta blir ganska löjligt, särskilt när predikanterna som sprider den här typen av struntprat hävdar att allt i den "Heliga Skrift" är Guds ord, att han vägledde de små judiska händerna som skrev den, och var förbannat noga med att den var minutiöst korrekt när han var klar med redigeringen.

Så påstår spökförsäljarna. Men varför är det då bara en man i den ena berättelsen och två i den andra versionen? Och varför är platsen i den första berättelsen förlagd till Gadara, och i nästa till Gergesa? Det uppenbara svaret är naturligtvis att hela boken är en slumpmässig och osammanhängande samling av myter och lögner, hopkokade av en skara judiska skribenter, vilkas identitet nu, och för evigt, skall förbli okänd. Dessutom, vilka författarna än var, var de för dumma för att hålla sina berättelser konsekventa, och förlitade sig istället på sina läsares godtrogenhet att svälja allt detta skräp rakt av som det är.

Om du vill läsa en tredje förvrängd version av samma historia, vänd dig till Lukas 8:27. Men vi har slösat bort för mycket

tid på denna mirakulösa historia om spöken och svin redan, så låt oss gå vidare och se vilket annat knepigt hokus-pokus de judiska skribenterna har lyckats drömma ihop för sin vandrande och lösdrivande magiker och vad mer J.C. hade i bakfickan i form av "mirakel".

Skribenterna hävdade att han kunde få blinda att se, och här blir deras berättelser återigen röriga, beroende på vems version man läser. I Markus 10:46, 52 står det: "Och han (Jesus) lämnade Jeriko tillsammans med sina lärjungar och en stor skara folk, den blinde Bartimaios, son till Timaios, satt vid vägkanten och tiggde. Och när han hörde att det var Jesus från Nasaret, började han ropa och säga: Jesus, Davids son, förbarma dig över mig."

Matteus 20:29, 30 berättar det annorlunda. Där sitter det två män och tigger, inget omnämnande av Bartimaios. Hur som helst, inget stort problem. Vår magiske helare säger bara ordet och deras syn är så god som ny. En person, två personer, vem bryr sig? Det blir en bra historia.

Om vi vill gå vidare med den här typen av upptåg finns det en hel lista med godsaker på menyn. Naturligtvis finns det inga bevis för att de någonsin har hänt, inte heller finns det några bevis för att en kringvandrande magiker liknande Jesus Kristus vandrade på landsbygden vid den tiden, utan bara en sammanställning av vilda historier av okänt ursprung och röriga som fan. Han mättade en skara på fem tusen med några bröd och ett par stinkande råa fiskar. Han förvandlade vatten till vin. (Vilken affär! Om dagens judar kunde kopiera det här tricket skulle de kunna tjäna miljoner!) Han gick på vatten. (Under Lyndon Johnsons regim cirkulerade ett skämt om att Lyndon också höll på att lära sig gå på vatten, men det saknade också grund i verkligheten.) Han uppväckte människor från de döda. Han umgicks med djävulen på toppen av ett berg, och han flög genom luften med största lätthet. Yak! Yak! Yak!

Är något av detta skräp sant? Inte troligt. De har lika mycket bevis (eller så lite) som Gåsmors sagor, som att kon hoppade över månen. Om du kan förkröka ditt vuxna sinne till att vara lika lättlurat som en femåring, kan du på något sätt lyckas förolämpa din intelligens och tro på allt detta hokus-pokus. Men om du vill spela den här typen av fåniga lekar, varför inte hålla dig till Gåsmor? Ingen vet egentligen vem som kokade ihop den judiska bibeln eller vem som skrev Gåsmors sagor, men det finns två kardinaldygder som Gåsmors sagor har som inte finns i varken Gamla testamentet eller det Nya. En är att Gåsmors sagor inte låtsas att

vara någonting mer än bara rent barnsligt nöje och lekar. Det andra är att de inte motsäger sina egna berättelser. Om de säger att kon hoppade över månen i en berättelse, så förstör de det inte genom att säga att det var en häst eller en get som utförde bedriften i en annan version.

* * * * *

Vi Skapare vill hellre främja en sak som kan vara opopulär vid denna tid men som kommer att vinna i slutändan, än en som kan vara populär nu men förlora i slutändan.

* * * * *

Den mörka medeltiden för den europeiska civilisationen var som värst när den judiska kristendomen stod på sin höjdpunkt.

* * * * *

Spöken i skyn: Osedda, ohörda, okända, okända, okända, overkliga.

* * * * *

Om inte den vita rasen tar hand om sitt eget öde, kommer inget av världens trängande problem någonsin att lösas.

* * * * *

Politiska partier kommer och går. Religioner består.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XVII i en pågående serie

Racial Loyalty, september 1989

Den sanna historien om en modern judisk familj

Detta är historien om familjen Fridovich. Miljön är Broward County i södra Florida. Familjens patriark var Martin Fridovich, numera död. Han sköts mellan ögonen med en hagelsvärm av sin tonårsson, Eddie, den 4 december 1982. Det är historien om en judisk familj genomsyrad av girighet, förräderi, självviskhet, lögner, hat och dubbelspel, med början hos familjens patriark själv, Martin Fridovich.

Tidigare har jag återanvänt ett antal berättelser om forntida judar så som de återges i de judiska bibelberättelserna om de förmodade patriarkerna av den judiska stammen: Abraham, Isak och Jakob. Jag har återberättat historierna om hur Abraham agerade hallåa och sålde sin egen halvsyster och hustru Sara som prostituerad för byte till kung Abimelek. Vi har på nytt granskat historien om hur Isak följde i sin faders fotspår och sålde sin hustru Rebecka till samme kung Abimelek av Gerar sjuttiofem år senare, om man nu kan tro på det. Vi har läst i Gamla testamentet hur Rebecka och sonen Jakob konspirerade för att bedra sonen och brodern Esau inför den blinde och senile Isak. Den judiska bibeln berättar puerila historier om hur den vällustige kung David stal Batseba, Urias hustru, och sedan lät döda Uria i främsta stridslinjen så att han kunde få Batseba helt för sig själv. Vi minns också den osmakliga historien om en yngre David som, när han uppvaktade kung Sauls dotter, gav kungen 200 förhudar insamlade från liken av döda filisteiska soldater som David hade hjälpt till att dräpa. Hur äckligt och motbjudande! Hans oäkta son, Salomo, avkomman till David och Batseba, berättar den judiska bibeln hade sjuhundra hustrur och 300 bihustrur.

Det finns mer, mycket mer, om dessa och en mängd andra föraktliga och motbjudande judar i Gamla testamentet.

Det finns en röd tråd som löper genom dessa och andra berättelser i denna forntida judiska samling av myter, lögner och fabler. Den röda tråden finns i karaktären hos alla dessa forntida judar.

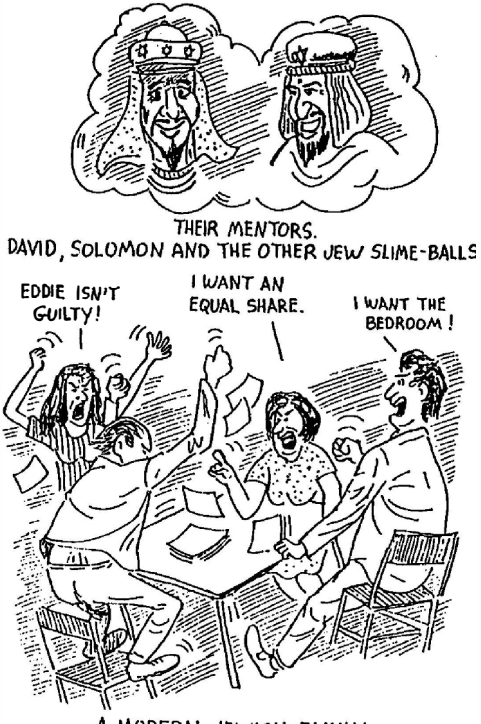

DERAS MENTORER.
DAVID, SALOMO OCH DE ANDRA JUDISKA SLEMPROPPARNA.

EDDIE ÄR INTE SKYLDIG! JAG VILL HA EN LIKA STOR DEL. JAG VILL HA SOVRUMMET!

EN MODERN JUDISK FAMILJ.

De var svekfulla, mordiska, förrädiska, omoraliska, ondskefulla, puerila och vidriga, men deras stamgud Yahweh gillade dem på det sättet och de var alltid "välsignade i Herrens ögon".

Det finns en märklig likhet i den historia jag ska berätta om den moderna familjen Fridovich. Karaktärerna är slående lika – giriga, ondskefulla, förrädiska och svekfulla. Det finns dock denna skillnad. Medan de forntida karaktärerna i Gamla testamentet mestadels är fiktiva och vi inte har några bevis för deras existens annat än de röriga klotterierna från andra ljugande judar (nu sedan länge döda) som källa, utspelade sig historien om familjen Fridovich under detta årtionde och är väl dokumenterad genom domstolshandlingar och levande vittnen.

* * * * *

Låt oss börja med patriarken i vår moderna historia. Martin Fridovich föddes den 14 oktober 1925. Han var son till ryska judar som kom till Amerika som barn. Hans farfar tillverkade hattar och hans far handlade med pälsar. De bodde i den judiska enklaverna i New York, nämligen Brooklyn. Redan som pojke var Martin känd som en tuff och hänsynslös fixare, vars överväldigande besatthet av att tjäna snabba pengar drev honom nitiskt framåt mot de yttersta gränserna.

Martin, som även var känd under sitt smeknamn Mike, hade två systrar och en bror. Systrarna är nu båda döda och hans bror Dutch, som bor i Broward County, vägrar att prata om sin bror. Han vägrade också att prata med sin bror i åratal före dennes död, på grund av en smutsig affär som Martin hade lurat in honom i.

Enligt historier som kom fram under familjebråken efter Martins död, hade denna patriark av familjen Fridovich många, om inte alla, av de sämsta egenskaperna hos sina mycket hyllade (förmodade) förfäder i Gamla testamentet. (Jag säger "förmodade" eftersom 90 procent av dagens judar är ättlingar till khazarerna, en tatarisk stam i ryska Kaukasus som konverterade till judendomen på 800-talet. Detta gäller särskilt ryska och polska judar.) Martin hade fyra fruar, varav han gifte sig med en för andra gången, och så många mätresser, konkubiner och älskare att hans fem barn tappade räkningen.

Men dessa självviska och motsträviga egenskaper var ingalunda begränsade till den gamle mannen själv. Innan han sprängdes i bitar av sin yngste son, lyckades han på något sätt ingjuta liknande drag hos vart och ett av sina barn, inte så mycket genom fostran, utan genom ren försummelse och som förebild.

Martin hade en besatthet av sammansvetsade familjer, dynastier och imperier. Han var förtrollad av Rothschilds, den judiska bankfamiljen som skapade förmodligen världens rikaste och mäktigaste dynasti, och ett imperium som fortfarande styr världen idag. När hans yngste son Eddie var 11 år, gav Martin honom en bok om Rothschilds. Eddie läste den två gånger. Han säger att han inte kommer ihåg detaljerna, men han minns att de var rika och ambitiösa. Den idén fastnade hos honom. Martin var en familjetyrann som, trots att han tillbringade mycket mer tid med sina konkubiner än han gjorde med sina fruar och barn, ändå ville ha strikt kontroll över sina barn. Han ville att de skulle vara som han: hänsynslösa, korrupta och ambitiösa. Han ville att de skulle tänka som han, han ville se till att de gifte sig inom den judiska tron, och om de inte gjorde det så

hotade att göra dem arvslösa i sitt testamente. Vid tiden för hans död uppgick familjeförmögenheten till hela tio miljoner.

Martin och hans första fru, Ruth, flyttade tillsammans med sin femårige son Michael Henry till Florida 1952. De bosatte sig först i Dade County, men de fortsatte att flytta runt. När Ruth, efter den förste sonen, inte kunde få fler barn, utgjorde detta ett stort hinder för en man som var besatt av att bygga en dynasti. Så de vände sig till adoption. Tony anslöt sig till familjen 1954 när han var 5 dagar gammal, Erica 1957 när hon var 3 dagar gammal. År 1960 var Martins kvinnoaffärer mer än vad Ruth kunde tåla. "Det höll på att ta död på mig", sa hon, och det året skilde de sig. Martin gifte om sig med Carol, och de fick snart två egna barn, Debbie Lee och Eddie. Några år efter att han hade skjutit sin far gjorde Eddie denna anmärkning om gener och dynastier: "Pappa var tvungen att ha hundar med god härstamning. Uppenbarligen ägnade han inte samma tanke åt sina barn. Han valde ut dem som frukt." Alla fem barnen, de flesta av blandad och olika härkomst, hatade varandra med passion.

Martin ändrade sitt testamente ofta. Vid tiden för skjutningen var Eddie, hans yngsta, hans favorit, och i sitt testamente hade han låtit honom ta hand om familjeförmögenheten. Michael Henry, den äldste sonen, var i onåd vid tillfället, och Martin lämnade honom med endast en spottstyver. Resten av förmögenheten delades i fyra delar mellan de övriga barnen.

Efter skjutningen verkade barnen glömma sin fars tragiska död på kort tid. Eddie, nu 19 år och ansvarig för familjeförmögenheten, levde loppan. Han flyttade in i sin fars sovrum. Han satte upp alla sina bröder och systrar på företagets lönelista, köpte dem varsin ny bil och tog dem sedan på en rolig semester till St. Thomas på Jungfruöarna.

Det var efter att de alla återvänt från St. Thomas som problemen började. När Eddie hade skjutit sin far den ödesdigra natten den 4 december, kröp han ihop i fosterställning, ringde polisen och kved att det hade varit en fruktansvärd olycka. Polisen kom, undersökte det till synes och trodde på hans ord. Efter syskonens återkomst från St. Thomas började en ändlös maktkamp. De andra började se på Eddie som en tyrann och alla ville ha kontroll över familjeförmögenheten. Inom fem månader avskedade Eddie dem alla. Ett år och en månad efter Martins död åtalade en grand jury i Broward Eddie för mord av första graden. De mest fällande bevisen kom från systern Erica och hennes nuvarande ex-man, Michael Giannoutsos. De avslöjade att Eddie hade planerat att döda

sin far i månader, och upprepade hela konversationer. Han hade talat om att placera sprängämnen i Martins bil, om att hyra en torped, om giftiga ormar, om en fruktansvärd skjutolycka.

Efter åtalet lade Erica till en T-shirt i sin garderob och bar den runt om i staden. På den stod ordet "Crispy" (Knaprig), och bilden av en elektrisk stol. Debbie Lee, den yngre systern, tog det hela med jämnmod. Hon sa att såpoperor på bästa sändningstid som "Dallas" tråkade ut henne. "Jämfört med oss bleknar alla de serierna."

Efter en farsartad, fem veckor lång rättegång, innehållande dödshot, utpressningsförsök och en parad av fejjdande syskon, dömdes Eddie för dråp, men inte för mord. Under tiden tog Erica tillbaka sin berättelse (men det gjorde inte hennes ex-man), vilket lämnade alla undrande över vilken gång hon ljög. Eddie och hans batteri av advokater överklagade. Appellationsdomstolen upphävde den första domen och Eddie ställdes inför rätta igen, med samma resultat som i den första rättegången. En domare i Broward dömde honom till sju år i fängelse. Men Eddie, som snart var ute mot borgen, överklagade igen.

* * * * *

Vi har inget slut på denna historia eftersom den fortfarande pågår. Liksom det ändlösa kråglet och krigföringen i Israel, är även detta judiska krångel fortfarande oavgjort och kommer förmodligen att vara det under lång tid framöver. Vi kan dock dra några övertygande slutsatser om orsaken till problemet och varför judar är som de är. Den främsta orsaken ligger i ondskan och destruktiviteten i själva deras natur, förstärkt och pådriven av en olycksbådande religion som söker dominera världen genom processen att undergräva och förstöra mänskligheten. Judendomen i sig är en parasitisk och degenerativ religion, vars hela fiber söker bedra, råna och förstöra. Detta mål, särskilt riktat mot den vita rasen, löper konsekvent genom Gamla testamentet och särskilt i deras Talmud, vilket gör dess anhängare giriga, självska, hänsynslösa och svekfulla.

Det enda botemedlet, om vi någonsin ska få denna förstörda värld tillbaka till förnuftet, är att utrota judendomen, med rot och stam. Om världen kan acceptera det judiska programmet för avnazifiering av 80 miljoner tyskar (och det har den gjort!), då är vi sannerligen berättigade att avjudisera 20 miljoner judar. Detta måste vi göra och detta har vi lovat att göra. **DELENDA EST JUDAICA!** Utrota judendomen och rädda den vita rasen. Gå med i Church of the Creator, NU!

De vildaste historierna som någonsin berättats
Del XVIII i en pågående serie
Racial Loyalty, oktober 1989

Berättelsen om David, Absalom och Salomo

I de annaler av hopkokad judisk historia som presenteras i Gamla testamentet är två av de mest framstående och vördade hjältarna i judarnas ögon David och hans son Salomo. Faktum är att den sexuddiga "Davidsstjärnan" än i dag är judendomens mest framträdande symbol. Vad gäller hans oäkta son Salomo, pekar inte bara judarna utan även de dåraktiga goyim-kristna på Salomo som själva sinnebilden för vishet genom tiderna. I denna avhandling vill vi undersöka vad det var för slags människor dessa skurkar egentligen var och om de förtjänar den respekt och de hyllningar som den judiska kristendomen så slösaktigt har tilldelat dem.

Berättelsen om David börjar egentligen med Saul, som var kung över Israel före David. När man läser Gamla testamentet på måfå finns där inget annat än våld, dödande, mord, krigföring och förräderi, och den judiske Jahve är alltid där och eggar dem att begå mer av samma förödelse. När jag slår upp kapitlet 1 Samuelsboken för att ta reda på mer om Saul, dyker en vers upp (och detta är Herren som talar): "Gå nu och slå Amalek och vig allt de har åt förintelse, och skona dem inte, utan döda både man och kvinna, barn och spädbarn, oxe och får, kamel och åsna." (1 Sam. 15:3) Hur ofta stänks inte detta samma direktiv ut över sidorna i Gamla testamentet! Slå, döda, utrota. Faktum är att vissa av samma fiendestammar har blivit dödade och utrotade sju gånger om, när vi läser de olika kapitlen.

Detta är i stort sett miljön när David träder in på scenen. Vi finner Saul i krig mot filistéerna, som enligt hopkokad judisk historia redan har blivit dräpta och totalt utrotade otaliga gånger tidigare, och kommer att göras slut på igen och igen ett antal gånger i senare episoder. Hur som helst, där är de, den israelitiska armén under Saul, vända mot filistéerna i Elah-dalen, och där i spetsen för de senare fanns denna jätte till filisté vid namn Goliat "vars längd var sex alnar och ett kvarter." Enligt ordboken är en aln någonstans mellan 18 och 22 tum. Om man tar genomsnittet på 20

tum, vilket skulle göra honom 10 fot plus ett spann, vilket är ytterligare nio tum, mer eller mindre. Goliat utmanade den israeliska armén att ställa upp med en kämpe som han sedan skulle strida mot. Uppenbarligen skrämde detta slag på israeliterna, eftersom det står att "de blev förfärade och mycket rädda." Men vänta nu! Fram dyker lille David med sin leksaksslunga och anmäler sig frivilligt att ta sig an denna jätte som är nästan elva fot lång, om man nu kan tro det. Och vad tror ni händer? David träffar honom mitt mellan ögonen med sitt första skott. Vad förväntar man sig, när hans blodtörstige Jahve var på hans sida? Och sedan, vilket naturligtvis är till ännu större hjälp, så skrev jidderna manuset. Efter att ha gjort det sprang David fram till filistén, och då han inte hade något eget svärd, tog han Goliats svärd i handen och högg av filisténs huvud. Vad tycks om det för ett väl utfört arbete?

Kung Saul gillade det, och hade inte bara erbjudit stora rikedomar till den som dräpte jätten, utan erbjöd dem även sin egen dotter.

Det följer en rad hokus-pokus och svek innan David får hämta sin belöning, då Saul är avundsjuk på David och två gånger försökte döda honom. Vad är nytt under solen mellan två judar? Slutligen skickar Saul bud till David att han kan få hans andra dotter Mikal, men istället för den vanliga hemgiften vill han att David ska bringa honom förhudar från hundra döda filistéer. Inga problem. David "stod upp och gick, han och hans män, och slog ihjäl två hundra filistéer, och David förde med sig deras förhudar" (1 Sam. 18:27) och gav dem till kung Saul. Och därmed var denna vidriga och motbjudande lilla transaktion slutförd och David var nu svärson till kung Saul, och träder därmed in i de svekfulla jiddernas historia.

* * * * *

Det förekommer mycket mer förräderi och dubbelspel när Saul förföljer David och återigen försöker döda honom, men till slut dör gamle Saul och David blir kung och härskar över Juda. Detta skedde först efter att en serie ytterligare mord hade begåtts för att röja vägen för David. Nu som kung fortsätter krigen och dödandet som vanligt.

En dag gick David på taket till sitt palats och han "såg en kvinna som tvättade sig", uppenbarligen naken, och det fick hans adrenalin att flöda. Han lät undersöka henne och fann att hennes namn var Batseba, hustru till hetiten Uria. Innan man visste ordet av låg han i sängen med henne. Kort därefter informerade hon honom om att hon var gravid. Detta innebar ett visst problem, men David,

eftersom han var den förrädiska jude han var, tänkte han snart ut en lösning. Han skickade efter Uria, hennes man, som var en av de mest lojala krigarna i Davids armé och bjöd in honom att äta och dricka med honom och att ligga med sin hustru Batseba. Men hur han än försökte, sov Uria vid dörren till kungens hus tillsammans med tjänarna och ville inte sova med sin hustru. Så David tog till drastiska åtgärder för en slutgiltig lösning. Han lät skicka Uria till fronten i striden för att se till att han blev dödad, vilket var exakt vad som hände. Därmed slutar ännu en

MAN... JAG MÅSTE HA DEN DÄR KÄRRINGEN!!

HORNY DAVID, SPOTTING BETH-SHEBA FOR THE FIRST TIME, WHILE STROLLING ON HIS PALACE ROOF ONE NIGHT.

KÅTA DAVID, SOM FÅR SYN PÅ BATSEBA
FÖR FÖRSTA GÅNGEN, NÄR HAN PROMENERAR
PÅ SITT PALATSTAK EN KVÄLL.

episod av judiskt förräderi. Men Herren var med David, oavsett vad, och trots allt. Ur denna grumliga affär föddes hans oäkta son, den ryktbare Salomo, Israels framtida kung.

* * * * *

I kapitel 13 i Andra Samuelsboken står det att Absalom, Davids son, hade en syster vars namn var Tamar, och Amnon, Davids son, älskade henne sexuellt. Huruvida alla dessa tre hade olika mödrar står det inte, men uppenbarligen var det så. Amnon blev så besatt av sin syster

att han en dag lockade in henne i sitt sovrum och våldtog henne med kraft. Detta förargade Absalom, hans och hennes bror, djupt och gnagde i honom i två år. Han lockade alla kungens söner till sin fårfarm och dödade där Amnon. Davids övriga söner flydde.

Tiden gick och Absalom började planera sin far Davids död. Detta skrämde slag på David och han och hela hans hushåll flydde, och lämnade kvar tio av hans bihustrur "för att hjälpa till att sköta huset." Det är mycket mer hokus-pokus, men till slut besegrar Davids armé Absaloms armé, och "det blev ett stort nederlag den dagen med tjugo tusen man." Hur som helst, när Absalom red för att möta Davids tjänare, red Absalom, som hade mycket långt hår, på en mula. När han red under "de täta grenarna på en stor ek" fastnade han och hans hår i grenarnas trassel och mulan travade vidare och lämnade Absalom hängande i luften.

När Joab, Davids general, hörde talas om detta, skyndade han sig till platsen där Absalom fortfarande hängde från eken och stötte tre pilar genom hans hjärta, och lät sedan tio av sina män göra slut på honom. De tog sedan Absalom, kastade honom i en grop i skogen och staplade "en stor hög med stenar över honom."

Och så slutar ännu en familjeepisod i den judiska förräderiets långa historia.

* * * * *

— DAVID —

POLYGAMIST, ÄKTENSKAPSBRYTARE, FRU-STJÄLARE, MÖRDADE URIA. UTROTADE ICKE-STRIDANDE. PÅ GRUND AV TYGELLÖS LUST, HADE EN NAMNLÖS SJUKDOM.

I SAMUEL 15 TILL
I KUNGABOKEN 2
PSALM 38: 5-7

— SALOMO —

ANSÅGS VARA VIS MEN ÄGNADE SIN VISDOM ÅT ATT JAGA FRUAR. ÖKÄNT UTESVÄVANDE. VAR EN TYRANN OCH AVGUDADYRKARE PÅ ÅLDERDOMEN.

II SAMUEL 11
I KUNGABOKEN 1-11

Vi kommer nu till berättelsen om den store Salomo, den där vällustige och förrädiske oäkta sonen till David och Batseba, som avlades i förräderi, som vi redan har noterat.

Efter Absalom-episoden återvände David till Jerusalem och återtog sin tron. Allteftersom åren gick blev David gammal och svag och "han fick ingen värme." Så de sökte igenom kungariket efter den vackraste unga flickan som kunde ligga hos honom så att han skulle bli uppvärmd. De fann en vacker ung flicka vid namn Abisag för att utföra uppgiften. Det hjälpte dock inte särskilt mycket.

Under tiden utropade en av hans söner, Adonia, son till Haggit, sig själv till kung när han såg att den gamle mannen tynade bort. Detta oroade Batseba (som fortfarande fanns kvar) eftersom hon ville att hennes son, Salomo, skulle bli nästa kung av Israel. Så hon vände sig till den senile David och fick hans ord på att Salomo skulle bli hans arvinge, inte Adonia. Kort därefter dog David, efter att ha regerat i fyrtio år, och Salomo sattes på tronen som kung av Israel.

**SALOMO OCH ADONIA SLÅSS
OM DEN FULA JUDISKA PRINSESSAN, ABISAG.
SALOMO VANN!!**

Adonija accepterade utslaget, men hade en begäran att framföra till den nye kungen. Han värvade Bat-Seba för att fråga Salomo, hans bror, om han nu kunde få Abisag, den vackra unga flickan som hade varit kroppsvärmare åt David, till sin hustru. Salomo flög i raseri och lät omedelbart döda sin bror Adonija.

Vi ska inte gå in på detaljer om Salomos långa regeringstid. Den judiska bibeln säger att han och Gud var nära kompisar och Herren bara älskade denna vällustiga och förrädiska skurk. Salomo förvärvade snart stor berömmelse och rikedomar. Han skaffade sig också ett stall med 700 konkubiner och tre hundra hustrur. Som en fanatisk och omättlig sexgalning måste detta ha hållit honom ganska sysselsatt, tillsammans med att föra krig mot grannstammarna. Men det spelade ingen roll, Herren tyckte att han var fantastisk och bara älskade honom innerligt, uppenbarligen resonerande att varje man som kunde samla ett stall med 1000 horor för sin egen njutning måste ha haft något extra.

* * * * *

Vad är moralen i denna historia? Tja, om vi använder de moraliska normer som de kristna hävdar är grunden för Nya testamentet och som de skryter om är kärnan i den kristna religionen, då kan vi inte komma till någon annan slutsats än att de så kallade hjältarna i Gamla testamentet är de värsta skurkar, mördare, utsvävande typer, horkarlar, hallickar och överträdare av alla de kristna föreskrifter som vi överhuvudtaget kan föreställa oss. Så hur kan någon förnuftig person förena idén om att alla dessa judiska skurkar, Abie, Ikey, Jakey, Mose, Juda, Josua, David, Salomo och resten av detta judiska skräp, var så stora och älskade av samma Gud som tillbeds av dagens vita kristna? Det är inte logiskt. Faktum är att det är dumt som fan. Hur skulle du vilja att en av dina egna släktingar, säg din far eller din bror, hade ett stall med tusen horor till sitt förfogande? Eller att han mördade sin bror? Eller att han mördade någon man så att han kunde stjäla hans hustru? Skulle du vara stolt över honom, eller skulle du skämmas och försöka få honom ställd inför rätta? Så varför allt detta hycklande prat om att den här typen av judiskt avskräp betraktas som den "Heliga skrift"? Tänk på det, vita man och kvinna, är inte detta vansinnigt? Det påminner mig om en liten visa jag en gång såg i en bokhandel i Colorado som löd:

Hur udda av Gud
Att välja judarna.
Men ännu mer udda
Att de som hatar judarna
Skulle välja den judiske Guden.

Ja, sannerligen. Inte bara udda, utan dumt som fan.

* * * * *

Vi Skapare betraktar allt detta judiska snusk som en skamlös förolämpning mot vår integritet och vår intelligens, och kastar allt detta skräp överbord, en gång för alla. Följ med oss, Vita Raskamrat, tillbaka till verkligheten och tillbaka till förnuftet. Slut upp med oss i Skaparens Kyrka, en realistisk och konstruktiv trosbekännelse och ett program för att rädda den Vita Rasen från sönderfall, från degeneration, från självdestruktion och från rasmord. Vad är viktigare än överlevnaden, expansionen och framsteget för Naturens Främsta? Svaret är – ingenting är viktigare. Slut upp med oss för att förinta Naturens mest virulenta parasit och rädda vårt eget slag – Naturens Främsta. **DELENDA EST JUDAICA!**

* * * * *

Demokrati och kristendom måste
ersättas av LEDRARPRINCIPEN
och av KREATIVITET.

* * * * *

Vi Skapare är beslutna att lösa
problemet, inte bara oändligt våndas
över det.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XIX i en pågående serie

Racial Loyalty, december 1989

Den märkliga historien om Fadern, Sonen och den Helige Ande

Den kristna religionen bygger på premissen att det existerar en helig treenighet bestående av Fadern, Sonen och den Helige Ande. Det finns tre av dem, tre separata enheter, hävdar de, men sedan förvirrar och motsäger de kristna predikanterna omedelbart det påståendet genom att säga att alla tre egentligen är sammanbakade till ett, att de verkligen är en och samma sak, om du kan begripa det. Om du inte kan förstå en sådan uppenbar motsägelse, ja, då är det ditt problem, du är helt enkelt för jävla dum, säger de. De kristna predikanterna hävdar vidare att denna enhet är vad som kallas Gud, men att du inte bör glömma att det finns en son inblandad också, och hans namn är Jesus Kristus. Faktum är att du måste tro på honom om du vill vara en god kristen, och om du inte gör det kan du inte komma till Fadern utan honom. Om du inte tror på allt detta invecklade och röriga hokus-pokus ligger du illa till, riktigt illa till. Dessa tre spöken kommer att skyffla iväg dig till helvetet och bränna, steka, fräsa och grilla dig i het svavel i evigheters evighet. Men de bär naturligtvis inte skulden för det. Skyll allt på Satan, ett annat kusligt spöke, som är den verkliga skurken i dramat, hävdar de. Och naturligtvis, som den stackars, eländiga syndare du är, är du ännu mer skyldig än Satan. Så bollen ligger direkt i ditt knä, som alltid, naturligtvis.

* * * * *

Låt oss undersöka hela denna märkliga och dumma historia och se hur löjlig och vild den egentligen är.

För det första, om man ställer några välgrundade frågor om detaljer till dessa självutnämnda, allvetande predikanter, blir de extremt svävande, tvetydiga och förvirrade. De ägnar sig åt det de gör bäst – de slingrar sig i dunkel och meningslös semantik. Vi frågar dem: var befinner sig dessa spöken och andar förmodligen? De är där uppe – uppe i himlen, säger de, och pekar vagt och likgiltigt i

en uppåtgående riktning. Verkligen? Hur långt upp? En mil? Tio mil? Tusen mil? En miljard mil? Inget svar. Vi förföljer svaret "där uppe" ytterligare. Eftersom jorden roterar kring sin axel, skulle inte "där uppe" i detta ögonblick vara en helt annan plats nästa minut, nästa timme eller om tio eller tolv timmar? Vem som helst vid sina sinnes fulla bruk vet att det skulle vara så, så vad säger du om det, predikant? Dessutom, om du befann dig i till exempel Chicago, skulle inte "där uppe" vara i en helt motsatt riktning mot en predikant i Auckland, Nya Zeeland, som pekar mot ett "där uppe"?

Vi utforskar härnäst påståendet att alla tre, Fadern, Sonen och den Helige Ande, alla är ett, och att de alltid har existerat, att den eller de skapade världen, och faktiskt hela universum, att de driver och kontrollerar det. Vi ställer frågan, predikant, säger inte Nya Testamentet att Jesus Kristus föddes i Betlehem år 1 e.Kr.? Föddes han inte av en kvinna vid namn Maria? Hur stämmer det överens med ditt påstående att han och hans fader "alltid var" eller "alltid har varit"? Hur kunde han födas ur Marias sköte när Maria själv inte existerade förrän kanske 20 år eller så före det datumet? Hur kan det komma sig? Hur förenar du en sådan uppenbar motsägelse? Tala ut, predikant, vi vill ha några ärliga svar, inte en dynghög av skräp och dubbelspel.

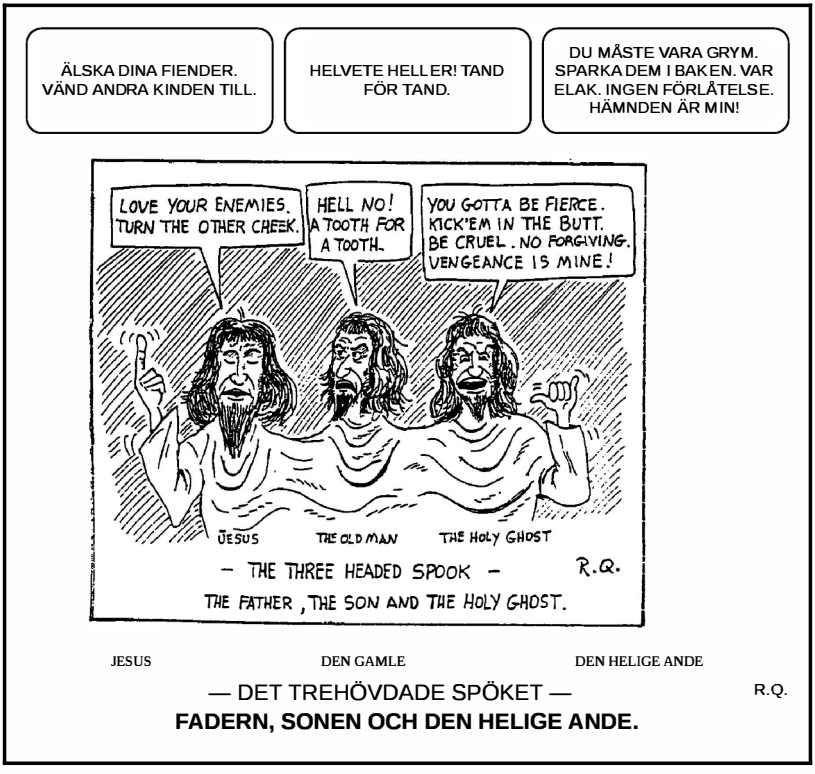

Dessutom hävdar ni kristna predikanter att den Heliga Treenigheten — Fadern, Sonen och den Helige Ande — verkligen är andar. Men sedan säger Nya Testamentet att Jesus Kristus, född ur Marias sköte, var en levande människa av kött och blod, att han föddes av en kvinna och dog vid trettiotre års ålder. Vi vill veta, och bestäm dig nu för bövelen, predikant, var han en ”ande” som ”alltid har funnits” eller var han en person av kött och blod? Om det senare, hur var det med hans far, var han också av kött och blod, och varifrån kom han? Hade han också en far, eller inte? Om de är ett och samma, borde den gamle mannen uppenbarligen också vara av kött och blod. Vilket är det, predikant?

Vidare, om de alla är en samling andar, vill vi veta — vad exakt är en ande? Har den substans? Har den vikt? Form? Ben? Tänder? En hjärna? Har du någonsin sett en? Har din pappa, mamma, morbror eller faster någonsin sett en? Har i själva verket någon som inte har hallucinerat på ett mentalsjukhus någonsin sett en ande, eller är detta bara ännu ett diffust, fiktivt koncept uttänkt av något bedrägligt gäng judiska skribenter? *(Läs återigen kapitlet om ”Vad är en ande?” s. 58 i RAHOWA! och ”Inte troligtvis en Vem”, s. 139 i EXPANDING CREATIVITY.)*

Härnäst vill vi veta något om denna skurk, detta onda spöke kallat Satan, på vilken all skuld läggs, att han är ansvarig för all ondska i denna värld, att han eldar i helvetet och torterar alla de olyckliga själar som han har lurat att hamna hos honom i den brinnande gropen. Nu enligt din märkliga och vilda historia, predikant, säger du att Gud är allsmäktig, ser allt, vet allt, kontrollerar allt och inte ett hår faller från ditt huvud eller en sparv från taket utan att han vill det. Han skapade allt, planerade allt och allt är under hans totala kontroll. Så hur förklarar du existensen av denna vidriga skurk, djävulen? Gud skapade uppenbarligen honom också, avsiktligt och medvetet. Gud måste också ha skapat helvetet, avsiktligt och medvetet ungefär samtidigt som han skapade människan, och avsiktligt och medvetet planerat att sända den stora majoriteten av sitt främsta hantverk (som han skapade till sin egen avbild) för att brinna, stekas och fräsa i helvetet i all evighet. Det är den uppenbara slutsatsen av den märkliga historia du pränglar ut, predikant, eller hur? Samtidigt säger du att Gud älskar oss så mycket att han sände ner sin enfödde son för att rädda oss stackars, usla syndare från att bli fångade i helvetet. Nu förefaller det mig som att om han inte ville se oss alla stekas och fräsa i helvetet, så skulle han inte ha skapat den förbannade tortyrkammaren från första början, nu

skulle han? Varför SKAPADE han det? Ville han se oss torteras i helvetet? Om så är fallet, är han uppenbarligen inte en kärleksfull Gud utan ett ondskefullt, sadistiskt monster. Det är föga logiskt att skylla allt på Satan. När allt kommer omkring måste han ha vetat vad han gjorde när han planerade och skapade helvetet och när han planerade och skapade Satan. Gjorde han en hemsk blunder? Om så är fallet, är han inte riktigt så allvis, och inte heller så allsmäktig, eller hur? Om han gjorde en blunder, varför korrigerar han den inte på stört och dödar Satan och räddar oss alla från denna hemska förestående katastrof? När allt kommer omkring skulle du väl verkligen inte vilja brinna i helvetet, eller hur? Eller, om du tror att du kan undkomma den där fällan, hur blir det med dina barn, eller dina andra släktingar? Kan inte Gud bara dräpa gamle Satan och eliminera allt detta planerade elände? Kan han inte bara utplåna helvetet och bevilja amnesti åt alla de stackars själar som redan sitter där och fräser i vånda? Om han är så allsmäktig, varför i helvete gör han inte det ena eller båda av ovanstående? Vi väntar på ditt svar, predikant. (Se kapitlet om "Helvetet" i DEN VITE MANNENS BIBEL.)

ÄR HAN EN HÄMNDLYSTEN GUD ELLER EN ALLTFÖRLÅTANDE GUD?

TALA UR SKÄGGET. VILKET ÄR DET? DU KAN INTE FÅ DET PÅ BÅDA SÄTTEN.

SKAPADE HAN OCKSÅ HELVETET, OCH VARFÖR?

HUR KAN HAN VARA BÅDE ANDE OCH KÖTT OCH BEN?

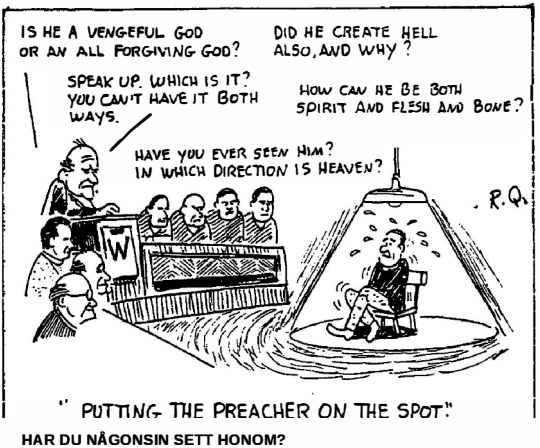

"PUTTING THE PREACHER ON THE SPOT"

HAR DU NÅGONSIN SETT HONOM?
I VILKEN RIKTNING LIGGER HIMMELEN?

"SÄTTER PREDIKANTEN PÅ DET HALA"

Jag läste en gång om ett missfoster som föddes med en kropp och två huvuden. Det största problemet detta missfoster hade var att de två sinnena aldrig kunde enas om någonting, och samtidigt kunde de inte komma ifrån varandra, så de var i ständig konflikt och grälade med sig själva på en ständigt pågående basis. Om vi läser Gamla testamentet och sedan Nya testamentet, finner vi ett liknande tvåhövdat missfoster med två motsatta och motstridiga budskap. Det

Den judiska guden är ett grymt, elakt monster vars motto är "hämnden är min, säger Herren". Han säger vidare "öga för öga och tand för tand". Genom hela det Gamla Testamentet, som helt ignorerar Jesus Kristus, finns inget annat än en fortlöpande serie av krigföring, mord och förräderi av Guds favoritdjur, de svekfulla judarna, där judarna dödar, dödar, dödar sina fiender sjutton gånger om, och deras blodtörstiga Yahweh driver på dem att "slå dem med svärd, varje man, kvinna och barn, allt levande som andas".

Vi kommer nu till det Nya Testamentet, som skrevs för icke-judarna, nämligen hedningarna, den vita rasen, eller, som judarna hånfullt kallar dem, goyim (=boskap). I detta dominerar det andra huvudet på detta tvåhövdade missfoster och talar genomgående. Vad säger Jesus Kristus? Jo, uppenbarligen håller han helt och hållet inte med den gamle mannen, sin far, och säger precis motsatsen till "öga för öga och en tand för en tand". Här är vad han säger i total motsägelse. I Bergspredikan säger han: älska dina fiender, vänd andra kinden till, sälj allt du äger och ge det till niggrerna, döm inte, bekymra dig inte för morgondagen, planera inte i förväg, samla inte skatter på jorden utan samla skatter i himlen, var det nu än är, och en hel del andra dumma, självmordsbenägna råd. Kontrastera detta med vad den gamle mannen säger om att dräpa, våldta och plundra de andra folken.

Vad i helvete ska nu en intelligent, tänkande vit person få ut av en sådan röra? Hur kan han möjligtvis tro på, och dessutom följa, sådana motstridiga och motsägelsefulla råd? Det är naturligtvis omöjligt att lyda båda huvudena på ett sådant tvåhövdat monster, och det lämnar den vite kristne i ett evigt dilemma och ständig konflikt med sig själv, om han är dum nog att tro på sådant skräp. Ändå säger denna dumma judiska bok dig att "Fadern" och "Sonen" verkligen är ett, som arbetar hand i handske, och det är bäst att du tror på hela denna röra av skräp. Tro! tro! skriker den hela tiden, som en bedragare som försöker övertyga sina offer.

* * * * *

Hur blev den vita rasen någonsin indragen i en sådan dum återvändsgränd utan vinst? Tja, det går långt tillbaka och bevisar effektiviteten av propaganda när den tillämpas upprepade gånger och ihärdigt under en lång tidsperiod. Jag har redan undersökt ursprunget till denna genomgripande hjärntvätt kallad kristendom i mina flera böcker, och i

ifall en nykomling läser detta kommer jag kortfattat att rekapitulera det här.

Det började mer eller mindre med egyptierna, även om de också förmodligen hade föregångare för sina religiösa idéer. De forntida egyptierna var vita, de var intelligenta och de utvecklade civilisationen till en hög nivå. De var också mycket religiösa, vidskepliga och i en sådan position var de också mycket lättlurade. Det var egyptierna som uttänkte sådana fiktiva begrepp som en odödlig själ, evigt liv i "efterlivet", idén om belöning och straff i det härefter för handlingar i detta liv, idén om tempel och tillbedjan, och till och med utövandet av omskärelse. Även om de uppfann en uppsjö av gudar, uttänkte de också tillfälligt idén om "en gud" som judarna kopierade. Judarna, som är en forntida stenåldersras av rovdjur och parasiter, fanns redan bland egyptierna för cirka fyra eller fem tusen år sedan och utövade sitt hantverk. Medan de var bland egyptierna lärde de sig och antog de flesta av egyptiernas religiösa begrepp, och då de redan då var mästare på svek, utvecklade de dessa fiktiva begrepp till en egen religion så att de mer effektivt kunde råna, plundra, bedra och erövra goyim. Från detta utvecklades den judiska religionen judendom som den fastställdes i Gamla testamentet och senare förstärktes i deras Talmud. Deras religion vacklade fram under ett och ett halvt årtusende och var under en tid baserad i Palestina. Judarna blev dock besegrade av ett antal mäktigare grannar från tid till annan, såsom assyrierna, babylonierna och slutligen romarna. Det var under den romerska ockupationen av Palestina och förstörelsen av Jerusalem som juden Saul från Tarsus, som senare blev de kristnas "St. Paulus", uttänkte en hjärnbomb med vilken han skulle förstöra den stora romerska civilisationen och dess imperium. (Se "Confessions of a Jew" s. 286 i WMB.) Genom att ta ett blad från den självmordsbenägna essenska religionen, utarbetade han en ny religion kallad kristendom, en giftig hjärnrörare, och matade framgångsrikt romarna med den. Hur märkligt det än kan verka, köpte romarna detta giftiga skräp och resten är historia. Det romerska riket kollapsade verkligen och den vita rasen sjönk ner i den mörka medeltidens slemmiga grop. Den förblev i detta tillstånd av okunnighet, vidskepelse och elände under en period av tolvhundra år, och har faktiskt inte helt återhämtat sig än i dag. Kristendomen finns fortfarande hos oss, grasserande som en elakartad cancer i hjärnan, och för nu till en kulmen vad denna förrädiska jude, Saul av

Tarsus, föresatte sig att göra för omkring nitton århundraden sedan — förintelsen av den vita rasen.

* * * * *

Vår enda räddning nu är att avslöja denna skändliga och olycksbådande judiska konspiration, att väcka den vita rasen till dess överhängande fara, och att väcka och organisera denna fortfarande slumrande jätte — Naturens främsta. Detta kan endast göras genom att förstöra den judiska kristendomen och ersätta den med en militant rasreligion utformad för den vita rasens överlevnad och frälsning. Den religionen är Creativity — den första och den enda omfattande rasreligion den vita rasen någonsin har haft. Vi är inte hjälplösa. Det finns fortfarande 500 miljoner medlemmar av vår art på denna planet. Men tiden håller på att rinna ut. Låt oss därför på nytt viga oss själva, lägga axeln till hjulet och samla den vita rasen. Propagandisera! Omvänd! Organisera!

* * * * *

Syftet med denna serie

Det övergripande målet för Church of the Creator är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och det omedelbara målet är att befria den vita rasen från det världsomspännande oket av judiskt tyranni. För att uppnå båda målen är det nödvändigt att bygga en massiv, kraftfull rörelse som kan krossa det judiska monstret. Innan den vita rasen någonsin kan vara i en position att enas, polarisera och bygga en sådan maktstruktur, måste den först få sitt tänkande rätat ut. Detta kan den aldrig göra så länge den i sina innersta tankar hyser den mest diaboliska av alla sinnesförvirrare, judisk kristendom. Genom att använda förlöjligande och avslöja detta idiotiska, urgamla bedrägeri om spöken-i-skyn, tror vi att vi bäst kan hjälpa till att leda den vita rasen tillbaka till förnuft, sunt förnuft och en hälsosam, konstruktiv inställning till sina egna bästa intressen.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XX i en pågående serie

Racial Loyalty, februari 1990

Judeokristen "moral":
Den invecklade historien om Lasarus och den rike mannen

EN MYTISK JUDISK BASTARD

Vid den tidpunkt då det antas ha hänt, existerar inga som helst uppteckningar i några autentiska, legitima historier om att en sådan person som beskrivs som Jesus Kristus någonsin har levt eller vandrat på jorden. Allt som berättas om honom är härlett från det Nya testamentet i den judeokristna bibeln, nedklottrat av personer med okänd identitet, förutom Saul från Tarsus, en judisk rabbin vars hat mot det romerska imperiet inte kände några gränser. Det är en bok fylld av förvridna värderingar och självmordsbenägna idéer för den vita rasens konsumtion. Till och med det judiska Gamla testamentet, som är fullt av vilda och idiotiska historier, underlåter att nämna någon sådan figur som Jesus Kristus. Vi kan därför säkert anta att den historiska existensen av en sådan karaktär har ungefär lika stor giltighet som den tillfälliga existensen av Gåsmor, Jultomten eller dussintals andra karaktärer som kan dyka upp i bröderna Grimms sagor, eller de av Hans Christian Andersen.

Hur det än må vara med det, så har den vita rasen blivit svårt drabbad av denna mytiska bastard som enligt det Nya testamentet är den utomäktenskapliga sonen till en viss judisk kvinna vid namn Maria. Den sistnämnda intar också en stor plats i det Nya testamentet, men liksom sin mytiska son har även hon ingen autentisk historisk grund, och vi har all anledning att anta att hon också är rent fiktiv.

KORKADE OCH OMVÄNDA "MORALISKA" VÄRDEN

Oavsett hur korkade och omvända de moraliska värderingarna i det Nya testamentet är, och hur vilda historierna i det Gamla testamentet är, finner vi att den mytiska "hjälten" i det Nya testamentet (nytt? efter nästan 2000 år?) förmodligen är

går runt i landskapet i området kring Palestina och predikar "moraliska" värden för goyim. Vi finner en sådan läxa i Lukas kapitel 16, i vilken den mytiska judiska oäktingen (även känd som "människoson och guds son" — hur kan han vara båda samtidigt?) delar ut sin förvridna version av "visdom" till sina underhuggare.

Jag citerar direkt från det "Nya" testamentet, med början från vers 19 i Lukas 16:e kapitel:

19. Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag.

20. Men en tiggare vid namn Lasarus låg vid hans port, full av sår,

21. och han längtade efter att få äta sig mätt på smulorna som föll från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade hans sår.

22. Så hände det att tiggaren dog, och

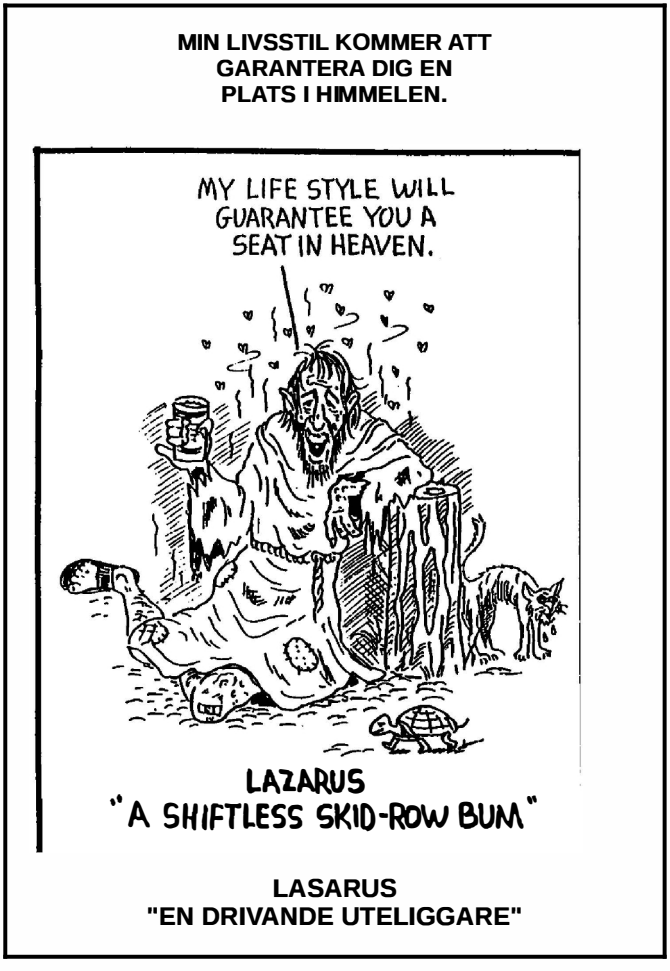

blev av änglarna buren till Abrahams sköte: den rike mannen dog också och blev begraven;

23. Och i helvetet lyfte han upp sina ögon, där han var i kval, och fick se Abraham långt borta och Lasarus i hans sköte.

24. Då ropade han och sade: Fader Abraham, förbarma dig över mig och sänd Lasarus, att han må doppa det yttersta av sitt finger i vatten och svalka min tunga; ty jag pinas svårt i denna låga.

25. Men Abraham sade: Min son, kom ihåg att du under din livstid tog ut dina goda ting, och Lasarus likaså det som var ont; men nu blir han här tröstad, medan du pinas.

26. Och förutom allt detta är ett djupt svalg befäst mellan oss och er, så att de som skulle vilja gå över härifrån till er inte kan det; ej heller kan de som är där gå över till oss.

27. Då sade han: Jag ber dig då, fader, att du sänder honom till min faders hus:

28. Ty jag har fem bröder; må han vittna för dem, så att inte också de kommer till detta pinorum.

29. Abraham sade till honom: De har Mose och profeterna; må de lyssna till dem.

30. Då sade han: Nej, fader Abraham: men om någon kommer till dem från de döda, kommer de att göra bättring.

31. Och han sade till honom: Lyssnar de inte till Mose och profeterna, så låter de sig inte heller övertygas, om än någon uppstod från de döda.

ANALYS AV DEN MÄRKLIGA FABELN

Låt oss analysera denna märkliga fabel och mer specifikt definiera vad poängen är med den historia som denne vandrande jude, Davids säd, försöker förmedla till sina lärjungar, vilka i sin tur ska fungera som ett transportband och sprida samma lärdom vidare till resten av världen.

Vi har två huvudkaraktärer i denna berättelse. Först och främst har vi den rike mannen, som var välklädd och "levde var dag i glädje och prakt". Hans namn nämns inte och vi kan anta att Jesus menade att han skulle vara en fiktiv representant för alla rika människor i allmänhet. Det finns ingen ytterligare information om honom, inte heller någon indikation på att han var ond, eller girig, eller kriminell, eller hade några andra oönskade laster. Allt vi får veta om honom är att han var rik, han levde väl och han klädde sig väl. Är det något fel med det? Jag tror inte det.

Den andra karaktären var Lasarus, som utifrån den korta beskrivningen var en oduglig uteliggare, en tiggare, som snyltade på smulorna från den rike mannens bord.

Dessutom var han full av sår, som hundar slickade. Vi vet inte om han hade aids, eller cancer, eller spetälska. I vilket fall som helst var han en smutsig, eländig stackare och inte någon som man skulle vilja bjuda in i sitt hus för att sitta vid sitt middagsbord, eller ens ha hängande i närheten för att plocka upp smulor.

Låt oss nu stanna upp och tänka efter en minut. I vår strävan efter att försöka bygga en vitare och ljusare värld, vilken sorts människor skulle vara kapabla att bygga en sådan värld? Vilken sorts människor skulle vi föredra att umgås och göra affärer med? Skulle vi vilja se miljontals sjuka och lata uteliggare som tigger om allmosor, eller skulle vi hellre ha en värld befolkad av kompetenta, friska, välklädda, självförsörjande och välmående människor? Skulle vi vilja se en vitare och ljusare värld av kompetenta högpresterare eller en värld av eländiga stackare, sådana som befolkar större delen av Indien, eller Haiti, eller dussintals andra "tredje världen"-länder, vimmlande av hundratals miljoner hungriga, smutsiga, sjukliga tiggare?

Uppenbarligen är läxan som vår fiktiva "hjälte" försöker pracka på goyim att lättja är bättre än sparsamhet och produktivitet, åtminstone i "Herrens" ögon.

Här stöter vi dock på ännu en märklig vändning i denna historia. När Lasarus dör, möter han då upp med och vilar i "famnen" hos Gud, eller Herren, eller ens Jesus Kristus? Nej, för helvete. Det nämns inget om dessa, inte heller nämns det att han ens blev begravd. Det står att han hade ett speciellt följe av änglar som förde honom direkt in i Abrahams famn, förmodligen i befintligt skick, med sina smutsiga sår nedstänkta av hundsaliv och allt. Vi ska utgå från denna historia att den gamle judiske kopplaren, hallicken och horbocken vid namn Abraham inte bara kom till himlen efter att han dött, utan att han nu har ersatt den gamle judiske Jahve själv och att Abraham nu sitter på tronen. Mycket märkligt sannerligen.

Låt oss nu se vad Kristus gör för den rike mannen, och låt oss komma ihåg att såvitt detta moralspel anbelangar, har den "rike mannen" inte anklagats för några brott, inga synder, inga laster, inga överträdelser mot någon. Uppenbarligen var hans enda "brott" att han var rik och kompetent, var prydlig och ordentlig, klädde sig väl och levde väl. Men för bövelen, säger J.C., vi hatar verkligen denna typ av människor! Särskilt om de är goyim. Okej, vi ska ge igen med de jävlarna efter att de dött. En kamel kan gå genom ett nålsöga innan någon av dessa oönskade kommer in i himlen. Skicka dem i helveteselden

och fördömelse, för all del. Låt dem brinna! brinna! brinna! Plåga skiten ur dem för evigt och en dag! Varför? För att de hade det bra på jorden! Och det är ett brott? Självklart, såvida du inte är jude, förstås.

Så vi har nu ett scenario där uteliggaren — med aids, cancer, spetälska eller vad som helst — är en högt värderad preferens, och den kompetenta presteraren förvisas till helvetet. Men Gud den barmhärtige, eller så påstås han vara, är inte barmhärtig om du var rik. Han kommer inte ens att tillåta så mycket som en droppe vatten att doppas på den rike mannens svedda, överhettade tunga. Låt den jäveln lida, för allt han bryr sig om. Han var ju trots allt rik en gång.

Vi har några andra observationer. Hans fem bröder skulle eventuellt kunna räddas från all denna helveteseld och tortyr, bönfaller den rike mannen, om de bara fick veta vilket öde som väntar dem för att de är rika. Men Gud Abraham säger i praktiken, åt helvete med dem, om de inte tror på Moses (finns han fortfarande kvar?) skulle de inte tro mig heller, ett märkligt resonemang, milt sagt. Hur som helst, sensmoralen i historien är att om de har levt bekvämt på jorden, låt oss judar bara vänta tills de dör så kommer vi sedan att ha nöjet att plåga skiten ur dem. Vi kan knappt bärga oss för att ge igen.

HAT MOT DE FRISKA, DE KOMPETENTA, DE VACKRA, DE FRAMGÅNGSRIKA

Detta hat mot de friska, de kompetenta, de vackra, de framgångsrika, de presterande, har varit den grundläggande politiken och har varit inneboende i den judiska religionen i flera tusen år, redan innan Nya testamentet ens skrevs. Vi ser det i de upprepade morden och massakrerna i Josua, i Femte Mosebok, i Tredje Mosebok och i nästan varje kapitel i Gamla testamentet. *Döda de bästa! Döda varje man, kvinna och barn! Döda allt levande som andas!* Jahve säger så. Denna politik är fortfarande i högsta grad i kraft idag, vilket brutalt exemplifierades under och efter andra världskriget i det selektiva dödandet av de bästa tyskarna och genom att medvetet svälta miljontals till döds som ett sätt att sänka kvaliteten på den vita genpoolen.

Ett annat exempel på politiken för dödande och/eller tortyr som ligger närmare hemmaplan demonstreras av vad judarna har gjort och nu gör mot en av de finaste och mest framstående medlemmarna i vår kyrka, nämligen pastor Rudy Stanko, som sitter i fängelse och torteras av ingen annan anledning än att han var mycket kapabel och framgångsrik. Vid en tidig ålder, i mitten av trettioårsåldern, hade pastor Rudy Stanko redan byggt upp ett mycket framgångsrikt köttbearbetningsimperium som omsatte

200 miljoner dollar i försäljning om året. Detta kunde judarna inte tolerera. De smutskastade och förtalade honom ondskefullt på TV och i deras helt kontrollerade nyhetsmedier. De satte dit honom, fängslade honom, och nu när de har honom bakom galler, plågar de honom fysiskt genom att upprepade gånger kasta in honom i "hålet", det vill säga – i isolering. Han har redan tillbringat mer än 500 dagar "i hålet" och upprepade gånger blivit "dieslad" från en straffanstalt till en annan – 26 gånger, fram till mars 1991. I Seagoville, Texas, placerades han i isolering i ett litet bås där det inte fanns någon ventilation, ingen luftkonditionering, och temperaturen nådde ofta en höjd på över 100 grader, ett tillstånd där ren överlevnad blev svår.

USELA FANTASIER HOS SADISTISKA JUDAR

Det finns en annan märklig miljö i detta scenario med Lasarus och den rike mannen. Uppenbarligen är människorna i himlen, såsom Lasarus, och människorna i helvetet, såsom den rike mannen, inom synhåll för varandra och kan samtala fram och tillbaka.

Föreställ dig nu en moder som har kommit till himlen och lovats evig salighet och lycka utan ett bekymmer i världen (eller i himlen) och ser sina fem barn alla i helvetet. De lider outsägliga kval från det flammande svavlet runt omkring dem och skriker av smärta. (Detta är judarnas manus, inte mitt!) Hon kan se dem vrida sig i sin tortyr och de kan samtala med varandra, och detta

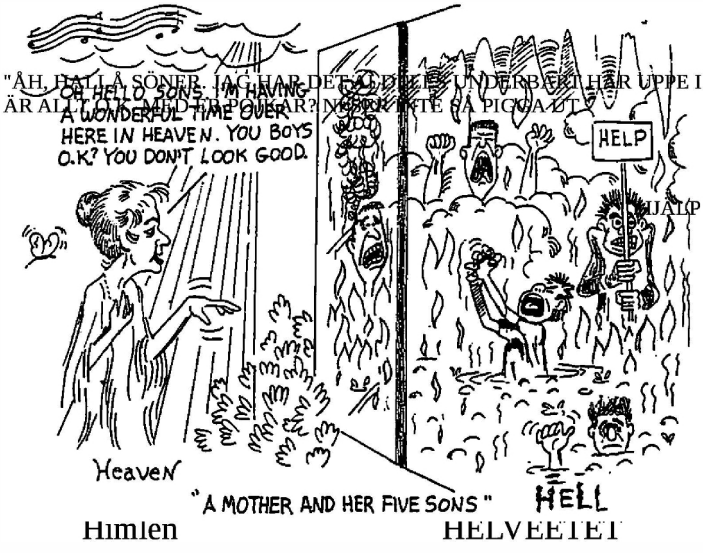

"ÅH, HALLÅ SÖNER. JAG HAR DET FANTASTISKT UNDERBART HÄR UPPE I HIMLEN. ÄR ALLT OK MED ER POJKAR? NI SER INTE SÅ PIGGA UT."

HJÄLP

"EN MODER OCH HENNES FEM SÖNER"

fortgår dag efter dag. Kan du föreställa dig en sådan moder vara helt oberörd, saligt lycklig utan ett bekymmer i världen (eller i himlen)? Jag skulle inte kunna föreställa mig en sådan moder eller ett sådant arrangemang. Multiplicera detta med hundra miljoner mödrar och fäder och bröder och systrar och farbröder och fastrar som alla ser sina nära och kära vrida sig i tortyr och plåga i "Herrens" helvete, och jag tror att du har en helvetes dyster bild. Tacka dina lyckliga stjärnor att allt är rent fiktivt, och bara en usel fantasi skriven av ett gäng sadistiska judar.

VI FÖRKASTAR ALLA JUDISKA "MORALISKA" VÄRDEN OCH FÖRKUNNAR NYA VÄRDEN AV NATURLIG RASLIG MORAL

Vi Creators förkastar hela denna eländiga röra av "moraliska" värden (annars känd som antinaturlig "judisk-kristen moral") som dumpats på oss av det förbannade Gamla testamentet och av det "Nya" testamentet. Vi Creators representerar en helt annan uppsättning värden, som skulle kunna beskrivas som Naturlig Raslig Moral. Vi representerar sådana värden som Naturen rikligt har demonstrerat sedan urminnes tider. Vi lovprisar inte de sjuka, de deformerade, de homosexuella, idioterna, de missanpassade, och placerar dem på en favoritpedestal i vårt samhälle. Tvärtom strävar vi efter ett samhälle där de friska, de vackra, de starka och de intelligenta är vårt mål och vår målsättning, och de missanpassade gallras bort ur existensen.

Vi Creators säger: åt helvete med den självmordsbenägna judisk-kristna "moralen" eller "etiken" som har prackats på oss av våra mest ondskefulla och fientliga fiender -- de förrädiska judarna. Vi går tillbaka till den mest grundläggande källan till all visdom och kunskap, Naturens Eviga Lagar, som vår källa för moraliska värden och visdom. Och Naturen säger oss tydligt: ta hand om de dina till varje pris, vårda, bevara och främja de starka, de intelligenta och de vackra, och gallra ut de svaga, de dumma, de deformerade och de missanpassade. Vi är övertygade om att detta är betydligt mer logiskt än de idiotiska och självmordsbenägna predikningarna från en fiktiv och mytisk judisk bastard som aldrig funnits.

VITE MAN, DUMPA ANTINATURLIG JUDISK KRISTENDOM, OCH FAMNA NATURLIG PRO-VIT KREATIVITET!

Det finns bara ett sätt att övervinna denna diaboliska ondska som har plågat den vita rasen under de senaste 2000 åren,

och det är att kasta den judiska kristendomen överbord och ersätta den med CREATIVITY, den sunda och friska vita mannens religion, och fortsätta med vårt program för att uppnå en ny vit renässans, en vitare och ljusare värld och en ärorik era för den vita övermänniskan. För att uppnå våra ädla och ytterst viktiga mål måste vi inte bara kasta bort den judiska kristendomen, utan också utrota judendomen och dess främjare, som är den verkliga orsaken till allt detta sjuka och dementa elände. Judarna är våra dödliga rasfiender och huvudorsaken till alla våra olyckor. DELENDA EST JUDAICA!

* * * * *

Endast total seger kan rädda den vita rasen.

* * * * *

Det pågår ett häftigt raskrig. Den vita rasen låtsas ignorera det och håller på att bli en beklaglig förlorare.

* * * * *

En judes första lojalitet är mot sin ras och Israel. De säljer gärna ut och förråder vilket land de än bor i på uppdrag av judendomen.

* * * * *

Genom terror, tortyr och tyranni hade den kristna kyrkan, vid den mörka medeltiden, fulländat den judiska tekniken för totalt sinnesförslavande som nu används så effektivt av kommunisterna.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XXI i en fortlöpande serie

Racial Loyalty, april 1990

Den märkliga historien om UPPRYCKANDET

En dag för ungefär 15 år sedan, när jag körde norrut på Interstate 75 mot Atlanta, märkte jag att bilen framför mig hade en dekal på stötfångaren som förkunnade: "I händelse av UPPRYCKANDET kommer detta fordon att vara obemannat".

Jag undrade vad i hela friden den här snubben pratade om. Oavsett om han var en dåre, eller om fordonet verkligen skulle bli obemannat, så ville jag i vilket fall som helst inte ha en sådan röra framför mig. Det skulle kunna resultera i en olycka och jag ville absolut inte ligga bakom en olycka som bara väntade på att hända. Jag tryckte på gasen och körde om honom så snabbt som möjligt för att skapa avstånd mellan oss.

Sedan, under en tid, började jag se fler sådana dekaler. Vad är det här för något, undrade jag, som kan göra bilar obemannade? Jag fick snart reda på det. Det är en tro bland fanatiska kristna i olika sekter, pånyttfödda och andra, att vid ett givet ögonblick kommer "de rättfärdiga", vilket förstås betyder dem själva, att sugas upp i det blå som av en enorm dammsugare. Det kan ske när som helst utan förvarning. Du kan köra bil, stå i duschen eller sitta på muggen. Ingen känner till tiden eller stunden, säger de, utom Herren. Och på något sätt är de inte överens om vilken Herre det är som vet, om det är Jesus Kristus, eller Jahve, eller den Helige Ande. När någon ställer en fråga till mig som jag omöjligen kan veta svaret på, svarar jag ofta med uttrycket "Det vet bara Kristus, och han berättar det inte".

Men när det gäller tidpunkten för uppryckandet finns det ett antal ställen i bibeln där J.C. hävdar att inte ens han vet tiden, utan bara "Fadern" vet. I Matteus 24:36 sägs han ha sagt: "Men om den dagen eller stunden vet ingen något, inte ens änglarna i himlen, inte ens Sonen, ingen utom Fadern". Uppenbarligen är det mycket strikt klassificerat som Super-Super-Hemligt. Varför, det vet bara Kristus, eller gör han det?

Hur det än må vara med det, i ett försök att hitta någon biblisk grund för det mycket omskrivna uppryckandet, letade jag upp min King James-bibel och försökte hitta ordet "uppryckande" (rapture) i "Konkordansen" eller indexet, och till min förvåning fanns det inte...

där. Jag fick senare veta att idén om "uppryckandet" är en ganska nyligen gjord uppfinning hopkokad av moderna bedragare för att få lite fart på sina vilda predikningar. Uppenbarligen baserar dessa predikanter idén på att vid ett givet ögonblick kommer de utvalda få (de själva, naturligtvis) att "svishas" upp i stratosfären för att där möta sin Herre Jesus Kristus i extatisk och lycklig förening.

Vad som händer därefter är något oklart, långrandigt och tröttsamt. Vissa säger att uppryckandet är liktydigt med Kristi återkomst, vissa säger att det inte är det, utan föregår återkomsten. Uppenbarligen är hela idén en nyligen gjord uppfinning baserad på ett antal lösryckta passager i både Gamla och Nya testamentet, varav många kan betyda vad som helst, eller ingenting. Två ofta citerade passager är:

(a) 1 Korintierbrevet 15:51 och 52, nämligen: "Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå oförgängliga, och vi skall förvandlas."

— UPPRYCKANDET —

"DET TROTS ENDAST AV DE OKUNNIGA."

(b) **1. Tessalonikerbrevet 4:16 och 17.** Citat: ***"Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen med ett rop, med överängels röst och med Guds basun: och de som dött i Kristus skola först uppstå: därefter skola vi som leva och äro kvarblivna ryckas upp tillsammans med dem i skyar, Herren till mötes i luften: och så skola vi alltid vara hos Herren".***

Så där har ni det. Spöken från de döda ska möta de levande kropparna uppe i det blå, för att förenas med Herren, och alla ska leva i evig sällhet och hänryckning för all framtid. Löften! Löften! Löften!

Men en sådan lycka ska inte delas av alla. Nej, sannerligen inte. Faktum är att förbannat få kommer att klara det, bara en på fyrtio, eller 2,5 procent. Resten ska brinna i evig helveteseld! Brinn, baby, brinn!

I ett försök att få veta mer om hur dessa verklighetsfrånvända rymdexperter tänker, studerade jag två häften som skickades till mig av World Bible Society i Nashville, Tenn. Det första var skrivet av Edgar C. Whisenant och bar titeln "88 skäl till varför uppryckandet kan ske 1988". Faktum är att han preciserar tidpunkten ännu mer specifikt till "vid basunfesten" (Rosh Hashana) den 11-12-13 september 1988. Uppenbarligen, medan Sonen inte var invigd i denna högst hemligstämplade superhemlighet, hävdar Edgar C. att han har knäckt koden och ger 88 skäl till varför det, lika säkert som amen i kyrkan, kommer att hända inom en tredagarsperiod, nämligen mellan den 11 och 13 september 1988. Det får man kalla att vara ganska precis.

Skälen han anger är nästan alla framgrävda ur olika passager i både Gamla och Nya testamentet. Här är ett exempel på ett skäl av de 88. Whisenant citerar (av alla människor) rabbin Meir Kahane, en riktig Kristus-hatare. Resonemanget går, om man kan följa det, ungefär så här: Israel är Guds klocka genom historien. "Staten Israel, som uppstod år 1948, är inte bara början på återlösningen, utan på den nådatid som beviljats oss idag". Den nådatiden är fyrtio år, säger han, "en sista möjlighet att vända en onödig katastrof, för att bringa återlösningen med storslagenhet och majestät". Fyrtio år slutar med kyrkans tidsålder på Rosh Hashana 1988. Ipso facto, 11-13 september 1988 är tidens slut, säger Edgar C. Whisenant.

Stackars Whisenant! Liksom så många andra profeter av undergång och katastrof, av världens ände, av tidens slut, etc., kom och gick den 13 september 1988 och inget uppryckande skedde! För bövelen!

Men han lät sig inte nedslås! Precis som så många andra idiotiska profeter har gjort förr, satte han ett nytt framtida datum.

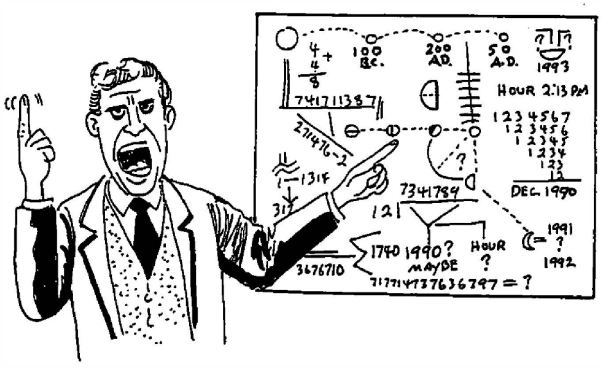

- EDGAR C. WHISENANT -
UNDERGÅNGSPROFETEN

"SOM MINA DIAGRAM VISAR, KOMMER UPPRYCKELSEN ATT SKE NÅGON GÅNG UNDER 1990-91-92 ELLER 93. NÄR SOM HELST, VILKEN DAG SOM HELST. OM DET INTE HÄNDER, DÅ KOMMER JAG ATT KOMMA MED EN NY FÖRUTSÄGELSE 1994."

Han kom snart ut med en ny 90-sidig broschyr kallad *"The Fatal Shout: Rapture Report 1989, 1990, 1991, 1992, 1993"*. Denna gång tänkte han inte låsa in sig så hårt, utan förutspådde att det kunde (skulle!) hända under vilket som helst av dessa fem år. I ett försök att förklara vad som gick fel i den första förutsägelsen säger han att han klantade sig genom att glömma att det första århundradet e.Kr. inte hade något år noll, till skillnad från alla andra, som 1900 osv., och detta kastade om hans exakta tidsschema. Ha, ha, ha!

I den andra boken har han ett antal komplicerade diagram och grafer som är mer obegripliga än Herr Padda i *Alice i Underlandet*. Han har dock en del andra intressanta saker att säga, varav vissa borde skrämma slag på vilken troende kristen som helst.

Whisenant säger att enligt *Wilmington's Guide to the Bible* kommer Gud, under de 6000 åren från Adam till början av Millenniumet, att ha prövat ungefär 40 miljarder människor på jorden. Av detta antal kommer ungefär en miljard att ha valt, av egen fri vilja, att följa Guds vägar istället för sina egna. Genom Jesu blod kommer dessa människor att räddas från fördömelse och leva med Jesus och styra hans universum i all evighet. De övriga 39 miljarderna kommer, som det verkar, att kastas i helvetet, säger han.

Oj! Det var verkligen en rejäl munsbit! 39 miljarder mänskliga själar

kommer att kastas i helvetet! 39 miljarder! Tänk er! Denna planet har nu lite drygt 5 miljarder människor och den är redan enormt överbefolkad. Helvetet måste vara en jäkla stor plats. Tänk er denna glödande tortyrkammare som är stor nog att rymma mer än sju gånger så många människor som nu lever på denna överbefolkade planet! Trettionio gånger så många som kommer till himlen! Och där sitter den kärleksfulle, åh, så kärleksfulle, Herren och Jesus Kristus, för att inte tala om den Helige Ande, och gottar sig åt sitt hantverk, utan att någon av dem uppenbarligen bryr sig ett ruttet dugg om alla dessa 39 miljarder skrikande, gormande, vridande och plågade offer i den där enorma eldgropen, en tortyr-anläggning som uppenbarligen är sju gånger så stor som planeten jorden. Är det kärlek? (Se "Hell", C.C. nr 49 i *The White Man's Bible*.)

Predikanterna kommer milt förklara bort att dessa stackars djävlar hade sin chans, och eftersom de "av egen fri vilja" valde att vara syndare förtjänar de stackars satarna vad de får.

Hoppla! Vänta nu! Vi köper inte det där tricket med "fri vilja". Enligt deras berättelse skapade "Gud" allt, och detta inkluderar människorna och den där enorma glödande tortyrkammaren. Uppenbarligen gör han aldrig ett misstag, berättar de för oss, och han visste exakt vad han gjorde. Han visste i förväg hur saker och ting skulle sluta, och uppenbarligen blev det precis som han ville och planerade. Om hans främsta skapelse, mänskligheten, var så förbannat ofullkomlig att endast en på fyrtio kunde klara provet, måste han ha velat ha det så. Han var designern och skaparen. Om han klåpade bort jobbet, antingen avsiktligt eller på annat sätt, skulle det för varje logisk person verka som att felet ligger hos Gud, skaparen. Han ville uppenbarligen att 39 miljarder lidande människor skulle sluta som grillade i eldgropen för evigt och en dag. Och detta är kärlek? Vilket ohyggligt sadistiskt monster detta super-spöke måste vara för att koka ihop ett sådant sadistiskt upplägg. Och den här typen av skräp går de kristna till kyrkan varje söndag för att tillbe.

* * * * *

Lyckligtvis existerar allt detta idiotiska nonsens bara i huvudet på dementa knäppgökar, i ett fjärran fantasiland, en fabel hopkokad av rubbade människor som inte hade alla hästar hemma. Jag har en annan bok som nyligen skickades till mig av en av våra aktivister, pastor John Brooks. Namnet på denna bok är "Origins" och den är skriven av Richard E. Leakey, son till de berömda arkeologerna Louis B. och Mary Leakey. I denna bok skriver Richard Leakey och hans partner

Roger Lewin beskriver i ett lärt och vetenskapligt tillvägagångssätt den långa evolutionen av arten kallad homo sapiens sapiens (den moderna människan) över en period av miljontals år. De beskriver den verkliga världen så som den långsamt har förändrats från denna planets början för cirka fyra och en halv miljarder år sedan fram till nutid, och projicerar den vidare in i framtiden.

Men innan de spårar mänskligheten tidiga början, gör de ett utmärkt jobb med att sätta denna lilla, obetydliga boll kallad Planeten Jorden på dess rätta plats. De påminner oss om att vår lilla planet roterar kring solen, som bara är en av tio miljarder stjärnor i vår egen galax, Vintergatan.

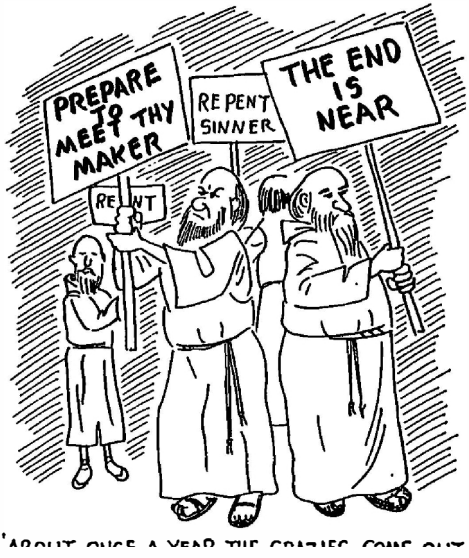

"UNGEFÄR EN GÅNG OM ÅRET KOMMER DÅRARNA UT."

Detta är i sin tur bara en av de miljontals galaxer som utgör vårt väldiga och gränslösa universum. Den enorma omfattningen av denna skala hjälper till att sätta vår existens på Planeten Jorden i dess rätta perspektiv. ***Naturen skapade och utvecklade oss genom en lång evolutionsprocess som varat i miljontals år i enlighet med Naturens Eviga Lagar.***

* * * * *

Det är dock inte Skaparens Kyrkas mål att spekulera i hur allt började. Som jag har sagt tidigare – det vet bara Kristus, och han berättar det inte, eftersom

han är inte här och det finns inga bevis för att han någonsin har varit det. Vi Skapare är inte intresserade av att lösa universums alla stora mysterier. **Vi är intresserade av ett ytterst pressande och brådskande problem, nämligen överlevnaden, expansionen och framsteget för vårt eget slag, den Vita Rasen, Naturens Främsta. Detta kan vi endast göra om vi borstar bort alla de idiotiska spindelväv som hopkokats av judisk kristendom, möter den verkliga världen, och arbetar och organiserar oss för att ta kontrollen över vårt eget öde ur judarnas slemmiga händer.**

Detta kan vi göra och detta måste vi göra. RAHOWA!

* * * * *

Creativity är det enda svaret på de massiva problem som vi står inför. Det har det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen.

* * * * *

Kristendomen är massvansinne byggt på en grund av vidskeplighet, lättrogenhet och okunnighet, förstärkt av en intensiv kampanj av sinnesmanipulation.

* * * * *

För den Vita Rasen är Creativity den mest meningsfulla och fördelaktiga idén i hela dess historia.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XXII i en pågående serie

Racial Loyalty, maj 1990

Kristna galningar löper amok

Häxprocesserna i Salem

Det fanns flera tvingande skäl till varför de anglosaxiska immigranterna lämnade den gamla världen för den nya, men i det stora hela grundades kolonierna i New England av människor som ville undkomma det religiösa förtryckets tyranni i Europa och andas frihetens friska luft i den nya världen. De var villiga att riskera farorna med en provisorisk Atlantöverfart, strapatserna med att tämja en outforskad vildmark och den ständiga risken för fientliga indianattacker. Alla dessa uppoffringar var de villiga att göra för att undkomma den grymma religiösa förföljelsen, bränning på bål, tortyr med tumskruvar och sträckbänk som hade blivit vardagsmat för de kristna kyrkorna, både katolska och protestantiska, i Europa.

Medan det protestantiska upproret mot den katolska hierarkin skenbart inleddes för att krossa den romerska kyrkans järnhårda diktatur, fann Europa snart att "reformatorerna" var lika tyranniska som de tyranner de bröt sig loss ifrån. Inbyggt i den kristna läran finns ett hat och en intolerans mot alla eller varje grupp som inte tror på svindeln med spöken i skyn på exakt samma sätt som de själva gör. Dessa illvilliga fördomar och denna intolerans lämnades inte kvar, utan transporterades över Atlanten till den nya världen när "pilgrimerna" anlände till Plymouth Rock och grundade Massachusetts-kolonin.

Innan vi går in på häxprocesserna i Salem, Mass., är det nödvändigt att ge en kort bakgrund om den kristna tron på häxeri. Det finns en kort vers i bibeln som säger: "En trollkvinna skall du icke låta leva." (Exodus 22:18).

De tortyrer, de mord, den ångest och det lidande som denna enda förbannade mening har orsakat mänskligheten är bortom allt förstånd. Under de två åren mellan 1645 och 1647 hängdes eller brändes minst 200 oskyldiga kvinnor som häxor enbart i England. I Skottland uppgick antalet offer till mer än 3 400 mellan 1580 och 1680. På den

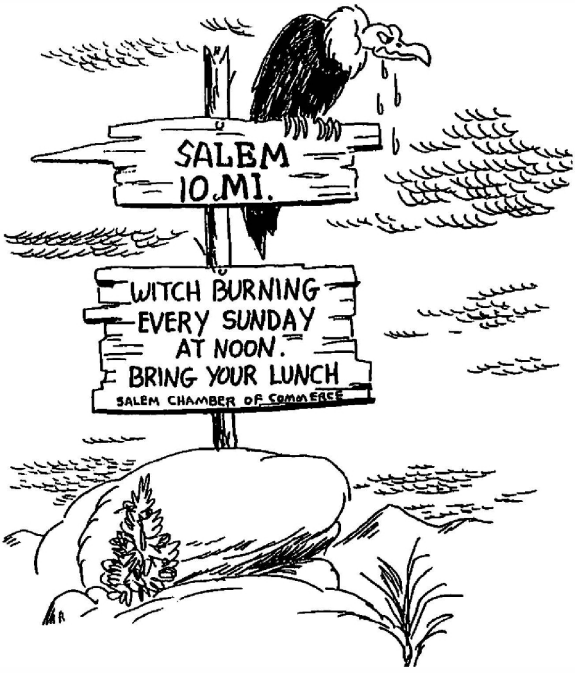

kontinenten var förhållandena ännu värre. George L. Kittredge från Harvard citerar i sin "Witchcraft in Old and New England" Mannhardt till den grad att "offren från det fjortonde till det sjuttonde århundradet (uppgick) till miljontals, och en halv miljon är en försiktig uppskattning." Biskopen av Bamberg orsakade 600 "trollkarlars" död från 1622 till 1633, och biskopen av Wurzburg lät avrätta 900.

Manin kring att hänga eller bränna kvinnor utpekade som häxor upphörde mer eller mindre i Europa vid 1680. Men den fick snart nytt liv i den nya världen, och nådde snart höjder av manisk frenesi som överträffade allt i den gamla världen.

Den första bosättningen i Massachusetts-kolonin gjordes av pilgrimerna vid Plymouth Rock år 1620. Den följdes snart av puritanerna som anlände till Salem år 1628 under John Endicott, och sedan till Boston under John Winthrop år 1630. De flesta av dessa grupper var engelska religiösa oliktänkande som flydde från religiös förföljelse och sökte religionsfrihet. Vi kommer snart att se hur de använde

och missbrukade just den "friheten" så snart de själva hade ansvaret för sin religion.

Före 1692 hade det förekommit minst tjugo rättegångar för häxeri i New England. Många dömdes och troligen hängdes sex personer. Detta var dock bara ett förspel till vad som hände härnäst i Salem, en stad med 1 700 själar, några mil norr om Boston.

I denna lilla stad hölls häxprocesser i domstolen "Court of Oyer and Terminer" mellan den 27 maj 1692 och den 24 september samma år. Under denna fyramånadersperiod arresterades mer än 200 personer, tjugo personer avrättades och omkring 100 förblev i fängelse när domstolen ajournerades för att aldrig sammanträda igen. Åtta av dem som satt i fängelse väntade på avrättning. Domstolens sista och krönande handling, säger en samtida Mr. Gemmill, "var hängningen av sju gamla kvinnor och en man den 22 september. Dessa

fraktades alla i en enda kärra till avrättningsplatsen. Uppenbarligen var den enda anledningen till att inte fler hängdes den dagen att kärran var full."

Efter alla dessa utsvävningar av otyglat mord och förödelse började stadsborna äntligen komma till besinning, och nog var nog, tänkte de när de såg lass efter lass med människor som fördes till schavotten. Guvernör Phipps fru blev inom kort anklagad, och fru Hall, hustru till en präst, anklagades för att vara en häxa. I maj 1693 utfärdade guvernör Phipps en benådning för alla i fängelset, och arton år senare, i oktober 1711, anslog Massachusetts lagstiftande församling (General Court)...

– DEN ÖKÄNDE COTTON MATHER –

ALLA ÄR SKYLDIGA TILL HÄXERI TILLS MOTSATSEN BEVISATS, OCH ENLIGT MIN BOK ÄR ALLA SKYLDIGA. SÅ GÅ UT OCH GÖR ERT JOBB. VI BEHÖVER SEX ATT BRÄNNA TILL PÅ SÖNDAG.

...medel som skulle betalas ut till arvingarna till dem som hade avrättats som häxor. Under tiden och efteråt förstörde de dömdas arvingar de rättegångsprotokoll (understött av en skamsen teokrati) som de kunde få tag på, så att hela den fasansfulla historien förmodligen aldrig kommer att bli helt känd.

Låt oss nu titta på några av skurkarna i denna blodiga och hemska episod. En slutsats som framträder är att majoriteten, om inte alla, förföljare var fanatiska och självgodt heliga medlemmar av teokratin i denna nygrundade puritanska koloni.

Pastor Nicholas Noyes vittnade i rättegångarna, alltid mot de anklagade. När Bridget Bishop, ett av offren, skulle hängas, vägrade han en begäran om att be för hennes själ, och ökade istället hennes tortyr genom att skrika "Häxa! Häxa!" Pastorerna Deodat Lawson och John Hale var inte mycket bättre, den sistnämnde vittnade också mot Bridget Bishop. Pastor Joseph Green skrev en manipulerad "bekännelse" åt Ann Putnam. Den sistnämnda var en epileptisk analfabet och endast tolv år gammal, men hennes bekännelse, så som den uppfunnits av Green, hade fantastiska fantasifulla inslag. (När de väl anklagats, torterades offren vanligtvis brutalt i dagar tills de kom med en önskad "bekännelse".)

Förmodligen den mest uppenbara boven i hela denna ohyggliga och vansinniga röra var en man vid namn Cotton Mather. Han var en intellektuell man vars namn har gått till historien och är okänt i vanära än idag. Han var son till den dåvarande rektorn för Harvard, han var en predikant med stor vältalighet, ansedd att behärska tio språk och en av de ledande intellektuella i Massachusetts-kolonin. Det är till kristendomens skam att denna judiska sinnesförvirrare är kapabel att förvränga och förnedra även de starkaste intellekt.

Cotton Mather trodde på djävlar och sammanställde en enorm lunta om dem med titeln "The Wonders of the Invisible World". Han skrev också "A Discourse on Witchcraft". Hela sitt liv såg han syner. Hans ord i alla offentliga angelägenheter hade samma effekt som lag. Han kunde ha förhindrat dessa grymma slakter när som helst, men det gjorde han inte. Istället stod han tyst vid sidan av och granskade med stort allvar alla "häxor" som kom till hans kännedom, som material för sina häxkraftsstudier. År senare bad några av de högre ämbetsmännen som hade deltagit i denna ohyggliga barbaritet offentligt om förlåtelse för sin inblandning. Men Cotton Mather tog aldrig tillbaka något.

Sådana är konsekvenserna av denna enda förbannade rad i den judisk-kristna bibeln – Låt inte en häxa leva – vars totala effekt är att driva människor till brutala handlingar av mördande vansinne. Var detta vansinniga fenomen bara något som dök upp under kristendomens mörka tidsålder, eller finns detta vansinne fortfarande kvar hos oss under den senare delen av 1900-talet? Sorgligt nog är dessa typer av sinnesvillor fortfarande i högsta grad aktuella idag.

bland fanatikerna i de kristna kulterna. När vi började bygga vår kyrkobyggnad i den fridfulla dalen vi hade valt för vårt världscenter, började rykten snart florera bland lokalbefolkningen här i Macon County, North Carolina. Berättelserna spreds som en löpeld om att vi var djävulsdyrkare, att vi utövade blodiga animaliska riter (vad det nu än är) och även häxeri och trolldom, för säkerhets skull. Vår entreprenör och hans arbetslag (som inte hörde till de sinnesförvirrade) hotades med skjutvapen om de fortsatte med byggandet av byggnaden. En vildsint kvinnlig kyrkobesökare sa till vår entreprenör medan de var i kyrkan att om han gick till trappan vid vår stuga, skulle han finna det blodiga huvudet av en kalv placerat på vår veranda. Entreprenören, mycket oroad, körde faktiskt ner till vår bostad, och naturligtvis fanns där inget blodigt kalvhuvud.

Vilt, riktigt vilt.

* * * * *

"DE RÄTTFÄRDIGA"

"OM DU GÅR TILL TRAPPAN VID DEN DÄR STUGAN, KOMMER DU ATT HITTA DET BLODIGA HUVUDET AV EN KALV PÅ VERANDAN"

Den enda slutsats vi kan dra av allt detta är att kristendomen är en extremt illvillig, destruktiv kraft. Det finns ett gammalt ordspråk som går tillbaka till den romerska antiken som jag anser beskriver kristendomens väsen precis. Det säger i praktiken att de som gudarna vill förgöra, gör de först galna. Kristendomen gör just det. Det är i själva verket en form av massgalenskap, och har varit extremt destruktivt mot sitt främsta mål, den vita rasen, genom att driva den till självförstörelse. Vi har redan rekapitulerat de tusentals och åter tusentals kvinnor som hängdes eller brändes på bål av denna massgalenskap gällande häxeri. Men kristen galenskap och självförstörelse slutar inte där. Inte på långa vägar. När vi till detta ohyggliga övergrepp lägger de miljoner som dödades och tortyrades på grund av anklagelser om kätteri; de miljoner som mördades och plågades av inkvisitionen; de miljoner som dödades och de vidsträckta områden på landsbygden som ödelades av religionskrig såsom det trettioåriga kriget och hundratals andra, kan vi inte undgå slutsatsen att kristendomen verkligen driver människor till galenskap och självförstör de som är lättlurade och dåraktiga nog att omfamna denna lömska judiska sinnesförvirrare.

Det enda sättet vi kan rensa bort denna envisa cancer från vårt folks sinnen är att driva bort den från scenen med en mer dynamisk, mer fängslande, sund och konstruktiv religion. Det är exakt vad Creativity är utformat för att åstadkomma. Låt oss därför enas under Creativitys fana, sprida vår vita mans religion över hela världen och driva bort den judiska plågan från denna planeten jordens yta.

* * * * *

Vi Creators undviker inte svåra frågor.
Vi definierar och löser dem.

* * * * *

Demokrati och kristendom har
inneburit dödsstöten för den vita
rasen.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XXIII i en pågående serie

Racial Loyalty, juni 1990

Den judiska guden:

Ett grymt, blodtörstigt monster

Det finns absolut ingenting som återspeglar en folksjäls inre och karaktär starkare än den religion de bekänner sig till. Detta är endast sant där en religion är resultatet av deras egen inhemska utveckling, snarare än där den, som i fallet med kristendomen och den vita rasen, påtvingades dem av en främmande kultur. Ju starkare grepp en sådan inhemsk religion har om undersåtsrasen, desto mer virulenta är yttringarna av dessa religiösa övertygelser.

Det finns kanske inget annat exempel i historien där ett folk har formats och präglats starkare av sin egen religion än judarna, ej heller har något folk anammat och klamrat sig fast vid den religionen mer hängivet än vad dessa parasiter har gjort. Under många århundraden kokade den judiska rasens prästerskap ihop bilden av sin egen stamgud, som de bland flera andra namn valde att kalla Yahweh eller Jahve. (Vilket motbjudande klingande judiskt ord!) Denna stamgud var i sin tur en utväxt av deras egna inre strävanden, deras brutalitet och blodtörstiga natur. De hävdade att de, israeliterna, var "Guds utvalda", att de hade ett speciellt förbund med sin gud, och att deras gud gav dem inte bara rätten, utan plikten att stjäla allt som goyim ägde – deras städer, deras land, deras boskap och all annan egendom de kan ha förvärvat genom ändlöst slit. Det var en exklusiv licens "att styra världen från Sion", nämligen Jerusalem. Dessa anspråk finns nedtecknade i Gamla testamentet och i deras Talmud, och har varit den judiska rasens vägledande principer under de senaste årtusendena. Faktum är att de redan var djupt inbäddade i den judiska rasens karaktär genom tradition och "muntlig lag" långt innan de nedtecknades för cirka 2500 år sedan.

Låt oss nu undersöka och se precis vilken sorts gud de kokade ihop åt sig själva i sin judiska Jahve, och låt oss citera fritt från deras egna skrifter, Gamla testamentet.

Den judiska historien börjar med Adam och Eva i Edens lustgård (så går historien). På den allra första dagen

detta par skapades, blev de lurade att ta en tugga av ett äpple, något som "Herren" hade sagt till dem var ett nej-nej. Det är sannerligen en märklig och dum historia. Föreställ er miljön. Här är detta splitternya par, skapade fullvuxna och nakna som två sparvar, utan någon tidigare bakgrund eller erfarenhet av någonting, naiva som ett nyfött barn. Sedan, uppenbarligen med berått mod, sänder "Herren" den listiga ormen för att locka dem att göra just det som "Herren" hade sagt till dem att inte göra. Eftersom de var naiva, oerfarna, försvarslösa och inte visste ut eller in, gav de naturligtvis efter för den talande ormens sluga övertalningar. Hur de alla, Herren, Adam och Eva och ormen, alla lärde sig ett gemensamt språk (uppenbarligen hebreiska) inom en dag, förblir oförklarat.

Hur som helst, för denna första dags överträdelse drevs stackars Adam och Eva skamfullt ut ur Edens lustgård och straffades med att tjäna sitt dagliga bröd i sitt anletes svett för all framtid. Inte nog med att DE straffades, utan för detta mindre missöde, betecknat som "arvsynden", straffades även alla deras framtida avkommor, som enligt denna dumma historia omfattar alla världens folk. Alla och envar ansågs nu och för all framtid skyldiga till denna hemska "arvsynd" och skulle lida för den. Hur dum får man bli.

Adam och Eva fick två söner, och snart dräpte Kain Abel. Likväl härstammar enligt uppgift alla framtida generationer av mänskligheten från denna återvändsgränd till start. Var Kain och Abel lyckades få tag på hustrur att avla barn med förklaras inte heller någonsin. Hur som helst, enligt denna dumma historia förökade sig människorna snabbt och spred sig snart över hela landskapet. Men "Herren", som hade skapat denna röra från första början, gillade inte de syndiga bastarder han hade konstruerat. Så i ett utbrott av elakt humör bestämde han sig för att dränka dem alla, utom Noa och hans familj. (Se "The Story of Noah and the Great Flood", s. 235 i RAHOWA!)

Tala om överlagt massmord, denna episod överskuggar alla grymheter i den efterföljande historien, och historien är fylld av en mängd grymheter. Den berättar också mycket för oss om den hämndlystna och sadistiska gud som judarna kokade ihop åt sig själva. Den berättar också något för oss om judarnas eget tänkesätt och psyke, nämligen deras sadistiska drift att döda alla, att döda alla människor.

Men låt oss förstärka dessa påståenden ytterligare med ett urval från Gamla och Nya testamentet med mer vardagliga detaljer om hur den judiska guden tänker och hur han handlar. Jag säger vardagliga, för trots allt, efter en historia om

"ÄVEN OM JAG ÄR EN ONDSKEFULL, BLODTÖRSTIG SKITSTÖVEL, MÅSTE NI FORTFARANDE DYRKA MIG. OCH OM JAG FÅR ETT INFALL, KOMMER JAG ATT SLAKTA VEM SOM HELST AV ER SOM JAG VILL."

massmord på alla människor i världen, är det omöjligt att överträffa ett så massivt brott, och det som följer måste av nödvändighet vara småsaker i jämförelse. Men för att fullborda bilden, låt oss unna oss att lista några av de grymma och vidriga upptågen hos denna blodtörstiga judiska gud, som är den ultimata produkten av det judiska folkets mentalitet. Så låt oss ha lite roligt när vi undersöker de många märkliga och sadistiska berättelserna genom att citera den judiska bibeln själv. Kom ihåg, det som följer kommer direkt från källan, order från Herren.

Gud, som en nattlig mördare, dräper alla oskyldiga förstfödda i Egypten. Exodus 12:29,30.

"Och det hände sig att vid midnatt slog Herren allt förstfött i Egyptens land, från den förstfödde hos Farao som satt på tronen ända till den förstfödde hos fången som var i fängelsehålan; och allt förstfött bland boskapen. Och Farao stod upp i natten, han och alla hans tjänare och alla egyptier: och det uppstod ett stort

rop i Egypten; ty det fanns inte ett hus där det inte fanns en död."

Utom, naturligtvis, i husen hos judarna bland dem, vilka de judiska manusförfattarna räddar. Detta kallar judarna för påsken (Passover), och de har firat den som en av sina viktigaste helgdagar varje år under de senaste flera tusen åren.

Gud sanktionerar förslavande av hedningarna (goyim). Tredje Mosebok 25:44-46. *"Men de slavar och slavinnor som du skaffar dig skall vara av de hednafolk som bor runt omkring er; av dem skall ni köpa slavar och slavinnor. Dessutom skall ni köpa av barnen till de främlingar som bor hos er, och av deras släkter... och ni skall ha dem som en arvedel åt era barn efter er, att ärva som egendom; de skall vara era slavar för evigt."*

Gud sanktionerar att slå ihjäl slavar. Andra Mosebok 21:20,21. *"Om någon slår sin slav eller sin slavinna med en käpp, så att den dör under hans hand... men om han lever en dag eller två, skall han inte straffas: ty han är hans pengar."*

Moralen är att judar har rätt att förslava goyim, betrakta dem som så mycket pengar eller lösöre, och föra dem vidare till sina barn som slavar för evigt, och om han skulle slå ihjäl några av dem, så är det, säger Herren, också helt acceptabelt.

Gud prisar massmord, våldtäkt och slaveri. Fjärde Mosebok 31:1-18. *"Och Herren talade till Mose och sade: Hämnas Israels barn på midjaniterna... Och de dräpte alla av manligt kön... Och Israels barn tog midjaniternas kvinnor till fånga, och deras barn, och tog som byte alla deras dragdjur och alla deras hjordar och allt deras gods. Och de brände upp alla städer där de bodde och alla deras praktfulla borgar med eld. Och de tog allt bytet och allt rovet, både människor och djur... Och Mose blev vred... Och Mose sade till dem: Har ni låtit alla kvinnor leva?... Döda nu därför alla av manligt kön bland barnen, och döda varje kvinna som har haft samlag med en man. Men alla flickbarn som inte har haft samlag med en man skall ni låta leva åt er själva."*

Mose, Guds högra hand, följde troget Guds instruktioner: döda, våldta och förslava. Stjäl goyims boskap. Bränn deras städer och borgar.

HUR VÅGAR NI TITTA I MIN PRIVATA LÅDA!

Gud dödar 50 070 människor för att de tittat i en låda.

1 Samuelsboken 6:19. ***"Och han slog männen i Bet-Semes, därför att de hade sett in i Herrens ark; han slog av folket femtiotusen sjuttio man. Och folket sörjde, därför att Herren hade slagit folket med en så stor slakt."***

Att titta i en låda kan uppenbarligen vara farligt för hälsan.

Agag huggs i stycken. 1 Samuelsboken 15:33. ***"Och Samuel högg Agag i stycken inför Herrens ansikte."***

Uppenbarligen överseende Herren med yxmord, för Samuel var en av hans favoritpersoner.

Herren påbjuder dödsstraff för ett oändligt antal trivialiteter.

Dödsstraff för att göra upp eld på en sabbat. 2 Mosebok 35:2,3. "Var och en som utför något arbete på den (sabbaten) skall dödas. Ni skall inte tända någon eld i era boningar på sabbatsdagen."

Dödsstraff för att plocka upp pinnar på en sabbat. Se 4 Mosebok 15:32-36.

Dödsstraff för att äta fläskkött. Se 3 Mosebok 7:22-25.

Dödsstraff för omskurna barn. Se 1 Mosebok 17:14.

Dödsstraff för att röra vid något heligt. Se 4 Mosebok 4:15.

Dödsstraff för att gå in på en helig plats. Se 4 Mosebok 4:20.

Listan över brott, mord och grymheter som finns i den judiska bibeln är oändlig. Om jag skulle sammanställa in toto all den avskyvärda, brutala våldsamhet som begåtts i Herrens namn, eller på direkt anstiftan av, eller direkt av den judiska super-spöket själv, skulle det fylla flera hundra sidor. Gamla testamentet är fullt av mord, död och dråp, antingen en masse eller av individer, och "Herrens" hand finns i praktiskt taget dem alla. Död åt oräkneliga tusentals! Döda! Döda! Döda! Och till slut, samla ihop dem alla och bränn dem i helvetet för evigt och en dag. Vilket sadistiskt, blodtörstigt monster!

Nu frågar jag er, vilken vit man eller kvinna vid sina sinnes fulla bruk skulle vilja gå till kyrkan varje söndag och tillbe ett sådant avskyvärt monster? Ändå gör hundratals miljoner dementa vita kristna just det. Allt detta påminner mig om en liten ramsa:

Vad märkligt av Gud
Att välja judarna!
Men ännu märkligare är
Att de som hatar judarna
Skulle välja den judiske Guden!

Märkligt, sannerligen, och galet som fan. Vi Vita Ras-lojalister — Kreatörer kastar allt detta hjärnskrynklande skräp överbord en gång för alla. Istället har vi satt i gång en omfattande VÄRDERINGARNAS REVOLUTION. Vi har ersatt den idiotiska judeo-kristendomen

shibbolether med en helt ny religion, nya budord, en ny gyllene regel, ny moral, en ny etisk kod, en ny värdestandard, meningsfulla värden som är baserade på Naturens Eviga Lagar vilka i verkligheten är lika gamla som tiden själv. För oss, Vita Raslojalister -- Kreatörer, är vårt rasliga arv av primär betydelse. För oss är vår vita rasliga genpool den mest dyrbara skatt vi besitter, och att vakta och uppgradera den är vår mest heliga religiösa plikt.

Istället för att titta på något fiktivt monster i skyn, uppfunnet av en skara galna judiska skribenter för vår vägledning (eller mer korrekt -- felvägledning), ser vi till Naturen och hennes Eviga Lagar som källan till all visdom. Naturen är verklig, Naturen är evig, och på denna solida grund bygger vi sunda och varaktiga värden för en Vitare och Ljusare Värld i framtiden.

Förena dig med oss! Hjälp till att avslöja det judiska vidundret! Deras sadistiska spöke har absolut ingen innebörd eller nytta överhuvudtaget för den Vita Rasen. Tvärtom har den fiktiva judiska uppfinningen inte varit något annat än ett medel för att förvirra Vita Människors sinnen under många århundraden och har varit ett kraftfullt vapen i judarnas händer för vår förintelse. Slut upp med Church of the Creator i byggandet av en kraftfull Vit Raslig rörelse, och låt oss få bort den judiska apan från våra ryggar en gång för alla.

Creativity är den Vita Människans naturliga religion!

* * * * *

Kom ihåg, det finns inget substitut för seger och det finns inget substitut för den Vita Rasen!

* * * * *

Att tillgripa tillfälliga "snabblösningar" eller provisoriska "plåsterlösningar" kommer inte längre att räcka. Creativity har den TOTALA LÖSNINGEN för all evighet.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del XXIV – Sista delen i en serie

Racial Loyalty, juli 1990

Holohoax och Spookahoax

Utan tvekan har judarna genom mänsklighetens historia varit, och är än idag, de mest flagranta och fördärvliga lögnarna genom tiderna. De har gett upphov till och främjat tusentals lögner, små lögner, stora lögner och skandalösa lögner. Till deras fördel ska sägas att de har varit anmärkningsvärt framgångsrika i att få de lättlurade goyim att tro på deras lögner och väva in dem i den accepterade historiens varp och inslag. Genom att göra det har de skördat häpnadsväckande vinster och fördelar för sina egna parasitära kohorter, och orsakat enorm förödelse och skada på sina hedniska offer. De är sannerligen bedrägeriets oomtvistade mästare, och i konsten att ljuga kommer inget annat folk ens i närheten.

Även om judarnas ursprung är förlorat i historiens dimmor, börjar deras kända historia i Egypten för cirka 3500 till 4000 år sedan. En av de tidigaste lögnerna de främjade, som lever kvar än i denna dag, är att de var slavar i Egypten och att den tidens onde farao inte ville låta dem gå. Den verkliga historia som har uppdagats verkar tyda på precis motsatsen. Även om berättelsen om Josef och hans bröder är rent symbolisk (se RL #50), betecknar den det faktum att judarna redan för 4000 år sedan var en organiserad grupp parasiter och skövlade en av den vita mannens tidigaste stora civilisationer. Faktum är att de blev så outhärdliga att egyptierna, efter att ha varit utlämnade åt dem i flera hundra år, slutligen tog sig samman och körde ut dem ur landet. Tvärtemot påståendena om att de "inte ville låta deras folk gå", var egyptierna förbannat glada över att bli av med dessa fördärvliga parasiter.

En annan stor lögn som judarna har lyckats bädda in i sin religion och i kristendomen är att de är "Guds utvalda folk". Även denna lögn har bitit sig fast i det vita folkets sinnen under de senaste tjugo århundradena, och är fortfarande inbäddad där idag. Från denna monumentala lögn har judarna skördat enorma vinster, och i själva verket har den varit

instrumentella i att hjälpa dem att få kontroll över världen, dess finanser, dess regeringar och dess totala propagandaapparat.

Den senaste stora lögnen som har orsakat förödelse och katastrof för den vita rasen och varit extremt lönsam för judarna är deras upprörande påståenden om en "förintelse". Även denna lögn har sänts ut och främjats så grundligt över hela världen att de flesta lättlurade goy-bondläppar har kommit att acceptera den som ett historiskt faktum. Denna massiva lögn gör gällande att Hitler och tyskarna under och före andra världskriget hade ett avsiktligt program för att utrota judar, och att de med hjälp av gaskamrar, ugnar och andra organiserade program faktiskt utrotade och befriade världen från sex miljoner judar. Om man lyssnar på judarna själva var de de enda offren för andra världskriget.

Det skulle utan tvekan ha varit en välsignelse för mänskligheten om det faktiskt hade hänt, men tyvärr gjorde det inte det, och även detta är en flagrant judisk lögn. Fakta är att medan omkring 50 miljoner vita människor dog i denna meningslösa slakt mellan vita nationer som borde ha vetat bättre, var mycket få offer judar. De var i själva verket tryggt installerade i Los Angeles, i Chicago, i New York, och på Wall Street gjorde de fantastiska krigsvinster. Trots det faktum att andra världskriget i grunden var ett judiskt krig, anstiftat av den världsomspännande judiska kabalen, utkämpat enbart på judarnas vägnar, dog ändå förbannat få judar i detta idiotiska inbördes utrotningskrig mellan vita nationer. Tvärtom, om vi ser på de enorma förlusterna för tyskarna, ryssarna, britterna, polackerna, fransmännen, rumänerna och många andra vita nationer, finner vi att alla stod som beklagliga förlorare. Endast judarna och de internationella judiska bankirerna stod som feta vinnare. I själva verket var judarna de enda segrarna, och det var utan tvekan den största segern i denna svekfulla parasts historia.

Judarna och den parasitära staten Israel har tjänat stort på katastrofen som kallas andra världskriget. Medan de vita männen främst slogs mot varandra och dog i miljontals, gjorde judarna inte bara hundratals miljarder i krigsvinster, utan de judiska bankirerna belastade också offernationerna med biljoner i "statsskulder" på vilka vi och våra framtida generationer kommer att betala "ränta" i evighet.

För att se till att fingret inte skulle pekas mot dem för att ha anstiftat denna stora världskatastrof, kom judarna på sin mest gigantiska lögn i modern tid,

DET KRÄVDES MYCKET FANTASI MEN JAG KOM PÅ EN FANTASTISK SKRÖNA, OCH DE VITA KOMMER ATT SVÄLJA DEN MED HULL OCH HÅR. DET HANDLAR OM DEN HÄR GUDEN SOM FÖDS SOM JUDE... SPIKAS FAST PÅ ETT KORS... DÖR FÖR MÄNSKLIGHETENS SYNDER. OCH SIST AV ALLT, UTROPAR OSS JUDAR TILL SITT UTVALDA FOLK. DET ENSAMT KOMMER ATT GYNNA OSS JUDAR I MÅNGA ÅR FRAMÖVER.

- I BEGYNNELSEN - KOM DEN STORA JUDELÖGNEN.

nämligen lögnen om de "sex miljonerna", "förintelse"-bluffen. Inte nog med att detta fick den skyldiga parten att framstå som de stackars olyckliga offren, utan det har gjort det möjligt för judarna att framgångsrikt råna tyskarna på miljarder i "skadestånd" för deras påstådda brott mot judarna. Det har också gjort det möjligt för dem att stjäla staten Palestina från araberna, och ge den judekontrollerade regeringen i USA förevändningen att dela ut miljarder varje år till den parasitära staten Israel. Det har också gjort det möjligt för judarna att dra åt tumskruvarna på det vita folket i nationerna i Europa och särskilt i USA för att acceptera de så kallade "medborgerliga rättigheterna"-lagarna, vilket ger niggrer och andra ler-raser speciella privilegier framför den vita befolkningen. Det har dessutom tillåtit allt avskum och parasiter från världens ler-länder att invadera och bosätta sig på vårt territorium — mexikanerna, vietnameserna, asiaterna, niggrerna från afrikanska länder, listan är oändlig. (Läs C.C. nr 37, "Lögnen om de sex miljonerna" i Den vite mannens bibel.)

Det finns ett antal vita rasorganisationer som har lagt ner mycket tid och möda på att försöka avslöja den

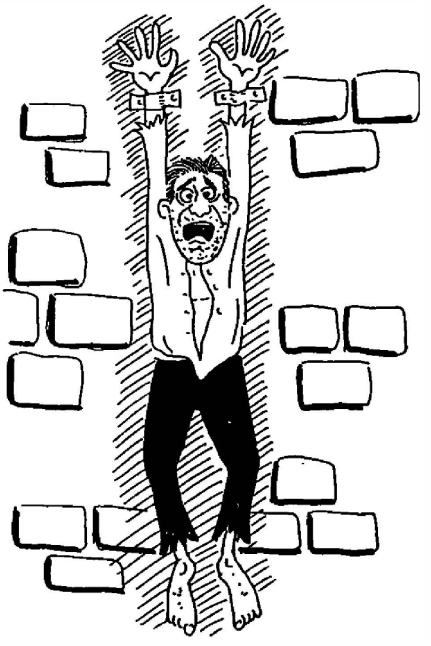

CANADA
"MITT BROTT ÄR ATT JAG TALADE OFFENTLIGT OM DEN FALSKA FÖRINTELSEN"

förintelselögnen, och den är nu allmänt känd som "holohoax". Främst i detta arbete är personer som den franske historikern professor Paul Rassinier; Dr. Arthur Butz, som skrev den vetenskapliga boken "The Hoax of the Twentieth Century"; The Institute of Historical Review; och på senare tid har Ernst Zündel i de kanadensiska "förintelse"-rättegångarna gjort mycket för att dra världens uppmärksamhet till denna monstruösa lögn. Det finns många andra män och organisationer som har gjort och idag gör sitt bästa för att avslöja detta judiska bedrägeri mot mänskligheten. Men med den enorma propagandaapparat som judarna har i sina händer, råder den judiska lögnen om "holohoax" fortfarande i de flesta människors medvetande.

Vi i Church of the Creator har samarbetat för att avslöja denna massiva bluff. Men till skillnad från de flesta vita rasorganisationer har vi gett den sekundär betydelse och koncentrerat det mesta av vår eld på den stora judiska ursprungslögnen som de har påtvingat världens vita folk i nästan 2000 år, nämligen judisk kristendom.

Vi kallar det för "Spökbluffen", eller "Svindeln med spöken i skyn". (Se C.C. nr 47 och flera andra kapitel i ***Den vite mannens bibel***.) Vi är övertygade om att det var kristendomsbluffen som beseglade den vita rasens undergång och den judiska maktens uppgång, tills judarna idag kontrollerar pengarna, regeringarna och världens propagandamaskineri. Hur de gjorde detta beskrivs intressant

KOM IHÅG BARN. TA ALLTID UPP FÖRINTELSEN VID VARJE TILLFÄLLE. FÅ DEM ATT TYCKA SYND OM ER OCH KÄNNA SKULD PÅ SAMMA GÅNG.

- HÅLLER DEN "STORA LÖGNEN VID LIV" -

av Marcus Eli Ravage, själv jude, i hans essä från 1928 "Ett verkligt fall mot judarna". (Se C.C. nr 43 i ***Den vite mannens bibel***.) Även om han, när han skryter om den judiska erövringen av goyim genom kristendomsbluffen, slänger in några avsiktliga kurvbollar (han låtsas att Kristus faktiskt existerade), så berättar hans historia ändå ganska väl hur det var, och hur det är. Medan vi Vita Rasliga Loyalister — Kreatörer vill uppmuntra människor som Zundel, Rassinier och Butz att fortsätta sin eldgivning för att avslöja "holohoax", anser vi att det inte är huvudsvaret utan snarare ett komplement till att lösa problemet.

Vi är övertygade om att det centrala problemet att avslöja och övervinna är judisk kristendom. Det är den mest fördärvliga och skadliga lögnen för den vita rasens framtida överlevnad. Vi säger kategoriskt att såvida vi inte grundligt avslöjar och driver ut judisk kristendom från de innersta tankarna hos de 500 miljoner vita

människor som fortfarande överlever på denna planet idag, fram till den tidpunkt då vi aldrig kommer att få det judiska monstret från våra ryggar.

Vi är dessutom övertygade om att det är omöjligt att förstöra den judiska kristendomen genom att enbart attackera den och försöka avslöja den. Många briljanta tänkare som Voltaire, Nietzsche, Thomas Paine, överste Robert Ingersoll och ateistiska organisationer har utan framgång försökt göra detta under århundradena. Anledningen till att de har misslyckats är enkel: man kan inte bekämpa någonting med ingenting. Adolf Hitler kom, när han rannsakade sin hjärna i de tidiga stadierna av att försöka förstöra marxismen i Tyskland, till samma slutsats: för att bekämpa ett gift (som marxismen) måste man nödvändigtvis ha ett kraftfullare (gegengift) motgift för att förstöra det. I grund och botten sa han att det som behövdes för att förstöra marxismen var en kraftfullare idé eller ideologi, understödd av en kraftfullare organisation och rörelse för att inte bara attackera fienden utan för att förstöra den och ersätta den. Resultatet blev naziströrelsen, vars ideologi baserades på hans bok, Mein Kampf, förstärkt av miljontals välorganiserade medlemmar och anhängare. När man gör detta, då har man ett verkligt kraftpaket som kan krossa fienden.

Situationen är densamma när det gäller att bekämpa den giftiga judiska trosbekännelse som framavlats av juden Saul från Tarsus och som nu är känd som kristendomen. I en serie artiklar som föregick denna slutliga sammanfattning har vi obevekligt avslöjat de judiska lögner som är inneboende i kristendomen. Men vi har inte bara attackerat och avslöjat. Vi har gett våra vita raskamrater en kraftfull raslig och religiös trosbekännelse och ett program att samlas kring och ersätta den dekadenta, ruttna judiska kristendomen. Inom Creativity har vi satt i gång en helt ny (men egentligen gammal som tiden själv) uppsättning värderingar, en verklig värderingsrevolution från det nuvarande accepterade vansinnet. Istället för att baseras på myter, sagor och otrolig dumhet, är vår religion baserad på Naturens eviga sanningar, på hennes lagar och på Naturens ofelbara visdom. Vi behöver inte ljuga för någon, vi behöver inte bedra, vi behöver inte hitta på en serie osannolika förklaringar och dubbelspel. Vi låter bara fakta tala för sig själva, högt och tydligt.

Inom Creativity har vi nu den mest omfattande, den mest kompletta, fullt strukturerade religionen i mänsklighetens historia. Faktum är att det är den enda meningsfulla rasreligion som den vita rasen någonsin har skapat för sina egna fördelar och sina egna bästa intressen under 6000 år av civilisation. Den omfattar allt det viktiga, meningsfulla

aspekter av rasmässig välbefinnande och för att bygga en sund och stabil värld för vår framtid. Det är ett fyrdimensionellt program: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Det är utformat för att genomföra och trygga överlevnaden, expansionen och framsteget för den vita rasen, och den vita rasen ensam. Vi har kommit till den oundvikliga slutsatsen att den vita rasen inte kan överleva i en värld översvämmad av gyttjeraser, inte heller kan Creativity och kristendom samexistera i samma värld. Den ena eller den andra kommer att triumfera och överleva, den andra kommer inte att göra det. Vi drar också slutsatsen att om inte judisk kristendom förintas och ersätts av Creativity, är den vita rasen hopplöst dömd till folkmord och utrotning.

Så, vita människa, vakna och förena dig med oss! Sprid ordet om den enda, sanna och revolutionära VITA RASRELIGIONEN -- CREATIVITY! Propagandisera! Proselytisera! Organisera! Denna planet är helt vår! Om inte Creativity, vad finns det annars? Om inte nu, när? RAHOWA!

SEX MILJONER JUDAR DOG FAKTISKT I FÖRINTELSEN! VARFÖR TROR NI INTE PÅ VÅRA JUDELÖGNER? HOPPSAN... JAG MENAR. VARFÖR TROR NI INTE PÅ VÅRA HISTORISKA BEVIS?

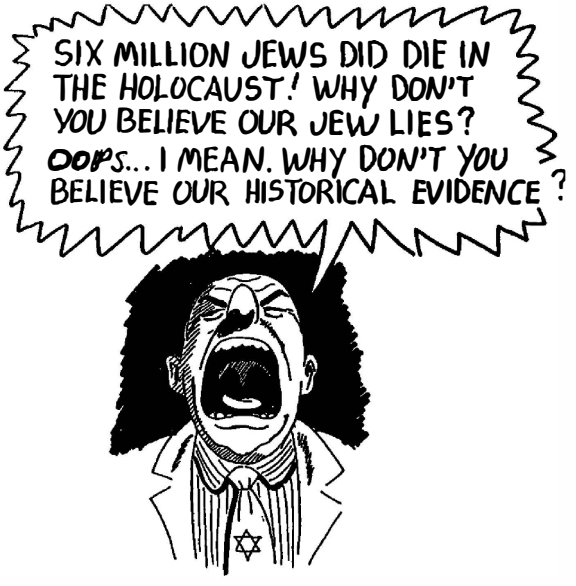

" EN FRUSTRERAD JUDE "

Slutsats av serien
DE VILDASTE BERÄTTELSERNA

Vi har lärt oss från de föregående tjugofyra kapitlen att den judiska "Heliga Bibeln", långt ifrån att vara "helig", i själva verket är en samling smutsiga, obscena judiska berättelser som är motbjudande och vidriga för varje intelligent, anständig medlem av den vita rasen. Det så kallade "moraliska" innehållet i dessa berättelser är inte bara obefintligt, utan tvärtom skulle alla som följer exemplet och livsstilen hos dessa kriminella mördare, tjuvar, horkarlar, hallickar och förkastade individer betraktas som paria och utstötta även i dagens sönderfallande och degenererande samhälle. Och det med all rätt. Jag kan inte tänka mig någon bok som har hyllat en sämre uppsättning osmakliga karaktärer som "hjältar" i sina berättelser än vad den judiska bibeln gör. Inte nog med att de är ett hemskt exempel att lära ut till våra unga och lättpåverkade barn, utan de råd som en mytisk judisk oäkting delar ut i det "Nya" testamentet är helt självmordsbenägna och vansinniga. Att tänka på att vi har vördat sådant skräp och förevigat dess kontinuitet genom att tvinga det på våra barn under de senaste arton århundradena är nästan bortom fattningsförmåga, och en sjuk indikator på ett obalanserat sinne och massgalenskap.

Vi Skapare kastar allt detta judiska skräp överbord och letar på annat håll efter våra värderingar och vår moraliska vägledning. När jag först började leta efter en bättre uppsättning moraliska värderingar som ersättning för den sjuka brygd som finns i den judiska kristendomen, ställde jag mig själv denna grundläggande fråga: ***Vad kan en förnuftig och logisk person verkligen tro på?*** Svaret kom till mig högt och tydligt: ***Du kan tro på Naturens Eviga Lagar!*** De är oföränderliga, ståndaktiga, orubbliga och logiska. I dem finns all den verkliga och meningsfulla visdom som den civiliserade och intelligenta mänskligheten har samlat på sig under de flera tusen år av framsteg som vi kallar civilisation.

Naturen talar om för oss många saker, och i våra heliga religiösa böcker har vi försökt utvinna essensen av den moral och filosofi som Naturen demonstrerar för oss. Några av de grundläggande läxor som Naturen lär oss är att vi bör ta hand om våra egna, skydda våra egna, föröka och främja vår egen art. Den lär oss inte att älska våra fiender, att föda, subventionera eller blanda oss med andra närstående arter såsom lerraserna, utan att ta hand om våra egna. Detta har vi strukturerat och formulerat i vår egen

religion för den Vita Rasen. Vi kallar det CREATIVITY. Det är vårt orubbliga mål att främja vår naturliga Trosbekännelse och Program fram till den tidpunkt då den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg är säkert etablerade på vår enda hemvist kallad Planeten Jorden, och den mängd fiender som nu hotar vår existens har reducerats till ett blott fjärran minne. RAHOWA!

* * * * *

I följande tjugo punkter presenterar vi en kortfattad sammanfattning av vår Trosbekännelse och vårt Program. Men för att helt förstå vad Creativity handlar om, är det rådligt att läsa hela vår uppsättning heliga böcker.

CREATIVITY

Trosbekännelse och Program

1. CREATIVITY är en rasreligion vars främsta mål är den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg.

2. Vår organisation är känd som CHURCH OF THE CREATOR. Vår rörelse och religiösa filosofi kallas CREATIVITY, och medlemmar i vår kyrka kallas CREATORS.

3. Varje fråga, vare sig den är religiös, filosofisk, politisk eller rasmässig, betraktas genom den Vita Mannens ögon, och uteslutande ur den Vita Rasens synvinkel som helhet.

4. Det avgörande testet för varje teori, plan eller program är detta: *Kommer det att vara till fördel för den Vita Rasen?*

5. Vi tror att den Vita Rasen är Naturens främsta skapelse genom tiderna och att vår mest dyrbara skatt är vår Vita Genpool. Att vakta renheten i vår världsomspännande Genpool, att förbättra den, och uppgraderingen av våra framtida generationer är vårt högsta ansvar och vår mest heliga plikt.

6. De fyra grundläggande fundamenten för vår religiösa trosbekännelse är: EN SUND SJÄL i en SUND KROPP i ett SUNDT SAMHÄLLE i en SUND MILJÖ.

7. Vår GYLLENE REGEL är: Vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden.

8. En grundlig och omfattande studie av historien har övertygat oss om att judarna, med sin avskyvärda talmudiska och judiska religion, är de mest lömska och farliga parasiterna i hela historien, och att de nu kontrollerar och manipulerar finanserna, propagandan, media och världens regeringar. Det är vår heliga plikt och orubbliga mål att få bort dessa parasiter från den vita rasens rygg, och göra det möjligt för den vita rasen att återigen ta kontroll över sitt öde och återställa det i sina egna kapabla händer. DELENDA EST JUDAICA!

9. Vi avser att rensa våra egna territorier från alla judar, n-ord och gyttjeraser, och skicka dem tillbaka till deras ursprungliga livsmiljö. Med början i USA vill vi sedan hjälpa varje vitt land att befria sina territorier från föroreningen av gyttjeraser, och förhindra inte bara rasblandning, utan även geografisk blandning av raser inom något av de landområden som nu ockuperas av den vita rasen.

10. Ett oerhört vapen i den världsomspännande judiska strävan efter rasblandning och spridning av gyttjeraser har varit den judiska kristendomen, hopkokad i syfte att bastardisera och förstöra den vita rasen. Det är vårt uttalade mål att avslöja detta judiska svindleri och ersätta det med en sund, hälsosam rasreligion av vår egen.

11. Vårt främsta problem med att rädda den vita rasen från bastardisering och folkmord är att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos den vita rasen själv. När vi väl har åstadkommit så mycket kommer det att vara relativt enkelt att få bort judar, n-ord och gyttjeraser från våra ryggar. När detta har uppnåtts föreslår vi att den vita mannens territorium utvidgas sakta och gradvis, likt den historiska "erövringen av västern" i det tidiga Amerika, tills den vita mannen bebor alla goda marker på denna planet jorden.

12. Samtidigt med ovanstående avser vi att främja och utöva eugenik för uppgradering och framsteg av själva den mänskliga arten, så som det beskrivs i våra TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER: *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*.

13. Vi är också djupt oroade över den nu snabbt försämrade miljön på vår planet jorden, som inte bara har blivit rasmässigt förorenad, utan håller på att bli kraftigt kontaminerad av överväldigande mängder kemiskt avfall, kärnavfall och andra farliga och giftiga gifter. Så snart den vita rasen återigen har kontroll över sitt eget öde ämnar vi vända denna process, städa upp i

planeten och återigen göra den till en ren, trevlig och livskraftig plats för den Vita Rasen att leva på.

14. Vi avser också att ta itu med problemet med jordbruksmark och jordens bördighet, ett problem som nu är utom kontroll. Som framgår av *The White Man's Bible* (Creative Credo nr 13, 14 och 15), planerar vi att sätta i verket ett program för att återställa jordens bördighet och bevara dess stabilitet på världsomspännande basis.

15. Vi är också bekymrade över vårt folks fysiska och mentala hälsa. För att förbättra och uppgradera det fysiska välbefinnandet hos både unga och gamla, avser vi att främja en naturlig livsstil som fastställs i *The White Man's Bible*, och ytterligare utvecklas i *Salubrious Living*. De viktigaste komponenterna för ett sådant program sammanfattas i båda böckerna under **DE FJORTON GRUNDLÄGGANDE PUNKTERNA FÖR SALUBRIOUS LIVING**.

16. Vår grundläggande filosofi stakas ut under rubriken **DE SEXTON BUDORDEN** i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*, och är en väsentlig del av vår lära.

17. Vår **SJÄLVSTÄNDIGHETSFÖRKLARING FRÅN JUDISKT TYRANNI** återfinns i *The White Man's Bible*, (Creative Credo nr 67).

18. Vårt program för att övervinna det tyranni och våld som riktas mot den Vita Rasen stakas ut på sidan 401 i *The White Man's Bible*, och vi avser att följa och genomföra dessa steg, inklusive artiklarna 7 och 8 i den ordning de anges, om och när den tid kommer då vi tvingas göra det.

19. I Creative Credo nr 65 har vi en ytterligare trosbekännelse för vår kyrka som gör det möjligt för den Vita Rasen att skydda sig mot en fientlig regering, under rubriken *Artiklar för den Vita Rasens försvar*. Detta är också en väsentlig del av vår lära och vårt program.

20. I en snabbt degenererande värld som nu är överbefolkad och översvämmad av en explosion av underlägsna "mud races"; en värld som är drogtyngd och redan överdrivet förorenad med giftiga kemikalier och kärnavfall; en värld som nu är indränkt i anarki, kaos och terrorism, är det likväl vårt slutgiltiga och fortsatta mål att i dess ställe bygga en **VITARE OCH LJUSARE VÄRLD** för våra framtida generationer.

Teckningarna skapades speciellt för denna bok av konstnären Ron Quinn, en pastor i Church of the Creator.

Författare till:

Nature's Eternal Religion
The White Man's Bible
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World
RAHOWA!
This Planet Is All Ours
The Klassen Letters Vol. 1
The Klassen Letters Vol. 2
Portfolio One
The Little White Book
Against the Evil Tide —En självbiografi

Medförfattare till:

Salubrious Living

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

OM FÖRFATTAREN: Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tyskspråkiga föräldrar i Ryssland, 1918, blev han och hans familj tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog examen i elektroteknik och även en bachelorexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, lärare, gruvarbetare i nickelgruvor, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och delstatsledamot i Florida.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund tycktes ha förberett honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- ★ **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- ★ **Baserad på naturlagarna, på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- ★ **Vårt fyrdimensionella program: Ett friskt sinne i en frisk kropp i ett friskt samhälle i en frisk miljö.**
- ★ **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**